

شیخ موسیٰ محمد دین سہ عدی شیرازی

گولستان

و مرگیرانی:

زہکی نہ حمہد ہہناری

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

مصلحت

۴۹ ۵ ذی القعدة ۱۴۲۳

۱۶ ۱۷ اکتوبر ۲۰۱۲

گولستان

شیخ موسڵحەدین سەعدی شیرازی

گۆلستان

وەرگیرانی:

زەکی ئەحمەد هەناری

پیداچوونەوهی:

غەریب پشدهری

دەزگای چاپ و بڵاوکردنەوهی ئاراس

هەولێر - هەرێمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بڵاوکردنه‌وه‌ی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولێر
هه‌ریمی کوردستانی عێراق
هه‌گبە‌ی نه‌لیکترونی aras@araspress.com
وارگه‌ی نینتەرنیت www.araspublishers.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

شیخ موسڵحه‌دین سه‌عدی شیرازی
گولستان
وه‌رگێڕانی: زه‌کی ئه‌حممه‌د هه‌ناری
پێداچوونه‌وه‌ی: غه‌ریب پشه‌ده‌ری
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٢٤٨
چاپی یه‌که‌م ٢٠١٢
تیڕیژ: ٦٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولێر
ژماره‌ی سپاردن له به‌ڕێوه‌به‌رایه‌تی گه‌شتی کتێبخانه گه‌شتیه‌کان ١٨٧-٢٠١٢
نه‌خشانده‌نی ناوه‌وه: زیاد تاریق
رازانده‌نه‌وه‌ی به‌رگ: ئاراس ئه‌کره‌م
هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل. تریسکه ئه‌حممه‌د

ژینک:
ژماره‌ی پێوانه‌ییه‌ی ناوده‌وله‌تی کتیب
ISBN: 978-9966-487-15-7

ناساندن

سه‌عدی دانه‌ری په‌رتووک^۱

سه‌عدی ناوی "موشه‌رف کوری شیخ موسلحه‌دین"؛ له شاری شیراز پایه‌ته‌ختی هه‌ریمی (فارس)ی ئه‌وکاته، له سالی (۵۸۹)ی کۆچیدا هاتووته دنیاوه؛ بۆیه هه‌ر به "شیرازی" بانگ کراوه.

هۆزی باوکی وەک هۆزی دایکی له بنه‌ماله‌یه‌کی ئایینی و زانستی بووه. ناوبراویش هه‌ر له‌سه‌ر رێچکه‌ی هۆزمه‌کی خۆی پۆیشته‌وه و زانسته‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی له باوکی و ئه‌وانه‌ی وەک باوکیه‌وه فێر بووه.

سه‌عدی، یادی ئه‌و تالی و سوێزی و هه‌ناسه‌ساردییانه‌ی هه‌تیوی، که هه‌ر له منداڵیه‌وه چێشته‌بووی هه‌رگیز لێ جیا نه‌ده‌بووه‌وه.

"موسلحه‌دین"ی باوکی که له‌لای (ئه‌تا به‌گ سه‌عدی کوری زه‌نگی سلغری) فه‌رمانه‌روای فارسدا کاروباری بۆ هه‌لده‌سووراند، مرد.

پاش مردنی "موسلحه‌دین" فه‌رمانه‌روا بآلی باوکیه‌تی به‌سه‌ر (سه‌عدی)دا گرت و له‌سه‌ر ئه‌رکی خۆی بۆ په‌ره‌پێدان و دواپه‌یتانی خۆندن، سه‌عدی نارده سوخته‌خانه‌ی "نیزامیه" له به‌غدايه.

دواي ته‌واوکردنی خۆندن، "سه‌عدی" که‌پایه‌وه "شیراز"ی؛ پاشان هێنده‌ی پێ

۱. ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی که ئه‌م ناساندنه‌ی لێ وهرگیراوه، ئه‌مانه‌ن:

أ- کۆواری (تراث الانسانية)- المجلد الثاني - ۱۰- سنة ۱۹۶۴. ب - المنجد.

ج - فره‌هنگی نو، دانه‌ر: حسن عمید.

d. The Gulistan _ OR _Rose GARDEN of SA' DI _ TRASLATED BY EDWARD REHATSEK

ه- الروضة او گلستان سعدي شیرازی: ترجمه د. محمد موسی هندایي الى العربية.

و- ئینسیکلۆپیدی ئینگلیزی. ز- دائره‌ المعارف الاسلامیه.

7

فارسه و؛ يهك له سى

”سهدى“ له ههلبست. فيردهوسى^۱ له چيرۆك و پيداهاهنگوتن و، ئنهرى^۲ له چامه.

وهرگير

كۆ: ۱۹۶۶/۱۲/۷

۰۱. فيردهوسى = ناوى ”ئەبول قاسم“ە، گهرمترين هۆنهرمانى ئيرانه له پيداهاهنگوتندا و، چيرۆكه زۆر ناودارمەكى، پەرتووكى ”شانامە“ى كه (۶۰,۰۰۰) شپست هەزار خانەيه (بەيت) به ۲۵ سال دايناوه له سالى ۴۱۶ى كۆچيدا مردووه، له (طوس) كه شارى خۆيهتى نىژراوه.

۰۲. ئنهرى يا ئيبوردى - ناوى ”ئەوحەدەدين على كوبرى ئيسحاق“ە يهك له هۆنهرمانه گهرمەكانى ئيرانه؛ له سهردهمى سولتان ”سەجەردا“ چامەكانى زۆر ناودار بوون، له سالى ۵۷۵ى كۆچيدا مردووه.

وهرگير

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

" دییاجه "

دروود بق خوای به‌هیز و گهرمه؛ که به‌ندایه‌تی هژی نزیک‌بوونه‌ومه و له سوپاسیا
ئاسایش و خۆشییه، هر هه‌ناسیکی هه‌لی نه‌کیشی درێژ‌که‌ره‌وه‌ی ژینه، که
ئه‌شیده‌یه‌وه هه‌سانه‌وه‌ی گیان و گه‌شه‌ی خۆته. له‌به‌رئه‌وه‌ی هر هه‌ناسیه‌کیش
دوو خۆشیی تێدا به‌ بق هر خۆشییه‌کی سوپاسیک پێویسته.

خانه

له‌هه‌ست و ده‌می هی کۆ، کام که‌سی

دیت... بێنیتته جی په‌وای سوپاسی

فه‌رمایشی خوای گهره: "اعملوا آل داود شکراً وقلیل من عبادي الشکور"
واته: "به‌مه‌اله‌ی داود سوپاس بکه‌ن، له به‌نده‌کانی من سوپاسگوزار زۆر که‌من."

پارچه

به‌نده وا چاکه له کۆتایی خۆی

پۆرش بق دهرگای خوداوهند بێنی

ده‌نا بق ئه‌وه‌ی شایسته‌ی خوا بی

هیچ که‌س ناتوانی به‌جێ به‌ینی

بارانی رحممه‌تی بی ئه‌ژمار هه‌موو که‌سیکی گرتووته‌وه، خوانی هه‌موو چه‌شنه
نیعمه‌ته‌کانی بی درێخ له هه‌موو جێیه‌کدا راخراوه، په‌رده‌ی نامووسی به‌ندانی به
تاوانی له سنوور به‌ده‌ری نه‌دریوه و بژێوی مووچه خۆرانی به‌سووچ و گوناھی
ناشایسته نه‌بریه.

پارچه

ئەي بەخشندە تۆ، لە گەنجی پەنھان
گاورد^۱ و تەرسا^۲ رزقیان پێ ئەدەي
دۆستەکانی خۆت چۆن ئەکەي بێ بەش
کە تۆ دوزمنان وا چاوی ئەکەي

بە فەراشی بای وەشتی گوت: "پایەخی زومەر پەدین پایەخی و بە دایانی
هەوری بە هاریشی فەرموو: "کیزانی گياو گۆل لە بێشکەي زەویدا، پەرەردەبکا".
درمختان بەرگی نەورۆزی و کەواي ئاوریشمیان پۆشیووە و منداڵانی لق بە هاتنی
وهرز و کژی بە هار کلاوی غونچهیان، لە سەرناو. شیرەي تری بە توانایییە خۆی لە
هەنگوینی تێپەراندوو و ناوکی خورماش بە گۆزەي پیرۆزییە گەرەبوونی، بووێتە
دارخورمایەکی بێند.

پارچه

هەر و با، مانگ، رۆژ... ئاسمان لە کارن
هەتا کۆنانی پەیدا بکەیت و بە غەفلەت نە یخۆي
گشتی سەرگەشتە و ملکه چ فەرمان...
پەواي هەق نییە، ملکه چ نەبی بۆي

وا ئەگێر نەو لە سەر وهری هەبووان و مایەي شانازی ئافەریدە کراوان و
خۆشەویستی جیهانیان و دەستە کۆلی بژاردەي ئادەمیان و چەرخ و فەلەکی دوا
سووری کات و زەمانان، ئەحمەدي هەلبژاردە "محەممەد مۆستەفا" دروودی خواي
لێبێ.

۱. گاورد... مەبەست، زەردەشتییە.
۲. تەرسا... مەبەست، مسیحییە.

خانه

تکا کار، ملکه چ، سپاردهی به بهخش
توند و تۆل، رووخوش، قهشنگ و خوش بهش

هۆنراو^۲

به رزی و به ریزی، گیشتنه پایه
به جوانی به کسی خوی، تاری^۴ لادایه
گشت خو و پوشتی هه مووی، هه رباشن
بق خوق و بق نهووی، بکه ن تکایه

هه کاتی به کیک له بهنده گونا هه کاره کانی به شتی رۆژگار، دهستی پارانه وه و
به شیمانی به ئومیدی وه لامدانه وهی به ره قاپی به زدانی گه ره به رز بکاته وه و
ئه ویش پووی نه داتی و وه لامی نه داته وه، دوو یاره هانای بق به ریته وه هاواری لی
بکاته وه و هه مدیس پووی تی نه کاته وه ئه و جا به ناو رانه وه و پارانه وه و لالانه وه وه
هاواری تیه به ستی، به زدانی پاک و به رز، ئه فهرمووی: فریشته کانم! له بهنده کهم
شهرمه زار بوومه وه، ته نیا من نه بی کهسی تری نییه، ئه وای خۆش بووم، واته
وه رانی داوا کهیم دایه وه، تکایه کهیم که یانده چی... که له تکای زۆر و ناو رانه وهی
به ندان شهرم دهمگری و ته ریق دهمه وه.

خانه

بنواره بهخشش و نه رمی کردگار
گونه بهنده دمی کات و ئه و شهرمه زار

گۆشه نشینانی کابهی جه لالی ددانیان به ته وای نه پرستنی خوادا ناوه و
کو توویانه "ماعدناک حق عبادتک" ستایش گۆیانی زیوهری جوانی به وای ورمه وه

۲. ئه م هۆنراوه عه رمی بوو، بۆیه خستمانه ناو دوو که وانه له مه به دوا، هه رچی له ناو دوو

که وانه دا بوو، عه رمی بووه. س م که وانه

۴. تاریکی

ئەلەين "ما عرفناك حق معرفتك" واتە.. نەمانناسىيوى ھەك شايستەى ناسىنىت.

پارچە

گەر كەستىك باسى ئەو لەمن پرسى
بۆ ناساندنى، سەرسام چ بكا ديار
عاشقان كوشتەى مەشئوقانىانن
نە دەنگ لە كوشتە، دېت و نە ھاوار

خوابەرستىكى خاھەن دل سەرى بەيەخەى خۆيدا بەردابوۋەو ھە كەوتبۈۋە دنيای
خۆيەو ھە لە دەريای گەران و دۆزىنەو ھە راستىيەكاندا نەقۇم بوۋىۋ، كە بېدار
بوۋەو يەككە لە ئاۋالەكانى ھەروا بەگالتەو پىتى گوت: "لەم باغ و بىستانەى كە
تتيدا بوۋى چ ديارىيەكى گەورەت بۆ ھىناۋىنەو؟" ھەرامى دايەو: "وام لە دلدا بوۋ
كە گەشتە دارى گول، دامەنى لى پرگەم و بەديارى بۆ ھاۋدەمانى بىنمەو، بەلام
ھەركە گەشتە دارگول، بۆنى گول ۋاي مەست كرىم كە دامەنم لە دەست بەربوۋ."

خانە

گوتەم با گولتەك بېرەم لە باغى
ھەركە گولم ديت، مەست بوۋم لە بۆنى

پارچە

مەلى سېپىدە! عىشق لە پەروانە فېربە
كە سووتا و كيانى دا و دەنگى لى نەمات
ئەوانەى لە پىتى عىشقا جانبازان..
لە بى خەبەرەن، كەشكەك سەلاۋات

پارچە

ئەي بەرزەر لە خەيال و ئەندازە و گومان و وەھم
ھەرچى دەربارەت گوترايى لامە
مەجلىس تەواو بوو و تەمەن دوايى ھات
ئەقلى ھەموومان لەبارەي تۆۋە پوچ و كالفامە

لە چاكەي پادشاي ئىسلامدا - خوا ولاتى بەرقەراركا ياد و بىرھەمىيە،
جوانەكانى سەعدى كە كەوتۈنەتە سەرزارى خەلكى، ناوبانگى وتارەكانى كە بە
پانتايىي زەويدا بىلەو بوۈتەتە و پۇشتوۋە وشە دىكىشەكانى كە وەردەگىرن وەك
قامىشى شەكر شىرىنىيەكەي دىمخۇن و پارچە نووسراۋەكانى وەكو پارچە زىر
ھەلدەگىرن لە گەورەيى و پەوانبىژىي خۇيەۋە نىيە، بەلكو خاۋەنى جىھان و قوتبى
زەمان و جىنشىنى سولەيمان و يارىدەرى باۋەرداران، شاھەنشاي مەزن
تەتەپەكى گەورە سالارى ھەردوۋ جىھان تەبۋەكەر كورى سەعدى زەنگى
خوای لى پازى بى بە چاۋى خۇشەۋىستىيەۋە ئاۋرى
لى داۋەتەۋە و سەيرى كردوۋە و پەسندى فەرموۋە و خۇشى وىستوۋە، ھەموو
كەسكى رەش و پروتیش دىيان بۇ خۇشەۋىستىيە ئەم رۇشتوۋە كە "الاناس على
دىن ملوكەم" واتە، خەلكى لەسەر ئاينى پاشايەكانى خۇيانن.

چوارىنە

لەو كاتەۋە كە چاۋت، لە منى قەلەندەرە
كەرخم لە ناۋبانگى ھەتاۋا، زۆرتر بەدەرە
كەرچى ھەموو چەشنە غەيىپكەم، لە دەۋرەۋ لەبەرە
ھەر غەيىپكى كە شا پەسندى بكا، ھونەرە

پارچە

قورچىكى بۇن خۇش، پۇژىك لە گەرماۋ
لەلەي دىدارىك، كەشتە دەستم

لېم پرسى كه تۆ، مسكى... عەبىرى؟
 كەوا لە بۆنى بۆنخۆشیت، مەستم
 وەرامى داوہ قـــــــوڤەى ھىچ، بۆم
 كاتىك لەگەل گۆل، دانىشتەم، خستەم
 كەمەلى ھاودەم، كاری تى كەردەم
 دەنا ھەر ئەو قوڤەم، بى كەلك و پەستم^۱

خوایا!! موسلمانان بەژيانى درىژى بەرخوردار كەى و تەمەن و پاداشى چاكە و
 بەخشىنىشى دوو چەندان كەیت و پلەى مووچە خۆران و دۆستانی بەرز پاگرى و
 دوژمنانىشى بڤهوتىنى بۆ خاترى ئایەتى قورئانى خوایا!! ولات و مەملەكەتى لە
 مەترسییان دوورخەیتەووە بە دوورى كەیت و منداڵەكانى بپارىژى.

هۆنراوہ

جیھان بەوہوہ خوشە، ھەر خوش بى
 خوا پالېشتى بى و ئالای پېرۆزى
 برالە كە دەپوئى، ئەوہ.. ڤەگەكەى
 لە چاكەى تۆمە، دارى ناو كۆزى

یەزدانى بەرز و پاک و بىباک، ئەم ولاتى شىرازە بە ڤوھتى فەرماندارى
 دادپەرورەوہ و بە ھیمەتى زانایانى کارایەوہ تا ڤۆژى قىامەتى بى ترس و لە
 خوشیدا بپارىژى.

پارچە

نازانى كە من لە ولاتى غوربەت
 بۆچ ژینى دنیاى، خستە درەنگى؟
 لە تەنگەى توركا^۲، چوومە دەر كە دیم
 جیھان ئالۆزبوو، ھەرەك مووى زەنگى

۱. پەستم: كەمترەم.

۲. تەنگەى توركان: دەرەندى توركان

ههـمـوو ئادهمی زاد بوون و به لام
 وهک گورگی خوینخۆر، به تیژی چهنگی
 که که پامهوه، ولات هیمنه، دیم
 پلنگان بهریان داوه، خووی پلهنگی
 له ژوور که سیکن، فریشته دیمه
 له دهر لهشکر، شیرانی جهنگی
 بهم جوړه دهوری، پیشین بوو که دیم
 جیهان پر ئاشووب، په شیو بوو، تنگی
 وابوو سهردهمی، پاشای دادپهروهر
 "ئهتابهگ بهکر کوپ سهعدی زهنگی"

پارچه

ههـریمـی پارس له غهـم و ئازار، نییه باکی
 تا له ژێر چاوه‌دیری تۆ دابێ، ئه‌ی سایه‌ی خودا!!
 ئیمړۆ له ههـموو پرووی زه‌ویدا، که‌س نییه بێ
 چه‌شنی ئاستانه‌یی دهرگه‌ت، که خه‌لک لێی بێ په‌زا
 پاسی دلی بیماران له‌سه‌ر تۆیه و سوپاسیش
 له‌سه‌ر ئیمه و لای خودای جیهان - ئافه‌رین سزا
 خودایا!! خاکی پارس، له ئاشووب بپاریزی
 هه‌تا کو خاک خاکه و ئاویش هه‌ر ئاو، ما

مۆى دانانى پىرتووكىكە

شەپك، بۇ رۇزانى رابوردوى خۆم بىر دىمكردەو و غەم لى تەمەنى بەغىرچووى
خۆم ئەخوارد، بەردى بناغى خانىچكۆلى دلىم بە ئەلماسى فرمىسكى چا و كون
ئەكرد، ئو ەلبەستانى مناسىبى خالى خۆم ئوتن:

دوو تاكى

ەردەم لى تەمەن، پشووئىكمان ئەروا
وېك ورد ئەبەو، ەندەمان نەما
ئەى ئەوې پەنجات رۇبى و ەر نووستى
كەر بەر پىنچ رۇزە، پى راگى؛ ەستى!!
شەرمەزار ئەمە، كە رۇبى بى كار
كە تەبلى رۇبىن لىبرا، ئەبى بار
خەوى شىرىنى، سەبەنى رۇبىن
بە رى راناگا، پىادەى خەوشىرىن
ەركەس ەات خانووى، نوپى كرد بىيات
رۇبىشت، بەكى تر بۇ ناو خانوو ەات
ەروا ئەم خانووى، بەسەر نەبرد كەس
ئەوې مایەو، بۇ خۇشى و ەوەس
مەبە بە دۇستى يارى بى برىار
قەت بە دۇست ناشى، بەرى سەمكار
مایى ژىنى پىاو، رەنگە بە راستى
تا لى سەر خۇيە، بە تەندروستى

گهر بیهستری، که نه کړیتهوه
 دل له ژین بهرده، به خوځشیتهوه
 یان بکړیتهوه، هیچ شت نه بیهستی
 بللې له ژینې، با بشوا دهستی
 چوار خووی دژ بهیک، سرکیش ناهموار
 چنډ رڼه به خوځشی، نه ژین له یه کبار
 گهر سهر بکړی، یه کیچ له چواره^۱
 گیان دهر نه چي، له لاش ناچاره
 بیگو مان یه کیچ، دانابی پر ژیر
 نه دل نه خاته سهر دنیا، نه بیر
 چاک و خراب نه بی، هر بمری کاکه
 خانی لهو کسمه یی، بردی گوی چاکه
 چاکه یی خوت پیش خوت، بق گور بنیره
 دواي خوت کس چاکت، ناهینته نیره
 تهمان و مک به فره، هتاوی هاوین
 دمیوینیتهوه و کوتایی دئ ژین
 دهستکورتی ندار، که نه چیه بازار!
 ترسم لهویه، پر نه کی دهسمار^۲
 نهوی دهستچینی، خوی نه خوا کامر
 کاتی پروینه، مه گهر گول کا، کو

۱. تم چوار شتانه: خاک و ناو و هوا و ناگره.

۲. دهسمار: دهسمال - غریب -.

په ندمکې سعادې، بيبه و لېبرکه

نوه ړنگايه و مهر به گوزهرکه

پاش وردبونوهم له م بارميه وه وام به باش و بهر ژومند زانی به تهنيا له
گوشه يهک دانیشم و له هاو دم و ناوال و دقستانم بېسيمه وه و دهفتهر له وتی
په رت و بلو و بی جی پاک که موه و لیره به دواوه وتی له وچر نه لیم.

خانه

زمان به سته، له کونجیکی دانیشم لال و کړ

له کسه چاکتره، که زمانی له دست نه چیته دهر

تا یه کیک له هاو نشینه کانی نیو که ژاوه دیو ه خانیم، لیم و ژورکوت و وک
جاران کهوته گه نجغه و دمه تهقی و قسهی خوش، من وه لامیم هر نه دایه وه، سرم
له سر نه ژنوی خوا په رستیبه ه لانه گرت. به دلکی شکاوه سیرکی کرد و گوتی:

پارچه

کاتی دمتوانی، پر به دم بدوی

بدوی براله به لوتف و خوشی

سبهینې نه جمل، که په یکی ه نارد

ناچاری زمان، بستې دهر کیشی

یه کی له ناواله کانم پتی گوت: سعادې بریاری گوشه گیری و بیدمگی داوه و
دهیه وی و نارمزوویته، نه ومنده ماوهی زیانی ناوا به خاموشی و کزی و بیدمگی
به سر به ری.

جا توش، گر نه توی و له توانا تدايه، نه و ړنگايه ی نه و بگره و پیددا را بېره و
په پرموی نه و بکه.

وه لامي دایه وه کوتی: سویند به وهی دنیای داناه و به قورثانی پیروز دم
ناکه موه و هنگاو یک نانیم، چونکه نازاردانی دلی دقستان کیلی و نه زانی و
که و دمنیبه و که فارمته سویندیش سانایه.

بیروپای هۆشمەندان پێچهوانەى ڕێى راست و شکانى پەیمانى ئاقلەمەندانە؛
شمشیری عەلى لە کالان و زمان لە زارى سەعدیدا راوەستى.

پارچە

زمان لە زارى هۆشیارا، چیبە؟
کلێلى گەنجى، خاوەن هونەرە
لەو دیو دەرگاوه، چووزانى کەستیک...
گەوهەر فرۆشه یا شووشەگەرە^۱

پارچە

گەرچى بێدەنگى لە پێش دانایان، مانای ئەدەبە
کاتى پێویستى دەبێ بۆ گوتن، گورج تیکۆشى
عەقل لە دوو شت تووپییه، هەر دووش...
بێدەنگى، کاتى گوتن و گوتنیش، کاتى خامۆشى
بەکورتییەکەى نەمتوانى خۆم ڕاگرم و زمان لە دواندیا بگێرمەوه و بە پیاوەتیم
نەزانى خۆم مات کەم و ڕوو لە گفتوگۆی وەرگێڕم. چونکە یارى هاوبەر و
دۆستێکى راست بوو.

خانە

کە ویستت لەگەڵ کەسێ بچەنگى بە توانا و بەهێز
بەناچارى بۆی، وەرە مەیدانى، یا بکە گوریز
بەناچارى کەوتمەوه دواندنى، بۆ ڕابواردن و گەشت و سەیرانى چوینەوه
دەرئ، بەهار دەر و دەشتى کردبووه بەهەشت، سەرما دەقى شکابوو و کاتى
فەرمان و دەولەتمەدارى گۆل بوو.

۱. شووشە فرۆشه.

خانه

كراسى سه‌وز، له‌بەر درمختان
وهك جلی جه‌ژنه، له‌بەر خوشبه‌ختان

پارچه

سه‌ری ئۆردیبه‌ه‌شت، مانگی جه‌لالی
بولبولی گۆینده، له‌ به‌رزى لکان
له‌سه‌ر گۆلی سوور، خوناوی سوورتاف
وهك ناره‌ق له‌ رووی، شه‌رمی جوان

وا ریک کهوت، شه‌ویک له‌ نیتو باغ و بیتستان، له‌ گه‌ل یه‌ک له‌ دۆستان نووستین،
جیگه‌یه‌کی خۆش و خوڕپه‌م، درمخته‌کانی دلکیش و به‌ره‌م، وه‌ک بلیتی به‌ورده
مینا خاگه‌که‌ی داریژراوه، ه‌یشوو ه‌ ترێ به‌دار مێویدا شۆڕ بووه‌ته‌وه.

پارچه

(باغیکه‌ ئاوی جوگای شیرینه
شابالی شیعرى، مه‌لانی مه‌وزوون)
ئه‌و پر له‌لاله‌ی، ره‌نگاو په‌نگینه
ئه‌م پر له‌ میوه‌ی، باشی گوناگون
(با) له‌ ژێر سایه‌ی، درمخته‌کانی
رایخست رایه‌خی، رازاوه‌ی گولگوون

به‌یانی که‌ بیرى گه‌رانه‌وه له‌ ناخمدا تاوی سه‌ند، دیم دامه‌نی پر له‌ گۆل و
ره‌یحان و سونبول و ده‌میران کردوو و ئاره‌زووی گه‌رانه‌وه‌ی شار ده‌کا.
پیم گوت: گۆلی گۆلزار ه‌ه‌روه‌ک ده‌زانی به‌قای بۆ نییه‌ و نه‌ په‌یمانی گۆلستانیش
وه‌قای بۆ ه‌یه‌.. دانایان گوتووینه‌: "ه‌هرچی زۆر نه‌مێنێته‌وه‌ شایانی دل
پێوه‌بوونی نییه‌".

گوتی: چار چییه‌؟ گوتم: "بۆ ته‌ماشای ته‌ماشاکاران و خو‌شکردنی دلان و

گه‌شانه‌هی پووان، نه‌توانم په‌رتوکه‌کی "گولستان" دانیم که نه بای پایز دهستی
 به‌لق و پوپ و گه‌لا و گولۍ پابگا و نه سوورانی گه‌ردوون بتوانی خوشی به‌هاری
 لی بکاته ماته‌می پایز.

دوو تاکۍ

سه‌به‌ته‌یه‌ک گول، چ که‌لکت دم‌گرۍ
 له گولستانی من، تق‌ببه په‌رۍ
 گول هم‌موو مانی پینج روژ و شه‌شه
 نه‌م گولستانه، هم‌میشه که‌شه

که نه‌مهم گوت... دامه‌ن و کوشه گوله‌که‌ی به‌ردا و دامه‌نی گرتم و گوتۍ:
 "پیاو که گفتی دا به جیی نه‌هینۍ". وا ریکه‌وت له‌و روژانه‌دا هیندیکم له باسی
 خوشگوزهرانی و شتوازی قسه و گفتوگووه نووسیبوو که نه‌گه‌ر باش به‌کار
 به‌ینریت ره‌وانیژی و زمان پاراوی پی‌ پهره ده‌ستینۍ.

هیشتا گولۍ نیو گولزار که‌میکۍ مابوو، که په‌رتوکی گولستان ته‌واو بوو.
 نه‌وکاته‌ش کو‌تاییی دیت و ته‌واو ده‌بی که له دهرگای بارمگای جیهانپه‌نا و، سایه‌ی
 په‌روهردگار و لوتفی پرته‌وی کردگار، شای زهمان و گه‌نجینه‌ی نه‌مان (په‌نا
 به‌هاوکاری ئاسمان دراو، زالبووی سهر دوزمنان، بازووی ده‌ولت تیکشکین،
 چرای پرشنگداری میللت، جوانه پیاوی نیو پیاوان، شانازی ئیسلامان "سه‌عدی
 کوپی نه‌تابه‌کی مه‌زن، شاه‌نشای گه‌وره، خاوه‌ن گه‌رده‌نی میلله‌تان، گه‌وره‌ی
 پاشایانی عه‌ره‌ب و عه‌جه‌مان، سولتانی ته‌ر و وشکانی، میراتگری مولکی
 سوله‌یمان، سهرکه‌وتووی دنیاو دین "ته‌بویه‌کری کوپی سه‌عدی کوپی زه‌نگی"
 یه‌زدان به‌خت و ئیق‌بالۍ هه‌ردووکیان به‌رده‌وام و مه‌زنایه‌تیبیان دووچه‌ندان بکا و
 سهره‌نجامیان به هم‌موو چاکه‌یه‌ک بگه‌یه‌نی له رووی لوتف و به‌نازی خوشه‌ویستی
 پاشایه‌تیه‌وه ته‌ماشای بکات و سهری پیدا بفه‌رموویت.

پارچه

گر ئاورپک له شا، جوانی کربایه
ئەبوو توحفە چین، ئەقشی ئەرژەنگی^۱
ئومێد وایه، بێزاری نەدا
گولستانیکه، ئەک جێی دڵنەگی
باخوسوس کرا، دێباچی بیرۆز
بەناوی "سەعدی بو بەکری زەنگی"
له گەرمیی خوو و پەوشتی فرمانڕوای دادپەرور
فرمانڕهوا "فەخرەدین" خوا هەر بەبەرزى بیهێڵیتەوه

کیژی بووکی بیرى من لەبەر ناشیرینییهی سەر شۆڕه و چاوی نا ئومیدییهی
لەبەر شەرمینییهی لەسەر پستی پێی هەلناپێت و لەناو دەستەى پیاوانی خوادا
ئاراستە نابێ، مەگەر ملوانکەى نەخشینی قیوولی شازادەى گەوره و زانای
دادپەرور و خاوێن هێزو دەسلالت و پراوێژکەری راوێژی ولات و پەنای بێگانان و
دالەدەمەری هەزاران و فەریاد پەسی ئیسلام و مۆسڵمانان و جێ متمانەى پاشایان
و سولتانانەوه "ئەبویه کە کۆری ئەبونهسر" هوهی بکریته گەردەن. خوا تەمەنى درێژ
و پووهتی گەورەتر و سینهی خاوێن و پاداشی دوو هیندە بکا.

خانه

هەر کەس له سایەى ئەو، خوشەویسته
گوناهى تاعەت، دوزمنى دۆسته

بۆ هەریەک له نۆکەران و دەستەى خزمەتکاران ئیشیکى داناهه که له جێبەجێ
کردنى لایەنیکى ئەم ئیشەدا یەکیک سستی و شل و پەیتی کرد لێیان بئۆژێتەوه و
کله و گازەندەیان لێ بکری، تەنیا دەستەى دەرویشان نەبێ، که سوپاسی نیعمەتى

۱. ئەرژەنگ: ئەرتهنگ: پەر تووکیکی (مانی) یه که گەلێک نەخش و نیگاری تێدا بووه
بەهۆی ئەمەوه داواى پێغەمبەراییهتی دەکرد.

گه ورنیان له سهر پتویسته داوای چاکهیان بۆ بکهن.
به جیگه یاندنی نهم جوړه خزمهته له پاشه مله وه باشته نهک له پوو. چونکه له
پوو په رماییه وه دووره.

پارچه

پشته کوړه که ی ناسمان له خوشییان، قیت بڼوه
لهم کاته ی دایکی زما نه، پږله ی ومک توی هیتاوه
حیکمه تیکی خالیسه بۆ، لوتفی په روهر دگار
نهم به ندمیه ی بۆ خزمهتی، قهومی خوی که داناوه
نهم که سه به ختیاره، به ناوړکی باش ژیا
به یادی باشی دوا ی خوځیه وه زیندووه و به ناوه
مه یحی تۆ نه گهر بکهن یا نه کهن، نه هلی فه زل
پتویستی به جوانکار نییه، پووی جوان و پازاوه

پۆرش ھېنانەوۋە لە كۆتاكردنى خزمەت

و

ھۆي ھەلبازاردنى گۆشەنشینی

بەكۆتاهینان و كەمتەرخەمى لە درىژمپیدان و بەردەوامىي خزمەتى لە بارەگای پاشایەتیدا بۆ ئەو دەرگەرتەوۋە كە دەستەپەك لە زانا و دانایانى ھىندستان لەبارەي زانایى و ھونەرورەي "بوزەر جومەھر" ھوۋ ئەدوان، لە دواییدا تەنیا ئەم عەیبە نەبێ كە گران گۆيە و زۆر بە درەنگەوۋە قسان دەكات و گۆتگر دەبێ زۆر چاوەڕوان بێ، دەنا ھېچ شتىكى تریان لێ نەدیتەوۋە. كە "بوزەر جومەھر" گۆيى لەمە بوو گۆتى: "ورد بووونەوۋە و ڕاوەستان لەسەر ئەوۋى چ بلیتم، باشتەرە لە پەشیمانبوونەوۋەي كە بۆچ گۆتم"

دوو تاكى

قسەزانىكى جیھان زۆر دیتوو
باش بەراوردی ئەكا، دەمەودوو^۱
بێ رامان مەدە، تۆ لە وتن.. دەم
ئەتۆ چاك بلی، با درەنگ بێ، چ غەم؟
بەبەراوردبە، ئەوجا بكە قسە
ئەوھندە مەلێ، پیت بلین بەسە
ئادەمى بەو لە چوارپێ جیایە
چاك بلی بەو زمانەي، لە دەمیدایە

چۆن لەبەرچاوی گەورە پیاوانى دەرگای پاشادا، كە جێي كۆبوونەوۋەي خاوەن

۱. دەمەودوو: قسەوقسەكردن: گفتوگۆ

دلان و ناوهند و مهلبهندی زانایانه سینگی خۆم رهپیش دهکهم و پالهوانهتیی
 دهنۆنم و له سنووری ئهدهب ئهچمه دهرهوه چونکه ئهمه سهركهشییه و کهم هینانه
 بۆ بازاری گهوهرفروشان و لهوێشدا ئهوه کهمه دهنکه جۆیهکی ناهینیی، چرا له بهر
 ههتاوی رووناکی نییه و منارهی بلند له دامینیی کێوی ئهلوهندا نهوی دیاره.

دوو تاکی

ئهوێ له بۆ شهڕ، بهرزۆکا کهردهن
 دوزمن له سه دلا، هیرشی بۆ نه بهن
 "سه عدی" که سیکه، کهوتوو و ئازاده^۱
 هیچ کهس نایهت، جهنگی ئوفتاده^۲
 یه کهم تیرامان، ئینجا کۆتار
 بناغه پیشدان، پاشینی دیوار
 پیشهم گولچنیه، نهک له گولستان
 دلدارم کهرچی، دوورم له کهنعان.

به لوقمانی دانایان گوت: "دانایی له کێوه فێر بوویت؟
 گوتی: "له کوێران، که ههتا جی پێیهک نه دۆزنهوه، پێ دانانین؟"
 "هاتنه دهرهوه، پیش چوونه ژوورهوه"

نیو هۆنراوه

پیاوهتیت تا قی کهوه، ئینجا ژن بیتنه

پارچه

کهرچی ئازایه، که له شیر له جهنگ
 جی ئهکا له پیش، بازی ناسن جهنگ

۱. پیرێکی به خشر او.

۲. کهوتوو.

پشیلہ شیریں، مہیدانی مشکہ
مشکیش شیریکہ، بۆ شیرو پلہنگ

به پشٹیوانی خوو و رهوشتی باش و بهرفراوانی گهوران، که چاو له
کهموکووپی ژتردهستان و بهردهستان دهپۆشن و بۆ بلأوکردنهوئی تاوانی
بچووکان تۆ ناکۆشن، چهند وشهیهکم به کورتی له وشهیی بۆ هاوتا و نایاب و
چیرۆکه ههلبهست و سه‌رگوزهشته و رهوشتی پاشایانی پیشوو، تیدا پیچایهوه و
به‌شیکیشم له ته‌مه‌نی گرانبه‌های خۆم تیدا به‌خت کرد، که بووه مایه‌ی
پێکخستنی په‌رتووکێ "گولستان" - پشت به خوا.

پارچه

ئه‌مینی ساله‌ها، ئه‌م رێکوپێکه
که گهردی خاکی ئێمه، وا له‌لای
مه‌به‌ستم شوینه‌واریکه، دواي خۆم بمینی
که نابینم ژيان هه‌یبی، به‌قایی
مه‌گه‌ر پیاویکی خوا، رۆژێ به‌رمحمت
بکا، بۆ کاری ده‌رویشان دوعایی

وردبوونه‌وه له رێکوپێکی په‌رتووکه‌که و پاککردنه‌وه‌ی به‌ر و به‌رده‌رگه‌کانی و
کورتکردنه‌وه‌ی وته‌کانی په‌سند کران، تا بووه ئه‌م "گولستان"ه پر سوود و به‌که‌لک
و پر ئاوازه و بووه باغیکی چروپی و مک باغی به‌هه‌شت.
هه‌شت ده‌رگه‌ی تیدا کرایه‌وه، هه‌ر بۆیه‌ش وا کورت کرایه‌وه، تا بیزاری و
وه‌ره‌زی لێ نه‌که‌وێته‌وه...

په‌نا به‌خوا بۆ دواي پێته‌نانی

دوو تاکی

ئو دهمی ئیمه که یه کجار خوش بوو
(کۆچی) شەش سەد و پەنجاو شەش بوو
نامۆزگارییه مەبەستمان، لەوا^۱
ئیمه هەر ئەرۆین، سا پەنا به خوا

دەرگهی یه کەم: له پەوشتی پاشایان
دەرگهی دووهم: له خوو و پەوشتی دەرۆیشان.
دەرگهی سێیه: له گەورەیی قەنیات (قەناعەت) هوه.
دەرگهی چوارهم: له سوودەکانی بێدەنگی (خامۆشی)،
دەرگهی پێنجەم: له ئەوین و لاوێنی.
دەرگهی شەشەم: له بێ تینی و پیری.
دەرگهی حەوتەم: له سوودی بەختوکردن (پەرۆردە)
دەرگهی هەشتەم: له شیوازی هەلسوکەوتی زیانەوه.

۱. لەوا: لەودا.

دەرگهی یه کهم

له رهوشتی پاشایان

۱- سهرگوزمشته

بیستم پاشایهک ئاماژهی به کوشتنی دیلیک کرد، دیلی بی دهرمتان له
نائومیدیاندا بهو زمانهی دهیزانی جنیوی پی به پاشا دا و نهفرهتی لی کرد،
کو تراوه:

خانه

هرکەسی دەستی له گیانی بشوا
به زمانی دادی، چی له دلیدا

هۆنراو

(که نائومید بوو مرووف، ئهوسا درێژ دهبی زمانی
وهک پشیلهی تنگهتاو، هێرش ئهباته سهر سهگ)

خانه

که نائومیدیک نهی ما، پتی فیرار
دهست بۆ شیر دهبا، بدا پهلامار

پاشا پرسى، ئههه چی ئهلی، یهکیک له شالیار (وهزیر) ه باشهکانی وهلامی
دایهوه:

که ورهم!! ئهلی: "والکاظمین الغیظ، والعافین عن الناس، والله یحب المحسنین"
واته: "ئهو نهی رقی خویان نهخۆنهوه و خه لکی دمهخشن خوا پیاوچاکانی خوش

دهوین و لیبیان دهبورئ.

پاشا دلی نهرم بوو و بهزمی پيدا هاتهوه و چاوی له کوشتنی پوښی.
وهزيرمهکی تر دزی شو وهزيرميان بوو کوتی: "بق هاورهگه زانی نیمه، جوان نییه
له راستی بهولاهه له پروی پاشایاندا، هیچی تر بلین، نیمه جنیوی به پاشا دا و
ناماقوولی کرد؛ پاشا بهم وتهیه گرژ بوو و کوتی:
"درؤی نهومان زور لا پسندتره، لهو راستییهی که تو کوت، چونکه درؤیهکی
شو پروی له که لک و ئاسایشه و راستییهکی نیم روو له ناپاکی."
دانایان کوتوویانه: "درؤی که لک نامیز، زور چاکتره له راستییهکی فیتنه
نهنگیز."

خانه

شو کسی که شا، بهقسی نهکا... نیم
حیفه هر باشه نلی، هموو دم
نیم وته خوښهش لهسر تاقی هیوانی "فهریدوون" نووسرا بووهوه:

دوو تاکی

جیهان نامینی، براله بق هیچ کس
به پروهریگار دل بهسته به و بهس
بهمولکی دنیا، تو بهسته پشت
زور کسی وک تقی، پیگیاندا و کوشت
که بانگی روین نهدا... گیانی پاک
وک بهکه، مردن لهسر تخت یا خاک

۲- سرگزشته

بهکیک له پاشایانی خوراسان، سولتان مهحمودی سهبوکتهگینی پاش مردنی
بهسه سالان، له خهودا دیت که هموو نهدامهکانی لهشی داپزابوو و بووبوه

خاک، تنیا چاوهکانی نهبی که ههروا له قوڵتی چاویدا نهکه‌ران و نه‌یانروانی.
 هه‌موو دانایان له لیکدان‌هوهی ئەم خه‌ونه، سه‌رسام مان، تنیا ده‌رویشیک نه‌بی،
 لیکدان‌هوهی ئەم خه‌ونهی زانی و گو‌تی: "ئیس‌تاش چاوی له‌وه نه‌گ‌یرێ که
 مو‌لکه‌کانی به‌دمست که‌سانی ترمه‌یه.

هه‌لبه‌ست

ناوداران که‌لیک، نه‌ژران له ژێرخاک
 نه‌شان‌ه‌ی بوونیان، له گ‌و‌پێ نه‌ما
 ئەم لاشه‌ پیره، که سپێررا به خاک
 خاک وه‌های خوارد، ئیس‌کیشی نه‌ما
 به‌عه‌ده‌ ناوی نه‌وشیروان ماوه
 له‌میژه "نۆشی - ره‌وان"^۱ی نه‌ما
 خێر بکه و ته‌مه‌ن، به هه‌ل بژمی‌ره
 پێش ئه‌وه‌ی به‌ل‌سین، فلانی نه‌ما

۳- سه‌رگوزه‌شته

بیهستم پاشا‌زاده‌یه‌ک که بالا کورت و بچکۆله بوو، براهه‌کانی هه‌موو بالا به‌رز و
 جوان و لیوه‌شاوه بوون، جارتکیان پاشا به پوو‌گرژی و به سووکی سه‌یری کرد.
 کو‌په به هۆش و گۆش و وریا بوو، تیگه‌یی و گو‌تی:
 باوکه کورته بنه‌یه‌کی ژیر و مه‌ند باشته‌ره له نه‌زانی به‌ژن و بالا به‌نه‌د، وانیه
 هه‌رکه‌ستیک که به‌بالا درێژ‌تره به‌نرخیش چاک‌تره، که "الشاة نظيفة والفیل جيفة"
 واته: به‌رخ پا‌که و دمخو‌ری و فیل مرده‌ره و ناخو‌ری.

هۆنراو

(له هه‌موو کتێبی دنیا‌یه بچووک‌تر، تو‌وره^۲
 که‌چی لای خودا پایه به‌رز و پر تو‌وره)

۱. (نۆشی - ره‌وان): گیانی شیرین.

۲. تو‌ور = چپای طور

پارچه

ئەووت بېستوو!!... لەپێکی دانا
وتی... بە شیتێ، گۆشتن و قەلەو
ئەسپی عەرەبی، هەرچەند (لە)یش بێ
لە پەوکە کەرێک، هەر چاترە ئەو

پارچه

هەتاکو مـرـقـ نـهـیهـتـه دوان
عەیب و هونەری ونە و کەس نەزان
گومان وا مەبە، دارستان چۆلە
رەنگە پلنگێک خۆی، لێدابی پەنھان

لەو کاتەدا بێستم دوژمنێکی دژوار پووی لە پاشا کرد، کە لەشکری هەردوولا
پوویان تێک کرد و بۆیەک هاتنەدەر و پێزیان بەست، یەکەم کەس کە ئەسپی بەرەو
مەیدانی لینگ دا، ئەو کۆرە بوو و ئەیگوت:

پارچه

من لەوانە نیم، پشت دەم پۆژی جەنگ
منم ئەبینی، سەر بە خۆین و خاک
جەنگاوەر وازی، ئەکا بە گیانی
پشتدان پۆژی جەنگ، مەرگە بۆ لاو چاک.

ئەگێرینەوه کە سوپای دوژمن بێ ئەژمار بوو و ئەوانیش کەم، کۆمەلێک لەوانە
وێستیان هەلێن، کۆرە دەنگی دان و گوتی: "مێران!! تیکۆشن تا کراسی ژنان نەپۆشن"
سوارەکان بە تانەو تەشەرەکانی ئەو غیرەمتیان بزووئەوه و بە یەکجار هەلمەتیان برده
سەر دوژمن، بێستمەوه کە هەر ئەو پۆژە بەسەر دوژمندا سەرکەوتن.

پاشا ئەملاولای کۆپەیی ماچ کرد و لە پۆخە خۆی دانا و تا دەهات پێشچاوتری
ئەخست، هەتا کردیە جێنشینی دواى خۆی.

برایەکانی ھەسوودییان پێ برد، ژەھریان بۆ لە خواردنی کرد، خوشکی لە
ژوورێوەرا چاوی لێ بوو و بەنجرمکانی پێک دادا، کۆپە بە زیرمکیی خۆی تێ
گەشت و دەستی لە خواردنەکە کێشایەو و کوتی: "ھەرگیز نابێ ھونەرداران
بمرن و بێ ھونەران جێیان بگرنەو."

خانە

کەس نایەتە ژێر، سایەیی کوندەبۆ

ھوماش لە جیھان، بیبیری پەلوپۆ

باوکە لەم کارەیان ئاگەدار بوو،و، برایەکانی بانگ کردن؛ گۆی راکێشانێکی
جانانەیی کردن، پاشان بۆ ھەر یەکێکیانی لەلایەکی ولاتیەو بەشێک بۆ دانان هەتا
فیتنە دامرکا و کێشمەکێش خامۆش بوو و گوتراو:
"دە ھەروێش لە ژێر کلیمیکدا ئەترنجیتن، دوو پاشا لە ولاتیکدا ناگونجیتن."

پارچە

نیوہ نانی گەریخوا، پیاوی خودا

ئەیداتە ھەروێشێک، نیوہکە تری

ھەوت ھەرێم داگیر بکا، پاشایەک

گرتنی یەکی دی، دەیدا لەسەری

٤- سەرگوزەشتە

تاقەمە دزێکی عارەبان لەسەر کێوێک خۆیان گرتبوو،و ھە پێی کاروانیان گرتبوو،
دانیشتوانی ولات ترسیان لێ نیشتبوو و لەشکری پاشاش خۆی بۆ نەدەگرتن و
پێیان نەدەوێرا، چونکە دەجێتەکی قایم و قوللەیی کێوێکیدا بوون و کردبوویانە پەنا
و بنەگەیی خۆیان.

دانا و زانایانی ولات، بق دوور خستنه وی شه ری ئه مانه که وتنه پراوژ و
پراوژکارییه، که نه گهر ئه م تا قمه ئاوا له سر ئه م باره یان بمیننه وه،
به ره رمکاننیا ناکرئ.

دوو تاکی

داریک له جیهه ک، تازه بنیژئ
به تاکه که سیک، سووک هه ئه کیشرئ
هه روا به م جۆره، لئی که پئی ماوه ک
هه لئاکی شریتن، به تو و به فه له ک
دمکرئ سه رچاوک، بیگری به بیلیک
که پي بوو ناگری، به ری به فیلیک

وایان بریاردا لیتیان بخه فتن و چاوه دیریان بکه ن تا هه لیک هه لده که وئ و بق
به لامار و جهرده ییه له شاخی دینه خوارئ و جیهه که یان چۆل ده که ن و بق ئه مه ش
چهند پیاوکی به کار و جهنگ دینه بنیردرئ و له که لێن و که له به ری نئو شاخیدا
خۆ بشارنه وه. شه که دز مه کان له تالان و برۆیه که رانه وه و که لویه ل و مائی
تالانیان دانا و چه کیان له خۆ دارنی، هه روا به شیک له شه وئ تپه پریبوو، به که مین
دوژمن که په لاماری دان و هیرشی برینه سه رئ، خه و بوو.

خانه

پووی پۆژ بزر بوو، که و نه تاریکی
یونسسی قووت دا، نه هه نگ به چاکی

مه ردانی پاله وان له حه شارگا کانیانه وه ده ره پینه ده ری و هه ستان قۆل و
باسکی به که به که ی دز مه کانیان به ست، به یانی هه موو له ده رگای پاشادا وه ستان،
پاشا فه رمانی به که و شتنی هه ر هه موویان دا.
وا پیک که و ت لایکیان له ناودا بوو که تازه ده هات پیده که یشت، تازه خه تی

سمیلتی دابوو، یهک له وهزیرمکان پیچکهی تهختی پاشای ماچ کرد و پرووی تکای
له زهوی خشانند و کوتی:

"ئهم کورپه هیتشتا له باغی ژياندا بهرخۆره نه‌بووه، له‌لاوهمتییه خۆی به‌رخوردار
نییه، هیوام به به‌خشندهیی و ره‌وشتی به‌رزى پاشایه‌تیت به به‌خشینی خۆنى ئهم
لاوه منه‌تى چاکه‌یه‌کى وا له ئه‌ستۆى ئیمه بخهن"
پاشا پرووی له‌م قسه‌یه گرز کرد و ده‌گه‌ڵ بیرورای ویدا رێک نه‌هاته‌وه‌و کوتی:

خانه

هه‌رگیز نابیته‌ پیاو، ئه‌وه‌ی بنیاتی به‌ده
تربیه‌تى ناکه‌سان، گوێزى سه‌ر گونبه‌ده

برینه‌وه‌ی ره‌گه‌ز و تۆرهمه‌ی ئه‌وانه و پیشه‌کیشکردنی ره‌گى بنه‌ماله‌ی ئه‌وانه تا
په‌له‌ی لێ بکړئ باشترو به‌که‌لکتره، چونکه ئاگر کوژاندنه‌وه‌و پشکو به‌جێه‌یتشتن،
و مارکوشتن و بێچوووه‌ مار به‌خێوکردن کارى دانایان نییه.

پارچه

هه‌ور گه‌ر ئاوى، ژيان ببارىتئ
له‌ تروپكى دارئ، هه‌رگیز به‌ر ناخۆى
بۆ پیاوى سووک، کات مه‌دۆرینه
له‌ قامیشى زه‌ل، قه‌ت شه‌که‌ر ناخۆى

وه‌زیر که ئهم قسه‌یه‌ی بیهست - خۆشى و ناخۆشى - سه‌لامندى و ئافه‌رىنى له
گرژینه‌وه‌ی باشى پاشا کرد و، کوتی: هه‌رچى پاشا - خوا به‌ره‌رارى کا -
فه‌رموویان راسته، کارێکه و بێ وه‌رامه و راسته.

راسته‌یه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که هه‌رچه‌نده ئه‌و کورپه چووته سه‌ر پێی پیاوخراپان و
سروشتى ئه‌وانى وه‌رگرتوووه و بووته یه‌کێک له‌وان، به‌لام ئومیده‌وارم ده‌گه‌ڵ
چاکاندا خووى چاکه بگړئ و هۆشیاران به‌روهرده بئ و هیواداریشم چونکه
جاری منداله و خوو و ره‌وشتى سه‌رکێشى و یاغیه‌تى ئه‌و کۆمه‌له‌ی له ناخ و
ده‌رووندا نه‌پوا و تێیدا نه‌چه‌سپایئ.

له فهرمووده دا هاتووه "ئوهی له دایک دهبی، له سهر سروشتی سادهی خۆی له دایک دهبی، پاشان دایک و باوکی دهیکه به جوو یا به تهرسا^۱ یا به گاور^۲."

کوری نوح که بووه، دۆستی بهدکاران

پیغه مبه ریتهی، هۆزمکهی ون کرد

سهگی یارانئ ئه شکهوت، چهند پۆژی

له گه ل پیاوچاکان، ناویانگی دهرکرد

ئهمه ی گوت و کۆمه لیک له هاو ده مهکانی پاشا، پشتیان گرت، تا پاشا له خۆینی ئه وهیانی چاوپۆشی کرد و گوتی: "وا به خشییم هه رچهنده که لکیکیش له مه دا نابینم"

۵- چوارینه

دهزانی که زال چی گوت به رۆسته م

نابی بژم تییری، دوزمنت به که م

دیومه جۆگه لهی سه رچاوهی زۆر چووک

حوشتری بردووه، که بووه به چه م

له نه نجامدا کورپه یان زۆر به ناز و خۆشییه وه په روه رده کرد و بۆ فیرکردنی پیویستییهکانی دیوانی پاشا، مامۆستایان بۆ دانا، تا وای لئ هات بووه جی په سندی هه مووان.

رۆژیک وه زیر له باره ی کورمه که وه که میک بۆ پاشا دوا و گوتی:

"که په روه رده ی زانایانی وهرگرتووه و نه زانیی کۆنی له سروشتیدا دهرچووه و خوی هۆشمه ندانی گرتووه، پاشا به م وته یه گرزییه وه و گوتی:

۱. تهرسا: دیان، مه سیجی.

۲. گاور: مه جووسی.

پارچه

(بەشیری ئیمە گەورە بووی
کۆ پیتی گوتی، گورگ زادهی
سروش تیک بناغەیی بەدبۆ
بەکەس لەو پیتیەیی لا نادهی)

خانه

عاقیبت ئهبتەوه گورگ، گورگ زانه
با لای ئادەمیانیشت گەورە بووی و ئامانە

دوو سال بەسەر ئەم کارەدا تێپەڕی، دەستەیک دز و درۆزنی گەرمکۆ
پتوهندیان لەگەڵ پەیدا کرد و بەلێنیان لەگەڵ بەست لە هەلیکدا وەزیر و هەردوو
کورمەکیان کوشت، سامان و داراییەکی بۆ ئەژماریشیان برد و چوون لە
ئەشکەوتی دزان لە جێی بابی لێی دانیشتەوه و کەوتەوه پراو و پروتکردن و
یاغیوونێ، پاشا پەنجەیی پەشیمانێی بە ددان گەست و گوتی:

پارچه

شمشیری چاک لە ئاسنی خراپ، ناکرێ بەکەس
ناکەس بە پەرۆردە نابتە کەس، ئەی دانایان
باران کە لە نەرمی سروشتیدا خێلافیک نییه
لە باغان گۆل دەروێنێ و دێرک لە شۆرمەزاران

پارچه

زەویی شۆرە، دەغل و دانی لێ نابۆ
مەدۆرێنە لەوێ، بەری پەنجی خۆت
چاکە لەگەڵ خراپاندا بکە، وەهایە
وەک خراپە لەگەڵ چاکان بکە، خۆت.

۵- سەرگوزەشتە

سەرھەنگ زادەمەكم لە دەرگای سەرای "ئۆغلەمیش" دا دیت، كە زیرەكى و ژیری و
هۆش و گۆش و تیگەیشتنی لەباسکردنێ بەدەر بوو ھەر لە منداڵییەوە گەورەیی لە
ناوچەوانی و تیشكى زیرەکییەى لە پووانرا دیاربوو.

خانە

لە بالای، سەرى... ترووسكى ھۆشمەندى
دەرھوشیتەر، ستیریى بلەندى

بە كورتى: كەوتە بەرچاو و دلێ پاشا، دیمەنى جوان و ڕەوشتى بەرزى یەكیان
كەرتبوو و ئاوتەى یەكترى بوون، دانایان گوتویانە:
"دەولەمەندى بە دلە نەك بە مال، گەورەمیش بە ئەقلە نەك بە سال."

خانە

منداڵێك كەوا، لە ژیرییا پیرە
لەلای ھۆشیاران، گەورەى بە بیرە

كوپانى - پەگەزى لەسەر پلە و پایەكەى پێى ھەل كالاڤ و بەناھەقیان تاوانبار
كرد و بۆ كۆشتنى، زۆریان ھەولێ بێھوودە دا.

نیو ھۆنراو

دوژمن چى دەكا، كە یار دڵسۆز بێ.

پاشا لێی پرسى: "ھۆى دوژمنایەتیی ئەمانە چییە لە گەل تۆدا؟

گوتى: "لەسایەى سەرى پاشاوە - خوا بەرقەرارى كا - ھەمووم پازى كردوون
تەنیا ھەسوودمەكان نەبێ، كە بەنەمانى خۆشى و دارایی من نەبێ دلیان داناکەوێ
و پازى نابن. خۆشى و شادی دەولەتى پاشا ھەر پایەداربێ.

پارچه

نەتوانم دلى كـس، نەدم ئازار
چى لە ھەسوودكەم، خۆى دىل رەنجوورە
بمرە! پزگار بە لەم ئىشە، ھەسوود
بە مەرگ نەبى، دەرپازىت دوورە

پارچه

دەغەزدار بە دىل، ئەكا ئارەزوو
بەختەوەر نەبى، ھىچ پايە و مايە
شەمشەمەكوپەرە، كە رۆژ نابىنى
گوناهى تىشكى خۆر، لە چ دايە
كەر راستىت دەوئ، ھەزار چاوى وا
كوپەر بى چاكتەرە، نەك رۆژ نەبوایە

٦- سەرگوزەشتە

لە پاشايەكى عەجەم دەگێرنەو، كە دەستدرێژى دەكرده سەر مالى و مولكى
مىللەت و زۆرى و ستمىكى ئەستوورى بەسەر خەلكىدا سەپاندبوو و زۆر مەردوم
ئازار بوو. خەلكەكە لە بیدەرەتانىيان گىيانىيان بىزار بووبوو و لە تاوان رى
غەربايەتییەيان گرت و ھەلاتن، كە مىللەت لە كەمییەى دا و ھىچى واى نەمايوە
دەرامەتى میرىش لە كورتییەى دا و كەم بوو، ھەزىنە بەتال بوو و دوژمنانىشى
لە ھەموو لایەكەو تىنیا بۆ ھىنا.

پارچه

ئەوھى لەشكرى بوئ، رۆژى جەنگ
دەبى سەخى بى، رۆژانى ناشتى

گەر له گهڵ به ندمت باش نه بى، ئه پروا
به خوڤشى... دوژمن، ملکه چه گشتى

جارتک له مهجليسى ئه ودا په ږتووکى "شانامه" يان له باره ى نه مانى کيشوهرى
"دهئاک = زوحاک" و سه رده مى فهرميدوونه وه ئه خوښنده وه، وه زير له پاشاى
پرسى:

"که فهرميدوون گهنج و لاو و که سوکار و نوکهر و خزمه تکارى نه بوون، ئه دى
چوڼى فهرمانږه واييى کيشوهر گرته ده ست"، گوته: خه لکيکى زوړ لايه نگير و
پشتگيرى بوون، يارمه تيان دا و هاريکاريان کرد و پاشايه تىي که و ته ده ست."
وه زير گوته: "که وره م! له بهرئه وه ى پال و ټکدان و ليک خړبوونه وه ى خه لکى و که ل
و ده ورو بهر مايه ى پاشايه تى و هو ى به رده و امييه ى ئه دى ئه وه تۆ بۆچى بلآوه به و
خه لکه و که لى ئه م ولاته نه که ى، مه که ر بيرى پاشايه تيکرنديت نيه؟

خانه

واچاکه له شکر، تۆ به گيان بگرى
شا، که سه رومره، به هو ى له شکرى

پاشا گوته: جا ئه وه چييه که سوپا و ميله لت کوډمکاته وه؟ گوته: ده بى پاشا
به خشنده بى، همتا لى کوښنه وه، هروها ئه بى دلسوز و ميهره بان بى، تا له
سايه ى ده وله تيدا به دلنيايى و ئاسووده يييه وه دانیشن و تۆ له م دووانه هيچ
يه کيکيان ت نيه.

دوو تاکى

سته م نابي ته، پيشه ى سولتاني
له گورگ نايه، پيشه ى شواني

پاشايه ک، به ناي زوړ^۱ دامه زرينى
بناغه ى مولکى، خو ى ئه پرووخيښى

۱. به ناي زوړ: زولم و زوړى و سته م.

پاشا ناموژگار بیه کھی وهزیری راوژکاری به دل نهبوو، بهو قسه بیهی پرو گرژ بوو و خستیه زیندانیه، هیندهی پی نهچوو که کورانی مامی له بهرامبهری راست بوونهوه و داوای کیشومر و فرمانروایه تیی باوکیان کردهوه، نهو هۆز و تیره و خیلانیهی که له بهر زۆرداری و ستهم و دهستدریژی بهیش په رت و بلآو و چارپس و بیزار بوو بوون کۆبوونهوه و یاریدهی نهوانهیان دا که راست بوو بوونهوه، تا کیشومری له دهست هاتهوه دهری و بووهوه به هی نهمان.

پارچه

گهر شا له گهل گهل ناپهوايي کا
دۆستی دۆژمنه، له تهنگانه دا
دلسۆزی گهل به، بیتباک له دۆژمن
گهل سوپای شایه، لهو کاتانه دا

۷- سهرگوزه شته

شایهک له گهل کورپه عهجه مێکی له ناو کهشتیه دا، دانیشتبوو کورپه دهریای نه دیتبوو، فیری ناو کهشتی و سهر سوورپهی دهریایه نه بوو بوو، گریان و هاوار و داد و برۆی لی ههستا، هه موو لهشی کهوته له رزین، چهندی لاواندیهوه و دلخۆشی دایهوه که لکی نه گرت و ئارام نه بووهوه، ژیا نی له پاشا تال کرد، چاره ی نه ما، نهیدم زانی چی لی بکا.

دانایهک ههر لهو کهشتیه دا بوو که نهوانیشی تیدا بوون، به پاشای گوت: "ته گهر بفرموی من به پرنگایهک نه مه بیدمگ نه کهم.
پاشا گوتی: "نه مه لوتفێکی گهرمیه".

دانا فرموی: "کورپه که باوژنه زهیاوه! چه ند جارێکان نقووم بوو، خۆی به دواوهی کهشتیه کهوه گرتهوه، که ماوهیهک تیه پری و هینایانهوه ناو کهشتیه که دانیشته و له گریان و هاتو هاوار کهوت و ژیر بووهوه.

پاشا نه مهی به لاوه خۆش بوو و گوتی: "نه مه چ حیکمه تیکی تیدا بوو؟ حه کیم گوتی: "یه کهم ترسی نقووم بوونی نه دیتبوو و نرخ ی سهلامه تیه ناو کهشتیه کهی

نه‌ه‌زانی، که‌س‌یک‌ نرخی‌ دوایی‌ شتیک‌ ده‌زانی‌ که‌ دووچاری‌ نازار و پهنجی‌ نه‌و
شته‌ هات‌بیت.

پارچه

نانی‌ جوت‌ له‌ زار، خوش‌ نییه‌ کاکه
کسی‌ دل‌داری‌ من، لای‌ تو‌ جوانه
لای‌ خوژی‌ به‌ه‌شت‌ نه‌عرف^۱ دۆزمخه
لای‌ دۆزمخ‌بیان‌ جیتی‌ ریزدارانه

خانه

نه‌وهی‌ که‌ یاری‌ له‌ باومش‌ گرتووه، دیاره‌ جیاوازه
له‌گه‌ل‌ نه‌و‌ که‌سه‌ی‌ که‌ چاوه‌روانی‌، یاری‌ دل‌خوازه

۸- سه‌رگوزه‌شته

به‌ هۆرم‌زیان‌ گوت، چ‌ سووچ‌ و تاوانیکت‌ له‌ وه‌زیرمکانی‌ باوکت‌ دیت، که‌
هه‌موویانت‌ خسته‌ زیندان‌ه‌وه، گوتی‌: "هیچ‌ لای‌ نه‌دیون‌ به‌لام‌ سه‌یرم‌ کرد‌ منیان‌ له‌
دل‌دا‌ نییه‌ و پروایان‌ به‌ فرمان‌ه‌وایی‌ و سه‌رده‌می‌ من‌ نییه‌.. ترسام‌ له‌وهی‌، که‌ له‌
ترسی‌ گیانی‌ خوژیان‌ له‌ ناوم‌ به‌رن، له‌به‌ر‌ نه‌مه‌ نه‌م‌ کاره‌شم‌ هه‌ر‌ له‌سه‌ر‌ وتی‌
دانایان‌ کرد‌ که‌ گوتوویانه.

پارچه

له‌وه‌ بترسی‌، که‌ لیت‌ ده‌ترسی‌
با‌ له‌ شه‌ریشا، له‌و‌ به‌ه‌یزتربی‌
نابینی‌ کتک‌ که‌ هات‌ تووره‌ بوو
ده‌ردینی‌ چاوی‌ پلنگ‌ یا‌ ش‌یربی‌

۱. نه‌عرف: شوینیکه‌ له‌ نێوان‌ به‌ه‌شت‌ و دۆزمخ‌دا، لای‌ به‌ه‌شتی‌ نزم‌تره‌ له‌لای‌
دۆزمخی‌، یانی‌ لای‌ دۆزمخی‌ به‌زتره‌ له‌لای‌ به‌ه‌شتی‌... غریب -

مار بۆیه به پیتی، شوانهوه ئه‌دا

نه‌ک به‌ردی دهستی به‌سه‌ری فێری

۹- سه‌رگوزه‌شته

یه‌کیک له پاشایانی عه‌رب له‌به‌ر پیرییه دهینالاند و به‌ ئازار بوو، ئومیدی له‌ زیان بریوو، له‌ ناکاو سواریک هات، موژده‌ی دایه و گوتی: "له‌سایه‌ی سه‌ری پاشاوه (فلانه) قه‌لاتمان گرت و هه‌موو دوژمنه‌کانیشمان به‌ دیل گرت و ئیستاش هه‌موو سوپا و دانیشتوانی ئه‌و ولاته‌ ملکه‌چی فه‌رمانتانن.

پاشا هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی هه‌لکیشا و گوتی: "ئه‌م موژده‌یه‌ بۆ من نییه‌، بۆ دوژمنانی منه که‌ دوا‌ی من ده‌بنه‌ میراتگر و ولاتیان ده‌که‌وێته‌ ده‌ست.

پارچه

ئومیدم نه‌ما، ته‌مه‌ن تیپه‌ری

به‌و هیوایه‌وه که‌ له‌ دلاما بوو

هیوا هاته‌ جی، به‌لام سه‌د ئه‌فسووس

ئه‌و کاته‌ی خۆری ته‌مه‌ن ئاوا بوو

پارچه

ده‌ستی کاته‌ و له‌ ته‌پلی سه‌فه‌ری دا

ئه‌ی چاوکه‌ن بکه‌ن ماله‌ئاوایی، له‌ سه‌ر

ئێوه‌ش.. له‌پێ ده‌ست و شان و قۆل و بازوو...

هه‌موو لیکدی بکه‌ن ماله‌ئاوایی یه‌کسه‌ر

ته‌مه‌نو تیپه‌راند، به‌لام به‌ نادانی

من که‌ نه‌مکرد، ئێوه‌ بکه‌ن هه‌زهر

۱۰- سه‌رگوزه‌شته

له‌ ژوورسه‌ری ئارامگای "یه‌حیا پێغه‌مبه‌ر" سه‌لوی خوای لی بی - له‌ مزگه‌وتی (دیمه‌شق) دا گوشه‌نشین بووم، یه‌کیک له‌ پاشا عه‌ربه‌کان که‌ زۆر به‌بێ ئینسافی

ناسرابوو، هاته زیارهتی و نوژی کرد و له خوای خواست.

خانه

دهرویش و دارا، بهندهی ئەم خاک و دهرن
خۆ ئەوانەیی که هه‌بووتریشن، نیازمه‌ندته‌رن

ئەو کاته پووی کرده من و گوتی: "به‌هەقی هیممه‌تی ده‌رویشان که ئێره
جێیه‌تی و جێی راستی کرده‌وه‌یانه، به‌ دڵ منتان له‌ بیربیت و ئاوپی خێرم لی
بده‌نه‌وه، چونکه‌ من له‌ دوژمنیکی دژوار ده‌ترسم و له‌به‌ری هه‌راسانم". پێم گوت
"تۆ بۆ خۆت به‌زه‌ییت به‌ره‌شپووتی خۆتدا بیته‌وه، تا له‌ دوژمنی خۆت هه‌راسان
نه‌بی".

هه‌لبه‌ست

به‌هێزی بازوو به‌ تینی په‌نجه
گونا‌هه‌ ده‌ستی هه‌زار بشکینی
ناترسی ئه‌وه‌ی خێر ناکا به‌ که‌س؟
که‌ که‌وت یارمه‌تی له‌ که‌س، نه‌بینی^١
ئه‌وه‌ی خراپه‌ی چاند، به‌ هیوای چاکه
خه‌یاڵ پلاوه، مێشکی نایه‌ینی
تۆ گویت هه‌ل ب‌خه‌ بۆ دای خه‌لکی
ده‌نا دادپه‌روه‌ر، دای ئه‌سه‌ینی

دوو تاکی

مروّف ئه‌ندامی، له‌شی په‌کترن
له‌ دروستبوونا، له‌ په‌ک جه‌وه‌رن

١. نه‌بینی: نه‌بینی.. به‌شیوه‌زاری کۆیه "نه‌بینی" نووسراوه.

ئەندامىك رۆژى، كە كەوتە ئازار
ئەندامانى تر، نايان بى قەرار
تۆكە لە ئىشى، ئىدى^۱ بى غەمى
ناشى ناويشت، بنىن ئادەمى؟

۱۱- سەرگوزەشتە

دەرۆشنىكى دوعا قبول لە بەغدادا پەيدا بوو، "حەججى كۆرى يوسف" يان ئاگادار
کرد، بانگى کرد و پىتى گوت: "دوعاىەكى باشم بۆ بکە"
دەرۆش گوتى:
"خوایە: گیانى لى بستىنە"، گوتى: "لە پىتى خوا! ئەمە چۆن دوعاىەكە؟" گوتى:
"ئەگەر تۆ بمرى، خەلكى لە ئازارى دەستى تۆ و تۆش لە گوناھان پرگارت
دەبى."

دوو تاكى

ئەى زەبر دەستى، ژىر دەستەى ئازار
تاكەى بمىنى، وا گەرمە بازار
بەكەلكى چىت دى، حوكمى زۆردارى
مەرىنت چاترە، لە خەلك ئازارى

۱۲- سەرگوزەشتە

يەكێك لەپاشا زۆردارە بى ئىنسافەكان، لە خواپەرستىكى پرسی: "كام عىبادەتە
لە ھەمووان باشتەرە؟" گوتى: "بۆ تۆ، نووستنى نيوەرۆ، تا ئازارى كەس نەدەى."

پارچە

زۆردارىكم دىت، نيوەرۆان دەنووست
گوتم چاكتەرە، بنوئ ئەم فیتنە

۱. ئىدى: كەسانى دى، مەرقى دى، خەلكى دى.

خهوی باشتهره، نهو له بیداری
مه‌رگی وا چاتره، سه‌جار له ژینه

۱۳- سه‌گوزمشته

بیستم پاشایه‌ک، له رابواردنیدا شه‌وی کردبووه رۆژ و له‌وپه‌ری مه‌ستیدا ده‌یگوت:

خانه

له‌م کاته‌م خۆشته‌ر قه‌ت ده‌ست ناکه‌وئ
په‌کم به‌خێرو شه‌ر و غه‌می هیچ، که‌سێ ناکه‌وئ.
ده‌رویشیک که به‌ رووتی، له‌ ده‌رێ له‌به‌ر سه‌رمایه‌ نووستبوو، نه‌می گوئ لێ بوو.

خانه

ئهی نه‌وه‌ی هیچ که‌س پایه‌ی ئیقبالی وه‌کو تو نابێ
گریمان دلت خۆشه‌ و بێ غه‌می، باشه‌ ئهی غه‌می ئیمه‌شت نابێ؟
پاشا پێی خۆش بوو، پریسکه‌یه‌کی هه‌زار دیناری له‌ په‌نجه‌رموه‌ بق شۆڕ کرده‌وه
و گوئی: "ها!! کۆشت بگرموه‌".
ده‌رویش گوئی: "کۆشی چی؟ خۆ من کراسم له‌ به‌ردا نییه‌، پاشا زیاتری به‌زه‌یی
پیدا هاته‌وه‌، ده‌سته‌ جلیکیشی خسته‌ پال پریسکه‌که‌ و بق ده‌رویشی نارد.
ده‌رویش هه‌ر زوو و به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م هه‌موو نه‌و پارهی‌ی بێره‌و به‌ویدا دا و
خواردی و نه‌وجا هاته‌وه‌.

خانه

ئارام ناگرێ مال، له‌ ده‌ستی سه‌خی پیاو
وه‌ک سه‌بر له‌ دلی عاشق و وه‌ک له‌ بیژنگ ناو
که‌ پاشا دلی ئه‌م قسه‌یه‌ی نه‌گرت هه‌ر تیشیان که‌یاند که‌ فلانه‌ ده‌رویش هه‌روا
راوه‌ستاه‌وه‌، پاشا گرژ و مرچ و مۆن هه‌لکه‌را، لێره‌دا زیره‌ک و دانا و تیگه‌یشتوان

گوتوویانه، خۆت له توندوتیژی پاشایان بپاریزه، جاری وایه به سلاویک دهرنجین
و جاری واشه به جنیویک دهسته جلیک ئه به خشن.

نیعمهتی پاشای، لی بیی حه رام
ئهوهی که دهرهت له دهست دا ته مام
تا جیی قسانت، پیشدا نه بیینی
قهدری قسهی خۆت هه روا نه چوینی

پاشا گوتی: ئه م گه دایه بی پهروایه ماله به فیرومهره که ئه م هه موو به خشنه
به م ماوه که مه چواند، دهرکه ن. که نهج و خه زینهی ولاتی مالی هه ژاران، نه ک
خۆراکی برای شهیتانانه.

شیته ئهوهی رۆژی رووناک، مۆم داگیرستی
شه که هات به زوویی، رۆن له چرایدا نامی

یهکیک له وهزیره راویژکارهکان گوتی: "ئهی پاشای سه ره رووی زهوی وام پی
چاکه، ئه م چهشنه که سانه هه ته نیا بای بژیویی خۆیانیا به جیا جیا پۆ
بهردریته وه و بیاندریتی، تا له بهر پۆمه چوونیاندا دهست بآوییه نه که ن. به لام که
فهرمووت دهری که ن و هیچی مه دهنی و لیشی توپه بوویت، ئه وه کاری خاوه ن
هیمه تان نییه که یهکیک به خۆت هیوادار کهیت و دوایه ش بی هیوا و نا ئومیدی
خۆتی کهی و دلی بشکینی.

خانه

دهرگای سه خا مه که وه، له ته ماعکار
که کردته وه، داخسته نهوهی، دهیته دژوار

خانه

مه له نه چته جیه که، که لی بی چینه
ناچیه جیه که، بیته چینه.

پارچه

کەسێ نەیدیو، تینووی پێی حەجێ
کۆزێلکە ی بگرن، لە رۆخ ئاوی سوور^۱
لە کوێ هەلقوڵێ، سەرچاوەی شیرین
لێی کۆ دەبتهوه، مرق و مەل و موور

۱۴- سەرگوزەشتە

یەکیەک لە پاشایانی پیشین، کە مەترخەمی و سەستی لە کاروباری ولاتدا ئەکرد،
لەگەڵ سوپا و قۆشەن و سەربازەکانیدا، توندوتیژ بوو، دۆژمنێکی سەرسەختی لێ
یاغی بوو. سوپا و قۆشەنی هەمووی پشتیان کردەوهو پوویان لە هەلاتنی نا.

دوو تاکی

مالت لە سوپا، درێخ بزانی
دەست نادەنە چەک، شێرە کوپانی
شێرە کوپ چ بکا لە رۆژی جەنگا
کە دەست بە تال بێ، لە نانی ژیا

لەگەڵ یەکیەک لەوانە ی کە غەدریان لە پاشا کرد، دۆست بووم، گلەیی لێ کرد و
کوتم "سپڵەیی و هەق ناشوناسی و بێ ئەمەکییه کە هەر بە وردە گۆرانیکی کەم لە
گەرەکی خۆی هەلگەڕێتهوه و هەموو ئەو بەخششانهی کۆنی سەلهای سالی لە
بیر بچێتهوه و وەلایانەوه بنی، گوێ: "بەخشە و بیانوووەکەم لێ قبوول کە،
ئەسپەکەم بێ ئالیک و جۆبوو و زینەکەشی لە پەهندا بوو. پاشایەک بەزێر رۆدی
لەگەڵ سوپاکەیدا بکات، سوپاکە ی بە گیان، چاوتیری و گیانبازی بۆ ناکا.

۱. سوور: سوێر، شۆرمک.

خانه

زێڕ بده سەرباز، تا گیان بەخت کا
له گەلیان رژدیی، هەلدین و دەروێن

هۆنراو

(که تێر بوو پالەوان، هەلمەت ئەباتن
زگ برسێش ئەکا، مەشقی هەلاتن)

١٥- سەرگوزەشتە

یەکیەک له وهزیره دەرکراوەکان، هاته پیزی کۆپی دەرۆشانووه، پیت و فەری
هاوێمی ئەوان کاری تێ کرد. دلی گەشایهوه و دەرۆنی رووناک بووهوه.
پاشا جاریکی تر خستیهوه سەر کارمەکی و ناشتی کردووه، فرمووی:
با بجێتهوه سەر کارمەکی، بەلام ئەو نەویستەوهو گوئی: "تەریکی باشتەرە له
خەریکی"

چوارینه

کەسێ له کونجی بیدمەنگی دانیشت
دەبەستێ دەمی بەدگۆ و سەگی هار
کاغەز دەدرێنێ و قەلەم دەشکێنێ
له دەست و دەمی بەدگۆ بوو پزگار

به گوێ رهشیان^١ گوئ: "به چ هۆیهک به دواکهوتنی شێرت بۆ خۆت هەلبژارد؟"
گوئی:

"هەتا بەرماوهی نیچیرمەکی بخۆم و لەشەری دوژمنانیش له پەنای هەلمەتی ویدا بژیم."
گوئیان: "ئێستا که کهوتووێه ژێر سایه و سیبەری ئەو و پارێزگارییه وی و

١. گوێ رهش: درێندیهکه بۆ بەرماوه خواردن، هەر به دواي شێرموهيه / مامۆستا زمکی.
- گوێ رهش: مام پتویهکەي خۆمانه / غەریب پشدهری.

خانه

زۆر برسی نووست و کەس پێی نەحەسیا

زۆر مردووش، مرد و کەس بۆی نەگريا

زۆر لە تانە و تەشەری ناحەزان دەرستم، کە پاشەملە پێم پێ بکەن و هەول و تەقەلاو
ماندوو بپوێنەکانم لە حاند خاوە خێزاندا بە بێ مروەتی و ناپیاوی دانێن و بلێن:

پارچە

سەیرکە ئەر ناپیاو، کە هەرگیز

نایەوێ بپێنێ، پەوی خۆشەختی

لەش حەسانووە و سەرسووکێ ئەر

ژن و مەالی جێ هێشت، لە پۆژی سەختی

لە ژمارە زانیندا هەروەک دەرزان، شتێک دەرزانم، جا ئەگەر بە پشت و پەنای
ئێوەو، کارێکم لای پاشا دەست بکەوتایە، دڵم دادەکەوت و ئاسوودە دەبوو و تا
دەشمردم لە سوپاسی ئێوە دەرندەدەچووم، گوتم: "برادەر! خزمەتی پاشایان دوو
لایەنی هەیە... ئومێدی نان و مەترسیی گیان و پێچەوانەی بیروپای
ناقلەندانیشتە، کە بە ئومێدی نان بکەوێ مەترسیی گیان.

پارچە

بۆ مەالی دەروێش، هیچ کەستێک نایە..

بۆ بەهێنە، باجی زەوی و باغ

بە تالی و سوێری، بەشت پازی بە

یا جگەرگۆشت، دانێ لە پیش زاغ

خانه

پاستییە جێگای، رەزای خودایە

نەمدی کەس ون بێ، لە پاستە پایە

دانایان گوتوویانه، چوار کەس لە چوار کەس ئەترسن، باجگر لە سولتان، دز لە پاسهوان، تاوانبار لە ئاماژەکار، سۆزانی لە دارووخە.
ئەوێ لە حیساباندا پاکە، لە لێپێچینەوێ بێ باکە.

پارچە

پەل کێشی مەگە، زیاد لە ئیشت
بە پایە بەرزیت، دوژمن دڵ تەنگە
تۆ پاک بە و باکت لە هیچ کەس نەبێ
کراسی پیسە، کۆتەئێ ژێر سەنگە

گوتم: "بەسەرھاتی ئەو پتووییە، گونجاوی حالی تۆیە، کە دیتیایان ھەروا بە دەم
پاکرین و ھەڵاتنیو ھەڵکەوت و ھەڵدەستایەو، یەکیک پتی گوت، ئەو چ قەوماو،
وا ھێندە دەرستی؟ گوتی:

"بێستوو ھە حوشتەران دەرگەن بۆ بێگاری، پیتیایان گوت: "ھەئێ بێ مێشک تۆ و
حوشتەر کوجا مەرحەبا؟ ئێو چیتان پێک دھچێ؟ گوتی: "ئەگەر ناخەز و
دوو زمانان لە رق و کینەیکەو گوتیان، ئەو ھەش بێچوو ھوشتەر و تووش بووم،
کێ غەمی پزگاری منیەتی؟ تا تریاک لە بەغداو ھەگاتە جێ، مارانگاز ئەمرێ.

تۆ وەک دەلێتی فەزڵ و ئایینی لە خواترسان و دڵنیاپیت ھەبە، بەلام ھەسوودان و
ناخەز و دوژمنان لە بۆسە و کەناردا خۆیان مات داو، ئەگەر قسە جوان و پەندە
بەنرخەکانی تۆیان بە پێچەوانەو بۆ پاشا گیرایەو، دەتوانی چی بکە و
بەرەھەکانی پاشات پێ دەکری؟

لەبەر ئەو وای بە باش دەزانم، پاسی سامانی قەناعەتی خۆت بکەیت و واز لە
سەرداری بێنی، کە دانایان گوتوویانە:

خانە

دەریا پریەتی لە گەوھەر و بێ ئەژمارە
گەر سەلامەتیشت دەوێ، سەلامەتی لە کەنارە

که هاواله کهم ئەم وتەى بىست، داما و پووى گرژ بوو و دەستى کرد بە وتەى
 پەنجوورى، که ئەمە چ ئەقلىکە؟ و چ کارگەياندنەجى و تىگەيشتن و هۆشیکە؟
 وتەى دانايان، راست و پەوان و دروست دەرچوو که گوتووينا: دۆستان له
 تەنگاويەدا بەهانا نەگەن و له سەر خوانى نانخواردنى دوژمنان وەک دۆستان خو
 رادەنن و خۆيان دەرەمخەن و خۆيان پيشان دەدەن.

پارچە

بە دۆست دايمەنى، ئەوى له خوشتى
 لى ئەدا لافى، براىى و خوشت وىستى
 دۆست ئەو کەسەى، ئەگرى دەستى دۆست
 له تەنگانەدا، کاتى تەنگەستى

دەيتم گۆرا و بە ئامۆژگارىيە کهم دلتەنگ بوو، چوومە لای خاوەن ديوان، بە
 ناسياويەتیکى که لەمەوپيشەو بوومان، بارودۆخ و لیو هشاو ميبى وىم تى گەياند،
 توانا و باشىيەویم خستە پوو، پاش ماو مەک کارىکى هاگەزاييبان دايە و زۆرى
 نەبرد که پاکی سروشت و جوانى و پىکى کارمەکانيان پەسند کرد، لەو هوش تىپەپى
 و پلە و پایەيەکى بەرزترى وەرگرت.

ئەستىپەرەى بەختى تا دەهات له بەرزیدا بوو، تا گەيبیە مەرامەکانى و
 ئارەزوومەکانى هاتنەدى و بوو بە يەکیک له نزیکەکانى پاشا و پەنجەى ئاماژەى بۆ
 درێژ دەرکراو بوو جى باوەر و متمانه، بە خوشحالى وى زۆر شادمان بووم و گوتم:

خانه

گوێ مەدە مانندووتیت و دل بە غەم مەبە
 کەسەرچاوەى ئاوى ژيان، له تاريکيدايە

هۆنراو

(دلى کۆسکەوتە، پر نەکى بە غەم
 خوا لوتفى بەزى، زۆرە نەمەک کهم)

خانه

له سووړې گاردوون دوش دامه‌مینه
سهر تالیش بڼ، بهری شیرینه

له وکاتدا وا ړنک کهوت من له‌گه‌ل تا‌قمه دوش و برادرانیکدا چوومه
سردانی مه‌ککه، که گه‌راموه، دوو فرسه‌خم به پیرموه هات، هرکه چاوم پتی
کهوت، پرتشان حال و له‌سر دیمه‌نی دهروشانم دیت.
گوتم: "چونی؟" گوئی: "هرومکو گوتم، ده‌سته‌و تا‌قمیک پیم هه‌لکالان و
ناراستیان دهریاره گوتم. پاشا، خوا هر پایداری کا بق دهرخستنی راستی و
روونکرده‌وی ئم ناراستی‌ش هیچی نه‌فرموو و برادرانی کون و دوشستانی
ئمه‌کداریش له وته‌ی راست و وشه‌ی هق بیده‌نگ بوون و دوشتایه‌تی کونیان له
بیر برده‌وه.

پارچه

نابینۍ له‌لای خاوه‌ن چی و پایه
مه‌رایۍ کاران، ده‌ست له‌بان سهرن
که حالی گؤرا و تی‌په‌ری پؤزی
پتی ئو خه‌لکه‌یه، ها له بان سهرن

به‌کورتي، گرفتار و دووچاری گه‌لیک سزایان بووم، تا له‌م حفته‌یه‌دا موژده‌ی
ساغی و سه‌لامه‌تی‌به حاجیان هات، له به‌ندی گرانیان دهریان و رزگار کردم و
مولک و مالی میراتی‌یان دامه‌وه، گوتم: "ئامؤزگاری منت وهرنه‌گرت که گوتم
خرمه‌تی پاشایان وکو سه‌فه‌ری نیو دهریایه به ترس و به که‌لکیشه، یا گه‌نجه‌ت پی
ئه‌بری، یا شه‌پؤل گیانت له‌به‌ر ئه‌بری.

خانه

یا به‌هر دوو ده‌ست، دور له کؤش ئه‌کا
یا شه‌پؤل روژی، ئو به‌مردوویی فهرامؤش ئه‌کا

به باشم نه زانی له مه زیاتر، برینی مام دهر ویشی به سهرمنووی نه شته ری
سهرزهنستان پروو شینم و خوی پی داکم، نم کارم بهم دوو دیره، کورت کردهوه:

پارچه

دهست و پیت هر دوو، نه خرینه ناو کۆت
که گویت نه دایه، پندی پیاوان
نه گهر خو به ری، پیوه دان ناگری
نهنگوست مه خه ناو، کونه دوویشکان

۱۷- سهرگوزه شته

چهند که سیکم هاو پی بوون، پهنک و پرویان جوان و دهر وونیان ناراسته و پی
راسته کرابوو، په کیک له گهره پیاوان بیرویاوه ریکی گهره و باشی به دهسته و
تاقمه هه بوو، مووچه و بهراتیکی باشی بق بریبوونه وه، تا په کیکیان کرده ویه کی
وای لی دهر کهوت، که ریکی حالی دهر ویشان نه بوو، گهره پیاوه که باوهری پتیا
تیکچوو و بازاری بی په واج کردن.

ویستم به فیلیک هر نه بی مووچه و بهراته که یان رزگار کهم چوومه لای
دهر کهوان، پی نه دامی و قسه ی ناخو شیشیان پی گوتم، گوتم نه دایه و لیم نه کرت،
چونکه قسه زانان گوته ویا نه:

پارچه

له دهر گای میرو و وزیر و سولتان
مه ده .. پیش نه وهی، یاریدمت بدهن
دهر کهوان و سهگ، غه ربیکیان دیت
نم یاخه ی نه گری، نه وهی تر دامه ن

که نزیکه کانی نه و گهره پیاوه، به حالی منیان زانی، ریزیکی زوریان کرت و
جیه کی به رزتر و هه ورا زریان پیشان دام، دانیشتم، به لام من به ملکه چیه وه
چووم له جیگاه کی خوارتر و نرمتر وه دانیشتم.

خانه

لیگه پئی! که نوکهریکی که میشم
با له ریزه‌ی نوکهراندا، دانیشم

گوئی: ئه‌للا، ئه‌للا! کهی جی و کاتی ئه‌م قسه‌یه‌یه؟

خانه

گر له بان سه‌روچاوم، دانیشی
نازت هه‌لده‌مگرم، چونکه نازکیشی

به کورتیه‌که‌ی، دانیستم و دهستم به قسان کرد و له هه‌موو دهرگایه‌کم دا تا
هاتمه‌وه سه‌ر وته‌ی هه‌لخلیسکانی برادهران و گوتم:

پارچه

چ سه‌ووچیکی دیوه، خاوهن به‌خششی پیتشوو؟
که به‌نده‌ی له پیتش چاوان، وا که‌م و خواره
ئو خودایه مه‌زنه، به گه‌وره‌یی خۆی
سه‌ووچ و گوناھیش ده‌بینی و نانیس هه‌ر به‌رقه‌راره

فه‌رمانه‌وا ئه‌م وته‌یه‌ی له‌لا په‌سند بوو و فه‌رمووی: "به ده‌ستووری جاران
سه‌ووچه و به‌راتی برادهران بدریته‌وه، قه‌ره‌بووی ئو رۆژانه‌شیان بۆ بکرتیه‌وه که
لایان برابوو" سه‌واسی به‌خششیم کرد و خاکی به‌رپیتیم ماچ کرد و داوای
لیبووردنی ئو ده‌م چه‌وتیه‌ی خۆم کرد، ده‌ستبه‌جی، هاتمه‌ دهره‌وه و گوتم:

پارچه

که کابه بوو به‌ رووگه، بۆ نیازان
بۆ دیدنه‌یه‌ی ده‌چن خه‌لکی، چهند فرسه‌نگ
تۆ ده‌بی له‌سه‌ر خۆبی، له‌گه‌ل خه‌لکی وه‌ک مه
که که‌س ناهاوئی، بۆ داری بی به‌ر سه‌نگ

شازادەمەك سامانتيكى زۆر و فراوانى لە باوكىيەوه بەميرات بۆ بەجى ما، بانگى
سەخاوەتى دا و دەرگای بەخشىنى كردهوه و بى درتغ بەخششى بەسەر گەل و
سوپادا باراند:

پارچە

بۆ نەخۆشى نایە، لە دارى سادە
بەسووتان بۆنى، ئەدا وەك عەنبەر
گەرەپپەت بوى، دەبى بىەخشى
هەتا تۆو نەكەى، چۆن لىي نەخۆى بەر

يەكەك لە هاو دەمانى بى پراوێژ، دەستى بە ئامۆژگارىكردنى كرد، كە پاشايانى
پيشين ئەم هەموو نىعمەتەيان بە هەول و كۆشش پاشەكەوت كردووه و بۆ تەنگانە
و لىقەومان و كەلك و سوود لى ديتنى هەلگرتووه، دەست لەو بزاوتە بكيشەوه و
دەستى لى بگرەوه، شەروشتۆر و لىقەومان و پتويستى لە پيشە، دۆژمان لە
كەمىندان، ناكړى لە كاتى تەنگانە و پتويستيدا، دەستەوستان پراوشتى.

پارچە

ئەگەر سامانى خۆت بەخشى بە گشت كەس
ئەوهى بەريەكەوئ^۱، دەنكى برنجە
لە هەركەس بۆ نەسلىنى، دەنكە زىوئ
كە كۆ بۆوه ئەوه، سامان و گەنجە

شازادە لەم وتەيه پوو گرژ بوو، لەگەل سەروشتى ئەودا نەهاتەوه پاشان
سەرزەنشتى فەرموو و گوئى: "خوای لەسەر، ئيمەى كردووهتە خاوەنى ئەم ولاتە،
هەتا بىخۆين و بىبەخشين، نەك هەر پاسەوانى بين و چاودېرى بكەين."

۱. بەريەكەوئ: بەرى دەكەوئ.

خانه

قاروون بای چل خانووی سامان هه‌بوو، چوو به هیلاک
نه‌وشیره‌وان به‌وه نهمر بوو، که به‌جیی هیشته ناوی چاک

۱۹- سه‌رگوزه‌شته

وا ئەگێرنه‌وه که له راوگه‌یه‌کدا نیچیریکیان بۆ نه‌وشیره‌وانی دایه‌روهر ده‌گه‌رده
که‌باب، خوێیان پێ نه‌بوو، نوکه‌ریکیان نارده‌ گوندیک، خوێی بێنی.
نه‌وشیره‌وان گوتی: "خوێیه‌که بکه‌ره، تا‌کو نه‌بیته شوێن و بێیه‌که وێران نه‌بی.
پێیان گوته: به‌وه‌نده خوێیه چ ده‌قه‌ومی؟
گوته: بنچینه‌ی سته‌م له سه‌ره‌تاوه که‌م بووه، هه‌ر که‌سی هاتووه
هاویشته‌ویه‌تییه سه‌رێ، تا که‌یه‌وه ته‌م ئەندازه‌یه."

پارچه

ئه‌گه‌ر له باغی میله‌هتا، پاشا بخوا سیوێکی
نوکه‌رانی ده‌ردێن دره‌خت، له په‌گو پێشه‌وه
که سه‌ولتان به‌نیو هێلکه، سته‌م ببینی په‌وا
سه‌ریازمه‌کانی هه‌زار مریشکه ده‌که‌ن به‌شیشه‌وه

خانه

زه‌مان نا‌هێلی، زۆردار به‌مینی
ته‌نیا نه‌فرینی، بۆ جێ ده‌مینی

۲۰- سه‌رگوزه‌شته

والیه‌که‌م بیست که هه‌ر ماڵ و خانووی میله‌هتی کاوڵ و وێران ئەکرد، تا خه‌زینه‌ی
پاشا ئاوه‌دان و په‌ر کاته‌وه، ئاگای له وته‌ی دانایان نه‌بوو که گوته‌ویه‌انه: "هه‌ر که‌سی
میله‌هت ئازار بدات، تا دلی پاشا به‌لای خۆیدا راکێشێ، خوای له‌سه‌ر، هه‌ر ئەو

کهل و میلله تهی له سر زال دهکاتهوه تا دهماری له رۆژگاری ژینی دهرکیشتی و بیبرئ.

خانه

به (سپهند)^۱ی ناکا، ناگری داگیرساو
ئهوهی که نهیکا، ئاهی جهرگ سووتاو
ئه لاین شای هه موو درندان شیره و که مترینی گیانه وهرانیس که ره، به رای هه موو
هۆشیار و ئاقله مندانیس، که ریکی باره بهر زۆر باشته له شیریکی پیاوهر.

دوو تاکی

که ری هه ژار، که رچی بی ته میزه
له بهر باریردیتی، که لیکه عه زیزه
که و گایان، که هه ل ته گرن بار
چاترن له نهوهی، ئاده می زۆردار
ئه لاین پاشا لایه نیککی سروشتی خراپی ئه و وه زیزه به دهی بۆ دهرکهوت، خستیه
ژیر ئازار و ئه شکه نهجهوه و زۆر به دهرده سه ریه کی نا هه مواره وه کوشتی.

پارچه

رهزامه ندی شا، به دهست ناکه وئ
تا بۆ دلی گه ل، چاکه نه خوازی
ئه ته وئ خودای له سه ر، بته به خشتی؟
به چاکه خه لکی خودا که رازی
وارپک کهوت به کپک له سه مه دیته کان به لایدا رابرد، سه رنجی دایه
حاله شه رمه کی و گو تی:

۱. سپهند: درکیکی بیابانه، دووکه لیککی زۆری له کاتی سووتاندا لی هه لدهستی، بۆ برینی
چاو سووتانه وه به کاری دیتن.

پارچه

نابڻي هرچي تيني ڦڙل و بازوونڙي ههجو
به سهلته نهت بخوا، مالى خه لکي به ههوس
دمتواني هيسکي گه وړه، به گه روډا قووت بدهي
ههناو و زگ نه سپڻي، هرکه گهيپه ناوک و بهس

۲۱- سهرگوزمشته

له مردم نازاريک نه گيرمه، که بهرديکي بهسري دهروديشيکدا دا، دهروديش دهرفتي
توله کردنه وي نه بوو، بهرهمکي لاي خوي هه لگرت، تا رږښکيان پاشا لهو پياوه
مهردوم نازاره تووړه بوو و خستيه زيندانه وه، دهروديش هاته لايه وه و بهرهمکي
بهسريدا دايه وه، کابرا پتي گوت: تق کييت؟ و نهو بهر دمت بڼ بهسري مندا دا؟
وه لامي دايه وه: "من فلانم، نه م بهر دهم هر هه مان نهو بهر ديه که فلانه رږښ تق
بهسري منندا دا، گوتي: "نه دي نه م هه موو ماوه دووړو دريژه له کوڼ بوويت؟
گوتي: "له پله و پايه که ت نه تر سام، ئيستا که له زيندانيمدا ديتي، نهو هه له م
قوسته وهو به دهر فتم زاني، که دانايان گوتوويانه:

دوو تاکي

رهشور ووتکت، که دي به ختياره
نه وهی هه سته، جله وي ئيختياره
نينځکي دريژ و تيژت، که نيه تق
که واته به گڙ، به داندا مه چق

نه وهی که له گهل بازو و ناسني دهست بخاته کار
ڦڙل و مه چکي زيويني ناسکي، خوي نه دا نازار
راوسته تاکو دهستي نه به ستي، دور و زهمانه
نهو ساکه برق ميشکي دهر پينه، رږښي دوستانه.

یهکێک له پادشایان تووشی نهخۆشییهکی کوشنده بوو - واکه هه ناوی نههتندری - دهستیه له ههکیم و دانایانی یۆنانی پیکهوه هاته سهری و به بریاری ههموویان هاته سهر ئهوهی که ئهم دهرده دهرمانی نییه، مهگر زراوی کهسیکی که چهند نیشانهیهک ههه تێیدا بێ.

پاشا فرموی بیدۆزنهوه و پهیدای کهن، کۆره جووتیارێکیان بهونیشانهوهی که ههکیمان گوتبوویان دۆزییهوه، باوک و دایکی کۆره بانگ کران و بهخشش و بهراتیکی زۆریان له پیش دانان و خۆشمالیان کردن و قازیش بریاری دا که رشتنی خۆینی نهمدا یا تاکیکی میللهت بۆ سهلامهتی پاشای کاریکی رهوا و راست و دروسته، جهللاد به لایهوه چوو، کۆره سهری به رهو ئاسمان بهرز کردهوه و پێ کهنی پاشا لێی پرسی، لهم کاته دا چ و مهخت و جێی پیکهینه؟

کۆره گوتی: نازی کورپان به سهه دایک و باوکانهوه هیه و داواکاریش بۆ لای قازی دهبریت و داد له پاشا نهخوازێ، ئهوه دایک و باوکم، له بهر مالی دنیایه منیان به جهللاد سپارد قازیش بریاری کوشتنی دام، پاشاش ژیان و بهردهوامی خۆی له رشتنی خۆینی مندا دهبینێتهوه، هیچ پهنایهکی ترم نییه هانای بۆ بهرم تهنیا خوای له سههران نه بێ.

خانه

بۆ لای کۆ بهرم، له دهست تۆ فهریاد

ههه له ئاستانهی، تۆ نهخوازم داد

پاشا بهو قسهیه دلی تهزی، فرمیسهکی له چاوان دابارین و گوتی: مردنی من چاکتره له رشتنی خۆینی بێ گوناهیکی وا. سهروچاوی ماچ کرد و گرتیه باوهشی و سامانیکی بێ نهژماریشی پێ بهخشی و ئازادی کرد و دهلێن پاشاش ههه لهو رۆژه به دواوه چاک بووهوه و شیفای بۆ هات.

پارچه

ههروا له بیرمه، که ئهم شیعهری کوت

فیلهوانیکی رۆخی دهریای نیل

حالی میرووله، له ژیر پیتی تۆدا
وهک حالی تۆیه، له ژیر قاجی فیل

۲۲- سرگوزهشته

یهکیک له بهندییهکانی "عمرو لهیث"^۱ ههلاتبوو، پیاوان وه دواى کهوتن و
هینایانهوه، وهزیریک قینیکی زۆری له بهندهکه ههبوو، هانی کوشتنی دا، تا
بهندییهکانی تریش ئەم جۆره رفتار ههچاو نهکهن، بهندییهکه له بهر دهمی عمرو
لهیندا سهری خسته سهز زهوی و کوتی:

خانه

ههرجیم بهسهربئی، به پهسندی تۆ، له لام رهوایه
له بهرامبهری ئەم فرمانهتا، نیمه داوایه

به لام له بهرئهوهی که من پهروهدهی نان و نمک و نیعمهتی ئەم خانهدانهم،
نامهوی له پۆزی دوایدا، خوینی من بتانگرت، ئەگەر بهتووی بهندهیهکی بئی گوناھی
وهکو من بکوژی، له پتیهکی رهوا و شرعییهوه بیکۆزه، تا پۆزی دواپی پتیهوی
گرفتار نهبی، پاشا کوتی: "جا چۆنی بکهه!" کوتی: "پێم دههتا، وهزیر بکوژم،
ئهو کاته له سزای کوشتنی ئهوا بمکوژهوه، ههقه و شرعیشه، پاشا پی کهنی، به
وهزیری کوت: "چی بهباش دهزانی؟ وهزیر وهلامی دایهوه:

"کهورهم! ئەم بئی شهرمه له پتی گۆپی باوکتدا ئازاد که، ههتا منیشی
نهخستووته به لایهکهوه، سووچ له منهویه که سوویم له ئامۆژگاری و وتی
دانایان وهرنهگرتوه که کوتووینه:

۱. عمرو لهیث: پاشای سفارییه له سالی (۲۶۵)ی کۆچیدا بوو بهجێنشینی
برایهکی... فارس و کرمان و ئیسفههان و خۆراسان و سیستانیشی گرت، له سالی
(۲۷۶)ی کۆچیدا، لهشکری خلیفه بهغداپی شکاند. له (۲۸۷)ی کۆچیدا لهگهڵ
ئیسماعیل سامانی له نزیک (بەلخ) بهشهر هات، به دیل گیرا، ئیسماعیل ناریدییه
بهغدا لای خلیفه. له (۲۸۹) کۆچیدا له زینداندا مرد _ پهیا و عمر، کورد بوون.

پارچه

له گه ل بهرد هاوێژ، بکەمی شەپه بهرد
بزانە که تۆ سەری خۆت شکان
که تیرداوێیه سینگی دوزمەنت
ئێمەش له سێرەیی، تیرگەلی ئەودان

٢٤- سەرگوزمەشتە

پاشای زەوزەن^١ وەزیرێکی هەبوو چاوتیر و پووخواش بوو و له چاوپێکەوتناندا
پێزی هەموو کەسیکی دەگرت، پاشەملەش به چاکەیی ناو دیتان، وا پێی دمهکەوێ
کردارێکی لێ روو دەدا، که پاشا لێی خواش نایەت، دەیگرێ و دەیخاتە زیندانەوه.
گەورە پیاوانی پاشا، که چاکەیی پیشوویی ئەویان له چاودا بوو و خۆیان
به قەرداری دەزانی، له کاتی چاودێرییاندا نەرمییان له گەڵدا دەنواند و سەرزمەش و
تونددوێژییان له گەڵدا بەرەوا نەدەدیت.

پارچه

له گه ل دوزمەنی خۆتا ناشتی که، ئەگەر روژێ
پاشەملەش عەبێت بلی، تۆ له روویدا تەحسین که
وشە لەزارەوه دەردمچێ، کەسی پێی مەدە ئازار
که تۆ ناخۆشیت ناوێ سا، زمان شیرین که

لەوهی پاشا لێی دەویست هەندێکی لێ خواش بوو و لەجیاتیی ئەوهی ماشەوه به
زیندان تەواوی کرد و پاک بوووهوه، یه کێک له پاشایانی ئەو ناوه، بەنهیانی
نامەیهکی بۆ نارد که پاشایانی لای ئێوه ریزی گەورەیی وەک تۆ نازانن، بێ
پێزییان له گەڵدا کردی، ئەگەر بێراری بێ دلی گەورەیی فلانی خواشەویست - خوا
پەنای بدا - به لای ئێمەدا بیت، تێ دمهکۆشاین، ئەوهی شایستەیی دل راگرتنیەتی
دەست به سینگەوه بین و گەورە پیاوانی ئەم کیشوهره بۆ دیداری ئەو، به هیوا و

١. زەوزەن: ولایتیکه له نێوان هورات و نیشاپور.

چاوه پروانی وه لامن.

وهزیر لئه هوشیار بووهوه و بیرری له مهترسی کردهوه، به گورجی وه لامیکی کورتی، ههروهکو پیتی باش بوو، که نهگه خبره کهشی بکهوێته سهه دهم و زاران زیانی نهبی، له پشت نامه کهوه نووسییهوه و پهوانهی کردهوه.

یهکیک له دهست و پێوهندهکان که ئاگای لئه سهین و بهینه بوو، به پاشای راگهیاند که فلان، که فهرمووته بگیری له گهل پاشای لای ترده، نامه و نامهکاری هیه، پاشا تووره بوو و فهرمانی ساغکردنهوهی راستی و درۆی ئهه ههوالهی فهرموو، نامه بهریان گرت و نامه کهیان خوێندهوه، تیتیدا نووسرابوو: "بیرویاوهپی باشی گههوان دهربارهی بنده، کهلیک له باشی و چاکیی بندهی پتره و ناتوانم ئهه داخوازییه بهجی بگهیهم، له بهر نهوهش که من پهروهردهی نیعمهتی ئهه خانه دانهم، به کهمیک گۆرانی دلی خاوهن نیعمهتی کۆنم، بپوهفایی ناکهم، وهها گوتراوه:

خانه

ئهوهی چاکهت له گهل نهکا، له ههسوو بارێک

بیبه خشه که له ته مه نیا، ههله یهک بکا جارێک

پاشا ئهه رهوشته جوان و باشهی ئهوهی به لاهه پهسند بوو، جلویهرک و مالتیکی زۆری به پاداش پی به خشی، داوای لیبووردنیشی لی کرد که به ههله چوو بووم، که تۆم بهبی تاوان ئازاردا، گوتی:

"گههرهه! بنده ئهه، به ههلهی گههرهه خۆم نازانم، به لکو ئهه وستی خوا بوو که ئازارم پی بگهیمن، به لام ئازاریش پی ههه له دهستی تۆوه بی چاکتره، که ههقی نیعمهتی پیشوو و دهستی چاکهت به سهه ئهه بندهوه هیه، که دانایان گوتوو یانه:

دوو تاکی

ههه گیز به ئازار، له کهس مه ره نهجه

لای کهس بۆت نایه، خوخی یا ره نهجه

دوژمنی و دوستی ههه لای خوا و هیه

دلی ههه دوو لای، ها وه لاهه یه

ئەگەر چى لە ژىتى كەوانرا، دى تىر
لە ھاۋىژمى ئەزانن، پىياۋ ژىر^۱

۲۵- سەرگوزمىشە

لە پاشايەكى غەربمەۋە بىست، كە بەۋانەى ناۋ دىۋاننى گوت: كە موۋچە و بەراتى
فلانى - ھەرچەندىكە - بۆى بكن بە دوو ھىندە، چونكە ھەمىشە ھەر لە دەرگاۋە
چاۋەپىتى بە ئەنجام گەياندىنى ھەرمانە و، كەچى نۆكەر و بەردەستەكانى تر
ھەمىشە ھەر خەرىكى كالتە و كەمە و جەھەنگانن و خاۋمخاۋەى لە ئىشىدا دىكەن.
خاۋپەرسىتىك، كۆپى لەمە بوو و ھاۋار و ئالەى لە دەرۋونەۋە ھەستا، لىيان پىرسى
ئەۋە چىت دىت؟ گوتى: تپايە و پلەى بەندان لەبەر قاپى و دەرگەى خوا، بەم پىنگەيە:

ھەلبەست

نۆكەر دوو سبەينان، بىتە خىزمەت شا
سىيەم تىتى ئەكا، روۋى لوتف و نىگا
ئومىدماۋاى، پىياۋى خوا پەرەست
ناۋومىد نەبن، لە دەرگاى ئەلەست

دوۋ تاكى

گەۋرەمى لە ملكەچىھەتى دايە
ياغىھەتى بىتبەش بوۋنى تىدايە
ئەۋەى ملكەچى، لە بۆ نوۋسراۋە
سەرى خىزمەتى، ھا لە دەرگاۋە

۲۶- سەرگوزمىشە

لە زۆردارىك ئەگىرپنەۋە، كە دارى سوۋتەننى بەھەرزەن لە ھەزاران دەستاند و
بەزۆرەملى لىتى دىكەپىن و ھەر بە زۆرەملىش بە گرانتر دىدايەۋە دەۋلەمەندان،
پىياۋىكى خاۋىي بەلايدا تىپەرى و گوتى:

۱. پىياۋ ژىر: پىياۋى ژىر.

خانه

ئەو ماری تۆ؟! كۆ ببینی پێوی دەی
یانە كوندی؟ لە كۆی بنیشییەو كاولی كە

پارچە

كە دەستت دەروا، بەسەر ئێمەدا
بێ ئاگا نییە، خودای غەیبزان
زۆرداری مەكە، لە خەلكی زەوی
تا نالەو فیغان، نەكاتە ئاسمان

زۆرداریكە لەم قەسەیه دڵگیر بوو و پەنجای كۆی نەدایە ئامۆژگارییهكانی وی
(أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ) - غیرەتی گوناھ گرتی - تا شەویك ئاگر لە دارەكانی
چیشخانەكە بەربوو، هەرچی هەشیبوو سووتا، لە جیتی نەرم هێنایە سەر خاکی
كەرم. وا رێكەوت هەمان كەسەكە بەلادا رابرد و كۆی لێ بوو كە بە دۆستەكانی
خۆی دەكوت: "تا ئێم ئاگرە لە كۆتۆ بەربوووە مانی من؟ گوتیان: "لە چەرە
دوو كەلی دلی هەزارانەوه"

پارچە

دوووبە لە ئاهێ، دڵ برینداران
هەناسەیی كەرمی.. خراپە، ناخر
تا ئەكۆی دلی كەس، مەكە غەمبار
ئاهێك.. جیهانێك ئەخاتە ئاگر

لەبەر هەيوانی تەلاری كەخوسرەو^١ ئێم حەكمەتە نووسراو:

١. كەخوسرەو: یەكێكە لە شایەكانی دەولەتی دووهمی كەییانی.

پارچه

ساله‌های ساله و عومریکی بریز
به‌سەر ئیمەدا، خەلک ئەکەن گوزەر
دەستاو دەست مولکمان که هاتۆته دەست
واش دەچیتە دەست خەلک، سەر لەبەر

۲۷- سەرگوزەشتە

یەکیک لە هونەری زۆرانبازییەدا، گەیبوووە ئەویەری پایە بەرزى، سیتسەد و شەست
فیلێ لە زانیاریی زۆرانبازییەدا دەزانی و هەر جارە بە جۆرە هونەریکی تازەو
زۆرەبانی دەگرت تا دلێ لە شاگردیکیانی داخوڕیا، سیتسەد و پەنجا و نۆ فیلێ لە
هونەری زۆرانبازییەدا فێر کرد و تەنیا فیلێکی بۆ خۆی هێشتەووە و بەلاوێ نا.

بە کورتییەکەى، کۆپەکە، لە هیز و توانا و هونەری زۆرانبازییەدا پڕپوو و کەس
نەیدەتوانی بەرامبەری راوەستى و پشتی لە عەردى بدا، هەتا رۆژێکیان لەلای
پاشای ئەو کاتدا دەری بری و گوتی:

"ئەوێ مامۆستایەکەم بەسەر منیەووە هەیه، چاکەى فێرکردن و
پەرۆردەکەمیەتی، دەنا بەهیز و توانا لەو کەمترینم و لە هونەریشدا وەکۆ ئەوم.

پاشا ئەم وتانەى زۆر بەلاووە گران و ناخۆش هات، فەرمووی:

"زۆرەبانی بگرن! جیگایەکی پانوپۆڕ و بەرین و هەراویان رێکخست، وەزیر و
پیاوماقوول و گەورە پیاوانی دەربار و پیاووە مەزنەکانی هەرێمەکان، هەموو هاتن.

کۆپە لاو لە مەیدانیدا وای پڕدایە مامۆستایەکەى، که ئەگەر کتیی ئاسن بووایە،
لە جێیدا هەلدمەقەند.

مامۆستا هەستى کرد، که کۆپە لاو لەو بەتین و باخۆشترە و لە هونەرەکەشیدا،
لە گەلیا بەرامبەرە، بەو فیلە سەیرەى که لێى پەنا دا بوو رەفتاری لەگەڵ کرد، کۆپە
نەیتوانی ئەم فیلە لە خۆى لادا.

مامۆستا، کۆپەى بە هەردوو دەستان لە زەوی بەرزکردەووە و لەسەر سەری خۆى
سووراندو لە عەردى کوتا، قریووە لە تەماشایچیان بەرز بوووەووە.

پاشا فرمانی دا خه لات و بهخشش و بهراتیکی باش به ماموستا ببهخشری و کورمهکشی سه رزمشت کرد و پمخنی ئه وهی لی گرت که له گه ل ماموستا و راهینر و مهشقد مره کهیدا، پهنجهی لیک داوه و سه ریش نه کهوت. کورپه گوتی: "گه وره ماموستا به هیز به سه ر مندا سه ر نه کهوت، به لکه من له هونهری زۆران بازیدا، فیلکی بچکۆلانه م مابوو، درتغی فیرکردنی لی کردم و فیری نه کردم، ئه و پۆ به و فیل به چکۆلانه یه، دهستی له من ساند و سه ر کهوت، ماموستا که گوتی:

"ئه و فیل به م بۆ پۆزکی وا هه لگرتبوو، که دانا یان گوتوویانه ... هینده ری به دوست مه ده که هه موو هیز و توانایه کی تۆ بزانی، که دوژمنایه تی کردی پیت بویری و بتخا.

نه تبیس تووه ئه وهی که له شا کردی خۆی نازار دیوه، چی گوتووه؟:

خانه

(فیره تیر هاویشتنی ده که م، هه موو رۆژی
که دهستی تیری گرت، هاویشتی هه وه من)

پارچه

یا وه فا نه بووه، له م جیهانه دا
یا هه ر کهس نییه، له م زهمانه دا
کهس نه بوو فیری، تیر ئه ندازی لیم
که من نه کاته، دوا یین نیشانه

۲۸- سه رگوزه شته

دهرویشیک به تنیا له گوشهی چۆلێکدا دانیشتبوو، پاشایه ک به لایدا تیپه ری، دهرویش که له کونجی قه ناعه تدا له و چۆله وانییه دا ئه ژیا، سه ری بلند نه کرد و گوپی نه دایه فرمانپه و - پاشا - ههستی فرمانپه وایی و گه وره ییی پاشایه تی کرتی، گرژ بوو و گوتی: "ئه م دهسته کۆنه پۆشانه، هه ر ده لئی چوار پین، نرخ و پیاوه تی یان نییه"

وہزیر بہ لایہ وہ چوو و کوتی: "ہوی دہرویش فرمانرہوای سہر زہوی بہ لای تۆدا تیپہری، بۆ ہلنہ ستای و دہستت بہ سنگہ وہ نہ گرت و ئہرکی رہوشت نواندنیت بہ جی نہ گہ یاند؟"

وہ لامی دایہ وہ: "بہ فرمانرہوا بلی! چاوہ پری پزلینان لہ کہ سیک بکا چاوہ پری چاکہ و مالی ئہ وہ، فرمانرہوایان پاسہوانی گہ لن، نہک گہل بۆ بہ ندایہ تی و فرمان ہلگرتنی فرمانرہوایانن."

پارچہ

پاشا پاسہوانی ہزارانہ
چہند لہ خوشی و گورہی دابی
پہز بۆ شوان دروست نہکراوہ
شوان بۆ پہزو دہبی شوانی چابی

پارچہ

رۆژی کہ سیکت، دیت کامہرانہ
یہکی تر دلگیر، زۆر پەرتشانہ
کہیک بووہستہ، تا ہر دوکیان خاک
میشکیان دہخوا، کہ جی بیریانہ
جیاوازی دارا و نہدار نامینئ
لہم ہریارہی کہ چارنوسیانہ
گرہیکیک گۆرک، ہلبداتہ وہ
نازانئ دارا و نہدار کامیانہ

فرمانرہوا قسہ کہی دہرویشی پی خوش بوو، پی کوت: "جیت دہوی بلی" وہ لامی دایہ وہ: "من ئہوہم دہوی جاریکی تر نہ مہرنجینی". کوتی: "نامۆزکاریہ کم بکہ"، کوتی:

خانه

وریابه که ئه و خۆشییهت له دهسته
دهروا ئه و مولکهی، ئیستا له دهسته

۲۹- سەرگۆزەشتە

یهک له وهزیران چوو له لای "زۆننونی میسری" و هیمهتی لێ خواست که رۆژ و شهو
خه‌ریکی خزمه‌تی فرمانبره‌وام، هیواداری چاکه‌یم و له سزاشی ئه‌ترسێم. "زۆننۆن"
گریا و گوتی: ئه‌گه‌ر منیش ئه‌وه‌نده له خوا ترسابامایه وهک تۆ له فرمانبره‌وا
ده‌ترسی، ئه‌وه له کۆمه‌له‌ی یاران ئه‌بووم.

پارچه

گه‌ر هیوای پشوو و رهنج ئاسان بایه
پایی ده‌رویشان، له ئاسمان ئه‌بوو
گه‌ر وهزیر له خوا، ترسابا، وه‌کو
له شا ئه‌ترسیت، وه‌ک په‌ریان ئه‌بوو

۳۰- سەرگۆزەشتە

پاشایه‌ک فرمانی کوشتنی بێ گوناھتکی دا، گوتی ئه‌ی پاشا به‌و قینه‌ی که
له‌منته، ئازاری خۆت مه‌ده، چونکه ئه‌م سزایه به‌یه‌ک هه‌ناسه به‌سه‌رمندا
تیده‌په‌ریت، به‌لام گوناھی ئه‌مه بۆ هه‌تا هه‌تایه داوینت ده‌گرێ و لێت نابێت هه‌.

چوارینه

سووپری ده‌ورانی، وه‌ک بای بیابان چوو
ناشیرن و جوانی، تال و خۆشیان چوو
زۆردار بیری چوو، ئه‌و غه‌ده‌ی کردی
له‌و نابیت هه‌و له مه‌ومانان چوو

شا نامۆزگارییه که ی ئهوی به سوودمه ند زانی و له خوێن رشتنێی چاویۆشی کرد.

۳۱- سه رگوزمه شته

وهزیرانی نهوشیره وان که تاوتوێی گرینگیی ولاتیان دهکرد و ههریه که به پیتی زانیی خۆی بیروپای خۆی دهردهیری، "شا" ش ههروهر، ئهویش بیروپای خۆی له بهرابهر ئهو کارهوه دهریری.

"بوزه ر جومه ر" لایهنگیری بیر و بۆچوونی "شا" ی کرد، وهزیرهکانی تر به دزییهوه لایان پرسی، چ شتیکی باشترت له بیروپای "پاشا" دا دیت، کهوا له بیروپای چه ندان زانا و دانایانی تر به چاکتر زانی وا لایهنگیریت کرد، گوئی: به پیتی ئهوی ئهجامی کاره که دیار نییه و نازاند ریت و هه مووشتان هه ر له سه ر ئهو رایهن که داخوا کاره که راسته یا هه لهیه، بۆیه بیروپا وه رگرتنی شا چاکتره .. هه تا ئه گه ر ئیشه که ش به پیچه وانهی راستیه وه بیه پیتش، به هۆی لایهنگیری و په سنی بیروپای شاهه، له مه ترسی که یی و گازمه ندان رزگار ئه بین، که گوئیوانه:

دوو تاکی

به دژی بیرری شا، بیرری دهریری
دهست له خوێنی خۆت، ئه بی هه لگری
ئه گه ر شا به پۆژ بلی، وا شه وه
بلی راست ده که ی مانگ، چاره ده شه وه

۳۲- سه رگوزمه شته

که پیدمه که، قژی ئه هۆنده وه و ئه یگوت: "من له نه وه ی "عه لی" مه. له گه ل کاروانیکی حیجازی، له شاریک دابهزی گوئی که له هه ج دیمه وه، چامه (قه سیده) به کی برده دهریاری فه رمانه روا و وای پیتشان دا که ئه و بۆ خۆی دایناوه، به کتیک له هاو ده مهکانی فه رمانه روا له و ساله دا له سه فهری دهریا ها تبو وه گوئی: "من ئه وم له جه ژنه ی قوریاندا، له به سه ردها دیوه، چۆنی هه ج کردوه؟"

یه کیک تر گوتی: "من ئەمە ئەناسم، باوکی تەرسایی بوو، لە "مەلایێه"، ئەو
چۆن ئەوێ "عەلی" یە؟ و چامەکەشی کە دەلی خۆی دایناوە، لە دیوانی "ئەنوەری"
دا نووسراوەتەو.

فەرمانڕەوا فەرمانی لێدان و دوورخستنهوێ دا، گوتی:
"ئەم هەموو درۆیەیی بۆ چی کرد؟" گوتی: "ئەیی خاوەنی پووی زەمین! قسەیهکم
ماوە لە خزمەتدا بیلێم، ئەگەر راست نەبوو هەر سزایەکم بفرموی پێم پەوايه"
گوتی: "چییە؟" گوتی:

پارچە

گەر بێگانەیهک ماستی بۆ هێنای
دوو پەرداغی پێ... ئاوهو کەچکێ دۆ
لە من مەپهنجی، کە درۆم لا کردی
جیهانگەر وایه، حەز ئەکا لە درۆ

۳۳- سەرگۆزەشتە

وەزیرێک بەزەیی بە ژێردەستاندا دەهاتەو و هەمیشە بۆ چاکەیان تێ دەکوژا، و
پێک کەوت وەزیر بەفەرمانی فەرمانڕەوا گیرا، هەموو لە هەموو بۆ بەردان و
رزگارکردنی کەوتنە خۆ، ئەوانەیی کە بۆ ئازار و ئەشکەنجەدانیتی داندرا بوون،
نەرمییان لەگەڵدا نواند، گەورە پیاوانیش ستایشی کردار و پیاوھتییه باشەکانیان
کرد تا فەرمانڕەوا چاوی لە هەلەکانی پۆشی، پیاوچاکێک لەم کارە ئاگادار بوووه و گوتی:

پارچە

تا دلی دۆستان بە دەست بەینی
باغەکی باوکت، بفرۆشی باشە
بۆ نانی، دۆستە باشەکانی خۆت
هەموو ناوماڵت، بسووتی باشە

له گەل بەدکاران، هەم بکە چاکە
بەنانی زاری سەگ، بدرووی باشە

٣٤- سەرگوزەشتە

یەکیەک لە کورمەکانی "هاریوونە ڕەشید" بە توورەیییەوه هاتە لای باوکی و گوتی:
"فێلنە سەرەنگزادە، جێتووی بە دایکم دا... هاریوونە ڕەشید بە گەورە پیاوانی
دەوڵەتی گوت، سزای ئەم جۆرە کەسە چ بێ باشە، یەکیەک ئاماژەی بە کوشتن و
ئەوی تر بە زمان برین و یەکی تر بە دەست بەسەرداگرتنی مالت و سامان و
شاربەدمرکردنی کرد.

هاریوون گوتی: "کورما من! گەورەیی لە بووردندایە و ئەگەر ناشتوانی بیبووری،
ئەوا تۆش جێتوومکە ی پێ بدەوه، بەلام لە سنووری تۆڵەکردنەوه تێنەپەری دەنا
ستم لەلایەن تۆوه ئەبێ و داوا و هەق لای دوژمنتەوه.

بەپیاو نازمێردرێ، لەلای هۆشیاران
لە فیلێکی مەست، مەیدان بخوازی
پیاو ئەو کەسە، گەر راستت ئەوێ
لە توورەبوونا، قەسەسی نەتزازێ

دوو تاکی

یەکیەک بەدخوویەک، جێتووی پێ دا
خۆی ڕاگرت، گوتی وەرە هەمی کلۆل
لەو هەشەم زیاتر پێ بکە، سەبەمی..
عەبیم نیو هێندەمی، خۆم نازانی، زۆل

٣٥- سەرگوزەشتە

له گەل کۆمەڵێک گەورە پیاو، لە کەشتیە کدا دانیشتیبووم، لە دوامانەوه کەشتیەکی
بچووک نقووم بوو. دوو برا کەوتنە ناو گێژاویکەوه، گەورە پیاویکیان بە مەلەوانێکی
گوت: "ئەو دوویرایە دەریتەوه بۆ هەر یەکیکیان پەنجا دینارت ئەدمی".

مه‌له‌وان يه‌کيکيانى رزگار کرد و ئه‌وى ترين گيانى به‌خوای خۆى سپارده‌وه،
گوتم: "ته‌منى هر هينده مابوو بۆيه كه‌مه‌رخه‌مى و سستيت له‌ پزگارکردنى
کرد". مه‌له‌وانه‌كه پى‌كه‌نى و گوئى:

"ئه‌مه‌ى تۆ گوئت راسته، به‌لام من هه‌زم له‌ رزگارکردنى ئه‌مه‌يان زياتر بوو،
له‌به‌رئه‌وه‌ى كاتيك له‌ پتگايه‌ ماندوو بوو، ئه‌مه‌يان سواری حوشتره‌كه‌ى خۆى
کردم و له‌ ده‌ست ئه‌وه‌شيان قامچيم خواردبوو".

گوتم: "خوای كه‌وره‌ راستى فهرمووه (من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فعليها)
واته... ئه‌وه‌ى چاكه‌ بكا بۆ خۆيه‌تى و ئه‌وه‌ى خراپه‌ش بكا له‌سه‌ر خۆيه‌تى"

پارچه

هه‌تا ئه‌توانى، كه‌س مه‌ده‌ ئازار
چونكه‌ ئه‌و پتیه‌ت پى‌له‌ خار ئه‌بێ
كارى هه‌زار و ده‌رويش پتیک بپینه
تۆش پۆڤى دادى، زۆرت كار ئه‌بێ

٣٦- سه‌رگوزه‌شته

دوو برا هه‌بوون، يه‌کيکيان خه‌مه‌تى فهرمانه‌واى ئه‌کردو ئه‌وه‌ى تریشيان نانى
قۆل و بازوو و مه‌چه‌كى خۆى ئه‌خوارد.

جاريکيان برا ده‌وله‌مهنده‌كه‌يان به‌ برا هه‌زاره‌كه‌ى گوت:

"بۆ نايه‌ى خه‌مه‌ت بکه‌ى تا له‌ ماندووه‌تى و شه‌كه‌تى کارکردنیت رزگار بپێ؟"
گوئى: "ئه‌ى تۆ بۆ كار ناکه‌ى تا له‌ خه‌مه‌تکارى و سووکى و په‌ستیه‌تیت پزگار
بپێ؟ كه‌ دانا و ئاقله‌ندان گوئوويانه‌:

"نانى جۆ خواردن و له‌سه‌ر عه‌ردى پرووت دانیشتن چاتره‌ له‌ كه‌مه‌ره‌ى زێر
به‌ستن و له‌ خه‌مه‌ت راوه‌ستان".

خانه

به‌ ده‌ستى ئاسنڤ، قسلى بکه‌يته‌ هه‌ویر
نه‌ك به‌سینگیه‌وه‌ بگرى، له‌ پيش ئه‌میر

پارچه

عومری عزیزت له دوو شتان به سهربرد
هاوین چ بخوم و چ له برکه م زستان
ئهی زگی برسی، به نانئ ساز به
تا بق هیچ که سئ، دانه نوینی شان

۳۷- سهرگوزمشته

یه کیک موژدهی بق نهوشیرهوانی دادپهروهر هینا که: "خوای گه و به هیز و
توانا، فلانه دوژمنتی له ناوا هه لگرت و مرد".
نهوشیرهوان کوتی: "هیچت له وهی بیستوو که وازی له من هینابی".

خانه

بق مهرگی دوژمن، نابین شادمان
که ژیا نی ئیمهش، نابیت جاویدان

۳۸- سهرگوزمشته

کۆمه لیک له دانایان له باره گای "کیسرا" له کاریک ئه دوان، بوزمه جومههر بی دهنگ
بوو، کوتیان: "ئوه بق له م باره یوه له گه ل ئیمه دا نادوتی و هاویه شی قسان ناکهی؟"
کوتی: "وهزیران وهکو پزیشکان وان، پزیشکیش دهرمان به نه خوش نه بی نادا،
دوای ئه وهی که دیم رای ئیوه راست و دروسته، زانیم قسه کردنم له م باره وه
دانایه تی تیدا نابی".

پارچه

که ئیشیک پیک هات، بی دهست لیدانم
قسه کردنی تیدا، به جوان نازانم
کویر و چالیکم، که دیت له پیشم
گوناهه ئه گه، بی دهنگ دانیشم

"هاروونه رهشید" که کیشوهری میسری کهوته دهست، گوتی: "به پیچهوانهی نهو زۆرداره نهکهه که بهکیشوهری میسر له خۆی بایی بوو و داوای خوایهتیی کرد، من نهه کیشوهره به ههزانترین نرخ دهممهوه بهندهمکانی خۆم و لهوان بهولاهه نایدهمه کهسی تر، قوله زهنگیهکی ههبوو، ناوی "خوسهیب" بوو، کیشوهری میسری به ههرزانی پێ بهخشی.

وا دهگیرنهوه که زۆر گهژه و کهودهن و بیر تهسک بوو، سالتیکیان دهستهیهک جووتیاری میسری هاتنه لا و سکاایان کرد که پهۆمان له کهناری "رووباری نیل" داچاندبوو و بارانی ناومخت هات و ههمووی نابووت کرد، خوسهیب گوتی: "دهبوايه خوری بجین تا نابووت نهبێ، دانایهک ئهمهی بیست و پێ کهنی و گوتی:

دوو تاکی

ئهگهر خۆراک، بهپیتی زانین درابا
له دهستتهنگی دهبا، نادان نهما

خودا خۆراک ئه داده پیاوی نادان
که واقیان و پئه مینێ، ههرجی زانان

دوو تاکی

بهخت و خۆشی کوا به زانینی کاره
ههمووی له سایهی خوای کردگاره

له دنیایا زۆرن و له بهر چاوانن
گیله پیاو دارا و دانا بێ نانن

کیمیایا گهر دهمرێ، به دهم رهنجهوه
شیت شاگهشکهیه، به دهست گهنجهوه^۱

۱. گهنج: سامان و دارایی.

۴۰- سرگزشته

که نیز می‌کسی "خوتن" بیان بق فرمانروایه کی هینا، که له پیری جوانی و ئیسک سووکیدا بوو، ویستی به ماستی بچیته لای، که نیزه که نه یه پشست و خوی به دهستیوه نه دا، فرمانروا تووره بوو، دای به قوله پشیکی که لیوی سهره وهی له پیری لووتی تیپه ریوو و لیوی ژیره وهشی به سر زگیدا شۆر بوو بووه وه، له دیمه نی زلییه ی "سه خره ی جننی" بیدیا به رای دمکرد، قهترانی له بن ههنگلیوه هه لده قولی. خانه

ئه لئی تا قیامت، ناشیرنی رووانی^۱

له ودا کو تابه و له یوسف جوانی

ههرومکو کوتراوه:

پارچه

کهس نییه وهک ئه، ناشیرین دیمه

ناشیرینییه که ی، په رت و بلاوه

بوونی بن ههنگلی، په نامان به خوا

که لاکه و له بهر، سووری هه تاوه

قوله ریش له و کاته دا هه وهسی هه ستا، ئارمزوی به سهردا زال بوو و ئیشی خوی له گه ل کرد.

به یانی که فرمانروا هوشیار بووه وه، داوای که نیزه که که ی کرد، به لام دهستی نه که وت، قین گرتی، فرمووی قوله و که نیزه که که دهست و پی به ستن و پیکه و میان له سهربانی کو شکویه هه لده نه که ندیکیه وه. به کیک له وهزیره باشه کان رووی تکای له زهوی خشان و کوتی: "قولی بی دهرتان له ودا سووچ و گونا می چیه، ئه ویش وهکو هه موو بنده و خزمه تکاره کان چاوهرتی به خشش و مووچه و به راته له فرمانروا. فرمانروا کوتی: "ته گهر له کاره دا شه ویک راوه ستابیه، چ ئه بوو؟" کوتی: "ئه ی خاوه نی رووی زهوی، نه تبیستوه که کوتراوه:"

۱. رووانی: دموچاو و رووی.

پارچہ

تینووی سووتاو کہ ئەگاتە سەرچاوەی ئاوی حیات
پیت وانەبێ کە لە فیلێ تینوو بترسی
برسی ببینی، مالتیکی پڕ لە خۆراک
باوەرمەکە، لە پۆزوو و لە ڕەمەزان بپرسی.

فرمانپروا ئەم وتە خوێشە لێ خوێش هات و گوتی: "ئەو قۆلەم بەتۆ بەخشی،
ئەو چی لە کەنیزمەکە بکەم؟ وەزیر گوتی: "کەنیزمەکەش بەقۆلە ڕەشەکە
بەخشە، کە نیوہ خواری سەگ ھەر پڕوای سەگە، کە گوتراوە:

پارچہ

ھەرگیز تۆ ئەو مەکە دۆستی خۆت
لە چوونە جێبەجێ، تۆ نایکە ی پەسەن
تینوو حەز ناکا، لە ئاوی شسیرین
کە بەرماوەبێ، لەبەر دھم بۆگەن

پارچہ

ئیدی دەستی شا، لە کوێ ئەیبینی
تورنجی کەوتووی لەناو سەرگەنی
تینوو قەت دلی ناچتە ئەو گۆزە
لای دھم بۆگەنیک، بۆ ئەوی بینی

٤١- سەرگۆزەشتە

لە ئەسکەندەریان پرسی، کیشوهری رۆژەلات و رۆژئاوات چۆن گرت؟ خو
فرمانپروایانی پێشین، گەنج و دەسلەلات و لەشکریان لە تۆ پتر بوو، کەچی ئەو
چەشنە پیرۆزی و سەرکەوتنەیان بۆ پێک نەهات.

گوئی: "به پشتیوانیی خوای، هر کیشوهریکی که گرتم، ئازاری خه لکه کهیم نه دا
و نه مره نجانندن و ناوی پاشا پیشینییه کانیشم به باشی نه بی، نه هیتنا".

خانه

به گهوهی دانانتین، گهوهه پیاوان
ئهوهی به سووکی بیتنی، ناوی گهوهه پیاوان

پارچه

ئه مانه هیچن، که لیت تیپه پین..
تهخت و بهخت و ئهر و ناو و گیرودار
ناوی چاکان قهت مهفوتینه، ههتا
ناوی چاکهیی توش بمیتنی، بهرقه رار

دەرگه‌ی دووهم

له‌باره‌ی خووی دەرۆیشانه‌وه

۱- سەرگوزه‌شته

یه‌کیک له‌گه‌وره‌ پیاوان به‌خواپه‌رستیکی گوت: "له‌باره‌ی فلانه‌ خواپه‌رسته‌وه‌ ده‌لێی چی، که‌ که‌سانی تر به‌ تانه‌ و ته‌شه‌ر و گازنده‌وه‌ نه‌بی ناوێ ناهێنن؟" گوتی: "له‌وه‌ی دیاره‌ عه‌یب نابینم و ئه‌وه‌ی دیاریش نییه‌، ئه‌وه‌ غه‌یبه‌زان نیم"

پارچه

هر که‌سیکت دیت، له‌به‌ریدا بوو کراسی پاکان
لێی ورد به‌رموه‌ و داینی به‌زاهید له‌ ده‌سته‌ی چاکان
ئه‌گه‌ر نه‌ترانی چی له‌ ده‌روونیا، خۆی حه‌شارداوه
جیت به‌سه‌ریه‌وه‌، وه‌لی که‌ و برۆ له‌گه‌ڵ بیتباکان

۲- سەرگوزه‌شته

ده‌رویشیکم دیت سه‌ری له‌ ئاستانه‌ی کابه‌ هه‌له‌ده‌سوی و ده‌یگوت: "ئه‌ی لێبوورده‌ی به‌به‌زه‌یی! تۆ ده‌زانی نادان و سه‌تمکار چییان لێ ده‌وه‌شێته‌وه‌؟"

پارچه

له‌ که‌مه‌ته‌رخه‌م‌یم پۆزشم بۆ لای تۆوه‌ هێناوه
که‌ توانام نییه‌ پرووی به‌ندایه‌تی خۆمت بۆ ده‌رخه‌م
ئه‌وه‌ی یاغیه‌ بۆ تۆیه‌ی گونا، پروو له‌ تۆ ئه‌که‌ن
که‌چی عاریفان له‌ عیبادمه‌تا داوای لێ خوشبوون ئه‌که‌ن زۆر و که‌م

خوابه‌پرستان خوابه‌پرستی نه‌خوازن و بازرگانانیش نرخى کوتال و كه‌لويهل، منى
 بهنده بۆ تكا هاتووم بهبى په‌رستن و بۆ دهرۆزه هاتووم نهك بۆ بازرگانىكردن.
 (أصنع بي ما أنت أهله ولا تفعل بنا ما نحن بأهله)
 واته: نهوم له‌كه‌لا بكه كه شايسته و شايانى تۆيه و نه‌وه‌مان له‌كه‌لا مه‌كه، كه
 شايسته و شايانمانه.

خانه

گهر بمبه‌خشى يالتم بگري، سهر و پروم ههر له دهرگايه
 بهنده فهرمانىكى نيبه، ههر له ژير فهرمانتدايه

پارچه

له دهرگاي كابه، سوالكه‌ريكم دى
 دهرگيا و ده‌يگوت، به ده‌نگيكي خوش
 نالتم تاعه‌تم، لى قبسول بكه
 گوناوه‌كانم، رهش كه‌روهه تۆش

۲- سه‌رگوزه‌شته

(عبدالقادري گه‌يلانى)^۱ يان ديت - خوى لى رازى بى - كه له‌ناو مالى كابه‌دا،
 پرووى خوى نابووه سهر به‌رده وردمه‌كان و نه‌ناورايه‌وه و نه‌يگوت:
 "خوابه! بمبه‌خشه! نه‌گهر نازاريشم پى ره‌وا ده‌بينى له رۆژى قيامه‌تيدا به
 كو‌تيريم زيندوو بكه‌وه، تا له پرووى پياوچاكاندا شه‌رمه‌زار نه‌يم."

۱. عبدالقادري گه‌يلانى: يه‌ك‌يكه له پياوانى ته‌ريقه‌ت، سالى (۱۳۶۸) كوچى، كوچى
 دوايى كردووه. ئارامگايه‌كه‌ى له به‌غدايه.

پارچە

پوو لەسەر خاکی کەساسی، ئەلیم
بەیانان کاتێ یادی تۆم بۆ دێ
ئەو ئەوێ هەرگیز، ناتکەم فرامۆش
تۆش جارێک، ئەکە ی لە بەندە یادی؟

٤- سەرگوزەشتە

دزێک چوووە مالی خواپەرستێک، چەندی گەرا هیچی نەدۆزییەو، بە دلتەنگی
گەرایەو، خواپەرستەکە بیدار بوو، کلیمەکە ی کە لەسەری نووستبوو و هینای
فەتدایە سەر پێگای دزمە، تا بە نائۆمیدی و بە دەستی بەتال نەپواتەو.

بیسەتم پیاوانی پێگای خودایی
دلی دوژمنیش، هەرگیز ناکەن تەنگ
کە ی رێک دیمکەوێ، بە پایە بگە ی؟
کە وەل^١ دۆستانیش، هەتە سەری جەنگ
خۆشەویستی دلباکان چ لە پوو و چ پاشەملە، ئەک وەک ئەوانە ی پاشەملە عەیبەت
لێ ئەگرن و لە بەرموێووشدا بۆت ئەمرن.

خانە

لە پروودا دەلێ، مەری هێمنە
لە دواووش، گورگی هاری پیاوێ

خانە

هەرکەسێ عەیبی، کەسێکی هینا
بێگومان ه ی تۆش، ئەباتە ئەولا

١. وەل: لەگەڵ

۵- سەرگوزەشته

چەند كەس يېڭى گەزىدە، كە بۇ گەزەتچى رېڭ كەتتە، كە ھەبەشى خۇشى و
ناخۇشى و رەنج و ئاسودەيى يەكتەر بن، وىستەم بىمە ئاۋەلىيان بەلام پىڭيان
نەكردم و گوتە: "ئەمە لە بەخشش و خوى دەرويشان دوورە كە روو لە ئاۋەلىيە بى
نەوايان وەگىپەن و لە خۇشى و كەلك و سوود وەرگرتنى بىبەشى كەن.
خۇ من ئەمەندە لە خۇم رادەبىنم كە لە خزمەتكردى، دۆست و ئاۋالاندا چالاک
بىم، نەبەمە بارى گران بەسەر دلانەۋە

خانە

(ئەگەر لە ولاغى سوار نەبىم)
ھەلگىرى سەرگل و بارى ئەبىم)

يەككە لەوان گوتى: "لەۋەي كە بىستەت دلگىرمەبە، لەم چەند رۆژانەدا دىڭكە لە
شەيۋەي دەرويشان ھاتە لامان و خۇي زۆر بەئاشنا پىشان دا، لەبەرئەۋەي
دەرويشانىش سەلامەتى ھالىيان ھەبە، ھىچ گومانىڭكى خراپيان پى نەبرد و بە
ئاۋالەتى و ھەۋرەي خۇيانيان قبول كەرد.

خانە

خەلگى چووزانن، كراس كىي تىايە
نووسەر ئەزانى، نامە چى تىايە

دوۋ تاكى

دېمەنى ھالى زاهىدان دەلقە^۱
ئەمەندە بەسە، كە قىل لە خەلقە
تق تى بىكۆشە، چىت وىست لەبەر كە
ئالايەك ھەلدەو تاجى لەسەر كە

۱. دەلقە: كراسىڭكى پىناۋىي پەنگاۋپەنگە، دەرويش لەبەرى دەكەن.

نارهزوو و ههوهس، بنی بهلاوه
 نهوهک بهتەرکی، کراس و کهواوه
 پیاو با قهلفانی، ئارمووش بیووشی
 چهکی دهست ناپیاو، له شه به پووشی

روژیک تا ئیوارێ پۆشستبووین، شهوێ لهبن دیواری قهلاتیکیدا نووستین، دزی
 نامهرد مهسینهی ئاوالیکی هه لگرت و گوايه نهچیتته سهراو، کهچی به خو و به
 تالانییهوه لێی دا و پۆیی.

خانه

خوابه رست خه رقهی^۱ کرده بهر
 کراسی کابهی کرده، جله کهر

هر هینده له چاوی دهر وێشان ون بوو، به قوللهیهک هه لگه را، خوڕجیتیکی
 دزی، تا روژ هه لات ئه دزه دل و میشک تاریکه ئه ندهزمیهک پێ پۆشستبوو.
 هاوڕێانی بێ گوناخه ویان به سهردا هاتبوو و نوستبوون، که به یانی ههستان
 هه موویانیان هینانه نێو قهلاوه و خرا نه زیندانهوه، لهو پۆزمه و امان بریار دا که
 ئاواله تیبه کهس نه کهین و پێگای ته نیایی بگرین و هه "السلامة في الوحدة" مان
 نه کوتهوه.

پارچه

له هۆزی به کیک بکا ناپیاوی
 کهوره و بچووکیان، نامیتنی پیزی
 نابینی گایهک که زه پێکی کرد
 گونا بهار دهرکێن، گای گوند به پیزی

کوتم: "سوپاس و دروود بۆ خوای کهوره و بێ هاوتا و توانا که له که لک وهرگرنتی

۱. خه رقه: مه بهست جلویه رگی دهر وێشانهیه.

نیو دەرۆیشان بێبەش نەمامەوه، هەرچەنده له ئاوالهتییهشیان دور که و تمهوه،
به لام بهو که لکه به هرهدار بووم، من به درێژایی ته منم نهم ئامۆژگارییه به کار
دههینم.

دوو تاکی

که دیتت پیستی، له ناو مه جلیستی
ئه پهنجی دلی، هۆشیار بی کسی
ئه گهر کانیهک، پرکهی له گولاو
سهکی تی کهوی، گشت ئه بی گلاو

6- سه رگوزه شته

زاهیدیك میوانی پاشایهکی بوو، که دانیشتنه سه ر نانخواردنی له وهندهی که متر
خوارد که پتی دهخورا، که بۆ نوێژکردنیش ههستان، نوێژی له جاران زیاتر کرد
که دهیکردن تا گومانی چاکهی زۆدتری بی بهرن.

خانه

کاکی ئه عربی، ئه ترسم نه گهی به مالی کابه
چونکه ئه و پتییهی که پتییدا ئه پۆی بۆ تورکستانه

هه رکه زاهید هاته وه مالی خویان، داوی خواردنی کرد، بیخوا.

کورپکی زیرمکی هه بوو گوتی: "باوکه ئه ی تو له داوهتی پاشادا نانت
نه خواردوه؟ گوتی: "له بهرچاوی ئه وان شتیکی وام نه خوارد و زوو دهستم
کیشایه وه. کورمکهی گوتی: "کهواته نوێژمه کشت بگهرمه وه، چونکه شتیکی وات
نه کردوه به که لک بیت".

پارچه

هونه ر ئه خه یته سه رله پی دهست و
له بن باغه لی عه یب دائه پۆشی

به پاره‌ی قه‌لب، چۆناو چۆن ده‌کریئ
شتی ده‌گمهنی، بکری و بفرۆشی

۷- سه‌رگوزه‌شته

له یادمه که له سه‌رده‌می منالیمدا، خواپهرستیم نه‌کرد. شه‌وانه نه‌نووستم و له خزمه‌ت باوکمدا هه‌ڵده‌ستامه‌وه، شه‌وتکیان له خزمه‌ت باوکمدا دانیشتبووم و به‌ درێژایی ئه‌و شه‌وه‌ش چاوی خه‌وم نه‌نابوو سه‌ریه‌ک، قورئانی پیرۆزیشم هه‌ر له‌به‌ر ده‌ستدا بوو.

ده‌سته‌یه‌ک له پۆخ ئێمه‌وه نووستبوون به‌ باوکم گوت:
"یه‌کیه‌ک له‌مانه سه‌ریکی به‌رز نه‌کرده‌وه هه‌ر دوو پکات نوێژ بکا، خه‌وی بێ ئاگایی ئه‌مانه‌ی وا بردووته‌وه ئه‌لیتی مردوون."
گوتی: "ئه‌ی گیانی بابا! ئه‌گه‌ر تۆش نووستبای باشتر بوو، له‌وه‌ی ئاوا بکه‌ویه تاوانی پاشه‌مله باسکردنیان."

پارچه

مودده‌می ته‌نیا هه‌ر خۆی ئه‌بینئ
به‌سه‌ر عه‌یبه‌ی خۆی، په‌رده‌ی داداوه
ئه‌گه‌ر خوا چاوئ، دیتنی پێ بدا
که‌مه‌تر نابینئ، له خۆی به‌و لاوه

۸- سه‌رگوزه‌شته

له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کدا به‌ گه‌رمیه‌کیاندا هه‌لگوت و زۆریان باسی ئاکاری چاکه و خوو و په‌وشته باشه‌کانی کرد و زۆریان هه‌ڵنایه‌وه، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک پامان و دامان سه‌ری به‌رز کرده‌وه و گوتی: "من هه‌ر ئه‌وم که خۆم نه‌زانم!!"

خانه

بهسم ئازارده، به چاکی ژماری
دهرهوت زانیم، ئهی ناخی تاری^۱

پارچه

له پیش چاواندا، کەسـیـکی جوانم
له شەرمی پیسی، دەرۆنم سەر شۆپ
خەلکی به جوانی تاوس، هەلئەلێن
خۆشی شەرمەزار، له ناشیرینی قاچەکانی، زۆر

۹- سەرگۆزەشتە

یەکیەک له پیاوچاکەکانی لبنان له ولاتی رۆژئاوا جیتی دیار و بەخاوەن
(کەرەمەت)^۲ ناودار و ناسرابوو، هاتە مزگەوتی شام، لەسەر پۆخی قۆلەتینی
تارەتان ئەپۆیشت، له ناکاو پیتی خەزی و کەوتە ناو قۆلەتینەکەوه، بەپەنج و
ماندوو بوونیکی زۆر، تا هاتەوه دەرئ و رزگاری بوو.

کە له نوێژی بووهوه یەکیەک له ئاوهلانی پیتی کوت: "من گریهکم له دلدايه" پیر
کوتی: "ئەو گریه چییه؟" کوتی: "له یادمه که رۆژی تق لەسەر دەریای رۆژئاوا
ئەپۆیشتی و پیت تەر نەدەبوو و ئەمەش له بەژنە ئاوێکیدا هیندەهی نەمابوو
بخنکیتی، حیکمەت لەمەدا چییه؟ پیر لەمەدا ماومیهک کەوتە پامان و پاش
دامانیکی زۆر سەری بەرز کردەوه و کوتی: "نەتبیسستوووه گەرەهی جیهان
"موجەمەدەل موسستەفا" - دروودی خۆای لی بی - ئەفەرمووێ کە (لي مع الله
وقت لايسعني فيه ملك مقرب ولا نبي مرسل) واتە، من لەگەڵ خوادا کاتیکم هەیه
کە تێیدا نابڕژیمە سەر فريشته له خوانزیک و پیغه مېهره نێردراوهکانیش - و
نەیفەرموووه بەردەوام (على الدوام) کاتەکەشی وابوو کە له "جویرائیل" جیا

۱. تاري: تاريک.

۲. قۆلەتین: خەوێ ئاوێ

نەدمبوووه، کاتهکەمی تریشی لەگەڵ "خەفسە" و "زەینەب" دا بەسەر ئەبرد "مشاهدة
الابرار بين التجلي والاستار" یانی "دیدنیی چاکان بۆ خوا، ها لە نێوان دەرکەوتن
و دەرناکەوتن" خۆی دەرەمخات و خۆی ون دەکا.

خانە

رووی خۆت ئەنوێنی و پارێزیش ئەکەمی
بازاری خۆت و گەری من خۆش ئەکەمی

هۆنراو

کە ئەوهی خۆشم ئەوێ و ئەیبینم
وام لێ بەسەر دێ، بزرکەم پێگام
ناگر هەلئەکا و ئاوی پیا ئەکا
بۆیە دەمبینی، سووتام و خنکام

دوو تاکی

لە کوێ ونبووی کرد، یەکی پرسیار
کە ئێی دەروون پوون، ئێی پیری هوشیار
بۆنی کراسیت، لە میسرێوه کرد
بۆ ریت بۆ چالی، کەنعانی نەبرد؟
کوئی: "حالی مە، برووسکەمی دنیا
دەمیکی ونە و دەمیکی پەیدایە
جاری لە ئاسمان، جیگا نشینم
جار هەیه پشستی، پتی خۆم نابینم
گەر دەرویش لەسەر، یەک حال بمابا
دەبوا یە ئاگای، لەولاش^۱ بربابا

۱. لەولاش: مەبەست روژی قیامەتە.

۱۰- سەرگوزمشته

له مزگهوتی (به‌عله‌به‌گ) چهند وشه‌یه‌کی ئامۆژگاریم به ههندی کسانێ ژاکاو و دلّ مرده دمگوتنه‌وه که ڕێیان به عالهمی وێنه به ماناکردن نه‌بردبوو، سه‌یرم کرد پشووم بر ناکا و ئاگرم له داری ته‌ریان به‌ر نابێ و نایگرێ، زۆرم غهم له‌په‌روه‌رده کردنی ئێستهران و ئاوێنه دانان له به‌رامبه‌ر کوێران خوارد، به‌لام ده‌رگا و ده‌روازه‌ی مانا و مه‌به‌ستان هه‌ر له‌سه‌ر پشت بوو و کرابوووه و زنجیره‌ی قسانیش هه‌ر به‌رده‌وام بوو و تا ئه‌و جێیه‌ی که ئه‌مگوت "نحن أقرب الیه من حبل الوريد" ئیمه له شاده‌ماری ملی لێ نزیکترین.

پارچه

دۆست له گیانم، نزیکتره له من
سه‌یریش ئه‌مه‌یه، که من له‌و دوورم
چبکه‌م؟ نازانم، به‌کێ بلسیم یار
ئو له ته‌ک منه و من له‌و مه‌هجوورم

من شه‌پابی ئهم وتار و قسه و وشانه مه‌ست و نیوه بادیه‌کی ئه‌و وتارمشم
هه‌روا به ده‌سته‌وه بوو که په‌موندیک - رێبواریک - به‌لای کۆڕ و دانیشه‌که‌دا
تیپه‌پی و دوا سووری کۆڕه‌که زۆری کار تێ کرد.

نه‌عهرمه‌یه‌کی وای لێ دا، که ئه‌وانی تریش له‌که‌ل ئه‌ودا وه‌جۆش و خروش
هاتنه‌وه و خاو و خلیچه‌کانی کۆڕه‌که‌شی وروژاندنه‌وه، گوتم: (سویحانه‌للا)
دووره ئاگادارمه‌کان نزیک و نزیک و ئاماده بێ هۆش و گۆشه‌کانیش دوور.

پارچه

که تێ نه‌گه‌یی، له‌قسان گوێ دێرئ
هێز له وته‌بیژ، داوا مه‌که تو
مه‌یدانی پانی، ئاره‌زووبینه
تا لێدا پیاوی، وته‌بیژ له گو

۱۱- سەرگوزەشته

شەویک لە بیابانی مەککە، لەبەر بێ خەوی پێی پۆشتنم ئەما، سەرم نایەو و
بەحوشترموانەکم گوت: "وازم لێ بیتە!"

پارچە

دەبی پێی پیادە، پیاوێکی هەزار...
چۆن بێ کە حوشتەر، لە پێ بێ بیزار
تا لاواز ئەبی، لەشی قەلەویک
لاوازی ئەمری، لە سەختی دژوار

گوتی: برادەر!، کابەت لەپێشە و دز لە پاش، ئەگەر برۆی گیان دەریاز ئەکە و
ئەگەریش بنووی ئەمری، نەتیبیستوووە کە گوتراو:

خاڵە

لە ژێر داری موغەیلان، خۆشە خەوی بیابان
لە شەوی پۆینیدا، ئەبی وازیستی لە گیان

۱۲- سەرگوزەشته

خوایەرسەتیکم لە کەناری زەریادا دیت، برینی پلنگی پێوە بوو و بە هیچ
داوودەرمانیک چاک نەدەبوو و چارە نەدەکرا و بەو ئازار و دەردەشەووە هەر
سوپاسی خۆی گەر و بە توانای ئەکرد، لێیان پرسی: "ئەو سوپاسی چی
ئەکە؟"

گوتی: "سوپاسی ئەو کە بە دەردی گرفتارم نەک بە گوناھێ."

پارچە

کەر بە کوشتم دا یاری شیرینم
وا مەزانی من، غەمی گیانم بێ

دهلیم چ گوناھیک، له من رووی داوه
دل شکاوه لیم؟، دهک نه مانم بئ

۱۳- سەرگوزمشته

دهرویشیک پتووستییه کی هاته پیش، کلیمیکی له ماله دوستیکی خوی دزی،
دادوهر فهرمووی: "دهبی دهمستی ببردی، خاوهر کلیمه که، تکای کرد و کوتی ئهوه
که ردهنیم ئازاد کرد.

دادوهر کوتی: "به تکای تو واز له شهرع ناهینم" وهلامی دایهوه:
"راست دهفهرمووی، به لام هر که سیک شتیک له مالی وهقف بدزی، دهستبرینی
له سهر نییه، چونکه "الوقف لایمک" و وهقفیش به خاوهر ناکرئ و هرچییه کیش له
مولکی دهرویشانه وهقفی خاوهر پتووستانه.

دادوهر ئه قسهیهی پهسند کرد و دهمستی لئ هه لگرت و زۆریشی سهرزمهشتی
دزهی کرد که جئ نه مابوو دزی لئ بکهی ته نیا له مالی دوستیکی وانه بی؟، وهلامی
دایهوه: "که ورهه، نه تبیستوو که چییان کوتوو؟ له مالی دوستان بدزه و له
دهرگای دوزمنان مه ده".

خانه

له تنگانده هه رگیز خۆ مه خه، ژیر باری غهمی
پستی دوزمنان بگروو^۱ و بۆ دوستی بکه پستیینه^۲

۱۴- سەرگوزمشته

پاشایهک له خواپهرستیکی پرسی: ئاخۆ هیچت له ئیمهوه وهبیر دیتهوه؟ وهلامی
دایهوه: "به لئ، هر کاتیکی که خوای که وره و به توانام له بیر بجیتهوه، تو م دیتهوه
یاد"

۱. بگروو: کهولی که، پستی لئ بکهوه.

۲. پستیینه: فهروو.

خانه

خوا، يه کټی دهرکا له دهرگانهی خوی، هر ټاکه یه تی بیرو به وټدا
گر ئاوریشی لی بداته وه، نایه لی بروا بیرو به وټدا

۱۵- سرگوزده شته

یه کټیک له پیاوچاکان، له خه ونټیدا، پاشایه کی له بهه شتی و خواپه رستیکی له
دۆزمخدا دیت، پرسى: هوی به رزی پله و پایه ی نه وه و نزمی نه میان چیه؟ که من
به پیچه وانهی نه مه وم چاوه پی نه کرد. دهنګیک هات، که نه پاشایه به لایه نگرینه
دهرویشان له بهه شته و نه خواپه رسته ش به لایه نگرى و نزیک بوونه وهی له
پاشایان له دۆزمخه.

پارچه

دهلق و ته زبیخ و پنکت^۱، بق چی یه؟
که خوت له کاری خراب، دوور نه گری
پیوستیت نیه ی، کلاوی خوری له سه رکه ی برا
وهک دهرویشان به و کلاوی شاره یار بکهره سه ری

۱۶- سرگوزده شته

دهرویشیک به سه ری پروت و پی پی په تی، له گه ل کاروانیکی حیجازدا، له کووفه هاته
دهر و بوو به هاوړتی نیمه، نواریمی به ناز و خه رامان نه ریوی و نه یگوت:

پارچه

نه له حوشت ری سوارم، نه وهک نه له ژیر بارم
نه خاوه نی په عیه ت و نه غولامی شه هریارم
نه غم و په رتشانیم، هیه نه په نچ و نازار
پشووی ئاسووده نه دهم، نه ژیم به جوانی به هار

۰۱. پنک: بهرگی پینه دار.

حوشتر سوارێک پێی گوت: دەرۆش! ئەو ئەچییە کوێ، بگەرێوه! لە سهختی و ناخۆشییاندا ئەمری،^۱ گوێی ئەدایە، هەمی پێیان کرد، بەرھو بیابانی. که گەشتینە "نەخلەمی مەحمود"^۱ ی، کابرای دەولەمەند ئەجەلی گەشتە سەری، دەرۆش گەشتە پشت سەری و گوئی:

"من لە سهختی و ناخۆشییاندا نەمردم، تۆ لە سەر پشتهی حوشترهکت مردی".

خانه

لەسەر نەخۆشی، کەسێک ئەگریا بە درێژایی شەو
بەیانێ نەخۆش چاک بۆوه و مەرد ئەو

پارچه

زۆر ئەسپی خۆشڕەو، لەپێ بەجی ما
کەچی کەری شەل، گەییە مەزلگا
زۆرمان تەندروست، لە ژێر خاک ناستن
کەچی بریندار، نەمەرد و ژیا

۱۷- سەرگوزەشته

پاشایەک خواپەرستیکی ئەزانی بانگ کرد، خواپەرست بیری کردەوه که دەرمانیک بخۆم تا لەرولواز بێم، بەلکه پاشا بیروباوەری لەبارەم زیاتر بێ. وا ئەگێرێنەوه، دەرمانەکی خوارد، دەرمانەکه ژەهریکی کوشنده بوو، مرد.

پارچه

ئەوێ وەک فستەق، بەکاکلەم زانی
کەچی وەک پیاز، بەرگ لەسەر بەرگە
ئەو خواپەرستە، روو ئەکاتە خەلک
لە نوێژا پشتهی، ئەکاتە رووگە^۱

۱. قوناغیکە لە نیتوان کووفە و مەککەدا.

دوو تاکي

تا عمرو و بهکرو زهید بپه رستی
دوستي مهخوازه، له کار و همستی
که بهنده خوای خوئی، خواست بق پرگاری
دهبی هر نهویش، بناسی بهکجاری

۱۸- سرگوزمشته

کاروانتيکیان له ناو خاکی یوناندا پروت کرد، کوتال و مالتيکی بی نه ژماريان برد،
بازرگانهکان دهستیان کرد به گریان و زاری، خواو پیغه مبهريان نه هیئانه
تکاکاری، سوودی نه بوو و که لکی نه گرت.

خانه

هرکاتې سرکهوت، پيگری بهدکار
کوئی لی نیبه کاروان، چند بکا
هاوار "لوقمان" ی حکیم له گهل کاروانه که بوو، بهکک له کاروانچیهکان پی
گوت: "چند وشه یهکیان له حکمت و ناموزگاریه کانت بق بلی، بهلکو نه وه خوايه
و دهست له مال که مان هله گرن، چونکه جی داخ و که سرتکی زوره نه کوتال و
ماله به موفت پروا".
"لوقمان" گوتی: "حیفه وشه ی حکمت به مانه بگوتی".

پارچه

که ناسنیک ژمنگی، لی دا و پزاندی
هرگیز لاناچی، به زاخاوی ژمنگ
بق دل رهش، وه عز دادان بی سووده
میخی ناسنین، ناچته خوار له سینگ

دوو تاکی

له رۆژی خوځشی، لیکهوتی پوژگار، قهت لهبیرمه که
که دلدانهوی ههزاران رۆژی، به لاهه گـیـرـه
گهر بینهوايه، هات به دزییهوه، شتی لئ خواستی
بیدیه دهنه، زۆردارێک دیت و ئه یبا بئ قیره

۱۹- سه رگوزمه شته

هه رچه ندیک پیری مه زن "ئه بول فه ره ج شه مسه دین کۆپی جوزی" - خوای لئ پازی
بیت - فه رمووی، که واز له گوتهی بێنم و گوشه نشین و ته نیا بم، به لام لاهوتی و
سه رمتای هه رزه کاریه م تاویان لئ سه ندبووم و مه ستی هه ز و ئاره زووش هوشمی
فراندبوو، ناچار به پتچه وانه ی بریاری په روه رده کاری^۱ خۆم هه نگاوم دهنه و له
تیکه لئ و گوێ پاداشتن و سه روود گوتهی و تیکه لاهوونم له گه ل دهر وێشان به شی
خۆم و مه رده گرت و که ئامۆژگارییه کانی پیریشم و به یڕ ده هاته نه وه ده مگوت:

خانه

که ر قازی له گه ل، مه دانیشه تبا ده ستی باده دا
دارو غه ش ئه گه ر مه ی بخواته وه، سه رخۆش به رده دا
هه تا شه وێک له کۆر و دانیشه تنیک نزیک بوومه وه و گۆینده یه کم له ناویاندا دیت.

خانه

وهک ده ماری گیان دهریتهی، نه غمه ی ناسازی
له ئاوازی باوک مرده ناخۆشته ره، ده نگ و ئاوازی
تاوێک په نجهی هاوهم و دانیشه توان له ناو گوێ و جارێک له سه ر لیوان بوو، که
یانی بئ ده نگ به، وهک عه ره ب ده لێن:

۱. مه به ستی ئه بول فه رمجه.

هۆنراو

به دهنگى گـوتنى خـوش زۆر دل خـوشين
به لام به دهنگى تۆي وا دهنگ ناخوش، بیدهنگ بی خوشين

خانه

له گوڤگرتن لیت، کەس نابیه^۱، خوشی
مەگەر ئەو کاتەى دەپۆی، خاموشی

دوو تاکی

کە تیی هەلکرد و بەرز دهنگی هەلدا
به خانه خویم گوت، له پێگای خودا

پەمق بخە گویم، هاواری له خۆم
یا دەرگا بکەوه، بچمه دەر برۆم

به کورتی، دلی دەر و تشانم راگرت و شهو مکهه به ئازار و ناخوشییهکی زۆرموه
که یانده رۆژ و گوتم:

پارچه

بانگدەر بانگی دا، بانگی له ناکاوا
نازانێ چەندی به سه رچووه شهو
دریژایی شهو له مژۆلم^۱ پیرسه
که نه چۆته ناو هەر دووچاوم خهو

به یانی بۆ پیرۆزییه میزه رم له سه ر داگرت و دینارێکی شم له بهر پشتیندی هینایه
دەر و له پێش گۆیندهم دانا و له باوهمشیم گرت و زۆریشم سوپاس کرد.

۱. نابیه: نابیستی

دۆستان ئەم رەفتارەى منیان بە پێچهوانەى خوو و پەوشت ھاتە بەرچاو و بەبێ
ئەقلیم پێئەكەنن، یەكێكیان لەناو ئەواندا زمانى تەشەر و گازمەندانى دەرکیشا و
دەستى بە تانووتان کرد.

كە ئەم ھەلسوكەوت و رەفتارەت وەكو بلیمەتان نەبوو كە خەرقەى دایە
گۆیندەمەكى وا، كە لە ھەموو تەمەنیدا درھەمىكى لەناو لەپیدا نەبوو.

دوو تاكى

لێرە بەو لاو، گۆیندەى ھەزار

كەس لە ھیچ جێیەك، نەیبوو یەك جار

كاتێك كە ھەنگى، لە زار ھەلسەتا

مووى لەشى ھەمووان، راستبۆو و وەستا

مەلى ھەيوانى، لە ترسان فەرى

میشكى مەى برد و گەرووى خۆى دى

گوتم: "وا چاكە زمانى تەشەر و گازمەندان كورت كەمەو و دای بخەى، چونكە من
گەورایەتیی ئەو پیاوهم بۆ دەرکەوت، گوتم: "ئادەى لە چۆنیەتیی ئەمەم ئاگادار
بکەو! تا منیش بەو جۆرە خۆمى لى نزیك بکەمەو و بچم داواى لێبووردنى لى
بکەم".

گوتم: "بەھۆى ئەوێ كە پیری گەورەم كەلێك جارانی فەرموو كە واز لە گوتم و
گۆراننیان بێنم و زۆریشى ئامۆزگارى چاك و بەرز و بەنرخ كردووم، كەچى گوتم
نەدایە، ھەتا ئەم شەو چارەنووسی پیرۆز و بەخت و ئیقبالى بلندم بۆ ئەم جێگایەى
رێنۆتنى كردم و لەسەر دەستى ئەم گۆیندەمە تۆبەم كرد، كە جارتێكى تر ھەتا ماوم
نزیكى ریزی سرووبیژ و گۆیندان نەكەوم.

پارچه

ئاوازی خوښ، له دهمی وېک غونچه و لټوی شیرین
هه لستې یا هه لنه ستې، دل هر نه فرېتنې
به لام مه قامی عوش شاق و نه هاو مندو حېجاز
له گهرووی گۆینده ی دزیودا^۱، جوانی ناهیتې

۲۰- سهرگوزمشته

به "لوقمان" ی حکیمیان گوت: "خوو و پهوشتی باش له کټ فېربووی" گوتی: "له
به دخوو و به پهوشتان، چونکه هر چپیه کی له وانه و هم په سندنه کرد، خوم لی
پاراست و لټی دوورکه و تمه وه"

پارچه

به گالتو ووش نه گهر وشه یه ک گوترا
په نډیکې هر لی وهر نه گرې، خاوېن هوش
به لام سهر دهر کی حکیمه ت لای نه زانې
که والا که ی به گالتو ی دېته بهر گوش

۲۱- سهرگوزمشته

نه گېر نه وه خوا پرستیک هه موو شهوئ (۱۰) ده له گه نی خوار دنی نه خوارد و تا
به یانیشی به نوژ کردنیوه پانه بوارد، پیاوچاکیک نه مې بیسته وه و گوتی: نه گهر
نیو تانی خوارد با و نوو سټبا که لیک له وه با شتر بوو.

پارچه

دروون له خوار دنی خوراک خالی که
تا نووری عیرفان، ببینی نه و دم

بۆيە دەروونت خاڵىيە لە حىكمەت
هاكا خواردنت هاتەوێ ناو دەم

٢٢- سەرگوزەشتە

پیاویکی پێی لێ ونبوو بە بەخشایشی خوا چرای پێی سەرکەوتنی دیت و هاتە پیزی
پیاوچاکانەوێ و لە پیرۆزی و پاکیی گیانی دەروێشانەوێ، پەوشتە نابەجێ و
ناپەسندەمکانی هەموو بەچاکە گۆران. وازی لە هەوا و هەوس هێنا و دەستی لێ
هەلگرتن، بەلام زمانی تانە و تەشەر لێدەرانى هەر بە دواوێ و لەسەر درێژ بوو، کە هەر
لەسەر خوێ و پەوشتی جارانه و باوەریان بە وازەیتانی لە جیهان و تۆبەکەى نەکرد.

خانه

بە عوزد و تۆبە لە عەزابی خوا، پزگارت نەبێ
بەلام ناتوانی، لە زمانی خەلکی خوا ببی رزگار

بەزمانیان نەوێرا و ناوەتی پێیان نەشکا و سکاڵای ئەم هەلوێستەیانى برده لای
پیری تەریقەت و گوێی: "تازاری زمانی خەلکی هەراسان و دلگیری کردووم".
پیر گریا و گوێی: "چاکە و سوپاسی ئەم خۆشییە چۆن ئەدەیتەوێ، کە لەوێ
چاکتری، کە گومانەت پێ ئەبەن"

پارچه

چەند دەلێن بڵێن، بەدکار و حەسوود
عەبەیی من، کە من کەسیکم هەزار
جاریک بۆ باسی خراپەکانم، لێک کۆئەبنەوێ
جاریک بۆ پێشتنی خوێنم، ئەکەن کار
باش بێ و خراپەت، بڵێن باشتره
نەوێک خراپ بێ و بە چاکیت کەن دیار

بەلام کە بۆچوونی باشی خەلکی دەرەق بەمن گەییووتە ئەوێ پێ و من هەر لە
کەموکورتییەدام، پەوايە بیر بکەمەوێ و نەخۆش بکەوم.

خانه

ئەمەى ئەمزانى، گەر بمکردايە
ئەبىوومە زاهىد، پاک رەوشت مايە

هۆنراو

(خۆم شاروۆتەو، لە چاوى جيران
بەدزى و ئاشكرام، خودايە حال زان)

پارچە

لەبەر خەلك دەرگا، لەخۆم دائەخەم
تا ديار نەبى، عەيىم لای كەسان
دەرگا پێوهدان بى كەلكە... چون خوا
زانای گشت كارە، ئاشكرا و پەنھان

۲۳- سەرگوزەشتە

كلەيىم برده بەر يەك لە پيران، كە فلان بەخرابەنى گەواھى لەسەر من داو، گوتى:
"تۆ بە چاكە شەرمەزارى بكەو"

هەلبەست

تۆ رەوشت باش بە، هەتا دوژمنت
بۆ بەدگۆيى تۆ، نەيمىنى ماو
كە بوربوت دەنگى، راستەوخۆ دەرچوو
كەى بە دەست موترىب، گوێى راكيشراو

۲۴- سەرگوزەشتە

لە يەكێك لە پیرانی شامیان پرسى: تەسەووفى راستەقىنە چىيە؟
گوتى: "لەمەوپێش دەستەيەك بوون بە دیمەن پەرت و بلاو لە جیھاندا و
بەمەبەستیش كرد و كۆ و ئەمڕۆش كەسانىكەن بە ئاشكرا كرد و كۆ و لەناوهمەشدا
پەرت و بلاو".

پارچه

هەردەمەو دلت بۆ شوونى بڕوا
لە تەنبايى ژين، خوشى نابيني
کە هەتوو کشت و بازرگانی و مال
دلت لای خوا بى، گوشە نشيني

٢٥- سەرگوزەشتە

لەبیرمە شوێک بە درێژايى شەو، لە کاروانتێکدا شەو پۆييم کردبوو و بەرمەبەيانى
لە پۆخ بيشەلانیکیه نووستم، شەیدا (عاشق) ێک کە لەم سەفەرەدا، هاوڕێمان
بوو، هاواریکی کرد و پێى بیاپانی گرتە بەرو پشووێک ڕانەهەستا.
کە پۆژ بوووه پێم گوت: "ئەو چیت بوو؟" وەلامى داىهوه:
"دیتم بولبولان لەسەر درمختان و کەو لەسەر کێوان و بۆق لەناو ئاوان و
کیانلەبەران لەناو بيشەلانیاندا کەوتبوونە نالە و هاتوهاوار: وام بەبیردا هات، کە
پیاوهتی نییه هەموو ئەمانە لە تەزبىحاتى هينانی ناوی خوادابن و منیش لە خو و
فەرامۆشیدا."

پارچه

دوونى بولبولێک، ئەخویند بەيانى
لێى سەندم ئۆقرە و تین و بیر و هۆش
یەک لە دۆستانی گیانیم لەگەڵ بوو
سۆزەکەى منى، پەریه هۆش و گۆش
پێى گوتم: لای خەلکی ئەمە پوون نییه
مەل دوعاگۆ بى و منیکیش خامۆش

٢٦- سەرگوزەشتە

جاریک لە سەفەرى حىجازدا لەگەڵ تاقمە لاویکی هاوهم و هاوکار بووم، کاتیان

بە وردە گوتنى بە سۆزەۋە بەرپى ئەكرد و ھەلبەستى ئەوين و دلداریيان
ئەخوئندەۋە.

خوابەرستىكمان لەگەلدا بوو، كە دژى حالى دەرۆيشان و بى ئاگا لە دەرد و
ئىشيان بوو، كە گەشتىنە "نەخلەى بەنى ھىلال" مندالتيكى قولەرمشكەمان لەناو
خىلە عارمبانەۋە لى پەيدا بوو، كە تىي ھەلكرد و دەنگ و ئاۋازى تىپرا ھەلدا، مەل و
بالندەى لە ھەوا ھىنانە خوار، حوشترى خوابەرستەكەم دىت كەۋتە سەماو
ھەلبەركى و خوا پەرستەى ھەلدا و پىي بىابانتى گرتە بەر، گوتم:
"ئەى پىر!! - سروودى ئەو مندالە، ھەستى چوار پىي ھەزاند كەچى تۆ ھەروا
نەگۆراى و تەكانتيكى پىي نەدايت و نەى بزواندى"

ھەلبەست

ئەزانى چى بۆ گوتم، ئەو بولبولەى سەھەرى
قەت پىت ئالتىن ئادەمى، گەر لە عەشق بى خەبەرى
حوشتر بە شىعەرى عارمبان، كەۋتۆتە بەزم و سەما
گەر تۆ شۆرپىكت نەبى، وا ديارە جانەۋەرى

ھۆنراۋ

(كە پەشەبا ھات بەسەر ولاتا
دار خوار ئەبىتق، نەكو بەردى پەق)

دوو تاكى

بە زىكرى ھەرچى دەبىينى لە جۆشە
دلتيك ئەيزانى، خاۋەن ھۆش و گۆشە
نەھەر بولبول لە بۆ گول خويئەۋانە
لە ويردى ئەۋدا، ھەر دركيك زمانە

۲۷- سەرگوزەشتە

يەككە لە پاشا عەرمبەكان، كە تەمەنى بەرەو كۆتايى ھات جىئىشيني نەبوو، راى

سپارد که یه کهم که سیک له بهر به یاندا له دهر وازهی شارهوه هاته ژووری، تاجی پاشایهتی بکنه سهری و کاروباری ههلسوواندن کیشوهری باوینه بهر دهست و بهری.

وا ریک کهوت، یه کهمین که سیک که هاته ژوورهوه، دهرۆزه که ریک (سوال کهر) بوو که له هه موو ته منیا پاروو پارووی به دهرۆزه پهیدا نه کرد و پینه له سهر پینهی له جلوه رکه شری و ورهکانی نه دا.

کهوره پیاوانی دهوالت و پیاوماقوولانی دهر بار راسپارد که پاشایان به جی که یاند، کیلی شووره و قهلات و گهنجینان دایه دهستی، ماوهیه کی پاشایهتی کرد، فرماندارانی دهوالت، سهری سهر پچییان له پرودا هه لبری، پاشایانی دهو روه ریش، له هه موو لایه کهوه کهوتنه دوزمنایه تییهی و بق بهر بهر مهکانیکردنیشی له شکریان ناماده و تیار کرد و هه ندی له فرمانیه وایانی دهو روه ریشی خوشیان کهوتنه یاغیبوون و سهر پچی کردنی. سوپا و گهل پیکدا هاتن، ولات زۆر لایه نی لیرهو له وی لای بووهوه و له دهست دهسه لات دهر چوون. دهر ویشی دهرۆزه کهر بهو پرودا و کاره ساته هه میسه دلگیر و دل بریندار و پهرت بوو.

تا یه کی که له کۆنه دۆستهکانی که ئاوالی سهر دهمی دهر ویشیهی بوو و له سه فه ری ده که رایه وه و له و جی و پله و پایه دا دیت پیی گوت: "سوپاس بق خوای کهوره و به توانا، که بهخت و ئیقبال بلندت یاوهرت بوو و گولت له درک و درکت له پی هاته دهر که یه شتیه نه م پله و پایه، "ان مع العسر یسرا" واته له گهل هه ته نگانیکدا خوشیه که هیه"

خانه

کول تاویک گهشه و تاویک په پرووته

دار تاویک پۆشته و تاویکی پرووته

وه لای دایه وه: "ئه ی برادره ری ئازیز! سهر مخوشیم لای بکه نه ک پیرۆزیایی، نه و کاتهی که نه دیتیم دهرۆزه دم کرد هه غه می نانیکم بوو، نه و پۆکش غه می دنیا یه کم به کۆله ویه".

دوو تاکی

ئەگەر دنیا نەبێ، بۆی دەردمەندین
ئەگەر هەشبوو، ئەوا پێی پایەبەندین
بەلا کوا لەو خراپتر، لەم جیهانە
لە بۆ دڵ هەر دوولای، هەر دەرد و ژانە

پارچە

گەر ئارەزووتە، سامان بخوازی
هەر قەناعەتە، سامان و خوێشی
ساماندار هە تا چۆک^۱ زۆر بێخەشی
تا چاکەیی ئهوت، نەکەوتە هۆشی
لە پیاوی گەورەم، زۆر جار بیستوو
لە چاکەیی دارا^۲، باشتەرە دەروێشی

خانە

گەر بارام بکا، نیچیرێ بریان
نابێتە قاچی کوللەیی میروولان

۲۸- سەرگوزەشتە

ئەبو هورەیرە - رمزای خوای لێ بێ - هەموو رۆژێ دەچوووە خزمەت پێغەمبەر -
دروودی خوای لێ بێ - پۆژێکیان فەرمووی: ئەی ئەبا هورەیرە "یا أباهريرة زني
غبا تزدد حيا" کەم کەمەم سەر لێدە، تا خوێشەوێستیت زیاتر بێ.

۱. چۆک: ئەژنۆ

۲. دارا: ساماندار

به‌خاومَن دلّیکیان گوت: ئه‌مه‌تا خۆر به‌و جوانیه‌شییه‌وه که هه‌یه، که‌چی نه‌مان
 بیستووَه تا ئیستا که‌سیک عاشقی بیت و دل‌داری له‌گه‌لدا بکا. گوتی: له‌به‌رئ‌هه‌یه
 هه‌موو زۆڤی له‌ به‌رچاوانه، ئه‌دی ئه‌وه‌ نییه‌ که زستانان دیار نییه‌ چه‌ند
 خوشه‌ویسته.

پارچه

سه‌ردانی خه‌لکی، نایه‌ته‌ عه‌یه
 ئه‌وه‌نده‌ نه‌بی، که‌ پیت بل‌ین به‌س
 ئه‌گه‌ر تو بۆ خۆت، خۆت سه‌رزه‌شت که‌ی
 هه‌رگیز سه‌رزه‌شت، نابیه‌سی له‌ که‌س

۲۹- سه‌رگوزه‌شته

که‌وره‌ پیاویک (با) ی (پێچیکێ) به‌سکیدا هات، پتی پانه‌گیرا به‌ ناچاری لێی
 به‌ره‌للا بوو، گوتی: "ئهی دۆستان! ئه‌وه‌ی که‌ کردم به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو و لێم
 ناگیرئ و ئاسووده‌بیه‌کیش به‌من که‌یشت، ئیوه‌ش به‌ که‌وره‌یی خۆتان ئه‌و
 پۆزه‌م لێ قبول بفرموون.

دوو تاکی

سک زیندانی بایه، ئهی پیاوی ژیر
 پیاوی ژیر، (با) له‌ زیندانا، ناکا گیر
 له‌ (با) که‌رئ، که‌ر له‌ سکتا جوولا
 با دهرچئ چونکه، بۆ دل‌ باریکه‌ به‌لا

خانه

میوانی پرووترش، که‌ ویستی پروا
 وازی لێ بینه، لێی مه‌گه‌ره‌ رێگا

۳۰- سەرگوزمشته^۱

یه‌کێک دۆستیکی هه‌بوو که له دیوانی شادا ئیشی دمکرد ماومیه‌کی زۆر تێپه‌ری،
رێک نه‌که‌وت پاشا بیبینی، یه‌کێک پتی گوت: "فلانت له‌میزه‌ نه‌دیوه". وه‌لامی
دایه‌وه: "که من خۆم نامه‌وێ بیبینم".

وا رێک که‌وت یه‌کێک له‌ خزمانی ئه‌و له‌وێ بوو، گوتی "چ گوناھیکی کردووه، که
ئاوا له‌ دیتنتی ساردی؟" وه‌لامی دایه‌وه: "گوناھی نه‌کردووه، به‌لام دۆستی دیوان
کاتیک ئه‌بینی که له‌سه‌ر ئیشه‌که‌ی لایه‌را و بیکاره‌ بوو".

پارچه

له‌ سایه‌ی پایه‌ و بوون و گیر و دار
له‌ ئاشنا و پۆشنا، ئه‌بن بێ خه‌به‌ر
پۆژی داماوێ و له‌ کار دهرکران
دهردی دل دین، بق لای دۆست یه‌کسه‌ر

۳۱- سەرگوزمشته

جارتکی له‌ناو دۆست و هاوهمه‌کانمدا له‌ "دیمه‌شق" ئی، دلته‌نگیه‌کم به‌سه‌رداهات،
رووم له‌ بیابانی "قودس" ئی کرد و خووم به‌ گیانله‌به‌رانوه‌ گرت، کاتیک بوومه
دیلی فه‌رمنگان، له‌ هه‌لکه‌ندنی خه‌نده‌مکی ته‌راپلوسی له‌گه‌ڵ جووله‌کاندا بێگارییان
پتی نه‌کردم، یه‌کێک له‌ سه‌ردارانێ "حه‌لب" که ناسیاویی پیشینه‌مان بیکه‌وه هه‌بوو
و به‌ویدا تێپه‌ری و منی ناسییه‌وه، گوتی: "ئه‌وه چییه‌ و چۆن که‌وتویه ئێره؟"
گوتم:

پارچه

له‌ ده‌ست خه‌لکانیک، چوومه‌ ده‌شت و کێو
له‌وێ هه‌ر په‌نام، بق یه‌زدان ئه‌برد

۱. ئهم سه‌رگوزمشتهیه‌ جێ گۆڕکێی پێ له‌گه‌ڵ سه‌رگوزمشتهی (۲۸) دا پێ کراوه‌ که
نازانم چۆناو چۆنه‌ و بق وای لێ هاتوه‌. -غریب پشده‌ری-

سهیری چهند نه‌حسه، چارهنووسی و
سر بینه دهرگا و ناومالی نامهرد

خانه

زنجیر له پی بم، له‌گه‌ل دۆستانا
نه‌ک لای بیگانان، له‌ناو بیستانا

به‌زه‌یی پیمدا هاته‌وه و به ۱۰ دینارانی کریمه‌وه و له به‌ندایه‌تییه فهرنگانی
پزگار کردم و له‌گه‌ل خۆیدا برده‌یه‌وه (حه‌له‌ب) ئی و کیژکی هه‌بوو و له‌سه‌ر سه‌د
دینار ماره‌یی، لیتی ماره‌ کردم.
پاش ماوه‌یه‌ک، کیژهی به‌دخوو و ناشیرن و دزیتو، دهستی به زماندریژییه کرد و
ژیانی پی تیره و تال کردم.

دوو تاکی

هاوسه‌ری به‌دخوو، له‌مال پیاوی چاک
ئه‌یکاته دۆزه‌خ، له هه‌مووان تاک تاک
زینهار له ژنی به‌دخوو سه‌د زینهار
وقنا رینا عــــــذاب النار

هه‌موو جارێک زمانی تانه و ته‌شه‌رانی درێژ ده‌کرد و ده‌یگوت:
”تۆ هه‌ر ئه‌وه نیت که باوکم به ۱۰ دینارانی کریمه‌وه؟ گوتم:
”با، به‌لێ.. به ۱۰ دینارانی من له به‌ندایه‌تییه فهرنگان رزگار کرد و به سه‌د
دینارانیشی کردم به‌نده و دیلی دهستی تۆ.

هه‌له‌سه‌ت

پیاویک مه‌رێکی، له ده‌می گورگ هینایه ده‌ری
که نه‌یه‌تشت بیخوا، زووی گه‌یییه سه‌ری

شهوڼک کيړيځکي، بهملدا مالان
 گيانی مه پمکه، کوتی، به نالان
 له چنگی گورگ، دهریازت کورم
 خوت بووی به گورگ و له ناوت بریم

۳۲- سرگوزمشته

یهک له پاشایان له خوا په رستیځکي، که خاو و خیزانیکي زوری هېوو پرسې: "که
 کاته به نرخ و خوشه ویسته کانی خوت چون به سر دهبه؟"
 وهلامی دایه وه: "شهو به ناورانوه و به یانیش به کاری پتویستی و به درتزیی
 پوڅیش به دواي پیدا کردنی خرجییه وه به سر دهبه".
 پاشا له کرځکی ناماژمکانی گهیش و فهرمووی: "مووچه و به راتی ژیانی بۆ
 داننن و بوی بېرپنه وه، تا باری خیزانی له سر دل لاجی".

دوو تاکي

نهی گيړډه ی مال و منال
 بیره و به ویدا، په رت مه که خه یال
 گوځ مه ده منال، نان و به رگ خوراک
 بژتویان بۆ دیت، له لای خودای تاک
 ته وای رځی، که نه دم بریار
 شه نوڅزان که، بۆ په روه رگار
 که نوڅرم دابه ست، دیته خه یالم
 به یانی چ بخون، مال و مندالم؟

۳۳- سرگوزمشته

خوا په رستیځک له بیشه لانیځکا دهریا و گه لای دارو درمختانی دمخوارد، پاشا بۆ
 دیدمنییه ی چووه لای و پتی کوت:
 "ته گهر هنز دمه کیت و به چاکي دهرانی، وهره شار و له وځی جییه کت بۆ ترخان

دمکهم که بۆ تاک بوونهوه و خواپهرستییه دهست بدا و خه لکیش که لک له
ههناسهی پر پیت و فه پتهوه وهریگرن و له کرداره چاکه کانهوه په پیرهوی بکهن.^۱
خواپهرست ئهم قسهیهی پاشای به دل نه بوو و پرووی لی وهرگیرا، په کیک له
وهزیرانی دهو لهت پتی گوت: "وا چاکه دلی پاشا پاگری و له بهر دلی نه و بۆ چهند
پوژیکان بیتیه شاری و چۆنیهتی جییه که بزانی، دوايش نه گهر زانیستان
پووناکاییتان لیلییه کی لی پهیدا بوو، نه و کاته به ئاره زووی خۆتان بکهن.
وا نه گیرنهوه خواپهرسته هاته شار، خانووی باغی تایبهتی پاشای بۆ
پازاندراپهوه، جییه کی دل و مکه و ئارامبه خشی وک به ههشتی هاته بهرچاو.

دوو تاکی

کولی سوور و مکو، پرووی جوانانه
سونبولیش نه لیتی، زولفی یارانه
به لام له ترسی، سه رمای پیریتژن
کول تیر شیر نه بوو، ههرومکو ییژن^۱

هۆنراو

(له بان لقه کانهوه، گولناره
ئاگر بهداری شینهوه، دیاره)
پاشا دهستبه جی که نیهیه کی پروو وک مانگی درهوشاوه جوانی بۆ هه نارد.

ههلبهست

ئهم چهشنه مانگه، عابید نهکا شیت
پهیکه ری پهری و جوانی تاوس بیت
له گه ل دیتنی پهیکه ری جوانیت
عابید خۆ ناگری و نه کهوته بهریت

۱. ییژن = ئیژن: ده لیتن

هر به و جوړه، پاش نومه، غولامېکي هرزه کار و جوان و نهرمونيان و
دهگمهنیشی بق به پړی کرد.

پارچه

خه لکي له دهوړی، له تینوان خنکان

خوڅشی ئاوبیره و هر خوڅیشی نایدات

چاو له دیتنی، هرگیز تیر نه بوو

وهک تینووی نه شکي، لخواو زتی فورات

خواپهرست کهوته خواردن و خوارندنه وهی خوڅش و له بهرکردنی جلویه رگی
نهرمونول و گرانبه ها و تام و چیژی میوهی شیرین و بون خوڅشه وه و چاودانه
جوانی غولام و کهنیزه که وه و کهوته خوڅشییه.

ناقلمه ندان کوتوویانه: "زولفی جوانان زنجیری پتی ئه قتل و داوی مهلی زیرمهک".

خانه

له ړیگای عیشقی تۆ دامنا، دل و دین، دانش و سامان

منم ئیمړق مهلی زیرمهک، به داوی تۆ گرفتارم

سهره نجام دهولته کاتی خواپهرسته ی کهوته پریشانیه.

پارچه

کڅیه له فقهی و شیخ و موریدان

به هه ناسه ی پاک هاته دنیاوه

که دلی دایه ئه م دنیا ی دوونه

وهکو میتش چه قییه، هه نگوین به پاوه

جاریکی پاشا ئارمزووی سهردانی خواپهرسته ی کرد، که چووه لای دیتی ړهنگ
و پرو و دیمه نی جارانی گزراوه و سوور و سپی هه لگه راوه و قهله ویی پتوه دیاره و
پالی وه سهرینیکي دیباوه داوه و غولامېکي پهری په یکه رینیش به باوه شینیکي

په‌ری تاو‌سی‌توه له‌پشت سه‌ریه‌وه راو‌ستاوه.
 به‌سه‌لامه‌تی حا‌لی دل‌خ‌وش بوو و دان‌یشت، قسه و گفتو‌گ‌وی ب‌ق هه‌موو لایه‌کیه‌وه
 ه‌ینا و برد تا له دوا‌ییدا گو‌تی: "من له جیهاندا ئەم دوو ده‌سته‌یه... که ده‌سته‌ی
 زانایان و خوا‌په‌رستانن به د‌وست و نزیک‌ی خ‌ۆم ئەزانم"
 وه‌زیره فه‌یله‌سووف و دن‌یاد‌یت‌ه‌که‌ی له‌و‌ی بوو، گو‌تی: "مه‌رج‌ی د‌وستایه‌تی ئەوه‌یه
 که له‌گه‌ڵ هه‌ردوو ده‌سته‌کان‌یشدا چاکه به‌هر‌مو‌وی ز‌ێر بده‌یه زانایان تا هه‌ر
 به‌د‌وای زان‌ستی خ‌ۆیا‌نه‌وه بن و ه‌یچ‌یش نه‌ده‌یه خوا‌په‌رستان تا واز له خوا
 په‌رستی نه‌ه‌ینن.

خانه

ب‌ق ش‌ت‌یک له دل‌ما، بم‌ی‌نی که‌ل‌ین
 ناش‌یم ب‌ق ئەوه‌ی، زاه‌یدم ب‌ی ب‌ل‌ین

پارچه

خاتوونی دیمه‌ن جوان و پروو شیرین
 خ‌وش نه‌دا له ته‌ل، دل‌ ئەکا شه‌یدا
 دهر‌وش‌ی خاوه‌ن، ره‌وش‌تی پ‌یر‌ۆز
 له ه‌یچ ج‌ی به‌ سو‌ال، نان ناکا په‌یدا

پارچه

ئ‌وه‌ی ره‌وش‌تی جوانه و ب‌ق خوا‌یه
 ب‌ی نانی وه‌قف و سو‌ال زاه‌یده
 په‌نج‌ه‌ی جوانان و بنا‌گو‌ی د‌ول‌به‌ران
 ب‌ی ز‌ێر جوان‌ییان ب‌ق خ‌ۆی شاه‌یده.

خانه

تا دنيا م هه بئ، زياترم مه بهسته
گه به زاهيم، نه ژميرن راسته

۳۴- سه رگوزه شته

ئه وهی تاي ئه م و ته راست دهکاته وه ئه مه یه: دهگيرنه وه پاشايه ک کاریکی کرینگی
هاته پیش، گوتی: "ئه گه ئه م کاره به ئاره زووی من راست بینیته وه، ئه وهنده
دره مه به سه ر خواپه رستاندا ده به شمه وه".

که نیازمه کی پیک هات و ئارمه تهی نه ما، جی به جیکردنی په یمانه که ی به
پتویست زانی، کیسه دره مه کی دایه ده ست یه ک له نوکه ره کانی تا به سه ر
خواپه رستاندا به شیته وه.

ده لئین نوکه ره که ی پیاویکی زیره ک و وشیار بوو، به درێژایی پوژێ گه پا و
ئێواره گه راپه وه و کیسه دره مه که ی ماچ کرد و له پیش پاشای دانایه وه و گوتی:
"چه ندله دواي خواپه رستان گه رام وچه نگم نه که وتن". پاشا گوتی: "ئه وه ده لئیی
چی؟ هه ر ئه وهی ئه من بزانه چواره خواپه رست هه ر له م شارهدا هه یه" وه لامي
دایه وه: "ئه ی خاومنی زهوی! ئه وهی خواپه رسته زێر و پاره وهرناگرێ و ئه وهی زێر
و پاره ش وهرده گرێ خواپه رست نییه".

پاشا پێ که نی و به هاوده مه کانی گوت: "من چه ند متمان و باوه ر به
خواپه رستان هه یه، ئه م فیل و ته له که بازه ئه مه ند میان دوژمن و ناحه ز و بئ باوه ره
پێیان، هه قیش به وه، که گوتوو یانه:

خانه

زاهیدێ وهرگرێ، دره م و دینار
له زاهیدترێ، بکه دۆست و یار

۳۵- سه رگوزه شته

له زانایه کی پایه به رزیان پرسى: له باره ی نانی وه قفه وه ده لئیی چی؟ گوتی:

"نهگر بق دل ناسوودمیی و نارامکردنهوی بیر و هوش بی حلاله و نهگر هر
تهنیا بق خواردنی وهرگیری حرامه"

خانه

خاوین دلان نان، بق پرستنی دهبه نه خلموت
نهک بچنه کونجی، خلموت دانیشن له بق لعتی نان.

۳۶- سرگوزشته

درویشیک چوو جیهکی، خاوین جیهکه دهست و دل والو چاویتیر بوو،
دهستهیهکی خویندهوار و نهلی نهدب لی بوو، هریکه قسهیهکی خوش و
دلکرموهی نهکیراپوه، درویش له بیابانهوه هاتبوو و هیشتا هیچی نهخواردبوو.
یهکیک لهوان بهگالتهوه پتی کوت: "توش دهبی شتیک بلتی".
درویشهکه کوتی: "من وهکو نپوه راویژ و زمانی پاراوم نییه و هیچشم نهزهر
نهکردوه. به دیره شیعریک وازم لی بین،
هموو له هموو به خوشیبهوه کوتیان: "بلتی" کوتی:

هونراو

منی برسی له بهرامبهرمه، خوانی نان
ومک هرزمکاریکم، لهبر دهرکای گهرماوی ژنان
یاران له دوا پیدا تتی گهشتن و نانیان له پیش دانا، خانهخوئ کوتی: "تاویک
پاومسته! وا کهنیزمهکانم گۆشت بق دهرژین".
درویش سری هلبیری و کوتی:

خانه

مهلی بوهمسته، بق گۆشتی برژاو
نانی پروت گۆشته، بق برسیی داماو

۳۷- سەرگوزمشته

مریدیک به پیری خوئی گوت: چبکه له دهمست ئهو خه لکمی وه زاله هاتووم، هیندم
دینه دیدهنیه کات و ساتم لی تیکچووه"
پتی گوت: "ئهوئی هزاره قهردی بدمیه و ئهوئی دهوله مهنیشه داوای شتیکیان
لی بکه، ئیدی نایه نه وه لات".

خانه

ئه کهر سوال کهر، سهرله شکری ئیسلام بوایه
ئها کافر له ترسی سوال، رای دمکرد تا بهردهرگای چین

۳۸- سەرگوزمشته

داناپهک به باوکی گوت: "هیچ به کیک له و قسه دلاویژ و رهنگینانهی په ندبیژان
کارم تی ناکهن، له بهر ئهوئی که کردار و گوشتاریان وهکو یهک نییه و به کتر
ناگرنه وه"

دوو تاکی

خه لکی فیر ده کهن، ته زکی دنیا کهن
بق خوشیان پاره و دهغل و دان داکهن

زاناپهک که ههر، وتهی هه بی و بهس
چی بلی قسه کهی، لی وهرناگری کس

زانا ئهویه، که خراپه نه کا
نهک به خه لک بلی و خوئی ئه وه نه کا

ههرومک قورئان ئه فهرمووی: (أتأمرون الناس بالبر وتنسون أنفسکم)
واته: فرمان به خه لکی ده کهن به چاکه و خوشتان له بیر ده چیته وه.

خانه

زانایهک هر تن پهروهری له خوځی بکا
نوه هر خوځی گومرایه، رابهري کي بکا؟
باوکه کوتی: "کوپا من! هروا لهخوځه و به خيالي پووچي پروت ناکړي پرو له
پهند و پهروهردهي، پهند و ناموزگاري بيژان وهرگيږي و گومرايي وهپال زانايان
بدهي و بهدواي زاناياني بي گوناهدا کهرانيش نېټته مايهي بيټهشېبون له کهلک و
قازانجي زانست و زانياري، هرومکو نو کوږدهي شهريک کهوتېووه دهقن و قور و
چلپاوټوه و هاواري نهکړد، موسلمانينه!! هر نهبي چرايهک له ريگا کهمدا داننن!
ژنيکي قسه خوځ بيستي و کوتي: "تو که چرا نابيني، به چرا چ نېيني؟
هروها نهنجوومهني پهند و ناموزگارييان و هرک دووکاني بازرگانان وايه، تا
وشکه پارميهک نهدهيت کووتال وهرناگري، له وټش هه تا ناروزو نهکهي خوځي و
شادمانی وهرناگري.

پارچه

کوځي له بهندي زانا بگره، به دل و گيان
دل مده وټي، پيچه وانهي کردار
نوه راست نيه، که نه هلي لاف و گه زاف دهلي
نووستو چون نووستوي پي نهکړي بيدار؟
پياو دهبي پهند، بگريته کوځي
گر پهند نووسرايېته وټش، له سر ديوار

پارچه

عابديک له خانه قاوه، هاته ناو مده رسه
پهيماني ناوه لاني، نه هلي تهريقي شکان
پتم کوت: جياوازي له نيوان زانا و عابيدا چيه
نه مانته به باشتر دانا، له نهوان

گوتی: "ئەمانە بەری خۆیان، لە ئاو دەردین
هەولی ئەوان بۆ پرگاری خنکاوه، لە خنکان.

۳۹- سەرگوزەشتە

یەکیکی مەست لەسەر چەقی ڕێیە نووستبوو، جلەوی خۆی لە دەست داو، خوا
پەستیکی بەلادا تێپەری و لەو حالە قەزەونەیی وردبوو، بەو مەستیەوه سەری
بەرز کردووه و پیتی گوت: "إذ مروا باللغو مروا كراما" واتە - هەركاتێك
گوناھكاریك دیت کاری خراپی كردووه بەپێژموه بەلایدا تێپەر.

هۆنراو

(كە گوناھكارت دیت، چاوپۆشه و بڕۆ
كە پیت دزێوه، وەرە و پیاو بە تۆ)

پارچە

ڕوو وەرگیرە، عابید لە گوناھكار
بەچاوی بەخشین، لەوی سەیركە
كەر من بە كردار، ناجەوانمەردم
تۆ وەك جوانمەردان، لە من گوزەرکە

۴۰- سەرگوزەشتە

دەستەیک لە ڕەندان بۆ دەروێشتیکی دەریەڕین و هەرچی ناشایستەیه پێیان گوت
و پێیان کرد. لە تاوان هانای ڕەدە بەر پیری تەریقەت، کە حالێکی ئاوا
بەسەرھاتوو، پیر پیتی گوت:

"گورا من! خەرقەیی دەروێشان کراسی رازیبوون و دڵنایاییه؟؟، هەر کەسێ لەم
بەرگەدا بەرگەیی نالەبارییان نەگرتی، نابێ ئەم بەرگە بپۆشی.

خانە

دەریای پان و قوول، بە بەرد لێل نابێ
دانا بڕەنجی، هیشتا تەنکاوه

پارچه

گهر توووشی زیان بووی، خۆی بۆ پراگره
که به بووردنیک، له گوناوه ئه‌بی پاک
براکه ئه‌نجام، خاکه چارمنووس!
بیه خاک پیش وهی، بیه‌وه به خاک

٤١- سه‌رگوزه‌شته

ئه‌م چیرۆکه‌یه، بیه له به‌غدا
له ئالو په‌رده، خیلافیکه‌ی پووی دا
ئالا له گهردی، پێ و په‌نجی به‌ستن
گه‌وتی به په‌رده، به گله‌یی کردن
من و تو هه‌ر دووک، له ئیش هاوکارین
به‌نده‌ی باره‌گای، یه‌ک فه‌رماندارین
ده‌میک له خزمه‌ت، ئاسووده نیمه
وه‌خت و ناوه‌ختان، له پێپه‌وه‌یمه
نه په‌نجت دیوه، نه تالی هه‌سار
نه بیابان و پێ، نه گهر و غوبار
من بۆ تیکۆشان، پێم له پێشتره
جا بۆچ نزیکیت، له من زۆتره؟
تو غولامانی، مانگ پوو ئه‌بینی
له‌گه‌ڵ کی‌زانی، بۆن یاسه‌مینی
منم که‌وتووومه، ده‌ستی شاگردان
پابه‌ندی سه‌فه‌ر، دايم سه‌رگه‌ردان

٤٣- سەرگوزمشته

خوو و پهوشتی "اخوان الصفا"^١ یان له گهرهیهک پرسى، گوټى:
ئهوانه ههمیشه ههز دهکهن ئارمزوو و بهرژمهنديیهکانى خه‌لکى تر بخه‌نه پيش
ئارمزوو و بهرژمهنديیهکانى خۆيانه‌وه، دانایان گوټوویانه: "ئهوئى ههر غه‌مى
خۆیه‌تى و به‌خۆیه‌وه خه‌ریکه نه براده‌ره و نه خویش."

خانه

هاوړئ ئه‌گهر په‌لوى کرد، هاوړئى تۆ نیه
دل ماله به‌و که‌سى، دل به‌ستى تۆ نیه

خانه

که‌سى خۆى نه‌یئى، ئایین و ته‌قوا
دوورکه‌ویه‌وه له، خۆشه‌ویستى وا
له یادمه یه‌کتیک له ناحه‌زان خراپه‌ی له‌م تا‌که دیره شیعهره‌ی من گرتبوو،
گوټبووی: "خوای مه‌زن له قورئانى پیرۆزدا نه‌فره‌تى له لیکتر داب‌پان و فره‌مانى به
خۆشه‌ویستى له‌گه‌ل خزماندا کردووه و ئهوئى تۆش گوټت، پیچه‌وانه و دژى
ئه‌مه‌یه."

گوټم: "تاماقوولیت کرد، ئهو به‌ گوټره‌ی قورئانه". (وإن جاهدك على أن تترك
بما ليس لك به علم فلا تطعهما) واته:
"ئه‌گهر دایک و باوکت هه‌ولیان له‌گه‌ل دای تا هاوتا و هاویش بۆ من دانئى،
به‌قه‌سه‌یان مه‌که."

خانه

هه‌زار خویش که بتکاته بیگانه، له خوا
فیدای بیگانه‌یه‌کى که، بتکاته ناشنا

١. اخوان الصفا: برائىنى دۆست پاک، کۆمه‌لیکی نه‌یئى بوون، به‌ په‌رتووک بلۆکردنه‌وه
که‌سانیان وشیار ئه‌کرده‌وه.

پیرمەیریکی ناسک، لە بەغدا
 کیزۆلە کەسێ خۆی، بە پینەچیەک دا
 پیاوێ دڵ وەک بەرد گازیکی لێ دا
 لە لێوی کیزۆ، هەر خۆین ئەتکا
 سبەسێ کە باوکەسێ، کچەسێ بێ کەسێ
 دیت.. چووێ لای زاوا، تا لێی بپرسی
 ئەڕێ هیچ و پووج! ئەمە چ دگانه
 تۆ لێوت گەزتوو، یانە هەنبانە؟
 من لەم وتەیم، گالتەم نییە مەبەس
 گالتە لە لایەک، راستی بگرە دەس
 کە خووی بەر جێی گرت، لەناو سڕوشتی
 قەت بەری نادا قیامەتیش هەستی

واها تووێ کە زانایەک، کیزێکی تا بلێی ناشیرینی هەبوو، کە باڵۆ بوو، لە گەڵ ئەو
 هەموو جیا و بارگە و بنەشدا کە هەیبوو، کەس لای لێ نەدەکردم و
 نەیدەخواست.

خانە

ناشیرین دەبی، ئاوریشم و دیبا
 گەر لە بەری کا، بووکی نا زیبا

سەرەنجام بە ناچاری لە کوێزێکیان ماره کرد، وا دەگیرێنەوه کە لەو کاتەدا

پزیشکیکی چاوان له "سهرندیب" هوه هاتبوو که چاوی کوږ و نابینای روون
نه کردهوه، به زانایه که بیان گوت:

"بق چاوی زاواکهت چاک ناکهینهوه؟" گوتی: "ئهترسیم هر چاوی چاک ببیتهوه
کیزمهکم ته لاق بدا و دهستی لی هه لگرتی".

نیو هۆنراو

مێردی ژنی ناشیرین، کوږ بی باشه.

٤٦- سهرگوزهشته

پاشایهک به چاوکی سووکهوه ئهپروانیه خێلی دهرویشان، یهکیکیان به زیرمکی
خۆی تی گهیشته و گوتی: "ئهی پاشا! ئیمه به سوپا و قوشهن له تو کهمترین و
بهژیان له تو بهختههر و خۆشتر و له مردنیشدا، وهکو یهک بهرایهرین و له
زیندوو بوونهوه و ههستانهوهی قیامهتیشدا - خوابیکا - چاکترین"

دوو تاکی

گهر خاوهن مولکی، ژبای کامهران

ئهگهر ههزاری، پێویستی به نان

بهو جوژه ههردوو، که هاتنه مردن

چی ئهبن له ژبان، هر کفن برین

کاتێ ئهجهل هات، بارگهو بنهت بهست

گه دایي چاتره، نهک پاشای سهرمهست

دیمهن و پوآلهتی دهڕێشانیش کۆنه کراسیکی پیناوی و سهڕیکی تاشراوه و
راستییهکهی ناخیشیان، دلێکی زیندوو و گیانیکی مردوو یان ههیه"

پارچه

ئەو كەسەى دەرگا بە خەلكى ئەگرئ
خۆى با ئەدات و ھاتووہ بق شەرى
دەبئ تئ بگا، يەكجار نەزانە
ئاقلى دەكا، شەقى زەمانە

رىگای دەرۆشان "ياد و سوپاس و خزمەت و ملکہچى و بەخشىن و پازىبوون بە
بەش و يەكتايى ناسىن و پشت قايمى و خۆ بە دەستەمەدان و بەرگە گرتنە". ھەر
كەسەىكى ئەم ئاكارانەى لئ وەدەرکەوئ بە راستى دەرۆشە با كراسى بە
نرخيشى لە بەردابئ، يا لە ناو كراسى بە نرخدا بئ.

بە لām ھەرزەمگق و نووتنە كەر و ئارەزوو پەرسەت و ھەوەس باز ئەگەر رۆژيش
بگەيەننەتە شەو و شەو لە خۆشى رابواردندا بکاتەوہ رۆژ لە خەوى غەفلەتا و
ھەرچى ھاتە پيشى بىخوا و ھەرچى ھاتە سەر زمانى بيلئ ئەوہ بئ ئايەنە، خۆ
ئەگەر لە عەباى لۆكەشدا بئ.

ئەى دەرۆون بەتال لە تەقواى خودا
جامەى پىاييت، كەردۆتە بەرت
پەردەى ھەوت رەنگيت بە بەر دەرگاوە

لە ژووريش ھەسەر، بۆتە پاخەرت

دوو تاكى

چەند گولتەكم ديت، كرابوونە دەستە
لەسەر گومبەزىك، بە گيا بەرەستە
كوتم: "چۆن دەبئ، گياى ناچيز، وا
لە ريزەى گولئ، دانيشئ ھەر وا

کیا گریا و ویستی، بیدنگ بم خاموش
 ناشی یارانم، بکهم فـرامـوش
 گەر نیشمه بۆن و ڕهنگ و جوانی
 ئه‌ی هەر گیای ئه‌و نهم، له باغه‌کانی؟
 هەر منم بهنده‌ی، یه‌زدانی کـهریم
 په‌روه‌ده‌ی چاکه و نیعمه‌تی قه‌دیم
 گەر بـی هونهرم، نه‌گەر هونهرمەند
 ئومـید ئاوڕیکه، له‌لای خوداوهند
 سه‌ره‌رای ئه‌وش، خاوه‌ن کووتال نهم
 خاوه‌ن سه‌رمایه‌ی، تاعه‌ت و مال نهم
 خۆی چاره‌ی کاری، به‌نده ئه‌زانی
 که ده‌ستی به‌ریوو، له گشت دامانی
 ئه‌وه دایک، خاوه‌نی موڵکان
 ئه‌پۆشن له ئاست، به‌نده‌ی پیر چاوان
 خودای من! که تۆ جوانی جیهانی
 بیه‌خشه به‌نده‌ی، پیر و زوړهانی
 "سه‌عدی" بگره‌ ڕتی، قیبله‌که‌ی ره‌زا
 ئه‌ی مه‌ردی خودا، بگره‌ ڕتی خودا
 به‌به‌خت ئه‌ویه، وه‌رگـیـ پـیـ ڕوو
 هیچ ده‌رگای دیکه، نییه له پیش توو

٤٧- سه‌رگوزه‌شته

له دانایه‌کیان پرسى: "ئازایه‌تى و دلاوايى (سه‌خاوه‌ت) کامیان باشتەرن" گوتى:
 "ئەو‌ه‌ی دلاوايه پ‌ی‌ویستی به ئازایه‌تى نییه".

پارچہ

نووسراوہ لہسہر، گۆپی بہہرام گۆر
دلت والا بی، نہک بازووی بہ زقر
کہ جیہانمان گرت، بہہیز و مہردی
ہیچمان لہگہل خق، نہبرده ناو گۆر

پارچہ

نہساوہ حاتمہی تایی، بہلام ہمیشہ
نہمینہ ناوی بلندی و بہ چاکہ ناو نہبرہ
زہکاتی مال بدہ، لقی بی کہلکی دارمیتوان
تا باغہوان نہبیرہ، نہو زیاتر نہدا ترہ

دەرگهی سیتیهم

له‌باره‌ی قنیات "قه‌ناعه‌ت" و دلتیابوون به‌بەش

۱- سرگوزه‌شته

سوال‌کهرێکی مه‌غریبی له‌ کووچه‌ی بازارێکی شاری (حه‌لب) یدا ئه‌یگوت: "ئه‌ی خاوهر ماڵ و سامان و داراییه‌کان! ئه‌گه‌ر ئێوه‌ وێژدان و ئینسافتان هه‌بوایه‌ و ئێمه‌ش قیناتمان به‌ به‌شی خۆمان هه‌بوایه‌، دیاره‌ی سوال‌کردنێ له‌ هه‌موو دنیا په‌دا نه‌ده‌ما".

پارچه

ئه‌ی قه‌ناعه‌ت تق، ده‌وله‌مه‌ندم که
له‌ تۆ به‌و لاره‌، کوا خه‌یرو خۆشی
کونج گرتنی سه‌بر، لوقمان دایناوه
که سه‌برت نه‌بێ، بێ هۆش و گۆشی

۲- سرگوزه‌شته

دوو ئه‌میرزاده، له‌ میسرێ هه‌بوون، یه‌کێکیان ئه‌یخوێند و زانست فێر ئه‌بوو، ئه‌وه‌ی تریان، سامان و دارایی پێکه‌وه‌ ده‌نا و پاشه‌که‌وتی ئه‌کرد، ئه‌و بووه‌ زانای رۆژ و ئه‌مه‌شیان بووه‌ "عه‌زیزی میسر" ئی، پاشان ده‌وله‌مه‌ندمه‌که به‌ چاوێکی سووک سه‌یری زانایه‌که‌ی ئه‌کرد و گوتی: "ئه‌وه‌تا من گه‌یشتمه‌ پاشایه‌تی و تۆش هه‌روا له‌ ده‌ست‌گورتیدا ماویه‌وه‌". وه‌لامی دایه‌وه‌:

"براله‌! ده‌بێ من هه‌ر سوپاسی چاکه‌ی یه‌زدانی به‌رز و مه‌زن بکه‌م که میراتی پێغه‌مبه‌ران - زانین - م بۆ ماوه‌ته‌وه‌ و تۆش میراتی فیرعه‌ون و هه‌مان - فه‌رمانه‌ی هه‌وایه‌تی میسر".

دوو تاکی

من ئەر میرووهمه، یتیم پیا ئه مالن
زهردهواله نیم، له جزووم بنالن
سو پاسی ئه مه، چۆن به یتیمه جی
که هیزی وهم^۱ نییه، کهس لیم برهنجی

۳- سه رگوزه شته

دهرویشیکم دیت، له ئاگری هه ژاریدا ئه سووتا و پینهی له سه ر پینهی خه رقه کهی
ئهدا و بۆ سه رهوتی دلی خۆی ئهدوا.

خانه

به نانی وشک و به رگی دهرویشی
بژی، نهک نازی هیچ کهس بکیشی

یه کیک پتی کوت: "ئه وه بۆ وا دانیشتووی و چاوه پتی چیت؟ که فلان له م شارهدا
دلێکی چاک و والای ههیه و چاکه و به خشی بۆ گشته، چاکي خزمهتی نازادانی
کردوه به لادا و به هه موو دلێکه وه هاتوه، ئه کهر چۆنیهتی گوزهرانی تۆش ئاوا
وهک هه ی، بزانی، ئه وه ی پتووست بی، به گۆیره ی دلی تۆی دهکا و بۆ تۆش به هه ل
دهزانی، کوتی: "بی دهنگ به! له هه ژاری و دهستکورتیه دا له برسان مردن
باشتره، نهک له بهر که سیک دهستی دهروژه پان که یته وه".

پارچه

گۆشه نشینی و کراس پینه کردن
چاتره له داوای، کراس له کهوران
راست وهکو یه که، سزای ناو دۆزه خ
بۆوه ی چووه به هه شت، له سایه ی جیران

۱. وم: ئه وم.

٤- سەرگوزەشتە

یەکیک لە پاشایانی عەجەم، پزیشکی زانای کارامە و تیگەشتووی ناردە خزمەت "پێغەمبەر" - دروودی خۆی لای بێ - سالتیک لە ولاتی عارەبەندا مایەو، هەر بۆ تاقیکردنەوە، یەکیکی نەهاتە لا و داوای چارەسەرییەکی نەکرد.

پۆژیک پزیشکە هاتە لای پێغەمبەر - دروودی خۆی لای بێ - و گلهیی کرد و گوتی: "منیان بۆ چارەسەرکردنی هاوێلان ناردووە و کەچی لەم هەموو ماوەیدا کەسێکم بەلاوە نەهاتووە، تا ئەو خزمەتە ی که پێم سپێردراوە بە جێی بێتم."

"خۆشەویست - د. خ - فەرمووی: "کە ئەمانە تیرمەکن هەتا برسێیەتی تەنگاویان نەکات، هیچ ناخۆن، ئارەزووی خواردنیشیان هەر دەمێنێ کە دەست هەل ئەکرن."

پزیشک گوتی: "هۆی لەشساغییان ئەمەیه" خاکی بەردەمی ماچ کرد و روشت.

دوو تاکی

پزیشک کاتێ، کە دێتە کوتار

بە نەخۆش ئەلی، خواردن مەخە زار

لە بێ دەنگییا، پوو بەدا زیان

لە برسێیەتیدا، با بەدا گیان

ئەوکاتە راستە، ئامۆژگاری کا

خواردن هێندەبێ، گیان پزگاری کا

٥- سەرگوزەشتە

لە پەوشتی ئەردەشپیری بابەکانووە هاتووە، کە لە پزیشکی عەرەبی پرسی: "کە خواردن پۆژێ چەند دەبێ بخورێ؟"

گوتی: "کیشی سەد درەهم بەسە".

وەلامی دایەو: "ئەمەندە چ هێزو تینیک ئەدا؟"

پزیشک گوتی: "ئەمەندە هەلت ئەکری، لەمە زیاتر بێ تۆ هەلی ئەکری."

خانه

خواردن بۆ ژین و زیکر کردنه
نهک و تیبگهی، ژین بۆ خواردنه

۶- سرگوزشته

دوو دهر وێشی خوراسانی ئەگەر پان، یهکیکیان لاواز و پۆژوودار بوو به دوو شه
ژمیکی نهخوارد. نهوهی تریان قهله و بهتین و تاقهت بوو، پۆژی سێ ژمی دمخوارد.
وا پتکهوت له دهرگای شارێک، به تاوانی جاسووسییهوه گیران و ههر دووکیان
پتکهوه خرا نه زیندانیهوه و دهرگای زیندانه کهشیان قو پ دادا و لهسهریان قهپات کرین.
دوای دوو ههفته وهدهرکهوت که بێ گوناهن، دهرگاکیان لهسهر کردنهوه،
دیتیان، قهلهوه بهتین و تاقهتهکه مردووه و له پ و لاوازمکهش گیانی به ساغی
دهرکردووه، له مهه دا نهوق مان یهک له دانایان کوتی:
"ئهگەر به پێچهوانه ی نه مهوه بووایه جیکای واق و پیمان بوو، له بهر نه مه ی نهوه
زۆر خۆر بوو بهرگهی برسییهتی نهگرت و له دژواریدا مرد، نه مه ی تریان خۆگر
بوو، ههروهکو پهوشتی خۆی، به ئارام بوو و به ساغی مایهوه.

پارچه

که کهم خواردنی، بووه خووی کهسێک
هه موو سهختیهک، ئاسان نه بری
ته نه رهوهریکیش، که فیره خۆشییه
به ته نگاوییهک، بهر ناگری و نه مری

خانه

ته نووری زگت، دم به دم داخه ی
به لای نه و پۆژه، وهسهر خۆت ناخه ی

۷- سەرگوزمشته

یهک له دانا یان کورمهکی خۆی له زۆر خواردنی ئهترساند، که پیاو به زۆر خواردن و چلیسی تووشی ئازار و نهخۆشییان دهیبت، گوتی: "باوکه برسییهتی پیاو دهکوژی، ئهی نهتبیستوو که خۆش گوشتاران گوتوو یانه، که به چلیسی مردن باشته له گیان به برسییهتی ئهسپاردن؟"

باوکه که گوتی: "ئهوهندهش ئاگادار به که (کلوا واشربوا ولاتسرفوا)

واته - بخۆن و بخۆنهوه و زنده پویتییهش مهکن و له ئهندازه مهچنه دهری"

خانه

نههیندهی بخۆ، له زارت دهرچی

نه واش به پتوه، گیانت دهرچی

پارچه

هر کهسه و بای خۆی، با خواردن بخوا

زنده پویتی کا، ئهکهوته^۱ ئازار

گر کهزۆ به زۆر، بخۆی زیانه

به درمنگهوه نان، کهزۆیه ئاودار

۸- سەرگوزمشته

به دهرمه دارێکیان گوت: "هه زت له چیه؟" گوتی:

"ئهوهی بۆ دلم زهرمه".

خانه

زگ که به خواردن پرکرا، ئهیهته هۆی ئازار

دهرمان بێ سووده، لهش ساغ ناکاتهوه یهک جار

۱. ئهکهوته: ئهکهوته

۹- سەرگوزمشته

له شاری (واسیت) بهقالیک چند دره میکی کهوتبوه لای سۆفییان، هه موو پۆژی داوای پارمهی لێ دهکردنهوه و قسهی رهق و ناخۆشیشی پێ دهگوتن. برادهران له قسهکانی وه زاله هاتبوون و دلشکاو بوون و خۆراکرتن نهی ههچی تریان له دهست نهدههات و لهوه زیاتر چاره ی تریان نهبوو.

یهکیک له پیاوهمان ئهمه ی بیستهوه، پێ کهنی و کوتی: "پهیمانی خواردن بهخۆدان هاسانتیه، له بهلێندان به بهقال بۆ درهم".

پارچه

له چاکهی گهوران، تا دووری باشه
نهک له پاشاندا، ببی پهشیمان
لهتاو پاروویک گۆشت، بمری چاتره
له دیتنی چاره ی، بهدی قهسابان

۱۰- سەرگوزمشته

پالهوانیک له جهنگی تاتاراندا برینیکی گهوه ی تێ بوو، یهکیک پێی گوت: فلانه بازرگان دهرمانیکی زۆر چاکي ههیه، ئهگه ر بچیه لای لهوانه یه هه ندیکت بداتی و ئه لێن ئه و بازرگانه ش ئه و نه ده ی حاته می تایی که به دلوالایی و سه خاومه وه به ناویانگ بوو، ئه ویش هه نده به قرچۆکی.

خانه

گه ر له سه ر خوانی له جێی نان، هه ل بهاتایه هه تاو
تا قیامت رۆژی پرووناک، نه ی ئه دی هه ی که س به چاو
پالهوانه که گوتی: "بیدا یا نه ی دا، دهرمانی ویم ناوی، چونکه ئه گه ر بیدا یا سوودی هه یه یا نه یه تی، هه ر داوا کردنه که له و بۆ خۆی مردنیکه و به س.

خانه

زیاتر له دوو نان، به مننه بخوازی
پتی قهلهو دهمی و به گیان لاوازی
دانا یان کوتوویانه: "ته گهر گریمان ناوی هیاتنی به ناوی پروان بفرۆشن، دانا
نایکړی، مردنی به دهرمداری باشته له ژيانی به سهنګه ساری".

خانه

ته گهر گووژالک بخوی به دهستی، که سیکي خوش پروو
سه د جار چاکتره له شیرینییه که، به دهست ترش پروو

۱۱- سهرگوزمشته

یه کیک له زانایان خیزانیکي زور و دهرامه تیکي که می هه بوو - به یه کیکی له و
که ورانه ی که متمانیه کی زوری پتی بوو، گوزهرانی خوی پی کوت، کابرا پرووی له
داوایه که ی وهرکړا و خوی کرژ کرد و سوالکردنی زانایانی له دلان کران هات.

پارچه

مه چووه لای که سی، قهت به پرووگرزی
چوون لپی تال ده که ی، خوشی ژيانی
به رووی خوشه وه، دهم به پیکه نین بچو بق ئیشی
هر ته نیا رووخوش، جیبه جی دهکړی پیوستییه کانی

دهکړنه وه، مووچه که ی دوو نه ومنده بق زیاد کرد و زوری شی له متمانیه و
دیده نیییه که م کرده وه، پاش چند روژتکان سهیری کرد لوتف و
خوشه ویستییه که ی جارانی نه ماوه کوتی:

خانه

(خواردنیک ملکه چی، بیهنیتنه دهست
مه نجل پر ئه بی، ریزیش نرم و پهست)

خانه

نانم زیاد بوو، ئاوی پووانم چوو
هه زاری چاتره، له چوونی ئابروو

۱۲- سهرگه وزه شته

دهرويشيک پتويستيبه کی هاته پيش، يه کيک پتي گوت: "فلانه کهس سامان و داراييه کی بي ئه اندازه ی هيه، نه گهر به گرفت و پتويستی تو بزانی، دهسته جي بۆت جيبه جي دهکات، وه لامي دايه وه: "نايناسم". پتي گوت: "من چاوساغييه ته دهکەم"

دهستی کرت و برديه وه مالي نه و کهسه ی.

دهرويشه که، يه کيکی له شوق و نيوچه وان گرژ و مۆن و پروترشی ديت دانيشتووه، گه رايه وه و هيجی پتي نه گوت، يه کيک ليتي پرسى: "چيت گوت و چيت کرد؟ وه لامي دايه وه: "بهخششه که يم به چاره ی خوي بهخشييه وه"

پارچه

گرفتت مه به، بهردهم پياوی مۆن
له بهر ناحه زيه ی، نه کهويه ئازار
گريی دلی خوت، به که سيک بلتي
سهر و پوو خوش بي و بزه له سهر زار

۱۳- سهرگه وزه شته

سالتکیان وا ریککه وت، له "ئه سه که نده ريه" دا گرانيه کی وا داکه وت مه پرسه، به جۆرێک جلوه ی خو له بهر پاگرتنيی دهرويشان له دهست دهرچوو و دهرگايه کانی ئاسمانی به رووی زهويدا داخران و هاواری دانيشتوانی سهرعردی به رهو رووی خواي ئاسمانان بهرز بووه وه.

پارچه

نه ماوه جانهوری کتوی و مهل و ماسی و میروو
نه گیبیتته ئاسمان، هات و هاوار و گریان
سهیره که دووکالی ههناسهی خه لکی، جهم نابی
تا ببیته ههروو فرمیسکی چاو هکانیش بارانی

هه ره لهو ساله دا لووسکه یهک "په رزین بی" که هه ره باسکردنی لادانه له پوهستی
ئهدهب و وێل، به تایبه تیش له خزمهتی گهوره پیاواندا و واز لی هینانیشی ناکرێ
چونکه به لای ههندی کانهوه بی دهسه لاتییه، بۆیه هه ره بهم دوو خانانه وازم هینا.

پارچه

ئه گه ره تاتاریک، لووسکه یهک بکوژی
تاتاریک نادرێ له تۆله، به کوشت
تاکه سی هه ره ئاوا، وهک پردی به غدا
ئاوی به ژیرا و خه لکی له سه ره پشت

"که میک نیشانهی زۆریهیه و مشتیکیش نمونهی خهرواریک" یه کتکی وا، که
شتیکت له بارهیهوه بیست، لهو ساله دا مال و سامانیکی زۆری هه بوو و زیتر و زیوی
به سه ره هه ژاراند ده به شیییه وه و سفره ی بۆ پێبواران پاخستبوو.
کۆمه له دهروێشیک له بهر ئازاری هه ژاری و نه دارییه هاتبوونه گیاندان و
مردنی - باسی سفره و خوانی ئهویان کردهوه و پرسیان پێ کردم، سه رم له
به پاره که یان بادایه وه و گوتم:

پارچه

هیچ کاتێ ناخوا، شێر بهرماوهی سهک
له برسا به مرێ، له چیا و بهندهنی
با له و لاوان، با هه ره برسی بی
مه چۆ لای سه پله، نانیکت دهنی

گەر بەرێ و جێ، فەرھیدوونێک بێت
 بێ ھونەر لە گەل، ھیچ کەس دامەنێ
 دیبا و ئاوریشم، لەبەر ناکەسان
 وایە، زێر و زیو، بە دیواروہ^۱ نێ

۱۴- سەرگوزەشتە

بە حاتەمی تاییان گوت: "کەست لە خۆت بەھیممەت گەرەتر دیوہ لە دنیا یەدا؟"
 گوتی: "بەلێ! رۆژتکیان چل حوشتەرم بۆ میوانان سەر بریبوو، سەران و گەرە -
 پیاوانی عارەبانم بانگ کردبوون، لە پر بۆ کارێکی چوومە لایەکی بیابانێ، دێک
 (زی) کێشێکم دیت کۆلێکی دێکەزی کۆ کردبوو، پێم گوت، بۆ ناچییە
 میواندارییەتیە حاتەمی؟

ئەوپۆ زۆر لە میوانان لەسەر سفرە ی وی کۆ بوونەتەوہ
 گوتی:

خانە

ھەر کەسێ، ئیشی خۆی بخوا
 ھەرگیز منەتی، حاتەمی نابا

من ئەوم بەھیممەتتر و بەرچاوتر دیت لە خۆم.

۱۵- سەرگوزەشتە

ئەعرابیەکم لە گوزەری گەرە فرۆشانێ شاری "بەسرا" یەدا دیت،
 سەرگوزەشتە ی خۆی ئەگێرایوہ، گوتی:

"جارتکیان لە بیابانیدا پێم ون کردبوو، نانم پێ نەماوو، خۆم دایە دەست
 مردن، کتوپر کیسە یەکی پر لە مرواریم دۆزیوہ ھەرگیز ئەو خۆشی و شادییە لە
 بێر ناکەم کە وام زانی برێشکە ی گەنمە، ھەر وەھا ئەو تالی و ناو میدییەش لە
 بێرناکەم کە زانیم مروارییە.

۱. بە دیواروہ: بە دیواروہ.

پارچه

له بیابانی وشک، له لمی بئی پایان
تینوو له زاریا، دوپ بئی یا سه دمهف
مرۆی بئی خۆراک، که له پئی کهوت
له کهمه بهندیا، زێر بئی یا خه زهف^۱

۱۶- سه رگوزمه شته

"مووسا" - سلاوی خوای لئی بی - دهرۆتشیکی دیت له پروتیپیان خۆی له لمی
گرتیوو، کوتی "مووسا"! دوغام بۆ بکه خوا بایی ژیاانی خۆم بداتی، "مووسا" بۆی
پاراپه وه و روشت، پاش ماوه یهک "مووسا" دهرۆتشی دیتوه گرتوویانه و خه لکی
لئی کۆبوونه وه، مووسا پرسى: "ئه وه چیه تى؟" پتیپیان گوت: "ئه وه مهی
خواردووته وه و هه رزمیه یی کردوو وه و یه کیکیشی کوشتوو وه و، ئیستاش ئه وه بۆ
تۆله لئی سه ندنه وه و سزادانیپیان هتئاوه.

هۆنراو

پشیلهی هه ژار، کهر هه ییوایه بال
چۆله کهی دنیاى، نه کرد پایه مال

هۆنراو

بئی دهست که دهستی، هیزى پهیدا کرد
هه ل ئهستی دهستی، بئی دهست نهکا ورد

"مووسا" - سلاوی خوای لئی بی - دگانی به حیکمه تی خوادا نا و داوای
لیبوردن و لئی خۆشبوونی لهو بوژییه یی خۆی کرد، خوای گهره فهرموویه تی (ولو
بسط الله الرزق لعباده لبغوا في الارض) واته: ئه کهر خوا رۆزی و بژیوی بۆ
به ندهکانی خۆی هه ل پژیی، له سه ر زهوی دهست ده کهن به خراپه کارییه.

۱. خه زهف: شیشۆق

هۆنراو

چی ترساندیتی، ئهی له خۆبایی لهو تهلهزگهیه
ههتا له ناوچووی، خۆزگه نهئەفری هیچ میروولهیه

ههلبهست

ناکەس که ههیبوو، پایه و زیر و زیو
دهبی زللهیهک، بهسهریا مائی
ئهی نهتبیستوو، دانایهک چی گوت؟
میروو و باشه، هه به بی بایی

دانا

باوک ههنگوینی زۆره، بهلام کور (تا) یهتی.

خانه

ئوهی ناتکاته خاوهن سامانی
سوودی تۆ له خۆت، چاتر ئهزانی

۱۷- سههرگوزهشته

عارمیک له بیاباندا له کاتیکی ههه تینووهمییهیدا ئهیگوت:

هۆنراو

(خۆزگه له پێش مردنما، پۆژی ئهگهیمه ئاوات
رووبار دابای له چۆکم و پرم کردبا، گۆزهوات

ههروهها له بیابانی پانوپی و ههراودا رتبهواریک ری و ن دمکا و هیز و توانای لی
دهبرئ، چهند درههمیکی له تهکبهندیدا دهبی، گهلیک ئهملاو لا دمکا سهه له ریگا
دهرناکا و له تینووئندا دهمرئ، ههندی کسی بهلادا تی ئهپهري، درههمهکانی دهبین
لهبهردهمیدا دانراون و لهسهه زهوییهککش نووسراوه.

پارچه

گر ههیبی ههموو، زتیری جه عفری
پیاوی بی تویش، قمت نابیننی کام
له بیاباندا بق، برسی و ههزاری
شیلمی کولاو چاتره، له سه زوی خام

۱۸- سه رگوزمشته

هه رگیز له بهر جهوری زهمانه نه نالاندووه و له سووری دهورانم پرو کرژ نه کردووه، ئه
کاته نه بی که پی خواست بووم و توانای پهیدا کردنی پاوشیکم نه بوو. به دلته نگیهوه
چوومه مزگهوتی "کووفه" پیاو یکم دیت ههردوو پتی نییه. زۆر سوپاسی بهخششی
یهزدانی مهزئم کرد و له بهر بی پتلاویهش ددانم به خۆمدا گرت.

پارچه

مامری بریانی، له بهر چاوی تیر
له گه لای درمخت، که متره له سهرخوان
ئهوهی دهست کورته و بی توانایه
شیلمی لی دهفته، مریشکی بریان

۱۹- سه رگوزمشته

یهکیک له پاشایان له گه ل چهند دهست و پتوهندیکی خۆی، له راوی و به چلهی
زستانی و دوور له شاری، شهویان به سهردا هات، له دوور هوه ماله لادیییهکیان
چاو کرد، پاشا گوئی: "با ئه شو له لای ئه ماله به سهر بیهین، تا سهرمامان
نه بیت" یهکیک له وهزیرمکان گوئی: "په نابردنه بهر مالی لادیییهکی کهم له پله و
پایه بلندی پاشا ناوهمشیتوه، هه لیره چادر هه لهدمهین و ناگر دمهکینهوه.

لادیییهکه پتی زانی، بهوهی ههیانوو، چیشتیکی ئاماده کرد و له پیش پاشای
دانا و خاکی بهرپیتی ماچ کرد و گوئی: "پله و پایه پاشا به دابهزینی له مالی

لادییییهک نزم نهدمبووه، به لām نهیانویست پایهی لادییییهکه بهرز بیتوه.
 پاشا قسهکهی لی خوش هات، هر بهو شهوه چوو له ماله ویدا دابهزی، زۆر به
 خوشییهوه لادییییهکه نهو شهوه له خزمهتیدا بوو. بهیانی پاشا خهلات و بهراتیکی
 چاکی کرد.

بیستم لادییییهکه ماومیهک دهست به پکیفی پاشاوه دهپۆیی و دهیگوت:

پارچه

شان و شکۆهی سولتان، هیچی لی کم نهپۆوه
 که له مالی جووتیاریک، دابهزی بوو بهمیوان
 گۆشهی کالۆی جووتیار، نهگاته ئاسمانی
 که خۆی خسته ژێر سایهی، یهکیکی وهک تۆی سولتان

۲۰- سهرگوزمهشته

نهگیرنهوه، سوالکهریک مالیکی زۆری پاشهکهوت کردبوو، یهکیکی له پاشایان پیتی
 گوت: "وادیاره مالیکی زۆرت هیه، به بهشیک لهو ماله بق گرفتیکی که هاتوهته
 پیشی دهستم بگروه، که گرفتهکesh تیپهپی و نهما، مالهکته ئهدریتوه.

سوالکهر وهلامی دایهوه: "نهی کهورهی سهر رووی زهوی! له پایهی بهرزى ئیوه
 ناوهشیتهوه دهستتان به مالی یهکیکی وهک منهوه گالو (ئاوهگل) بکن، که دانه
 دانه به سوالکردنیم کۆ کردووهتهوه" پاشا وهلامی دایهوه "گوێ مده ئمه، نهیدهمه
 تاتاران "الخبیثات للخبیثین" واتا: شتی چهپهڵ بق چهپهڵان.

هۆنراو

(گوتیان پاک نییه، کهچی گیراوه)
 گوتمان پیتی دهگرین، کونی ئاودهستی)

خانه

گەر ئاوی بیرى، گاوریش پاک نهبی
جووی^۱ پی ئهشورین له مهت باک نهبی

بیستم که گوئی نه دایه فرمانی پاشا، زۆر بیانووی هینانهوه، پاشا فرمووی،
بههه ره شهو سزاوه چی هه بوو له وهی گوتبووی لیتان ئهستاند.

دوو تاکی

به نه رمی و خوشی، که بیک نه هات کار
سهرت بۆ کوتهک، نزم که ناچار
کئی به خوشی خوئی، مالی نه به خوشی
یه کئی تر ئه ییا، بۆ که یف و خوشی

۲۱- سهرگوزه شته

بازرگانیکم دیت باری چل حوشر کوتال و چل بهندهی خزمهتکاری هه بوو، شهوئی
له دوورگی "کیش"^۲ منی برده ژوورمه کهی خۆیه وه و به درێژایی شهوئی له قسهی
پهرت و بلآو و بئ سهر و بهر نه کهوت.

که به لئ فلانه هاویه شم له تورکستانه و هینده کوتالهم له هیندستانه و ئه مه
تا پۆی فلانه زهوییه و فیساره کهس پهیدانی^۳ فلان ماله.

جارتک ئه یگوت، ئاره زووی چوونی ئه سکهندهرییه نه کهم، ههواکهی خوشه،
دوو پاره ئه یگوت: "نا، نا! زه ریای رۆژئاوا په شتیه.

سه عدی! سه فه ریکی ترم له پیتشه بمکردبایه، ئیتتر ئه وهنده ته مه نهی ماومه له
کونجیکی داده نیشتم، گوتم:

۱. جوو: جووله که.

۲. کیش: دوورگیه که له کهندای فارسدا.

۳. پهیدان: ضامن: کهفیل.

"ئەو سەفەرە كامەيە؟" گوتى: "ئەمەيى گۆگىردى فارسى بىبەم بۇ چىن دەلتىن
 نرخىكى باش دىمكا و لەوتوھە كاسەي چىنى بۇ پۆم و دىبابى پۆمى بۇ ھىند و پۇلاي
 ھىندى بۇ "ھەلەب" و ئاوتىنەي ھەلەبى بۇ يەمەن و كراسى يەمەنى، بۇ فارس
 ئەبەم، دواي ئەمە واز لە سەفەر ئەھىنم، بۇ خۆم لەسەر دووكانى دادەنىشم."
 زۆرى لەو خولىيايانەوھە گوت، كە ئىدى تواناي گۆگىرتن نەما، گوتى: "ھۆ
 سەعدى! تۆش قسەيەك لەبارەي ئەو شتانەوھەي دىتووتن و بىستووتن بىكە! گوتم:

ھەلبەست

بىستووتە رۆژى، كە بازىرگانى
 لە ولاغ بەرىوۆھە، كەوتە ئەو گۆرە
 گوتى چاوتەنگى، پىاوى نىسادار
 پىر ئەيىتەوھە، بەقنىيات ياخۇ خاكى ئەم گۆرە

۲۲- سەرگۈزەشتە

بىستەم ساماندارىك، ناوبانگى قرچۆككىيەي وھكو ناوبانگى چاوتىرىيى حاتەمى تايى
 بىلاو بووېوھەوھە و ناوى دەرکردبوو، ئەو پۇردى و قرچۆككىيەشى وا لە ناخىدا
 چەقىبوو بەئەندازمەك ناننىكى بە گىيانىك نەئەدا و پشلىلى "ئەبو ھورەيرە"ى بە
 پاروويك نەئەلاواندەوھە و ھىسكىكى فرى نەئەدايە بەردەمى سەگى يارانى
 ئەشكەوت (ئەسحابول كەھف) ھوھ.

بە كورتى - كەستىك دەرگاى مالى ئەوى بە كراوھىي نەدىت و سفرەي ناننىشى
 بەپاخراوى چاوپى نەكەوت.

خانە

دەرۋىش ھەر بۆنى، چىشتى خۆي ئەكا
 مەل، دواي نان خوارىنى، چىنەي كوئى ئەكا

بىستەم رىگاي زەرياي پۇژئاواي بەرھو مىسر دابوھە بەرى و ھەواي فىرەونىيەي
 كەوتبوھە كەللەيەوھە، بايەكى بە ھىز پىشى بە كەشتىيەكە گرت و دەرپا جۇشا
 "حتى اذا أدرکه الغرق" - واتە، ھەتا نقومبىونى گەيىيە سەرى.

خانه

بۆ شەقلى مەلۇولت چ بکا دل که نەسازى
باى شورتە^۱ ھەموو دەم نایە، بەھەزى کەشتى
دەستى پارانەو و نزاى ھەلبېرى و دەستى بە ھاوار و لالانەو ەى بى کەلک کرد
"فإذا ركبوا في الفلك دعوا الله مخلصين له الدين" واتە - ھەر کاتى سواری
کەشتى بوون، ھاواری دلسۆزانه له خواى مەزن دەبەستن و ھاواری دەکەنى.

خانه

دەستى تکا بى کەلکە، بۆ کەستى لىقەوماو
کاتى دوعا بۆ خواى و کاتى سەخا له باغەل

پارچە

بەزى پرو زىوت، خۆشى بدە خەلکى
خۆشت خۆش بڑى، خىر له خۆ نەديو
ئەو خانووەى ھەتە، ھەر جىتى دەھىلى
خەشتىكى زىر بى و خەشتىكى له زىو
وا دەگىرنەو ئەو پیاوھ کەسوکارىكى ھەژارى زۆرى له مىسردا ھەبوو، پاش
مردنى، ھەموویان بە مالا کەى خەنى و دەولە مەند بوون و کۆنە کراسیان درین و
ئاوریشمى دو میاتیان بە بەرخۆیان برین، ھەر لەو ھەفتە یەشدا، یەکتىکم لەوان دیت
سواری ئەسپىكى یەرغە بوو و غولامىکیشى بە غار بە دواو مە، بەخۆم گوت:

پارچە

واى ئەگەر مردوو، ئەگەر پیاوھ
بە تیرە و ھۆزا، ئەسـوور پیاوھ

۱. باى شورتە: شورتە: بایەکە بۆ کەشتى ناو دەریا زۆر چاکە و بە ھەزى ئەو، (باى
موافق) یشى پى دەلین - غەریب پشدرى -

سهندنه‌وی میرات، له دهست واریسان
 گرانتر نه‌بوو، له مهرگی خزمان
 به‌هوی ناشنایه‌تیه‌کی پتسووه‌وه که هه‌مانبوو، که له‌نگوچکیم گرت و گوتم:

خانه

پی‌اوی باش بی‌خۆ، خوا بۆ تۆی هه‌نارد
 که ئەم به‌ده‌خته، کۆی کردۆ و نه‌یخوارد

۲۳- سه‌رگوزده‌شته

ماسیی گرتیکی له‌ی و لاواز و بێ تین، ماسیه‌کی گه‌وره و به‌هیزی به‌تۆپمه‌کیه‌وه
 بوو، ماسیه‌که‌ی بۆ پانه‌وه‌ستاو ده‌روه‌ستی نه‌هات پرایکیشیته‌ ده‌ری، ماشه‌که‌ی له
 ده‌ست نه‌ستاند و پویشیت، له‌ مه‌دا و اقی و پما و گوتم:

پارچه

کورێک چوو، تا ئاو له‌ رووبار بپینئ
 ئاوی رووبار هات، کۆپه‌ی پادا و برد
 داو هه‌موو جارێ، هه‌ر ماسی ئه‌گرئ
 ئه‌مجاره‌ ماسی، وا داوه‌که‌ی برد

ماسیی گه‌رمه‌کانی تر زۆریان په‌رۆش بوو و زۆریشیان غه‌م لێ خوارد و زۆریشیان
 سه‌رزه‌نشیت کرد له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که نیچیرتکی ئاوات بکه‌وێته‌ داوێوه و نه‌توانی
 بیگری، وه‌لامی دایه‌وه:

"ئه‌ی براده‌ره‌ن! چبکه‌م؟ ئه‌وه به‌ مووچه‌ی من نه‌بوو و بۆ خووشی مووچه‌ی مابوو"
 دانا‌یان گوته‌ویانه: "پاوچی بێ رزق و مووچه له‌ دیج‌له‌دا ماسی ناگریت و
 ماسیی بێ ئه‌جه‌لیش له‌ وشکاییه‌دا نامرئ."

خانه

راوکه گشت کاتی، ناگات به نیاز
رهنکه رۆژێ پلنگ، بیدری به گاز

٢٤- سەرگوزمشته

بێ دەست و پێیهک، ههزار پێیهکی کوشت، پیاوچاکیک به لایدا تێپه‌ری و کوتی:
"که‌ره‌یی هه‌ر بۆ خواجه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که هه‌زار پێی هه‌یه، به‌لام چونکه ئه‌جه‌لی
هاتووه نه‌یتوانیوه له‌به‌ر بێ دەست و پێیهکی هه‌ڵی."

دوو تاکی

که له‌ دواوه‌ت هات، دوژمنی گیان ئه‌ستێن
ئه‌جه‌ل ئه‌به‌ستێ، پێی پیاوی به‌تێن
که له‌گه‌ڵ دوژمن، ده‌بی یه‌کانه‌گیر
بۆت به‌کار نایه، نه‌ که‌وان نه‌ تیر

٢٥- سەرگوزمشته

که‌وچیکم دیت، جلویه‌رگیکی به‌نرخ له‌به‌ر و ئه‌سپێکی تازی (عه‌ره‌بی) له‌ژێر و
کله‌وێکی به‌ ئاوێشمی میسری چن‌دراوی له‌سه‌ر، یه‌کیک کوتی: "سه‌عه‌دیا! ئه‌م
دییایه‌ جوان و به‌نیشانه‌یه، له‌به‌ر ئه‌م ولاغه‌ نه‌زانه‌دا چۆن ئه‌بینی؟" کوتم:
"نووسیفیکه‌ و ناشیرین به‌ ئاوی زێر نووسراوه‌".

هۆنراو

که‌ری خۆی پانا، ئاده‌میه‌زاده
به‌ له‌ش گوێله‌پاره و بۆره‌ی به‌رباده

پارچه

ئەم كەرە ناكەرى، بېيتە ئىنسان
ھەر بەكراس، مېزەر، جبەي گولگۈنى
چى لەبەردايە، ھەمووى كۆۈمكەي
خەلالى نىيە، مەگەر ھەر خوونى

پارچه

تۆخەيالت وانەبى، شەرىف پاىيەى نزم بى
پايە و پلەي بلندى، ئەكەوتە نزم و كزى
ئەگەر ئاستانەي زىوين، بە مىخى زىپ داکوتى
باوەپمەكە جوولەكە، شەرىف بى بە سەربەرزى

۲۶- سەرگۈزەشتە

دزىك بە سوالكەرىكى گوت: "ئەو شەرم ناكەي بۆ دەنكە جۆيەكى زىو، دەست
لەبەر ھەموو كەسىك و نەدىكەيەك پان دەكەيتەو!" گوتى:

خانە

دەستى دەرۋزە، بۆيەك دەنكە زىو
دريژكەي نەك بېيېن، بۆيەك دانگ و نيو

۲۷- سەرگۈزەشتە

دەگىرپنەوە مست وەشىنى، كە داد و بېرۆ و ھاوار و فيغانى بوو لە دەست
ناھەموارىي رۆژگار و دەستى زۆر كورت بوو و لە نەدارىيان لە گيان يېزار بوويو،
سكالاتى خۆي بىردە لاي باۋكى و داۋاي مۆلەتى كرد و گوتى: "خەزم لەسەفەرىيە،
بەلكە بەھىزى بازوۋەكانم بە ئاۋات بگەم."

خانه

فەزڵ و ھونەر بێ مایەن، ھەتا ھەمەریان نەخەیی
میسک دەبێ بیسوویەو، عوودیش وە سەر ئاگری گەیی
باوکە گوتی: "کۆری خۆم، خەیاڵی خاوەن سەرت دەرکە، پیتی قەناعت لە
دامەن ئالانەن مایەیی سەلامەتیە، گەرەکان فرموویانە: "دەوڵەت بە تیکۆشان
نییە، کەواتە چارە کەم ھەلچوونە".

خانه

کەس ناتوانی بیگری، دامەنی دەوڵەت بە زۆر
کۆششێکی بێ کەلکە، وەک ھەسمە بۆ ئەبرۆی کۆر

خانه

کەر ھەر سەرە مووێکت، دوو سەر ھونەریان ھەبێ
خۆشی لە خۆت نابینی، کە بەختی پەشتان ھەبێ

خانه

چی بکا پیاوی بەھیز، کەر وەرکە رابێ بەختی؟
بەختی بەھیز چاترە، لە قۆل و بازوو و جەختی
کۆرە گوتی: "باوکە! سەفەر سوودی زۆرە، شادی دڵ و دەروون و دیتنی شتی
سەیر و سەمەرە و بیستنی گفتوگۆی نایاب و کۆکردنەوەی پلە و پایەیی زانین و
ئەدەب و مائی زۆر پەیدا کردن و ناسینی برادەران و تاقیکردنەوەی رۆژگار و زۆر
شتی تریش، ھەر وەک رێبوار و گەردەمکانی سەفەر گوتوویانە:

پارچە

ھەتا لە مال و دووکان دانیشی
ئەو خاوەن هیچ کاتێ نابیتە ئینسان

برق دهرکهوه بهناو جیهانا و سهیرانی بکه
بهر لهوهی رۆژی، دهرچی له جیهان

باوکه که کوتی: "ئهی رۆله! سوودی سهفه ههروهکو کوت وایه و بی ئهژماره،
بهلام هه بر پینج تیره و چینانه".

یهکه م - بر بازرگانیک که به توانا و بوونی خۆی، غولام و کهنیزه جوانهکانی و
شاگرد هه چاپووک و چالاکهکانی هه رۆژه له شاریک و هه شهوه له جیگایهک و
هه دهمه له سهیرانگایهکدا له ناز و خۆشی دنیا بهر خوردار ئهبی.

پارچه

دهوله مهند له دهشت و کیو، ههست به غه ربی ناکا پوو
له هه جیهکه بکا، په شمالی خۆی هه له ئه
ئهوهی که بی موره ده، دهستی به ههچ پاناگا
له نیشتمانی خۆیدا، غه ربیه له ناو گه لدا

دوهم - بر زانایهک که به و ته شیرین و هیز و توانای وتاره خۆشهکانی و چرو
پری راویژ و بوژی خۆی بهیته هه شوینیک پیشوازی ئه کهن و له هه شوینیک
دانیشی پژی ئه گرن.

پارچه

هه بوونی پیاوی دانا، وهکو زۆریکی ساغه
بر هه جیگایهک بهی، نرخی خۆی بر دانراوه
که و ره زادهیی نه زان، له ناو شاری تی مینی^۱
غه ربیه له ولاتی خۆی، بیکهس و نه ناسراوه

سییه م - بر جوان پرویهک که دل و دهروونی یاران له ناخوه هه ز به
دۆستایه تییهی بکا، وهک که گه و ران کوتوو یانه:

۱. تی مینی: دهسته و دهستان پاره و دهستی و ههچ نه زانی.

"هەر وا کهمه جوانییهک، له مāl و سامانی زۆر باشتیره و روخساری جوان
مه‌ره‌می دل‌ه دهرده‌دارمه‌کانه، ئه‌و دلانه‌ی دهرگا‌کانیان داخراوه، ئیدی ئه‌وه
دۆستایه‌تییه‌ی به‌ هه‌ل ده‌زانن و بق خزمه‌تکردنی لێی نزیک ده‌بنه‌وه"

پارچه

جوان بق هەر جی بچێ، پێزو پوهت ئه‌بینی
باوک و دایک دهری کهن، به‌ تووچه‌ بوون و لێدان
په‌پێکی تاوسم بێت، له‌ ناو په‌پێ قـوـرئانی
پێم گوێ: "که‌ ئه‌م جیگایه‌، ناگونجی له‌ گه‌ل پێزتان"
گوێ: "وس به‌ هەر که‌سیک، که‌ خاوه‌نی جوانی بێ
پێ له‌ هەر جێیه‌ دانێ، پێزی ئه‌کرن به‌ دل و گیان

هه‌لبه‌ست

که‌ کوێ تێیدا بوو، جوانی و که‌شی
باکی نییه‌ باوکی، پێی نه‌دا خو‌شی
که‌وه‌ره‌ و له‌ناو، سه‌ده‌فا دیاره
بق دووپی نایاب، گشت که‌س کپیاره
چاره‌م - بق ده‌نگ خو‌شیک که‌ به‌ که‌رووی داودی ئاو له‌ پێش‌تندا و مه‌ل له
فرینا رابگرێ، ئه‌وجا هەر به‌و ده‌نگه‌ی دلی هه‌موو که‌سی پاو بکا و یارانی ماقوول
حه‌ز به‌ هاو‌ده‌مییه‌ی بکهن.

هۆنراو

کوێم ها له‌ ده‌نگی، گۆرانییه‌کی خو‌ش
کیه‌ وا تاری، هه‌تاوه‌ته‌ جو‌ش؟

پارچہ

چہند خوۛشہ دہنگی، بہسۆز و نالہ
لہ گوئی مہستانی مہی پری پیمان^۱
دہنگی خوۛش چاترہ، لہ روخساری جوان
کہ نئم ہی نہوسہ وئویش ہی گیان
پینجہم - بق پیشہسازتیک (سہنہتکار) کہ بہرہنجی قؤل و بازووی خوۛی
خؤراکی خوۛی پیدا بکا، تا لہ پیناوی نانتیکا ناوی پرووی نہرؤی، کہ ناقلمہندان
کوٹوویانہ:

پارچہ

گہر لہ ولاتی خوۛی بچتہ غہریبی
تہنگہتاو نابئی، وہستتای پینہدۆز
پاشا لہ ولاتی، خوۛیدا دامینئی
بہزگی برسی سہر دہنیتہوہ، پاشاکہی نیمرؤز^۲
نئم پروونکردنہوانہی دامینئی لہ سہفراندا ہؤی خوۛشگوزہرانی و دل جہمیہ،
نہوہی لہوانہش بیدہش بیت، نہوہ لہ زیاندا بہخہیالی پووجہوہ نہڑی و بہدنیا
دہروا و ہیچ کہسی ناو و نیشانی نازانیت و ناوی نابات و نابیسئی.

پارچہ

نہوہی سوورانی گہردوون بہ دڑی نارہزووی سوورا
بہ پیچہوانہی بہرژہومندی نہو ریتنمایئی ئەکا
کوۛتریک کہ ئیدی نہیویست ہیلانہی خوۛی بینیتہوہ
دہستی زہمانہ بہرہو لای، شوینئی دانہو داو ئەیبا

۱. پیمان: پیمانہ: بادہی مہی.

۲. نیمرؤز: ولاتی سیستان.

خانه

که به ختی به کام، نه بوو هونه ردار
بچته هر شویتنی، نابیننی ناسیار

تا که یشته لیوار ئاوئکی، له تیژ پهمیانی گاهه ردی به گاهه ردی دادهدا و هارهی
فرسه خیک به ولا و متهوه ده پویی.

خانه

ئاوئکی سامناکی وا، مراوی نه تۆقیننی
بچووکتین شه پۆلی، به رداشی پاده فریننی

کۆمه له پیاوئکی دیتن هه ریه که پاره ی کریتی سوار بوونی که شتی به دهسته وه
دانیشتون و بارگه و بنه ی سه فه ریان ئاماده کردوه، لاوه که دهستی به خشینتی
کورت بوو، زمانی ستایش و پیداهه لگوتنیتی کردوه، چه ندی پاراپیه وه ولاییه وه
هاوه لییان نه کرد و یارمه تییان نه دا، که شتییه وانه که به نامه ردیییه که وه به
پتکه نینه وه ئاویری لیدایه وه و گوئی:

هۆنراو

بئی زێر ناتوانی، له کهس بکه ی زۆر
که زێریشته بوو، پتویست نی به زۆر

هۆنراو

زێرت نه بئی ناتوانی، به زۆر بچییه ده ریاوه
هیزی ده پیاو بئی که لکه، زێری پیاوئکی به سه

لاوه که له گالته پتکردنی که شتییه وانه که دلی توند بوو، ویستی تۆله ی لی
بکاته وه، که شتییه که که وته ری، بانگی که شتییه وانه که ی کردوه و پتی گوت،
ئه گه ر به و کراسه ی که له به رمه قایل ئه بی هه لمگری قهیدی نییه ئه یدهم،
که شتییه وان چاوی له کراسه که وه بری و که شتییه که ی گتیاوه وه.

خانه

چلیسی ئەبەستی، چاوی هۆشمەند
تەماح ماسی و مەل، ئەخاتە ناو بەند

کە دەستی لاوەکە گەشتە یەخو سەرو و پێشی کەشتیەوانی، راپیکشا و زۆر
باشی بێراز کرد و چاکی کوتا، برادەرەکانی لە کەشتییەکە هاتنە دەرێ تا
لەسەری بکەنەوه، کۆڕمیان زۆر بە تووڕەییەکی توندەوه دیت، نەیانوێرا خۆی
لێدەن و هیچ چارەبەکیان نەما ئەوه نەبێ کە ئاشتیان کەنەوه و بەبێ کرێ سواری
کەن و هیچی لێ وەرەگرن.

دوو تاکی

کە تووشی شەڕ بووی، بار قوول بە و بێ دەنگ
نەرمی دای ئەخا، دەرگای هەرا و جەنگ
شلی کە کە دیت، توندی بوو گەرم
نابێ تیغی تیژ، ئاوریشمی نەرم
بەزمانی شیرین، بە نەرمی و خووشی
بەمووێک ئەتوانی، فیلێک راپیکشی

خۆیان هاوێشتە سەر دەست و پێی و لەوهی کە کردبوویان پۆزشیان هێناپەوه -
بە دوو پووپیپەوه - چەند جارێکیان سەر و چاو ماچ کرد و چوونەوه ناو
کەشتییەکەوه و پۆشتن، هەتا گەشتنە دینگە (پایە)یەک کە لە شوێنەواری
یۆنانییەکانەوه مابوووه و لە ناو ئاوەکەدا قیت چەقیوو.

کەشتییەوانەکە گوتی: "کەشتییەکە گرفتێکی هەیە، یەکیەک لە ئێوه کە لە خۆی
را دەبینی و لە هەمووان بەهێز و تین و تواناترە بجێتە سەر ئەو دینگەیه و
لەنگەری کەشتییەکە بگرێ تا چاکی ئەکەینەوه.

لاوەکە بەو راپەرموونەیهی کە لە نازایەتی خۆیدا دەیدیت و لە کەللەیی دابوو گوتی
من ئەچم، بیری لە دوزمێنی دڵ رەنجێندراوی نەکردەوه و کاری بە گوتەیی دانایان
نەکرد کە گوتووایە:

”نازارت به هرکه سیک گه یاند - نه کهر دواى نه مه به سهد ئامانجیشی بگه یه نی،
له تۆله کردنه وى ئه تاکه نازاره ی دلتیا مه به، تیر نه کهرچی له زامیش دیته دهر
به لام ئیشه که ی له دلدا هر ئه مینى.

خانه

به گتاش^۱ چهند جوانی، گوت به خه یله تاش^۲
دوژمنت که په نجانند، لیتی وریابه باش

پارچه

بترسه له وى، که لیت دل بهنده
لیت به نازاره و دلی پر له دهر
بهرد مه هاوێژه، قه لاتى هیچ کهس
نه که له قه لاوه، یه که تکت گری بهرد

که به تی لهنگه ری که شتی به که ی له قۆلیه وه پێچا و چوو به سهر دینگه که،
که شتی به وانکه که به تی لهنگه ره که ی له دهست راکیشایه وه و که شتی به که ی نازوا.
بپچاره چه به سا، رۆژی دوهم هرچی ناخۆشى و دهرده سه ری هه بوو چیشتی،
رۆژی سێ به م خه یاخه ی گرت و خسته ناو ئاوکه وه، پاش شه و رۆژی که ی دی،
که وه که نارمه وه، نووزمه ی که ی ژیان تیدا مابوو، دهستی به خواردنی که لای درمختان
کرد و په کی گیا و گۆلانی دهر دینا و ده بخوارد تا که مێک به سه رخ قه که وه وه، ملی له
بیابانی نا، هر رۆژی تا له تینووان پرزه ی لی برا، که شته سه ر چالو (بیر) ی که ی،
کۆمه لی که ی لی گرد بوو یوونه وه و ئاویان به پاره ئه دا لومه که هیچی پی نه بوو، چهن دی
داوا کرد و نه بوونی و بی دهرتانی خۆی دهر بری، به زمییان پیدای نه هاته وه، ئه وجا
دهستی زۆرداری به ی درێژ کرد و ملی له مله وری نا هر بی سه وود بوو، چهند
که سیکى کوتان، پیاوه کان دهستیان لی ستاند، باشیان لی دا و بریندار بوو.

۱. به گتاش: ناوی یه که که له پاشایه کانی خوارزمیانه

۲. خه یله تاش: ئه مانه سوپایین، و هه موو له یه که تیره و هۆزن.

پارچه

میشووله بفری، به فیل وئندا
لهسهر ئو هه موو هیزه ی بی پایان
میرووله کاتی، که یه کتر بگرن
هه ل ئه دپن پیستی، نه رهشیری ژیان

به ناچاری به دوی کاروانیک کهوت و پۆی، شهو گه یشتنه شوینیک که مه ترسی
زۆریان له دزان هه بوو، کاروانچییه کانی دیتن له ترسان دهله رزین و خۆیان دابوو
دهست مردنی.

پیتی گوتن: "ناپهحت مه بن، من یه کیکم له گه ل ئیوه دام به ته نیا وه لامی سه د پیاو
ئه ده مه وه، با لاوه کانی تریش یاریدم بدهن، کاروانچییه کان به لاف و گه زاف و خۆ
هه لکیشانی ئو پشت ئه ستوور و به هاو پرتیه تیشی شادمان بوون و به نان و
ئاوێکی دهسته وه گرۆیی ئه ویان به پیوست زانی.

لاوه که ناگری که ده ی هه لگیرسابوو و جلهوی له دهست دابوو، چهند پارووێکی به
ئارمژوووه خوارد و دوی تاوێک ئاوی به سه ردا کرد، هه تا دپوی دهروونی هیدور
بووه وه و خه و راپه راند و نووست. پیره میتردیکی دنیا دیت، له گه ل کاروانه که دا بوو
گوته ی: "هاو پرتیان من له دزان زیاتر ترسم له و رابه ره ی ئیوه یه"، ههروهکو
ئه گه رنه وه، که ئه عرابیه که چهند دره مه یکی پاشه کهوت کرد بوو شه و له ترسی
دزان، یه کیک له دۆسته کانی خۆی بانگ کرده لای خۆی چونکه به ته نیا بوو له
مالی، تاکو سامی ته نیایی بشکێ و ترسی نه مینێ، دۆسته که ی چهند شه وێکانی
له لا مایه وه، تا به دره مه کانی زانی، شه وێکیان هه مووی بردن و پۆی، ده می
به یانی ئه عرابیه که یان به پروتی و به گریان وه دیت یه کیک پیتی گوت: "ئه وه چیه؟
ئه لیتی دره مه کانت دز بردوونی؟ گوته ی: "ئاوه لالا! پاسه وانه که یان بردنی"

پارچه

هه رگیز له ماری، ئه رخه یان نابم
چونکه ئه زانم، خوو و په وشتی

زامی ددانی، کسهسی بهدتره
که نایهته بهر، دووچاوی دۆستی

هاوړتیان: بهچی پا دهمزانن که ئهمهش لهو دزانه نییه؟ و خۆی له ئیمه مه لاس
داوه تا کاتی دهرفت پهیداکردن، هاوړتیهکانی خۆی ئاگادار دمکاتهوه.
وای به باش دهمزانم، که هر ئاوا به خهوتوویی جیتی بهیلین و برۆین.
کاروانچییهکان په ند و ئامۆژگاری پیرهیان پسند کرد، له کورپی کهوتنه ترسهوه،
بارگه و بنهیان پتچایهوه و باریان کرد و لاوهیان به نووستوویی بهجی هیشت.
کاتی که لاوه به ئاگا هاتهوه ههتاوی له شانان ئه دا، سهری بلند کرد، کاروان و
کاروانچییهکانی نه دیتن، ههزاره بی دهرمتانه گهلیک گهرا و سهری خۆی هیناو
برد، سهری له رتیهکی دهرنه کرد، به تینووهتی و برسییهتی و بی نهوایی، سهری
خستهوه سهر زهوی و خۆی پادهمستی مردنی کرد، ئه یگوت:

خانه

(کۆ دهمدوینی؟ کاروان تپه پری
تهنیا غه ریه، هاوهمی غه ریب)

خانه

له گه ل غه ریبان، په کیک به ئه کا
که نهی چیشته بی، تالیی غه ریبی

له به دبه ختیانی، ئه و کاتهی که ئهم قسانه ی دهم کرد کورپه - پاشه یه که له دهمه
دهمی راویدا له سوپاو بهردهمستهکانی دوور کهوتبووهوه و هه لبرابوو هات و له بان
سه ریهوه راوهستا و گوپی له م قسانه بوو، لپی ورد بووهوه دیتی، حال و بال و
دیمه نی جوان و په ریشانی زۆر لانه وازه، لپی پرسى:
"کوئندهری؟ و چۆنه کهوتوویه ئهم جیگایه؟"

به شتیکی له به سه رهاته که ی خۆی بۆ گپه رایه وه، شازاده به زمیی به حال و بالی
نابووت و په پوووتیدا هاته وه و پاره و خه لاتیکی دایه و په کیکى له گه لدا نارد، تا

که‌یشته‌وه شار و مه‌له‌که‌ته‌که‌ی خۆی:

باوکه‌که به دیداری کورمه‌که‌ی شاد بووه‌وه و به‌ساغ و سه‌لامه‌تییه‌ی زۆری
سوپاسی خوای کرد، شه‌وێ هه‌رچی به‌سه‌ری هاتبوو ده‌رباره‌ی که‌شتی و
که‌شتیه‌وان و ده‌ستدرێژی لادێیانی سه‌ر چالومه‌که و ناپیاوی کاروانچییه‌کانی
پێگایه، هه‌مووی بۆ باوکی گێڕایه‌وه

باوکه‌که گوتی: "کورپی خۆم! پتم نه‌گوتی له‌ کاتی پێش‌تێتدا که‌ پیاوی
ده‌ستکورت ده‌ستی ئازایه‌تییه‌ی به‌ستراوه و په‌نجی شیرایه‌تییه‌ی شکاوه."

خانه

چهند جوانی گوتوه، ده‌ستکورتی چه‌کدار
ده‌نکی زێڕ چاتره، له‌ هه‌یـزێ زۆردار

کورمه‌که گوتی: "باوکه! تا په‌نج نه‌ده‌ی، که‌نج نابهی و تا گیانبازی نه‌که‌ی به‌سه‌ر
دوژمندا زال نابێ، تا تۆ نه‌وه‌شینه‌ی جۆخین هه‌لناگری، نابینی به‌و په‌نجه‌ که‌مه‌ی
که‌ داومه‌ چ ئاسووده‌یییه‌که‌م په‌یدا کردوه و به‌و چه‌زه‌ پێوه‌دانه‌ی که‌ چێشتوومه‌ چ
مایه‌یه‌کی شیرینی هه‌نگوین ئاسام ده‌ست که‌وتوه"

خانه

بۆ هه‌موو که‌سێ براوته‌وه، پزق و خواردنی
به‌مه‌رجێ نه‌که‌ی سستی و ته‌مه‌لی، په‌یداکردنی

خانه

غه‌ه‌واس که‌ر بیرێ مه‌ترسی نه‌هه‌نگ...
بکا، قه‌ت دوپړی، ناکه‌وتنه‌ چه‌نگ
"به‌رده‌ناشی بنه‌وه نابزویت، بۆیه باری گران هه‌ل نه‌گرت"

پارچه

چ نهخوا شیري نه، له بني نهشکوټي
يا بازي کهوتوو، هيزي له کوټي بوو
ګر تو ټارمزوي ږاو کهيت له مالي
دهست و پټت و مک ئي جالجالوکتې بوو

باوککه کوټي: "کورې خوږم! تم جارميان فلهک ياورې و بهخت پټېږي کړي،
تا ګولي له درکت و درکي له پټت دهرينا، سازاديهکت کهيشتي و ټاورې لي دايتهوه
و حالي ناهه موار و باري کهوتوي راست کړديتهوه. پټکهوتي وا به دهگمهن ږوو
نهدات و داوهرپيش لهسر شتي دهگمهنش ناکړي، زينهار، نهکويه نهو داووهوه.

خانه

راوچي گشت جاري، پټوي ناګري
ږهنگه جارټکيش، پلنگ بيدپړي

هروهه، پهکټک له پاشايهکاني پارس - خوا دهست به باليهوه بګري -
قاشيکي زور بهرخي له نهنگوستيلهکيدا هېوو جارټکيان لهګل چند کهسيکدا
له هاوادم و ياراني خړي به سيران نهچووه مزګهوتي شيران. فرمووي
نهنگوستيلهکيان لهسر گومبهدي "عضد" به نيشانهدا کړد، تا هرکهسيک تيري
لهناو ټالقي نهنگوستيلهکه دا، نهنگوستيلهکه نهپټه هي نهو.

وا ړټک کهوت چوار تيرهاوټزي نهنگيو له خرمهت پاشادا بوون، تيريان له
کهوان کټشا به لام هېچ کاميکيان نهيان نهنگاوت، تهنيا منداټک نهبي لهسرباني
خانيکي به گهوهګالتهوه تيري بهولاو لاياندا داويشت، شنهباي شهمالټک تيري
منداټکهي برد و به ټالقي نهنگوستيلهکيدا برد، پاشا خلات و دياريهکي زوري
دايه و نهنگوستيلهکشي پي بهخشي"

وا نهکټرپنوه منداټکه تيروکهوانهکشي سووتاند، پټيان ګوت:

"نهوه بڼ وات کړد؟ وهلامی دايهوه تا تامي سرکهوتني پهکهم جارم هر وک
خړي بميټتهوه".

پارچه

وا دهبی پوژیک، دانای روشن‌بیر
نه‌توانی بکا، به‌باشی ته‌گبیر
مندالیکي چووک، پوژئی به‌گالتنه
به‌هله‌ئەدا، له‌ناو نامانج تیر

۲۸- سەرگوزەشتە

بیستم دەرۆتشیك له‌ئەشكه‌وتیكا دەرگای دنیا‌یهی له‌سەر خۆی داخستبوو،
پاشاو فرمان‌په‌وا و سولتان، لای ئەو چ بایه‌خ و نرخ‌یکیان نه‌ما‌بوو.

پارچه

هەر کەسێ دەستی، کرد به‌سوال‌کړین
هەر سوال‌نه‌کا، هه‌تا‌کو‌مرین
ته‌ما‌ح فرێده‌ و ببه‌به‌ پاشا
کەسێ بێ ته‌ما‌ح، سەر به‌رزه‌ و گه‌ردن

یه‌کیك له‌ فرمان‌په‌وا‌یانی ئەو هه‌ر‌مه‌، دا‌وای له‌ دەرۆش کرد که هی‌وام به‌ خوو
وخ‌ده و په‌وشتی گه‌وره‌ پیا‌وان زۆره‌ که‌ بۆ نان‌خوار‌دنیک له‌گه‌ڵ ئێمه‌دا به‌فر‌موون
پیکه‌وه‌ نان‌یک بخۆین، پیر قه‌بوولی کرد، چونکه‌ قه‌بوول‌کردنی هه‌موو دا‌وه‌تیک
سو‌ننه‌ته‌. پوژئی دو‌وه‌م فرمان‌په‌وا بۆ خۆی چو‌وه‌ پێش‌وازی خوا‌په‌رسته‌ی، ئەو‌یش
له‌ به‌ری هه‌ستا و له‌ با‌وه‌شیی گرت و پو‌وی پێشان دا و نزای بۆ کرد.
که‌ فرمان‌په‌وا پو‌شته‌وه‌، یه‌کیك له‌ یاران له‌ پیری پرسى و گوتی: "ئه‌ڕێ ئە‌و‌پو‌
به‌ پێچه‌وانه‌ی بی‌رو‌پای خۆت گه‌لیکت د‌ل‌سو‌زی له‌گه‌ڵ فرمان‌په‌وا‌یدا ن‌وان‌د"
وه‌لامی دا‌یه‌وه‌: "ئه‌ی ئە‌مه‌ت نه‌بیست‌وه‌ که‌ گو‌تو‌ویانه‌:

خانه

له‌سەر خوانی، هەر کەس دان‌یشتی
به‌گشت خه‌زمه‌تی، ئەو دهبی هه‌ستی

دوو تاکی

کوچکه نټوانی، گشت نټو تمه نټی
نټی نټو نټو، دټ و چنگ و نټی
چاو نټو نټو، له تمه اشای باغ
بی کول و نټو نټو، هل نټو نټو
گهر سهرینی تووک، دټ نټو نټو یه کسر
نټو نټو بنووی، بهر د خټه ژر سهر
یان دولبر نټو، بټو خټو شو بټو
نټو نټو دټ، کټه باوټ خټو
به لټو نټو زگه، بی خټو نټو پیچ پیچ^۱
نټو نټو ناگری و نټو نټو به هیچ

دەرگه‌ی چوارهم

له سوودی خامۆشی "بێدهنگی"

۱- سەرگوزهشته

به په‌كێك له دۆسته‌كانم گوت: "بۆیه قسه ناكهم، چونكه، زۆر جار ان قسه به چاك و به خراپ ئه‌كرێ و چاوی دۆژمنانیش خراپه نه‌بێ هه‌چی تر نابینی" گوتی: "دۆژمن واچاكه، چاكی و باشی هه‌ر نه‌بینی".

هۆنراو

به‌لای پیاوچاك، پانا‌برێ دۆژمن
مه‌گه‌ر بۆوه‌ی بلی، زله درۆژن

خانه

هونه‌ر له چاوی دۆژمناندا، عه‌یبێکی گه‌وره‌یه
سه‌عه‌دیش کۆلیکه نایاب، كه لای دۆژمنان دپكه

خانه

پووناکی ئهم جیهانه، تیشکی پووناکی خۆره
كه‌چی ناشیرین شته، به چاوی مشكه کۆره

۲- سەرگوزهشته

لاوێکی ژیر له هونه‌ری زانستدا به‌ختیکی زۆر باش و بیرێکی زرنکی هه‌بوو، هه‌ر جارێکیش كه له کۆری زانا‌ياندا دانیشته‌بایه، زمانی قسه‌کردنێی گری ئه‌دا و به‌بێدهنگی داده‌نیشته. جارێکیان باوکی پتی گوت: "کۆری خۆم! تۆش له‌و

ستانه‌وه‌ی که ده‌یان‌زانی بۆ قسه‌یه‌ک ناکه‌ی؟ وه‌لامی دایه‌وه: "ئه‌ترستیم پرسیارم
له‌وه‌ی لی بکه‌ن که نایزانم و شهرمه‌زار بېم"

پارچه

نه‌تبیس‌تووه‌ سۆفیه‌ک، بزماری ئه‌دا
له‌ ژێر پاژنه‌ پیتی، هه‌ر دوو نالچه‌که‌ی
سه‌ریازیک گرتی و دایه‌ پێشه‌ خۆی
پیتی گوت: "ئه‌بێ پیتی، ئه‌سپم بۆ نال که‌ی"

پارچه

که‌س کاری نییه‌، تا پیاو بێ ده‌نگه
که‌ هاتیه‌ قسه‌، پیت ده‌لێن: به‌لکه‌!

۳- سه‌رگوزمه‌شته

بازرگانی‌ک هه‌زار دیناری زه‌ره‌ر کرد، به‌ کورمه‌که‌ی خۆی گوت: نابێ ئه‌م قسه‌یه‌ لای
هیچ که‌سێک بدرکینی.

گوتی: "باوکه‌ فه‌رمانه‌که‌ت به‌جێیه‌، به‌لام ئه‌مه‌وێ بزانم ئه‌مه‌ چ به‌رژمه‌ندییه‌کی
تێدایه‌ و باشیه‌که‌ی جییه‌؟ گوتی تا نه‌گه‌یه‌یه‌که‌ نه‌بێته‌ دووان: یه‌کیکیان
که‌مایه‌سی مایه‌ و ئه‌وه‌ی تر پێ خۆشبوونی هاوسایه‌.

خانه

ناخۆشی خۆت لای دوژمنان، هه‌رگیز مه‌لێ
با له‌ خۆشییان (لاحول) یکت، له‌ بۆ نه‌لێ

۴- سه‌رگوزمه‌شته

گفتوگۆیه‌ک له‌ نێوان زانایه‌کی گه‌وره‌ و به‌ پوه‌ت و بێ باوه‌رێکدا - نه‌فره‌تی خۆی
لێ بێ - پوه‌ی دا، به‌ هیچ به‌لگه‌یه‌ک به‌سه‌ریا زāl نه‌بوو و به‌سه‌ریا سه‌رنه‌که‌وت،
تووه‌ر به‌و و پۆیی.

یەکیک پێی گوت: "تۆ بەم هەموو ئەدەب و زانیڤەوی کە هەتە، لەگەڵ بێ
ئایینکی وات پێ نەکرا"

گوتی: "زانینی من، قورئان و فەرمايشته‌کانی پێغه‌مبەر و قسە و پەند و
ئامۆژگاری پێشینانە و ئەویش باوەڕی بەمانە نییە و گوێیان لێ پاناگرێ، ئەو
کەواتە من بیستنی کفری ئەوم بە کەلکی چی دێ"

خانە

ئەوێ بڕوای بە قورئان و حەدیس نەبێ، بە هیچ جۆر
و ئەلامەکی ئەوێ، و ئەلامی نەدەیتەو کەم و زۆر

٥- سەرگوزەشتە

"جالینووس"ی دانا، شیتێکی دیت دەستی لە خنخنۆکی زانیەکی ناو و بێ
پێزی پێ دەکا، گوتی: "ئەگەر ئەمە دانا و زانا بووایە، لەگەڵ نەزانیکی وادا
نەئەگەشتە ئەم پادەییە، کە گوتووینە".

دوو تاکی

دوو ژیر نایان بێ، رق و کینه و جەنگ
دانا قەت ناکا، لەگەڵ تووڕە دەنگ
گەر جنێویش دا، نادانی بێ بیر
لەسەر خۆ و بەرێز، لێ وەرئەگرێ ژیر
دوو پیاوی چاکە مەوێک پائەگرن
بە نەرمی دلی، دوژمنان ئەکـرن
گەر نادان تووشی، نادان هات جارێ
زنجیر لە بەینیان، ئەچرێ باری
یەکی جنێوی دا، بە یەکیکی تر
هەلی گرت پێی گوت، ئەو لە من چێتر

لهوه خراپتـرم، كه تۆئـمـيزانـي
عهـيـبي خۆم وهك خۆم، هـرگـيز نـازانـي

٦- سـهـرگـوزمـشته

"سـوـيـحـانـي وائـيل" يـان له دهم و پـاويژدا، بـي هاوتـا دانـاوه، لهـبهـرنـهـوي به دريژايـي
سـالـيـك كه قـسـمـي نـهـكـرد و شـهـيهـكي دووچار له قـسـهـكانـيدا دووباره نـهـدـمـكـردـمـوه و
نـهـگـهـر هـهـر و تـاـريـشي هـاتـبـايـهـوه پـيـشـي نـهـوا به وشـه و دانـانـيـكي جـياـواـز تـرمـهـوي
دـمـكـوتـهـوه و يـهـكـيـكـيش له دانـيـشتـن و نادابي هاودـمـي پـاشـايـانـيش نـهـمـيه.

دوو تاكي

قـسـه نـهـگـهـرچـي، شـيـرنـه و بهـتـيـنـه
شـايـسـتـهـي قـبـوـول، پـهـسـهـند سـتـيـنـه
كـه جـاـرـيـكـت گـوت، مـهـيـلـيـوه هـهـروا
هـهـر جـاـرـيـك خـۆـشه، خـواـردـنـي حـهـلـوا

٧- سـهـرگـوزمـشته

له دانـايـهـكم بـيـست كه نـهـيـگـوت، هـهـرگـيز كـهـس پـيـي له نـهـزـانـيـني خـۆـي نـهـناوه،
مـهـگـهـر نـهـو كـهـسـهـي كه كـهـسـيـكي تـر له قـسـانـدا بـي و هـيـشـتا لـي نـهـبـوـويـتـهـوه، نـهـو
دـهـست به قـسـان بـكا.

دوو تاكي

نـهـي هـۆـشـيار! قـسـه، سـهـري هـمـيه و بـن
لـهـناو قـسـانـدا، قـسـهـكـهـر مـهـن
كـهـر خـاـوهـن هـۆـش و بـيـر و فـهـر هـنـگـي
نـاـبـوـيـي تا نـهـيه، كـاتـي بـيـدـمـنـگـي

۸- سەرگوزەشتە

چەند كەسنىك لە نزيكهكانى "سولتان مەحمود" بە "حەسەن مەمەندى" يان گوت:
"ئەوپۇ سولتان لەبارەى نيشى فلانەوہ چى گوت" گوتى: "ئيشەكە لە ئيومش
شاراوە نىيە، گوتيان: "ئاخر ئەوہى كە بەتۆى ئەلئى - كە پشتيوانى تەختى
پاشايەتيت و پاويژكارى هەلسووپانى كاروبارى ولاتى - ديارە بە ھى وەكو
مەمانانى نالئى.

گوتى: "لەبەرئەوہى كە ئەزانئى بەكەس نالئيم، بۆيە بەمن دەلئى، جا كەواتە بۆ
دەپرسن".

خانە

ھەموو قسەيەك، ئى كردن نىيە لەلای پياوى ژير
ئەوہى نەيتنى شا بلئى سەرى، ديتنيتە بەر شير

۹- سەرگوزەشتە

لە كرپنى خانووئىكى دوودل بووم، جوولەكەيەك گوتى: "بيكرە! چونكە من لە
دانىشتوانى كۆنى ئەم كەرەكەم، چۆنيەتى ئەم خانووە - ھەرەكو ھەيە - لە من
بپرسە، ھىچ عەيبتكى نىيە"
گوتم: "تەنيا عەيبەكەى ئەمەيە كە تۆ ئەبىيە دراوسيم".

پارچە

خانووئىك دراوسيتى، يەكى وەك تۆيئى
دە درەم زيوى، قەلپ ئەھيتنى
بەلام من ئەبئى، ئوميدەواريم
كە دواى مەرگى تۆ، ھەزار ئەھيتنى

۱۰- سەرگوزەشتە

يەكئىك لە شاعيران چووہ لای كەرەي دزان و ستايشى كرد و پئى ھەلاگوت.

گه‌ره‌ی دزان فەرمووی: "پووتی کەنەوه" کە بە‌پووتی دە‌پۆیی سە‌گە‌لی کە‌وتنە دوا،
 ویستی بە‌ردی‌کی هە‌ل‌گرت‌تە‌وه. زە‌وی سە‌هۆ‌لبە‌ندان بوو و بۆ‌ی هە‌ل نە‌گیرایە‌وه،
 گو‌تی: "ئە‌م پیا‌وانە چە‌ند زۆ‌لن، سە‌گیان بە‌ردا‌وه و بە‌ردیان بە‌ستوونە‌وه".
 گه‌ره‌ی دزان لە ژو‌ور‌پۆ‌ه‌ی چا‌و تێ‌وه بوو و گو‌ی‌ی لای بوو، پێ‌ کە‌نی و گو‌تی:
 "ئە‌ی پیا‌وی دا‌نا! شتێ‌کم لای بخ‌وا‌زه!"
 گو‌تی: "ئە‌گەر بە‌خش‌شێ‌کم ئە‌دە‌یت، بە‌رگە‌کانی خۆ‌م ئە‌و‌یتە‌وه"

نیو هۆ‌ن‌را‌و

(لە‌جیا‌تی بە‌خش‌شت، بە‌ پۆ‌ینی پا‌زین)

خانە

پیا‌و بە‌ ئۆ‌م‌پ‌دە‌، بۆ‌ چاک‌ه‌ی کە‌سان
 چاک‌ه‌ی تۆ‌م نا‌وی و لایم مە‌دە‌ زیان

سەر‌ۆ‌کی دزان بە‌زە‌یی پێ‌دا هاتە‌وه بە‌رگە‌کانی دا‌یە‌وه و کە‌وا‌و کە‌وا‌ی‌ک‌یشی بۆ
 ها‌و‌یشتە‌ سەر‌ی و چە‌ند درە‌م‌یک‌یشی پێ‌ بە‌خشی.

١١- سەر‌گۆ‌زە‌شتە

ئە‌ستێ‌رناسێ‌ک چو‌وه‌وه ما‌لی، پیا‌وی‌کی بی‌گانه‌ی دیت لە‌گە‌ل ژنە‌کە‌ی دا‌ن‌یشت‌وه،
 کە‌وتە جێ‌یو پێ‌دانی و زۆ‌ری سەر‌کۆ‌نه کرد و بوو بە‌هە‌ل‌لا و هە‌نگامە‌ و تێ‌ک هە‌ل‌دان،
 پیا‌و‌چاک‌یک پێ‌ی زانی،

خانە

تۆ‌ چۆ‌ن ئە‌زانی، گە‌ردوون چی تیا‌یه
 کاتی- ئە‌زانی، ما‌لت کێ‌ی تیا‌یه؟!

١٢- سەر‌گۆ‌زە‌شتە

خە‌تیب‌ی‌کی دە‌نگ نا‌خۆ‌ش، خۆ‌ی زۆ‌ر بە‌ دە‌نگ خۆ‌ش ئە‌زانی هە‌روا لە‌ خۆ‌ش‌ییە‌وه
 دە‌نگی بە‌رز ئە‌کرده‌وه، ئە‌ت‌گوت قیر‌ه‌ی بۆ‌قی‌ی لە‌ گە‌روو‌یدا‌یه و ئە‌م ئایە‌تی "ان أن‌کر

الاصوات لصوت الحمير" هس لهبارهی نهوه هاتووته خواری.

"ههركه دهی زهراند (نهبول فهواريس)

دمشلهقا سهوزی ولاتی فارس"

خهلكی گوندی، لهبرئهوهی كه پزتيكيان بۆ دادمنا، دهرد و نازار و ناخوشي نهو بهلايهيان له ههناوی خويان دهكردهوه و نارمههتيان نهدهكرد، تا يهكيك له خهتيبانی ناوچهكه كه له دلدا خوشی نهدهويست، بهسهردان هاته لای و پتي گوت:

"خهونيكم پتوه ديوی".

گوتی: "خيري ئيشاللا! چيت ديوه؟"

گوتی: "دمخهويما ديت، دهنك و ئاوازتيكي يهكجار زۆر خوشت ههيوو و خهلكی ههيوو له خوشيانی و له پيرۆزييه تقوه حسابوونهوه، خهتيبهكه كه ميك داما و گوتی:

"خهونيكي پيرۆزت ديوه، منت له عيبي خۆم وريا كردهوه وا پتي دمچي من دهنكم زۆر ناخوش بي و خهلكی ليم كهوتبته تهقه و بيتزار بووين، پهيمان به خۆم نهدهم كه هيجی تر خوتبه نهخوينمهوه.

پارچه

له قسهی دۆستانیک، كهوتومه نازار

رهفتاری خراپم، نهكهن به چاكه

خهوشم به هونهر و كهمال نهبين

به دركم نهلين، گوليكي پاكه

كوا ئه بوژمنه سهه رهقه، بي ترس

كه عهيم دهلي و له من بي باكه

۱۲- سههگوزهشته

يهكيك له مزكهوتي ژهنكار ههروا به خۆرايي بانگی ئهوا، بانگدانهكهی هينده ناخوش بوو خهلكهكه نهفرهتيان لي دهكرد، خاوهن مزكهوتهكه سازادهيهك بوو داد

دەرگهی پینجه م

له ئه وین و لاوینیدا

۱- سەرگوزهشته

به حهسهن مه مهنديان گوت، كه سولتان "مهممود" چهندان بهنده و غولامی جوان و لاوچاكی هه، كه ههريه كهيان نهوهرسيكي جيهانن، كهچی ئه وهندهی كه "ئەياز"ی خوش دهوی له گهڵ ههچ يه كيك له وانهی تردا ئه و پيوهندي و خوشهويستيهی نيه، له گهڵ ئه وهشدا كه ئەياز ههتدهش جوان نيه؟
كوتی: "ههرجی چوو ه ناو دلانه وه، له بهر چاوان ديارتره"

ههلبهست

ئهو ی كه كهوته، بهر دلی سولتان
خراپه كاريشی، ههريه باشه و جوان
به لام ئه وهی شا، به لاوهی ئه نی
كهس و كاريشی، پیزی نادهنی

۲- سەرگوزهشته

ئه لێن پياوێکی مهزن بهندهيهکی زۆر ناياب و جوانی ههبوو و به چاوی خوشهويستی و ئاينه وه سهیری دهکرد، به يه كيك له دۆستانی خوی گوت: "خۆزگه ئه م بهندهيهی من له گهڵ ئه وه مهو جوانيهيدا كه ههيهتی، ههتدهی زمان درێزی و بی پیزی نهكردبايه، وه لامی دايه وه: "براله: مادام ددانته به دۆستايهتیهيدا ههتا تازه به تهمای خزمهتی مه، چونكه كه ئه وین و ئه وینداری و خوشهويستی كهوته نيوانیوه، خاوهنداریيهتی و بهندایهتی، له نيواندا ههلهدگيری و نامینی.

پارچه

که خودان له گهل، بهنده ی پری پروی
که وته دستبازی، به یاری و خنده
دمبې ئه ویش وهک، خودان پهفتارکا
نازی هه لگړی، ئه ویش وهک بهنده

خانه

کویله هر ئه بې، ناو و خشت بیتې
که نازیپهروهر بوو، دهست ئه وهشینې

۲- سهرگوزمشته

خواپه رستیکم دیت گیرۆده ی داوی خوشه ویستییه که بوو بوو، نه ئارامیی له بهر
مابوو و نه توانای قسه و گفتوگو، تا سهرزمنشت دهکرا سۆزی زیاتر دهبوو و
وازی له خوشه ویستییه که ی هر نه هینا و ئه یگوت و ئه یگوته وه:

پارچه

دهست له دامانت، هرگیز بهر نادهم
گر به شیرتکی دم تیژ، بده ی لیم
دوای تو هیچ پهنا و پشتیکم نییه
په نای بق بهرم، هر بۆلای تو دیم

جارتکیان سهرزمنشتم کرد و لیم پرسى: ئه دى ئه قله که وره کهت چى لى هات؟
که ئاوا نهفسى پیست به سهردا زال بووه، که وته سهر دهستان و کوتى:

پارچه

که سولتانی عشق، پروی کرده جتیه که
بۆ ته قوا هیزی، بازو نامینې

کمی ئو بیچاره، دامنه پاک ئهیی؟
تا یه خهیی له قور و لیتهدا بمیتنی

۴- سه رگوزمشته

دلدادمیهک وازی له گیان هینابوو، ئهوهی ئه به ته مای بوو جیتی مهترسی و
کومانی تیداچوونی تیدا بوو، نهک پاروویهکی پر به دم خوش و یا مهلیکی نێو
دانه و داو و بهردهست بێ.

خانه

زێر به یارهوه، گهر خۆی نهنوێنی
له بهرچاو خۆل و خاشاک ئهنوێنی
جاریکیان به ناوی ئامۆژگاریهوه پێیان راگیانده که له م خهیا له مهحاله خۆی
دوور خاتهوه، چونکه کهلیک کهسی تریش به م ههز و ئارهزووهوهی که تۆ ههته
کهیل و مهیلان و پیتی دلایان زنجیره، نالاندی و کوتی:

پارچه

به دۆستان بلێن، شیرمتم^۱ ناوی
من چاوهروانی، ئارهزووی ئه م
به میزی قۆل و بازوو، شه پکه ران
دوژمن ئه کوژن، جوانان هاوده م
ئه وه پیاوه تی و مه رچی مه ردایه تی نییه له ترسی گیان دهست له
خۆشه و یستییه دل به ری گیان هه لگری.

دوو تاکی

هه ر غه می خۆت بێ، بق خوشه و یستن
له عیشق بازیدا، ئه بیه درۆزن

۱. شیرمتم: ئامۆژگاری: نه سیحت

کاتی دەستیشت، نهگەیشته یاری
 مەرجی عیشقە بۆی، بمری بە جاری
 ئەگەر دەست بدا، دامەنی ئەگرم
 دەنا ئەچمە بەر، دەرگاکی ئەمرم

دۆستەکانی که ئاویان چاوی پێ دەکەوت، دلایان بە حالی دەسووتا و بەزمییان
 پێدا ئەهاتوه و پەند و نامۆزکارییان بۆ دا ئەدا و بەزنجیر ئەیان بەستوه، هەر
 بێ سوود بوو.

خانه

نەردی من هێند سەختە، گوزاڵکی ئەوێ
 چاوەنۆکی نەفسی برسێشم، لە من شەکری ئەوێ

دوو تاکی

ئەمە دلەبەرتک، ئەیکوت بەبێ دەنگ
 بە عاشقیکی دل دەرچووی لە چەنگ
 تا تۆ ریزی خۆت، ئاوا رابگری
 ئەم ریزی من چەند، لەبەرچاوە ئەگری؟

ئەگەر ئەو ئەو شازادەیی که ئەو بەتەمەلی بوو و چاوی تێوہ بریبوو، ئاگادار
 کرایەوہ که کۆرە لاوتکی خوو و پەوشت و زمان شیرین هەمیشە لەم
 سەرمدانەوہ و وشە خۆش و شیرینی لەدەم دەبارت و سەرگوزەشتی سەیر
 سەیریشی لێ ئەبەن، وا دیارە شۆڕێ لە کەللەیدا و سۆزێکی لە جگەردایە وە
 عاشقان دەچێ، شازادە که زانی دلی بەمەوہ هەلاوەسراوە و لە بەلای ئەوہوہ
 ئالۆہ، سەری جەلەوێ بەرمو لای ئەوہوہ شل کرد و ئازوای، که لاوہ هەستی کرد
 شازادە لێی نزیک دەبێتەوہ گریا و کوتی:

خانه

نهمی منی کوشت و وا دیسان گه رایهوه
نهلای دلی به کوژراوی خوی سووتایهوه

هرچنده به خوشی و بهلوتفهوه دواندی و لیتی پرسى، چونی و کویندهری و نیش و
کارت چیه؟! لاهه و! له بنی دهریای خوشهویستیدا نقوم بوو بوو، ههناسهی لی برا بوو.

خانه

حهوت بهشی^۱ له بهر، بلای به جوانی
هرکه عاشق بووی، بی تی نازانی

شازاده کوتی: "نهوه بق نامدوینی؟ حق منیش هی ناو کوژی دهریوشانم و ئالقه له
کوتی ئهوانم، نهوجا سهری له ناو شهپولهکانی خوشهویستییهوه بهرز کردهوه و کوتی:

خانه

سهیره! به بوونت، بوونم بمینئ
که هاتیه قسه، قسه بمینئ

نهم چند و شانیهی کوتن و هاواریکی کرد و گیانی له دهست دا.

یهک تاکی

سهر نییه له کوژراوی، له دهرگای چادری یار
سهره له زیندوو که چۆن، گیانی دهرکرد بهساغی

۵- سهرگوزمشته

کاتیک له (ههرات^۲) چوومه خانهقای پیریکی، دیم لایکی جوان و پرووخوش و
قسهخوش، به تهنیشت پیرمهکیهوه دانیشتووه، بهخۆمم گوت: خواجه، خواجه! پیری
چهماوه بهختی چند لاهه، که لایکی ئاواى هاودمه....

۱. ههوت بهش: مهبستی ههوت بهشی خویندنی قورئانه به تهجويد.

۲. ههرات: شاریکه له ئهفغانستان و له نزیک سنووری ئيران.

پیر به نهفەسی پاکی خۆی تیگیی و گوئی: "ناوت چییه؟"
 گوتم "حەبیب" م، گوئی: "خەلکی ئەم ولاتە؟" گوتم:
 "نەخێر غەریبم". گوئی: "حەبیب! ئێمە ی جووتە ی پیرۆ لاوت چۆن دیت؟" گوتم: "تۆ
 پیری سەنعان و ئەویش شوخی کەنعان".
 پیر بەم گوتهیه، کەوتە سەما و گۆرانی، گوئی: "بەو خواپەکەم، کە ئەم لاوه
 بەراستی و دروستی و بەخو و پەوشتەکە ی کوپی منە ئەگەر حەزێشت لێتەتی
 ئەوا بە تۆی دەبەخشم" گوتم: "نەخێر بەندە ی ئاوا، گەرە ی ئاوا ی بێ چاترە"

پارچە

گۆل وای باشتەرە، لە ناو چەمەن بێ
 تا وا شاداو و گەش و دەگمەن بێ
 سەوزە ئەو دەمە، گەش و پاراوه
 کە جێی لە دەم جۆی، ئاو و زەمەن بێ
 خۆش روو شایەدی، ئەوئەندە ی بەسە
 لای گەرەمکی خۆی، وەک نارەمەن بێ

٦- سەرگوزەشتە

یەکیەک لە قوتابیانی تا بلێی جوانییەکی بێ ئەندازە جوان بوو و شێو و گۆفتار و
 پەفتاریشی تا بلێی رێک. مامۆستا بە هەستی مەرفانە ی خۆی سەر و سەودایەکی
 لەگەڵ جوان پێستیدا هەبوو و ئەو سەودا و مامەلە و سەرزنەشت و
 توندوتیژیەشی کە لەگەڵ قوتابیەکانی تریدا ئەنواند، لەگەڵ ئەمەیانێ نەدەکرد و
 نەیبوو. کاتێکیش کە بە جووتە و بە تەنیا دەمانەوه ئەیکوت:

پارچە

هێندە بە تۆم ئەو روو بەهەشتی
 کە بۆ خۆم خۆم، لا نەماوه بێر
 ناتوانم هەرگیز، پووت لێ وەرگیرم
 کەر پووبەرووی خۆم، ببینم دێ تیر

جارتکیان کورپه پیتی گوت: هر وەک له شتیوازی خویندنه که مه وه چاوت لیمه و
 ناگاداریم دمهکی، پیم خوشه نه گهر له خو و رهوشتیشمدا نابه جیتی و
 نابه سندیه که هه بو ناگادارم بکه یته وه تا هه ول بدم بیگۆرم و چاکی بکه م، گوتی:
 "کورمه که، ئەم وتیه له یه کیکی تر بپرسه چونکه من ئەو تیروانی نهی که بهرام بهر
 تو هه مه له هونه زیا تر هیچی تری پی له تو دا نابینم.

پارچه

با چاوی به دبین، کـوـتـرایـی دابـی
 که هونه ری به عیب، له بهر نه زهره
 له گه ل هونه ریک، هه فتا عیب هه بی
 دۆست نایان بـینـی، مه ر ئەو هونه ره

۷- سه رگوزمشته

له یادمه شه ریک، که یاری خوشه ویستم هاته ژووره وه، هینده به بی ناگایی
 هه ستامه سه ر پی، که چرایه که به سو رانی (هه قییانی) یه که م کوزایه وه.

خانه

(روویه که دهر کهوت، له کاتی شه وا
 به دهر کهوتنی، تاریکی نه ما)
 له بهختی خۆم و پرما م و له بانگم دا خواجه ئەو خوشی به له کۆتومه؟ دانیشـت و
 دهستی به گله بیان کرد و گوتی: "کاتی که منت دیت بق چرایه که ت کوزانده وه؟
 گوتم: "له بهر دوو هۆ یه که م پیم وابوو هه تاو هه لاتوو و ئەوهی تریش ئەم چهند
 دیرم به دلدا تکیه پی:"

پارچه

که ناشیرینیک، هاته پیش چرا
 ههسته بهینه، دهر له کۆمه لا

گەر شهكەر خهنده و شیرین لیوئیک بوو
قوئلی بهرمهده، پف که له چرا

۸- سهرگوزمشت

یهکیک که زۆر ده میک بوو خوشه ویسته که ی نهیدیوو لیتی پرسى: "له کوئ بووی،
زۆرم بیر دهکردی"، گوئی: "زۆر بیرکردن چاتره له بیزاری"

ههلبهست

درهنگ هاتی ئهی، نیگاری سهرمهست
وا زوو دامهنت، بهرنادهم له دهست
دلبهر که درهنگ، درهنگ ئهیبینی
ههر بق ئهوهیه، که تیر بیبینی

وتهی خوش

دولبهزێ که له گهل هاوالاندا هاتبێ بق ئازاردان و ستهم هاتوه،
له بهر ئهوهی له ئیرهیی و دوژمنایهتییه خالی نییه.

هۆنراو

(له گهل ئاوالان که هاتی بق لام، سهرم لی بدهی
ئه گهر به ناوی ئاشتیشهوه بێ، تق ههر شهپکهری)

پارچه

که پشوئوکی دا، یار له گهل نهغیار
هیندهی نه مابوو، غیهرت بمکوژئ
به خهنده گوئی: سهعدی من چرای ههموو جیهکم
له پهروانهم چی، که خه قوی بکوژئ

۹- سەرگوزمشته

له یادمه که له رۆزانی پێشین من و برادهرێکم که هیندهمان یهکتر خوۆش دهوێست، وهکسو دوو دهنکه بادامی ناو توێکلیک وابووین، له پڕ دابرائیک و لیک دوورکهوتنهوهیهک کهوته نیتوانیوه، بهلام پاش ماوهیهکی کورت که دۆستهکهههاتهوه، دهستی به گلهیی و گازمندان کرد که بۆ لهو ماوهیهدا تهترێکم نهئاردووهته لای، وهلامم دایهوه: "بهلاموه ناخوۆش بوو، چاوی تهتر به جوانی پرووی تۆ پرووناک بێتهوه و منیش بێبهش بم".

پارچه

یاری بێرینه، مهکه نسیحت
که تۆیه ناکهم، بهزهبری شمشیر
پیم ناخۆشه کهم، تیر تهماشات کا
کهچی ههر دهسلیم، کهم لیت نابیی تیر

۱۰- سەرگوزمشته

زانایهکم دیت، کهوتبووه داوی خوۆشهوێستی یهکیکهوه، بهلام پهردهی راز و نهێنییهکهی درابوو و ئاشکرا بووبوو، زۆری جهور و جهفا کیشنا و زۆری خوۆ گرت، جارێکیان بهلای دانهوایی و دلسۆزییهوه پیم گوت: "ئهزانم که له خوۆشهوێستی ئهم دولبههدا هیچ ههوایهکی نهفسیت نییه و دووری له ههلهلیسکان جا بۆیه دهلیم له زانایان ناوهشیتهوه خوۆیان بهدناو بکهن و جهور و جهفاو ئازاری بێ ئهدهبان بکیشن. گوتی: "ئهی یار دهستی گلهییته له دامهنی رۆژگاری من بهرده، بۆ خوۆم زۆر جار ان لهو بارهوهی که تۆ لیتی دهبویتی، ورد بوومهتهوه، بهلام من خوۆراگرتنم پێ ساناتره له نهیتنی، دانایان گوتوویهانه، دل ئازاری و جهورو جهفا کیشان ساناتره، تا چاو له دیتنی خوۆشهوێست وهریگێتی".

هه ئېست

ئەو كەسەي دلى، بە دولبەر داوہ
پيشى لە دەستى، يەكئى تر ناوہ
ئاسكى قەرەتەي، لە گەردەن بگرئ
ئاتوانئ پتى خۆي، سەربەخۆ بگرئ
كاتئ ئاتوانئ، بئ ئەو بەسەر بات
مەگەر جەفاكا و هەلى كرئ و دەريات
پۆژئ لە دەستى پىم گوت واى زىنھار
ئاي چەند لەو رۆژە، كەوتە ئىستىغفار
دۆست لە دەست دۆستى، ناكەوتە ئامان
بۆ ھەر چىيەكى بوو، دامنا دل و گيان
ئەگەر بەلوتفەم، لە لای خۆي دانئ
ياخۆ دەرم كا، ھەر خۆي ئەيزانئ

۱۱- سەرگوزەشتە

لە ھەر ھەمى لاوەتییەدا، كە زۆر جاران وا رێك ئەكەوئ و ئەيزانى، من لە ناخى
دلمەوہ ھەزم لە لاوێك بوو و خۆشم دەویست، چونكە دەنگىكى خۆش و
سروشتيكى جوانى وەك مانگی چوار دەي ھەبوو.

خانە

سەوزەي كەنارى پرومەتي، ئاوى ھەيات ئەخواتوہ
با سەيرى شەكرە لىوى كا، ئەوہى نەبات ئەخواتوہ

وارێك كەوت بە پێچەوانەي شەقلى خۆيەوہ، جوولانەوہيەكى ناسروشتم لئ
دیت، پەسندم نەكرد، داوێنى خۆ لئ دوور خستەوێم لئ ھەلكرد و لى دوور
كەوتەوہ، مۆرەي مېھر و خۆشەويستییەكەيم كۆ كردەوہ و گوتم:

خانه

برق به رڼگای، ئارمزوی خـوتـا
حه ز به مه^۱ ناکه، له غه می خوتـا
کویم لږ بو، که دوور کهوتـه، نه یگوت:

خانه

شمشمه کویره گهر نه یوست بگا به پروناکی خور
شه بازای خوری پښ ناشکی هرکیز کم و زور
نموی گوت و لیدای رڼی و چووه سفهری و پهریشانی کاری تڼی کړم

هونراو

(سهرده می و مسلم له دمست چوو، پیاو نه زانه شو دمه
قهری خوشی لانییه، پیش وهی به لای بڼ بیتـه خوار)

خانه

وهره و و بمکوژه، که له پیش تودا مردن
خوشتـره، نهک دواي تو، زیان به سربردن
به لام سوپاس بڼ که ره می خوا، دواي ماوهیک که که رایوه که رووه
داوودیه کهی کورابوو و جوانیه یوسف ناساکه زیانی هینابوو، سږوی چناکه
وهک به هیتی زهره توژی لږ نیشتبوو، بازای جارانی جوانیه کهی شکابوو،
ویستی له باوهشپڼی بگرم، له تنیشت خو مه وم دانا و گوتم:

پارچه

نور وژدهی ههتبوو، جوانی و دوابهری
دلداده کهی خوت، دوور نه خستهوه

ئەمىرچەش ھاتووى، ئاشتى كەيتەو
كە سەر و بۆرت، نا بە پروتەو

دوو تاكى

بەھارت پۆيى، وا پەنگىت زەرد بوو
ئاگرى ئېمەش، دامرکا و سەرد بوو
ئەنازى و لەنجەولار ئەكەي؟
يادى دارايى، سالى پار ئەكەي
بېرۆ لاي كەسى، كە كېپارتە
ناز لەسەر وەي كە، داواكار تە

خانە

گوتراو سەوزە لە باغان خۆشە
كەسى ئەزانى، ئەمەي دېتە زار
يانى خەتى سەوز، لە پرووى جوانان
لە دلى عاشقان، زۆرتر ئەكا كار
بەلام باغى تۆ، سۆتكە زارىكە
زىاتر دېتەو، تا بېكەي بزار

پارچە

پېش بەيلىيەو، يا نەي ھېلىيەو
ئەم رۆزە خۆشەي، لاويت ھەر ئەروا
گەر تواناي دەستى، تۆم با لەسەر پېش
نەمدەھىشت پېشت، تاكو قىامت بېتەو ھەروا.

پارچه

پرسیم و گوتم، جوانی پوی تو چی لی هاتوه
میرووله دوری مانگی ناسمانی گرد و جوشیوه
جــــــــوابی دایهوه، نازانم له پوی من چی پوی داوه
دیاره هر له بهر پرسه جوانیمه، که نهویش ناوا رهشی پویشوه

۱۲- سرگوزمشته

له یه کی له موسته عرهبانم پرسه: "له باره ی لووسکه و پووسکان چ ده لئی؟ گوتی:
"باشیان نییه، چونکه تا جوان و ناسکن زویرن، که ناشیرینیش بوون نهرمونیا ن"

پارچه

لووسکه نهو دهمه ی، جوان و شیرینه
گفتوگویی تال و خووی توندی هیه
که پیشی هات و کهوته نیو سالانه
دهم و دووی نهرم و دل به ندیی هیه

۱۳- سرگوزمشته

له زانایه کیان پرسه، کریمان یه کیک له گهل پوومانگیکی له ژووریککی تاییه تی دهرک
داخراودا دانیشی و که سیش به ناگا نییه و هه موو نووستوون، نفهس داوا دهکات و
هه وهس زال، هه رومکو عه رب نه لیت: (خورما که یشتوو و بی پاسه وان و بی په رزین)
هیچ شتیک ده بیتته له مپه ر پیاوه که به ساغی لئی دهرچیت؟ وه لامی دایه وه: "نه گهر له
مانگ پرویانیش به سه لامه تی دهرچیت له زاری به دکویان به ساغی دهرناچیت"

هونراو

(پیاو گهر له خراپه کاری نهفسی خوی رزگاریشی بی
له گومانی خراپی دوژمنه کانی، هه نابی دهریان)

خانه

ئەكرى ئىشى خۆت، واز لى بهىنى
ئەى قسەى خەلكى چۆن، به كۆتا دىنى

۱۴- سەرگوزەشتە

تووتىيەكيان لەگەل قەلىكدا لە قەفەزى كۆر، لە سەيركردنى ديمەنى ناشيرىنى
توورە بووبوو و گوتى: "ئەمە چ سەر و پوويەكى ناشيرىنە و چ ديمەنىكى قىناوييە
و چ وئەنيەكى نەفرىناوى و پەوشتيكى نالەبارە؟ ئۆھ قەلەى پوورەشى نيوانبى،
خۆزىا دوورى نيوانمان رۆژەلات و رۆژئاوا بووايه!"

پارچە

سەر لە بىيانى بەرامبەر بە تۆ، كۆ لە خەو ەستى
لەگەل بەيانا خۆشى رۆژەكەى، لى دەبى بەشەو

يەككىكى وەكو خۆت ئىسك گران، بكة ھاوشانى
بەلام كەستىكى وەك خۆت ناشيرىن، لە دنيا كوانى

سەيرەكە ئەمە بوو كە قەلىش لە ھاوسىيەتى تووتى، لە گيان بېزار بووبوو و
دامابوو و بە لاهەولە وەلا گوتنەو داد و بېرى بوو لە دەست چەرخى گەردوون و
ھەر ئەينالاند و دەستى پەرۆشيبەى پىكدا دەدا و دەيگوت: "ئەمە چ بەدبەختى و
ناوچەوان و ئىقبالىكە و چ سەرەنجامىكى كەم و كاتى و پەنگالەيه؟ ئەمە بوو پلە و
پايە و قەدرى من؟ يان دەبووايه لەگەل قەلىكى تر لەسەر دىوارى باغىك، كەشان
كەشان پىكەو بەخولاباينەو.

خانه

بۆ چاكان بەسە، ئەوئەندە زىندان
لە تەويلەكدا، بى لەگەل پەندان

چ تاوانىكەم كۆدووە كە زيانم لە سزاي ئەمەدا كەوتە دۆستايەتییەكى ئاواى لە
خۆ پازى و نالەبار و كەودەنەو.

پارچه

کەس نەزیک نابێ، لەو بن دیواری
وێنەی تۆی لەسەر، کە نیکار ئەکەن
ئەگەر جیگای تۆ، لە بەهەشتا بێ
خەڵکی دی دۆزەخ، ئیختیار ئەکەن

ئەم پەندەشم بۆیە بە نمونە هێنایەوه هەتا بزانی کە دانایان چەندیان قین لە
نادانایانە، نادانایانیش هێندەیان پق لە دانایانە.

پارچه

زاهیدیک لەناو گەڕی پەندان بوو
لەو ناو گەڕی، جوانیکی بەلخی^۱
گەر بیزاریشی، پرووتش مەبە
دەنا لە ناومان، تال و بێ نرخی

چوارینە

کۆمەڵیک وەک گۆل و لاله، بەیەک پەیوەستە
تۆش داری وشکی پروای، لە ناویان ئێستە
وێکەوای پەشەبا و وێک سەرمای ناخۆش
وێک بەفری کەوتوو و وێک شەختەیی بەستە

۱۵- سەرگۆزەشتە

برادەرێکم هەبوو، کە سالاها پێکەوه سەفەرمان کردبوو و نمەکی یەکتەریمان
کردبوو و دوستی گیانی بە گیانی یەکتەری بووین، تاكو لەبەر سوود و قازانجێکی
کەم، دڵی پەنجاندم، دوستایەتییه کەمان ساردی تی کەوت، لەگەڵ ئەوەشدا هەردوو
لامان، دلمان بۆ یەکتەری لێی دەدا، بەهۆی ئەوەش کە بیستم رۆژێک دوو دێری
خوارەوهی لە هەلبەستەکانی من لەناو کۆمەڵیکدا خۆتەندبوووه.

۱. بەلخی: خەڵکی شاری بەلخ

پارچه

دولبهرم که هاته ژوور، به پیکه نینتکی خوش
خوئی زیاتر نهکا بهسهر، زامی کولی پر هیشان
چی نهبوو سهری زولفی، بکهوتبایه دهستی من
وهک مهچهکی پیاوچاکان، له دهست دهستی دمویشان

هیندیک له دښستان نهک هر له بهر جوانی شیعرهکان، به لکه له بهر جوانی
خوو و پوهستی خوم گواهییان دابوو و په سندیان کړدبوو هروها نهو دوستهش
له ناو کومه لکه دا به شه ستایش و پیدا هه لگوتنی خوئی خستبووه سهری، زوری
غهمی دوستایه تی کونمانی خواردبوو و پتی له هه لای خوئی نابوو، بهم جوړه
ناشکرا بوو که هزی له ناشتبوونه ووهی، به گویره ی نه مه نه چنده دیره
شیعرانه ی خواره ووم ناردن و ناشت بووینه وه.

پارچه

هیچ ناخویشییه کمان، له بهینی نه بوو
دل ره قیت کرد و دژایه تیت کرد دیار
دلَم دا به تو و گویم نه دایه کس
نهمزانی وا زوو، به جیم دتلی یار!
نیستاش گهر ناشتیت، دهوئی بیره وه
خوشه ویستتری، له جاران چنده جار

پیاوړیک ژنه جوانه شوخ و شهنګه کی مرد، دایکه بیره په ریووته کی ژنه کی، له
ماله که دا مایه وه، پیاوړه که له هاوډه می پیر ژنه که بیزار و له قسه له گهل کړندیا
جارس بوو، هه تا کومه لیک له ناشنایانی بو پرسه هاتنه لای، یه کپک له وان لای
پرسی:

له دووری و لیکد ابرانی خوشه ویسته که ت چونی؟ وه لای دایه وه:

"نه دیتنی ژنی هینده ی دیتنی دایکی ژنی دژوار و گران و ناخوش نییه".

هه لیهست

گول به تالان چوو، دپک مایهوه
کهنجیان هه لگرت، مار جی مایهوه
چاو له سهر نووکی، نیتزه ببینی
چاتره لهوهی، دوزمه کانتی که پی ببینی
له هزار دقستان دهی وازیینی
تا دوزمنیکت به چاو نه بیینی

۱۷- سهرگوزه شته

له یادمه له سهردهمی لاویمدا له رۆژیککی گهرمای ته مووزدا به شه قامیکدا تی
په پیم که دهمه ویست مانگ پرویه کی ببینم، به لام گهرما ج گهرما تفی له زاردا
وشک ده کردهوه و وپهی گهرما که ی مۆخی ناو هتسکی نه کولاند، به هوی بی
هتزی مرقفی بوونمهوه، نه م نه توانی خۆم له بهر تینی هه لپرووکیینی هه تاوی
پابگرم.

خۆم خزانده په نا دیواریکهوه، به هیوای نهوهی یه کیکم له هانا بیت و له و
گهرمای هاوینه م قوتار کات و بمحه سینیتتهوه و گری تینوو هتیم به قومیک ناو
دامرکیینی و له ناکاو سهیرم کرد له تاریکی دالانی مالتیکیدا چرایه که هه لکرا،
یانی جوانیک که زمان له باسی جوانی نهودا لاله، ههرومکو سپیده ی پاش شهوه
زهنگیک یان وهک سهرچاوهیه کی ناوی حهیات که له نه شکه و تیکی تاریک و
نووته کدا هاژه بکات و سهرو ژیر بی، هاته دهر، جامه به فراویک به دهستهوه،
شه کری تی کردووه و گولوی لی پزاندووه، جا نازانم ناوه که ی به گولوی بۆن
خۆش کردبوو یا چند دلۆیه ئارمقیکی پوی گولینی تکاوه ته ناو ناوه کهوه.

به کورتی ناوه کهم له دهست و په نجه جوانه که ی وهرگرت و خواردمهوه و دووباره
ژیانم وه بهر هاتهوه.

هۆنراو

تینوویتی دلم، به هیچ ناشکی
با بشخوموه، ناوی دهریا یان

پارچه

خۆشی لهو کەسەیی که هەردوو چاوی
ئەبینی پرووی وا، سەرلەبەیانێ
مەستی مەیی، بیدار ئەبێ نیووشەو
مەستی ساقی، حەشر سەرلەبەیانێ

۱۸- سەرگوزەشتە

ئەو سالی که (محەمەد خوارەزم شا)^۱ - رحمەتی خۆی لێ بێ - بۆ نیازتکی
خۆی لەگەڵ پاشای (خەتا)^۲ یە ناشت بوو، چوو مەزگەوتی گەرەیی (کاشغەر)^۳
و کوپتکی یە کجار ناسک و جوانم چاوی بێ کەوت، که هەروەکو لە سەرگوزەشتاندا
باسیان دەکەن.

۱. محەمەد خوارەزم شا: ناوی (عەلەددین محەمەد) کوپی (تەکش) هەیکە لە
سولتانەکانی خوارەزمە لە سالی ۵۹۶ی کۆچیدا هاتە سەر تەخت، پاش ماویەکی
کەم (سەمەرقەند) و (غەزەنە) و چەند جێبەجێ تریشی گرت. ملی بە ئەتابەکی
ئازربایجانی کە چ کرد. (ئەبو بکر سەعدی) بە دیل گرت، لە سالی ۶۱۵ی کۆچیدا
چوو سەر بە خەلیفەیی بەغدا یە شۆر کا، بە لام لەرێگادا بیستی که (مەغۆل) بۆ لای (ما
وراء النهرین) تێ کشیون، گەراییەو خوارەزم. دواي چەندین شەڕ شۆپی خۆت ناوی
لەگەڵ (مەغۆلەکان) دا لە سالی ۶۱۶ کۆچیدا تێکشکا و هاپدرا، دواي سالتیک
سەرگەردانی ئەوجا مرد.

۲. خەتا: چینی باکور.

۳. کاشغەر: شارێکی تورکستانی چینی.

هه‌لێهه‌ست

ئو هه‌موو شۆخی و ئۆلێهه‌ریه‌، له‌ مامۆستا فێر بوو
جه‌فا و ناز و گله‌یی و سته‌مکاری و افێر بوو
که‌سم به‌و جۆره‌ وێنه‌ و په‌وشت و بالا و خووه‌...
نه‌دیوه‌، مه‌گه‌ر ئه‌م شێوه‌، له‌ ناو په‌ریاندا فێر بوو

دێباچه‌که‌ی "زمه‌خشه‌ری" له‌ پێژمانی عه‌مه‌یدا، به‌ده‌سته‌وه‌ بوو و ئه‌یخوێنده‌وه‌
(ضرب زید عمرو) یانی زه‌ید له‌ عه‌مری دا گوتم:
"کۆپه‌! خوارمزم و خه‌تا ئاشت بوونه‌وه‌، که‌چی زه‌ید و عه‌مرو هه‌شتا هه‌ر
شه‌ریانته‌؟" پێی که‌نی و له‌ زێدیه‌م پرسى، وه‌لامم دایه‌وه‌:
"خاکی پاکی شیراز" کۆپه‌ گوتم: "له‌ قسه‌کانی سه‌عدی چ ده‌زانی و چیت پێیه‌؟" گوتم:

هۆنراو

(تووشی نه‌حویه‌ک بووم، هه‌ترشی بۆ هه‌ینام
هه‌روه‌کو زه‌ید، بۆ سه‌ر عه‌مری
له‌به‌ر جه‌په‌یه‌ی کلک، سه‌ر به‌رزۆ ناکا
چۆن رهنه‌عه‌ له‌به‌ر، جه‌په‌یه‌ خۆی نه‌گری)

که‌مه‌یک داما و پاشان گوتم: به‌شی زۆری هۆنراوه‌کانی "سه‌عدی" له‌م سه‌ر
زه‌مه‌ینه‌دا، به‌ زمانى فارسییه‌، ئه‌گه‌ر هه‌ر به‌ فارسی بیلێی بۆ تیگه‌یه‌شتنێ نزیك و
ئاسانه‌تره‌" جا گوتم:

هۆنراو

تا تۆ هه‌وه‌ست، چووه‌ پێژمان
شێوه‌ی ئاقلیه‌م، له‌ دلدا نه‌مان
ئهی دلی عاشقان به‌ داوی تۆ سه‌ید
ئیمه‌ خه‌ریک تۆین، تۆش به‌ عه‌مرو زه‌ید

به يانییه کهی تر که نیازی سه فرم بوو، پئیان گوتبوو که من (سه عدی) بوویم،
 بهراکردنه وه هات و په رۆشی خۆی زۆر به شهرمه وه دهرپری و داخی ئەمهی خوارد
 که من بۆ چەند ومخته خۆم ئاشکرا نه کردوه، تا چاکي خزمهتی گه وه پیاوانی
 لی کردبایه به لادا، گوتم:

نیو هۆنراو

له گه ل بوونی تۆدا، له من دمنگ نایه که منم
 ههروهها گوتی: "چ ئەبی ئەگەر چەند رۆژێکان بۆ سانهوه لهم ولاته دا بمینییه وه
 تا له خزمهتدا بههرمه مند بین، وه لامم دایه وه: ناتوانم له بهر ئەم پروداوهی
 خواره وه".

هه لیبست

گه ورهیه کم دی، له ناو کۆساری
 له دنیا رازی، به ژووری غاری
 گوتم، بۆ نایهن، سه رێک دهن له شار
 له دلی دهرکهن، عه زمی بهندی غار
 گوتی: "پروپه ری زۆری لین، بلۆ
 که قوێ زۆر بوو، فیل ئەخلیسکیته ناو
 ئەوم گوت و سه ر و پرووی به کتریمان ماچ کردو خوا حافیزیمان له به کتری
 کرد.

دوو تاکی

پرووی دۆست ماچکردن، که لکی چیه بۆی؟
 هه ر له کاتیشدا، بخوازی و برۆی
 سیو دوعاخوازی، له یارانی کرد
 بۆیه لایه کی ســـــوووره و لایه ک زهره

هۆنراو

(گەر له رۆژی لیکداپران، نەمرم له غەمان
بەراستم مەگرن له وفای دۆستان)

۱۹- سەرگوزەشتە

خەرقە پۆشیک له کاروانیکی حیجازدا، هاوڕیتی ئیمە بوو و یەکێک له ئەمیرە
عەرەبەکان سەر دیناری دایە بیکاتە قوریانی جەردەو پێگری تیرە (خەفاجە)^۱ له
ناکاو له کاروانەکەیان دا و لووس بردیان بازرگانهکان بە جاریک دەستیان
بەگریان و زاری و هاتوهاواری کرد.

هۆنراو

بناوڕیتیـــــهه، یا بکەیی هاوار
دز ناداتهوه، زۆر ســـــا به هیچ بار

مام دەروێش که هەر لەسەرباری هیوویی خۆی مابوووه و نەگۆراپوو لێم
پرسی، ئەلێی جەردەمکان پارەکەیی تۆیان نەبردوو؟ وه لای دایهوه: با، بردیان بەلام
من هێندەم ئۆگری پتووه نەگرتبوو، که له کاتی لیکداپرانیدا بۆی به پەرۆش بم و له
تاوانی نەخۆش کهوم.

خانه

به هیچ و به کەس، مەبەستـــــهه دل
دل هینانهوه، کارێکه مـــــوشکیل

وه لام دایهوه، ئەوهی که تۆ گوتت راست به حالی من نهچێ، کاتی که لاو بووم،
لهگەل دۆستیکی گیانی لاوا بووم و خۆشه‌ویستییه راسته‌قینه‌که‌مان به
ئەندازەیک گەشت، که جوانی ئەوم له لا رووگەیی چاوان بوو و گەورەترین خۆشیی
ژینم دیتنی ئەو بوو.

۱. خەفاجە: تیرەیی بەنی عامیرە

پارچہ

رہنگہ فریشتہ کی ٹاسمان، نہ کو بہ شر
بہ دیمہنی جوانیہ وہ ٹہوی، لہ سر زہوی دانابی
سویند بہو دہستہ کہ لہ پاش، ٹہو دہستی حرامہ
توخمی نادہمیہ کی دیکھی، وھک تو لی پیا نابی

لہ ناکاوا پتی بوونی بہ ناخی گلی نہ بوونا رچو و دوو کہ لی جیا بوونہ و
لیکدا برانی، لہ قوولای ہناویہ و سہری کرد. رچو ہا لہ سر خاکی گچرہ کی
دانیشتم و بہرہوام ٹہو دوو دیرہی کہ لہ دابرانی ٹہودا دہمگوتنہ و ٹہمانہ بوون:

پارچہ

خوزگہ ٹہو رچوہی کہ دپکی ٹہجل، بہ ژیر پیتا چو
دہستی ٹاسمان زو، شیرکی لہ سر سہری من دابا
تا چاوم بیٹی تو ٹا لہم رچوہا، نیسای نہیب
ٹہوہ منم وام لہ سر گچرہ کت؟ بریا سہری منی ہا لہ بندابا

پارچہ

ٹہوہی کہ نہیبو، ہیچ ٹارام و خہو
تا گول و نہ سرینی، نہ پزاندا یہ شہو

وا دہستی گہردوون، گولی پووی و ہراند
لہ سر گچرہ کی، ٹہو دپکی پوواند

دوای لیکدا بران و جیا بوونہ و ہم لہ، ہاتمہ سہر ٹہوہی کہ ٹیتر پاشماوہی
ٹہوہندہ ژیانہی کہ ماومہ، ٹیدی گلیمی خوشی و ٹارمزوہ کانم لہ ہیچ کچو
دانیشتنیکا ندا پانہیہ خمہ وہ و نزیکی کہ س نہ کہومہ وہ.

پارچه

سوودی دهریا خوښ دهبوو، گهر ترسی شه پلان نهبا
هاو دهمیی گول خوښ دهبوو، گهر نازاری نهبا خار
دوځ شه و هک تاوس له باغا، بووم و من نازم دمکرد
وا که چی ئیمړو له دووری یار، پیچ نه خوم هرومکو مار

۲۰- سرگز هشته

سهربردهی "لهیلا و مهجنوون" و شوږ و شیوهی ئهوهیان به پاشایهکی عهره ب
گوت، که مهجنوون له کهل ئهوه هوو زانیاری و پوهانیتزی و زمانه شیرینهیدا
ئهوهتا ملی له بیابانی ناوه و چولگهردیه دهکا و جلهوی دهسته لاتی خوئی له
دهست داوه.

فهرمانی دا هینایانه بهردهمی، دهستی کرد به سهرزمنشت و سهرکونه کردنی و
لئی پرسی: "چ که موکووی و چ که مایه سییه کت له که ورهیی گیانی مرؤفایه تیدا
دیوه، وا خوت به جروجانه وهر و درندهی کتیوانه وهر گرتوه و وازت له هاو دهمی و
دانیشتنی نیو پیاوان هیناوه؟"
"مهجنوون" وه لای دایه وه:

هونراو

(ئاوه لان لومهم دهکن، بوچی بوومه ویتلگهردی
که پوژی پوی ئهوتان دیت، تیدمگن بوچی شیتیم)

پارچه

کاشکی ئهوانه ی، پلاریان داویششت
ئهی یار! چاوکیان له پوی تو ئهبری
تاکو له باتی لیمو، له پووتا
واقیان وړ ئه ما و دهست خویان ئهبری

بۆ ئەوئى راستى قىسەكەشم دەرکەوتايە (فذلك الذي لمتني فيه) ئەوئەتا ئەوئى تانووتتان پىئوھ لى ئەدام.

پاشا بە دلىدا ھات كە جوانىي "لەيلا" ببىنى و بزانى چۆنە كە ئاوا بووئە مايەئى ئەو بەلا و فیتنەئە؟ فەرموئى بە دوايدا بگەرئىن، زۆر ھەوار و جى ھۆبەئى عەرھبان گەرآن تا دۆزىيانەوھ و ھىنايانە لای پاشا و ئەوئىش لە شىئوھ و پەنگ و پروئى و دىمەئى ديارى ورد بووھوھ و زۆر بى بەھا و بە كەمى ھاتە بەرچاو، چونكە كەمترین كارمكەر و قەرھواشەكانى ناو مالىي لەو جوانتر و سەرنج پاكىشتەرن. مەجنوون بە بلىمەئى خۆئى تىگەئىشت و گوئى: "دەبى لە كلاًو پۆژنەئى چاوى مەجنوونەوھ بنوارپىيە جوانىي لەيلايە" تاكو نەئىنى جوانى ئەوت بۆ دەرکەوئى.

ھۆنراو

كەر ئەو باسەئى مەرغوزار، كە چۆتە ناو گوئىانم
كەلەئى داران بىستەبای، دەبوونە ھاو گریانم
ئادەئى كۆمەلەئى ياران، بلىن بەم بى ئاگايە
تا تى بگا چى تىايە، ئەو دلەئى پى لە ژانم

پارچە

ئەوئى كە ساغە، ئازارى نىيە
من ئازارى خۆم، ئەلیمە ھاو ئىش
باسى مئىش ھەنگوئىن، بۆ كەسەئى نابى
كە لە تەمەنیا، لىئى نەدبىئى نئىش^۱
تا ھالەت وەكو، ھالى من نەبى
ھالەت ھەروەكو، داستان دىتە پئىش.

۲۱- سەرگوزەشتە

دەگىرئەوھ، قازىي "ھەمەدان" بە خۆشەوئىستى كورپكى زۆر جوانى نالەبەندەوھ

۱. نئىش: پىئوھدان.

سەرخۆش بوو و نالی دلی هه‌میشه له نێو نێله‌ی ئاگریدا دهمتوایه‌وه و هه‌میشه له ئارهمزوی دیداری نه‌ودا چاوه‌پروان به دوايه‌وه و به‌گوێره‌ی حالی خۆی ده‌یگوت:

چوارینه

چاوم کهوت به‌و سه‌رووه‌ی، راست و جوان و بوله‌ند
دلی له ده‌ست فراندم، خستمی بێ چوون و چه‌ند
ئه‌و چاوه‌ مه‌ستانه‌ی تۆ، دلایان بردم به‌ که‌مه‌ند
گهر دهمته‌وێ دل به‌ که‌س، نه‌ده‌ی چاوت بکه‌ به‌ند

بیستم که‌ کوچه‌، له‌ کۆلانه‌یه‌ که‌دا تووشی قازی بوو و هینده‌ی له‌و قسانه‌ش
بیستبووه‌وه و به‌ ئەندازه‌یه‌ک رقی هه‌ستابوو مه‌پرسه‌، به‌ جێئودانیکی بێ
په‌روایانه‌وه هه‌لمه‌تی بۆ سه‌ر قازی هێنا و ئه‌وه‌ی بێ پرێزیه‌ نه‌ما پێی نه‌کا و
به‌ردیگیشی لێ تاودایه‌، قازی به‌ یه‌کیک له‌ هاو‌ده‌مه‌ زانایه‌کانی خۆی گوت که‌
له‌گه‌ڵیان بوو.

خانه

ئا ئه‌و دولبه‌ره‌ جوانه و تووره‌بوونی ببینه
گری گرژی سه‌ر ئه‌برۆی چه‌نده جوان و شیرینه

عه‌ره‌ب ئه‌لێن، (ضرب الحبيب زيبب) واته‌: لێدانی خۆشه‌هه‌ست مێوژه - وه‌ک
مێوژ شیرینه -.

خانه

له‌ ده‌ستی تۆوه‌ مستی له‌ دم دان
خۆشتره‌ له‌ خوارینی به‌ ده‌ستی خۆم نان

هه‌روه‌هاش له‌ بێ شه‌رمیه‌که‌ی بۆنی لێبووردن ده‌هات هه‌ر به‌م رێیه‌، بێ
شه‌رمی کوچه‌، نیشانه‌ی دلسۆزی نه‌دا. هه‌روه‌ک پاشایان، گوته‌ی دژواریان به‌
زاردا دیت و بێهه‌ش، ئارهمزوی ناشتی ده‌که‌ن.

تریی تازه نه‌گه‌ییو، هیشتاکه تامی ترشه

دوو سی رۆژ چاوه‌پێ به، شیرین نه‌بیت و خوشه

قازی نه‌وهی گوت و هاته‌وه سه‌ر کورسیی دادوهریه‌که‌ی، چهند پیاوی که‌وه‌ی
له نه‌نجوومه‌نی دادگادا له‌که‌لدا بوون و خاکی به‌ریتیان ماچ کرد و گوتیان: "ئه‌که‌ر
مۆڵه‌ت بفرمووی چهند قسه‌یه‌که‌ له‌ خزمه‌تیا بکه‌ن، هه‌رچنده‌ش بێ نه‌ده‌بیه و
دوو له‌ خوو و خده و په‌وشتیسه، چونکه‌ که‌وره‌کان فرموویانه:

خانه

قسه له هه‌موو باسیک، نارمه‌وایه

هه‌ڵه له که‌وران گرتن، خه‌تایه

به‌لام له‌به‌ر نه‌و هه‌موو چاکه و به‌خششانه‌ی که‌وره‌میتان که به به‌رده‌ستانی
خۆتانان به‌خشیوه، ئه‌که‌ر کارێکی چاکه‌یان دیت و نه‌یلتن ناپاکیه و خیانه‌ت، جا
پێگای راست و دروست نه‌وه‌یه که پادهمستی هه‌ز و ئارمژوو و ویسته‌کانی خۆت
نه‌بی و گلیمی هه‌وه‌س و هه‌زه‌کانتی له‌که‌ل پانه‌خه‌یت و توخنی نه‌که‌وی، چونکه
پله و پایه‌ی دادوهری مه‌قامێکی به‌رز و پته‌وه و تاوانی ناشیرینی تی هه‌ل مه‌سوو
و دۆسته‌که‌ت نه‌وه بوو که دیت و قسه‌ی نه‌وه بوو که بیستت!"

دوو تاکی

یه‌کێ کردبێتی بێ ئابرووی زۆر

کوێ به ئابرووی که‌س، نادا که‌م و زۆر

زۆر ناوی پاکی، ته‌مه‌ن په‌نجا سال

به به‌دناوییه‌که‌، بووه پایه‌مال

قازی یه‌که‌سه‌ر ئامۆژگاریی براده‌رانی له ناخی دلێوه په‌سند کرد، ئافه‌رینی
هه‌ست و بیڕ و لیكدانه‌وه‌ی کردن و گوتی: سه‌رنجی خۆشه‌ویستان له
کاروبارمه‌کانی مندا زۆر پاسته و وتاریکی بێ وه‌لامه، به‌لام.

خانه

چەندى دەتوانى، ئامۇڭكارىم كە
سا وەرە رەشى لە زەنگى وەكە

يەك تاكى

ھەرگىز يادى تۆم بىرناچى بە ھېچ
مارى كۆزراوم، ئەدەم لوول و پېچ
ئەمەى گوت و چەند كەسىكى بە دوادا نارد و پارەوپوول و زىرىكى زۆرى دايە
كوتوويانە: ھەر كەسىكى زىرى زۆرى لە تەرازوۋە، ھىزى زۆرى لە بازوۋە.

ھەلبەست

ئەوھى زىرى دىت سەر نەوى ئەكا
ۋەكە تەرازوۋى ئاسنىن شان بىت
بەكورتى شەۋىكى بۆ ھەلكەوت لەكەل كۆرەدا، ھەر ئەۋشەۋە دارقغەى شار
پىيان زانى كە قازى خۇشەۋىستەكەى لەباۋەشتىيە و جامى مەى بە دەستەۋمىيە و لە
خۇشىيا ناخەۋى و ھەروا گۆرانى ئەلى.

ھەلبەست

دەلتى ئەمشەۋ لەكاتى خۆى، بانگ نادا كەلەشىر
چوون دلداران لە ماچ و مووچ و باۋەش يەك، نەبوون تىر
زىنھار تا چاۋى فېتنە نوۋستوۋە و لە خەۋدايە
ورىابە نەپوا ژيان بە فېرۋ و بەبى خىر
تا لە مزگەۋتى جومەۋە، بانگى بەيانى نەبىيەى
يا لە پىش مالى (ئەتابەك) دەھۆلى دىنگ نىر
لىۋ لەسەر لىۋى، ۋەك پىلۋى چاۋى كەلەشىر
لىك ھەلنەبىرى بەدەنگى، بانگى گەۋجى كەلەشىر

قازی لهو حالدا بوو که په کیک له بهر د سته کانی هاته ژور وې و گوتی:
 "نوه بق و دانیش تووی، هسته و هتا پتی راگردنیت هیه هلې و مهوېسته،
 حسودان به دژې توه پالیان ویک داوه و راستییان کوتوه، تا ناگری فیتنه
 که به لکه به ناوی فیلنیکیه دای مرینیهوه، نومکا سبهینې که بهرز بووهوه و
 هه لگیر سا دنیا یه ک ویران کات و بیسووتینې.

قازی به کرزییه که وه پروانی و گوتی:

پارچه

که شیر چېوکی گیر کرد له تیچیر
 چ سوو ویک نهدا، سهگی بیخته نیار
 پروت له پووی دوست گه و وار بیته هتا
 دوژمن پشت دهستی خوې نه جوې بهزار

هر به و شهوه پاشنایان ناگادار گرد، که له هر ژیم و قهله مړه وې تودا نار هوا بییه کی
 بهم جوړه پووی داوه، چی نه فرمون؟

پاشا گوتی: "من نهو به په کیک له هره زانایه تا که کان دهرانم و من وای بق
 دمچم پهنکه دوژمنه کانی پیلانیان بق نابیته وه، جا من نه قسم بهم ناچیته کوړه تا
 به چاوی خوم نه بیینم، که دانایان کوتوویاته.

خانه

به زق و چوستی دهست بق شیر بردن
 په شیمانیه و پشته دهست که ستن

بیستم له بهر به یاندا، پاشا له گال چند که سیکی تاییه تیدا که یشته سهر سهری
 قازی، نهوه وې نه شیاوه دیتی، لاهیا به پتوه و هستاوه و دولهر دانیش تووه و نهی
 پژاوه و په یمانه شکاوه قازی له خوی مه ستیدا، له هر ژیمی بوون و هه ستیدا بی
 ناگایه. پاشا به نه زمی و له سهر هخو بییه که وې بیداری کرده وه و گوتی: "هسته پژو
 هه لاتووه، قازی دهستی گرد و هره که چیه، پرستی: "پژو له گام لاوه هه لاتووه؟"

پاشا سه‌ری سوږما و وه‌لامی دایه‌وه: "ه‌رومکو جاران له رۆژه‌لاته‌وه". قازی به‌هاوارمه‌وه گوتی: "گه‌رمیی ه‌ر بۆ خواجه! ه‌شتا ده‌روازه‌ی په‌شیمانییه دانه‌خراوه و ه‌ر کراویه، له‌به‌رئه‌وه‌ی فهرمووده‌ی پتغم‌مبه‌ره سه‌لامی خوی لئ بێ - که فهرموویه‌تی:

"لاتغلق باب التوبه على العباد حتى تطلع الشمس من مغربها".
 "واته: دهرگای تۆیه و په‌شیمانی له‌سه‌ر به‌نده‌کانی خوا داناخری تا رۆژ له رۆئاواوه ه‌ل نه‌یت". "أستغفرک اللهم وأتوب الیک": داوای لئ خوشبوون ده‌که‌م خواجه! په‌شیمانی بۆ تۆ ئه‌به‌م، تۆیه.

پارچه

دوو شت ئه‌مخه‌نه سه‌ر گوناکه‌کردن
 به‌ختی خراپ و عه‌قلی ناته‌مام
 سزام ده‌ی حه‌قه، یا عه‌فووم بکه‌ی
 به‌خشین چاکتره له ترس و له سام

پاشا وه‌لامی دایه‌وه: "ه‌رومکو ئه‌زانی، ده‌بی سزایه‌کی ه‌ره گه‌وره بجێژی، په‌شیمانی سوودی نییه "فلم يك ينفعهم ايمانهم لما رأوا بأسنا" واته - تازه باوه‌ریان چ که‌لکیان ناگرێ، که تۆ له‌ستانده‌وه‌ی ئیمه‌یان دیت.

پارچه

سوودی چیه کاتی، تۆیه‌که‌ی له دزی
 نه‌توانی که‌مه‌ند باوێیه کۆشکان
 به درێژان بلیتی باده‌ست له میوه بکیشیته‌وه
 که کورت خۆی ده‌ستی ناگاته لکان

له‌به‌رئه‌وه‌ی تۆ نا‌ره‌واویییه‌کی وات کردووه، پتی پرزگارییه‌ت براره، دوا‌ی ئه‌وه‌ی پاشا ئه‌م قسانه‌ی به‌زاریدا هات، پیاوان ده‌ست‌نیشان کران تا به سزای خۆی بگه‌یه‌ن، گوتی: له‌خزمه‌ت پاشادا وته‌یه‌که‌م ماوه، پاشا بیستی و پرسى چیه؟ و گوتی:

پارچه

که تو دهست له من هه ل نه ته کینی
پیت وانه بی دهست، له دامنه بردهم
که له گونا هم چا و پو شیش ناکری
بهو پر محمهی هه ته، ئومیدمه هه ردهم

پاشا وه لامي دایه وه: "ئهم ورده کاری و ئهم قسه نهسته قهت بی وینه و نایاب
بوون، به لام پیچه وانه ی نه قل و هوش و پتور هسمه که زانایی و شیرین زمانیتان
ئه ورت تو له سزا دهر باز بکات، چونکه فرمانم داوه و وای به باش دهرانم له
قه لاتیهوه سه ره و ژیرت هه لده نه خواری تا کهسانی تر په ندت لی وهر گرن.
قازی هه ر چی په ی دایه و کوتی: "ئه ی خاوه نی جیهان، من په ره ورده ی به خشی
ئهم خانه واده یه م، هه ر من به ته نیا ئهم تا وانه م له دنیا یه دا نه کردوه، پیاوړکی تر له
قه لاتیهوه هه لده نه خواره وه، تا من په ند و ئاموژگاری لی وهر گرم".
پاشا پیکه نین کرتی، له تا وانه که ی خوش بوو و به وانه ی که به دوا ی کوشتنی
قازی به وه بوون، کوت:

هۆنراو

هه ر کهس هه لگری عه یی خۆیه تی
با کهس تانه له عه یی کهس نه دا

۲۲- سه رگوزه شته

هه لبه ست

لاوړکی داوین پاک و روو جوان
له گه ل جوانیکا به ست بووی په یمان
وام خوینده وه که، له دهریای گه وه
پیکه وه که و تنه، گیزاوی گه وه

مه‌له‌وان بۆی هات، تا ده‌ستی بگری
 نه‌وه‌ک به‌ده‌م ئه‌م، حاله‌وه‌ به‌مری
 کو‌تی: "له‌ناوه‌ند شه‌پۆلی که‌وره
 لیم که‌پۆ و ده‌ستی، یارکه‌م بگره"
 که ئه‌می ئه‌گوت، مه‌ئیس بوو له‌ گیان
 له‌ گیانه‌لادا، وای ئه‌کرد به‌یان
 وتی خوش‌ویستی مه‌بیه له‌ بی ژیر
 که له‌ ته‌نگانه‌ن، یار ئه‌کا له‌ بیر
 دلداران وایان، کرد زنده‌گانی
 له‌ له‌کار که‌وتوو فیریه، تا بزانی
 سه‌عدی ئه‌زانی که‌ عه‌شقه‌بازی
 هه‌روه‌کو به‌غدا و زمانه‌ی تازی^۱
 به‌و دلارامی هه‌ته، دل به‌سته
 ئیتر له‌ دنیا، هه‌مووی چاو به‌سته
 که‌ر له‌یلا و مه‌جنوون به‌ینه‌وه ژیا
 لیره‌ تو‌ماریان ئه‌کرد، سه‌ریردیان

۱. زه‌هانی تازی: زه‌هانی عه‌ره‌بی ره‌وان.

دەرگه‌ی شه‌شه‌م

له بیهیزی و پیری

۱- سهرگوزمشته

له‌گه‌ل تا قه‌مه خوینده‌وار تکه‌دا له مزگه‌وتی دیمه‌ش‌قدا خه‌ریکی باسیکی بووم، لاوتک
هات و پرسى: "له‌ناو ئیکمه‌ که‌س هه‌یه‌ زمانى فارسى بزانی؟ زۆربه‌یان په‌نجه‌یان بۆ
من درێژ کرد. پێم گوت خیره؟ گوتى: "پیرىکى سه‌د و په‌نجا ساله‌ له
سه‌ره‌مه‌رگدايه و به‌ زمانى فارسى شتىک نه‌لێ و تێى ناگه‌ین و نه‌گه‌ر له‌ پێى
دڵسۆزییه‌وه‌ بێت و تێى بگه‌ی خیره، له‌وانه‌یه‌ وه‌سیه‌تیکى هه‌بێ، که‌ چووم و له
سه‌رینگانیى نزیک بوومه‌وه‌، گوتى:

پارچه

که‌مىک پێش گوتم، وچان دهم هه‌ندێ

درێخ که‌ گه‌یرا، لێم پێگای نه‌فەس

درێخ! له‌ خوانى هه‌مه‌په‌نگى ژین

که‌مىکمان خوارد و ئیدى گوتیان به‌س

مانای نه‌و قسانه‌م به‌ عه‌ره‌بى به‌ شامیه‌یان گوت و پێیان سه‌یر بوو، که‌ دواى ئه‌م
هه‌موو ته‌مه‌نه‌ درێژه، هه‌يشتاش هه‌ر چاوى له‌ دووى ژيانه‌. لێم پرسى: به‌م حاله‌وه‌
داخوا چۆنى؟ گوتى چى بلێم؟

پارچه

نه‌تدیوه‌ داخوا که‌ چ ئازاری، نه‌گا به‌ که‌سى

که‌ له‌ دهمى نه‌و که‌سه‌ى دهریژن، به‌زۆر ددانى

ئەي دەبىي چۆن بى، ئەو كات و ساتەي
كە لە بەدەني دەچىتە دەري گيانى پەوانى

پىم كوت بىرى مردنى لە دلت دەرگەو مەهتە ترست بەسەردا زال بى،
فەيلە سووفانى يۆنانى گوتوويانە، ئەگەر چى ميزاج و تەبىئەت پاستيش بىت، جىي
بەرواي مانەو نىن و نەخۆشيش ئەگەر چى كوشندەش بى نىشانەي مردنى نىيە بە
تەواوەتى، لىم پرسى:
"ئەگەر ئەفەرمووى پزىشكىكت بۆ بىنم، دەرمانت بكا؟ چاوى هەلبەرى و پى كەنى
و كوتى

دوو تاكى

دەست لە دەست ئەدا، پزىشكىكى ژىر
كە دى وەك كەندوو، كەوتووە يارۆي پىر
خواجە خەرىكى، نەخشی مەيوانە
كاتى كە خانوو، كاول و وێرانە
پىر مەيرىك گيان، ئەداو ئەنالى
پىر ژىن مەورووى، لە لەش ئەمالى
كاتى تەلارى ميزاج، كەوتە پەمان
نە نووشتە كەلكى ئەگرى نە دەرمان

۲- سەرگوزەشتە

وا ئەگەر نەو پىرىك كچىكى گەنجى مەتابوو، ژوورى بەگول بۆ پاراندىبوو و
بەتەنيا لەگەڵیدا دانىشتبوو و چا و دلى پىو بەستبوو، بە درىزايىي شەو
نەئەنووست و هەر قەسەي نەستەق و خۆشى بۆ ئەکرد، بەو مەيوايەي دەستەمۆ بىت
و شەرمى بشكى، شەوێكيان پىي كوت:

"بەختى بلىندت يار و چاوى خۆشەختى پۆشن كە بوو بە هاوسەر و هاو دەمى
پىرىكى پوخته و جىهانديتە و سەرما و گەرما چىشتوو و لە كورەي چاكە و خرابە

دەرچوو و هاوډمزان و ئامادمیهکی سۆز و بهلین و پهیمان بهجیهین و دلسۆز و به
بهزمیی و مهشرف خوش.

دوو تاکی

تا کو بتوانم، دلت بېنمه دهست
ئازارېشم دهی، ناتکهه ئازوورده
ئهگەر وهک تووتیش، خوارېنت شهکر بئ
بهگیانی شیرین، ئهتکهه پهرووره

نهکهوتیه دهست لاوتکی لهخۆبایی و خۆپهست و کهللهرق و دهمدمی هر
دهمهی بهرو لایهک و بهرو خوشییهکهوه پاکا و هر شهوه له جیگهیهکدا
بمیتتهوه و هر رۆژه یاری بگری.

پارچه

لاوان دل خوشن، روخساریان جوانه
بهلام لهگهڵ کس، نۆست نین ههتا سه
چاوهرتی وهفا، مهبه له بولبول
هرهم بۆ گوڵی، نهخوینتی سههر

به پیچهوانهی پیرانهوه که به گوێهری زانایی و دارایی خۆیان زیان بهسه
ئهبه، نهک به پیتی نهزانی و خۆپهستی و لاوهتییهوه.

یهک تاکی

لهخۆت چاکتر وهبینه، ههله وهدهست خه
لهگهڵ یهکی وهکو خۆت، ون دهکی ژین

پیره کوتی، بهم جۆره زۆری لهسه رویشتم، تا گومانم برد که دلی کهوتوهته
داومهوه و بووته نیچیرم، له پر ههناستکی ساردی له ناخی دهر وون و قوولایی

سینهی پر دهرديه وه هه لکيشا و گوئی:

"ئو هه موو قسانهیی کردتن، له تاي تهر ازووی ئه قلی مندا کیش و بایه خی ئو تاکه وشه یه یان نییه، که له ناو تیره و هوژمه کی خۆمندا بیستوو که جوانه ژن تیریکی به ته نیشته وه بی چاکتره، نهک پیریک.

هوژراو

که ژن له دهستی میرد، بیتی شتیک..
شۆره وهک لیوی پیاوی رۆژوودار
ئه لای ئه م پیاوه، مردهوێکی بێیه
که نووشته هه ر بۆ نووستوان بێته کار

چوارینه

ژنیک له بهر پیاوی، ئیسک قورس ههستی
له مال له نهی، جهنگ و جۆ ههستی
پیریک له جی خۆی، راست نهیته وه
به داری نهی، داری چۆن ههستی؟

به کورتیه که پیک نه هاتن و نه گونجان و لیک جودا بوونه وه که ماوهی (عیدده)
ی ژنه که تهواو بوو له لاوێکی توند و پووگرژ و دهست و پێ سپی و به دخوو ماره
کرا، تا خوا چهزکا ئازار و ئهشکه نهجه و لیدان و کوتانی دیت و زۆری پهنج و
ناخۆشی کیشا، له گهڵ ئهوهشدا ژنه هه ر ئه یگوت:

"سوپاس بۆ خوا که له ئازاره پر ئیشهی پێشووم رزگار بوو و گه یستمه ئه م
خۆشیه هه میشه ییه."

یهک تاکی

له هه موو جهور و هه موو توند خوویی
بارت دهر ئه بهم، چونکه شیرین پرووی

پارچه

روخساری جوان و کراسی ناویشم
گولاو و عوود و بۆن خوشی و هه وهس
ئه مانه هه مووی، جوانی ژنانن
جوانی پیاوانیش، پیاوهتییه و بهس

هه له بهست

سووتان له گه له تۆ، له ناو دۆزمخا
نهک له گه له یه کۆ تر بچمه به ههشت
بۆن پیاز له دهمی جوانی خوشتره
نهک گۆلی له دهمت ناشیرین و زهشت

۳- سه رگوزه شته

میوانی پیاویک بووم له دیار به کر، که زۆر دارا و تهنیا تاقه کوپێکی هه بوو
جوانکیله، شهوێکیان بۆی گێڕامه وه که به درێژایی تهمنی خۆی هه ر تهنیا ئه م
کوپه ی بووه، پیتی گوتم:

(له و دۆله دا درمختیک جۆ نه زمرگه یه، خه لکی بۆ راز و نیازان ده چنه ئه وێ،
که لێک شه وان له پای ئه و درمخته دا ناو راومه وه، تا ئه م کوپه ی پیتی به خشیوم.
بیستم که به فسکه وه کوپه که به ئاوا له کانی خۆی گوته وه، ئه گه ر دهمزانی ئه و
درمخته له کوپیه، ده چووم لێی ده پا را مه وه تا باو کم بمرێ.

خواجه: "گه ره دلخۆشه کوپه که م ژیره و کوپه گانه ده ئه کا که باو کم زۆر بلی
و بێ بیره".

پارچه

ساله‌ها به‌سەر تۆدا تیپه‌ری
بێ وهی له گۆزی باوکت سهرێک دهی
تۆ بۆ باوکی خۆت، چاکه‌ی چیت بووه
تا له کورمه‌کی خۆت، وا چاوه‌ڕێ که‌ی

٤- سه‌رگوزه‌شته

رۆژێک به‌هه‌وای لاوه‌تییه‌وه له سه‌فه‌ریکدا خه‌یرا رۆژیشته‌بووم، ده‌مه‌و ئێوارێ له پال
کردیكا لێی که‌وتم چونکه زۆر ماندوو بووبووم، پیاویکی له‌ڕ و لاواز و پیر که به
دوای کاروانه‌که‌دا ئه‌هات که‌یشته‌ی و لێی پرسیم: "که بۆچی لێی پاکشاووم و ئیره
جێی نووستنێ نییه؟!"

وه‌لام دایه‌وه: "چۆن برۆم، پێی رۆینیم نه‌ماوه؟" پیره‌گوتی:
"نه‌تبیستوه که خاوه‌ن دلان گوتویه‌نه: "رۆین و دانیشتن چاتره، له په‌له‌کردن و
په‌که‌وتنێ".

پارچه

ئوه‌ی به‌تاسه‌ی بگه‌يته قو‌ناغ
په‌ندی من له گوتی بگره و فیره‌ تۆ
ئه‌سپی عاره‌بی، هه‌ر دوو لینگ ئه‌دا
وشتی شه‌و و رۆژ، ئه‌روا له‌سه‌رخۆ

٥- سه‌رگوزه‌شته

لاوتکی زرينگ و ناسک و چوست و چالاک و دهم به‌ پێکه‌نین و زمان شیرینمان
هاو‌ده‌م و هاو‌پێ بوو؟، وا رێک که‌وت ماوه‌یه‌ک لێک دا‌پراين، که چاو‌م پێی که‌وته‌وه
ژنی هه‌ینابوو و منداڵی په‌یدا بووبوون، به‌لام وا پێی ده‌چوو په‌گ و ریشه‌ی
خۆشیه‌کانی بپاوه و گولی پووی سیس و ژاکاو و هه‌له‌وه‌ریوه، لێم پرسى:
"چۆنی و له چ دای؟ وه‌لامی دایه‌وه: "که منداڵم بوون، منداڵیم وه‌ل کرد"

هۆنراو

(سا جوانی له کوێ، پیری مووی گۆپیم
چرخه‌له‌ی ده‌وران، به‌سه‌ بق ترسان)

یه‌ک تاکی

که‌ پیر بووی، مه‌که‌ کاری مندا لان
وازی و گالته‌ و گه‌پ، ته‌نیا بق لاوان

دوو تاکی

خۆشی لاو له‌ پیر، مه‌خوازه‌ ئه‌تۆ
ئاوێک که‌ رۆیی، ناچته‌وه‌ ناو جو
کاتی ده‌غل و دان، گه‌یشه‌ دره‌و
که‌رویشکه‌ ناکا، وه‌کو سه‌وزه‌ی نه‌و

پارچه‌

سه‌رده‌می لاویم له‌ ده‌ست چوو رۆیی
ئاخ و په‌رۆش بق، رۆژانی دل‌گر
هه‌یزی چه‌پۆکی، شیره‌انه‌م نه‌ما
ئیه‌ستا به‌ په‌نیر رازیم، وه‌ک به‌ر
پیرۆنیک مووی خۆی، ره‌ش کردبۆوه‌
پیم گوت: دایه‌ره‌ی، دێرینه‌ی ده‌ور
وا به‌فیل مووی خۆت، ره‌ش کردبۆوه‌
به‌شتی کووپت چۆن، راست نه‌که‌ی چیتر

٦- سەرگوزەشته

له نهزانی لاوهتییه مدا رۆژیک به سەر دایکمدا قیژاند، به دل شکاوییه کهوه له
گۆشه یه کدا دانیشته، به گریانوه کوتی:
"مه گهر وردی خۆت له بیر چوووتهوه، که درشتی به سەر مندا ئەکهی؟"

خانه

بیرژێتیک چەند خۆش، به کورمه کهی خۆی کوت
که دی پلینگ و فیلێکی کوشتن
کاتی مندا لیت، گهر بیته وه یاد
چەند بێ نهوا بووی، له باوهشی من
ئه ورۆژه نهت کرد، جەفا له گه لهما
ئێستا شێرپیای و منیش بیرژێن

٧- سەرگوزەشته

کورپی دهوله مهنديکی قرچۆک نه خۆش کهوتبوو و خێرخوازان پتیان کوت، یا
خه تمێکی قورئان یان قوربانیه کی بۆ بکه، ماوه یه ک داما و کوتی: "خوێندنه وهی
قورئانه که باشتەر، له بهرئه وهی پهر دوه ره، یه که له پیاوچاکان کوتی: "بۆیه خه تمی
قورئانی هه لێژارد چونکه قورئان له سهرزازه و زێڕیش له ناخی گیانه".

پارچه

ئه گهر نوێژکردن به پاره بووايه
بۆ ههر نوێژیک، شتێک به درایه
زۆرێک له قورپا، ئه چه قین وه که
سهه ئه له مديان بۆ، ئه خوێندی له بهر

٨- سەرگوزەشته

له پیرمه پیریکیان پرسى: "بۆ ژن ناھێنى؟ وه لامي دایه وه: "که له گه ل بیرژنان

هه لئاكهم" و پييان گوت: "له بهر ئه وهى هه ته، كه واته كچه جحيله كى بيته" و گوتى:
 "ئه وه من پيرى كهم و نامه ويى له گه ل پيرى ژنيكيدا نازيم و هه ل ناكهم، ئه ي چۆن كچه
 جحيله يه كه له گه ل پيرى كى وهك مندا ده زى و هه ل ده كا؟"

پارچه

پيرى خفتا سالا ناكري دلدارى
 زگماك تو كو پيرى، ماچى كهو بخو
 هيز له لاي خاتوون، چاكتره نهك زير
 قيسىك له سهه من گوشت چاتره لاي ئو

٩- سهزگوزه شته

بيستيم له ئو رژانه، كه پيرى كى كونه سال
 بهو پيرى به هاتبووه سهزى، كه ژن بيته دواچار
 كيژى كى جوانى هينا، كيژه ناوى كه وهه بوو
 (كه وهه دان) ئى له گشت كس، شارده بووه ناديار
 پيوستى بووك گواستنه وهى، يهك به يهك كردن تهواو
 به لام عهساي پيره ئووست، ههه له گوژمى يهكهم چار
 كهوانى كيشا و نهيدا، له ئامانج كه نادر و ت
 به سهوژنى پولا نه بيت، كو تالى كهرى باردار
 دهستى به گله پييان كرد، لاي دوستان به لگى هينا
 كه مال و سامانى من، ئه وشوخه داي به خهسار
 له نيسوان ژن و هيسره دا، ههرا و زهنا به زهنا بوو
 سهزى كيشا لاي قازى، تا "سه عى" هاته گوشتار
 ههچ سهوچى نيه كچه، به سى به تاته و تهمه
 چۆن كۆن دهكەى پلەرزى، دهستى... كه وهه زى هههوار

دەرگهی حهوتهم

له کاریگهریی پهروهردوه

۱- سهرگوزمشته

وهزیریک کورپکی گیلۆکهی ههبوو ناردییه لای زانایهک تا فیره خویندنی کات تا دیتهوه سهرخۆ و ئاقل دهبی، ماوهیهکی پتوه خهریک بوو هیچ سوودیکه نهبوو، زانایهکه یهکێکی ناردده لای باوکی کورمهکه و پارسپارد که کورمهکهی نهک هه ئاقل نابێ، منیشی شیت کرد.

پارچه

هیچ مشتمو مالیک، زاخاوی نادات
ئاسنیک ئهسلێ، که بهجهوههر بێ
سروشتی هه شتی، باش و بهجی بیت
کاری پهروهردهی، ئهبی لهسهر بێ
سهگ به ئاوی حهوت، دهريایان بشۆی
گلوتر ئهبی، که هات و تهه بێ
کههر کهری عيساش، ببهن بۆ (مهکهکه)
که کهرايهوه، دهبی هههر کهری

۲- سهرگوزمشته

دانایهک ئامۆژگاری مندالانی دهکرد که ئهی گیانی بابهکان هونهر فیرین، چونکه سامان و دارایی دنیا،یه، پشتی پێ نابهستری و زیر و زیو جی مهترسییه، چونکه

له وانهیه دژیک به جارتیک بیبا، یا خاوهنهکسی وردهورده بیخوا، بهلام هونه
 سهراومهیهکی ههمیشه خورپنه و سامانیکي ههمیشه بهردهوامه، نهگه
 هونهرمهندیک دهولت و داراییهکشی نه میتنی باکی نییه، چونکه هونه هر بق
 خوی سامان و داراییه و له هر شوونیک بی هر پروخته و له هه ورازی
 دائه نیشین و نهوهی هونه ریشی نییه و دهست و پی سپییه، دهبی گوتچکه نانان
 کزکاتهوه و دژواری و ناخوشیان ببینی.

یهک تاکی

مل که چکردن دژواره، دواي مال و سامانداري
 بهناز پهرورده بوون و جهوری خه لکی و نه داری

پارچه

جارتیک فیتنه یهک، له شام بهریا بوو
 هه رکه سه و کونجی، خوی بهجی هیل
 جووتیار زاده کان، کهوا زانا بوون
 هه موویان بوونه، وهزیری پاشا
 کورانی گیلی، وهزیره کانیش
 بق لای جووتیاران، چوون وهکو گه دا

۳- سه رگوزمشته

زانایه کی گه وره سازاده یه کی دهرس دها و فیره زانیاری دهمکرد و بی پهره لای
 نه دا و زور به توندوتیژی له گه لیدا دمجوولایه وه و پهفتاری له گه لدا نه کرد، تا چیتر
 خوی پی پانه گیراو بهرگه سی نه وه هموو نازاره ی نه گرت و بق سکالا چووه لای
 باوکی و چمکی کراسه که سی له سه ره لشی دهرمه ندی هه لدا یه وه، باوکی کزه له
 دلایه وه هات و زور توند بوو، ماموستای بانگ کرد و گوتی: "دهبینم نه وه جهور و
 جهفا و نازاره ی به کورپه که سی منی دهگه یه نی له گه ل مندالی نه وه خه لکه یدا نایکه سی،
 بق؟ .. وه لای دایه وه:

وردبوونهوو گفتوگو و ههلسوکوت و رەفتاری پەسند بە گشتی بۆ هەموو
کەسیک پێویستە، بە تایبەتیش بۆ پاشایان، چونکە هەرچی ئەوان بە دەست و
زمانیاندا بیت ئەوە بەسەر دەموزاری خەڵکەوهیە، بەلام کردار و گوشتاری خەڵکە
رەشپووتەکە ئەو بایەخیان نییە.

پارچە

گەر دەروێشی سەد، ناپەسەندی کا
دۆستانی یەک لە، سەدی نازانن
پاشا گالتەیهک، گەر بێ بە زاریا
هەرێم بە هەرێم، ئەیبەن بە فرانن

کەوابوو ئەمە ئێشی مامۆستای شانۆمکانە کە لە پەرۆردەو خوو و پەروێشی
بەرز و جواندا قالیان بکاتەوه (أنتبهم الله نباتا حسنا) واتە: خوا زۆر جوانی
پواندوون و پیتی گەیاوندوون. بۆیە دەبێ مامۆستاکان کۆششیکێ زیاتریان لەکەلدا
یکن لەوێ لەگەڵ منالی عەوام و رەشپووتدا ئەیکن.

پارچە

هەر گەسی بە منالی، سزا نەدرایی
بەختی باش نابێ، کاتی بوو بە پیاو
دازی تەڕ چۆمت، ئەوێ بای بەدە
وشگ بە شاگەر، راست ئەبێ تەواو

یەک تاکێ

منالێک لە دەست، مامۆستای.. نازار
نەبینی، ئەخووا جەقنای وۆزگار

پاشا دەمۆدووی قسە و پراوێژمکانی مەلای مامۆستای لەلا پەسند بوو و پێیان

دلخۆش بوو، خه لات و بهراتیکي باشی پئی بهخشی و پله و پایه و جیگای بهرزتر کردهوه.

۴-سه‌رگوزه‌شته

مامۆستایه‌کی سوخته‌خانه‌م له ولاتی مه‌غریبیدا دیت، پرووترش و وتارتال و به‌دخوو و مه‌ردوم ئازار و چاو له ده‌ست و خۆ نه‌گر، له‌به‌ر ئه‌وه موسلمانان هه‌ر له چاوپیکه‌وتنیشی بێزار بوون، که قورئانی دمخۆپنده‌وه، قورئانه‌که‌ی له به‌رچاوی خه‌لک ئه‌خست، کۆمه‌لێکی کوپ و کچی بێ گوناوه پاک و بێگه‌رد به ده‌سته‌یه‌وه پێوه بووبوون و گیریان به ده‌ست جه‌ور و جه‌فاکانیه‌وه خواردبوو. نه‌یاندیه‌وترا نه پئی بکه‌نن و نه بدوین که زله‌یه‌کی له کۆلمه‌ی زیوینی یه‌کیکیان ئه‌دا و لاقی بلوورینی یه‌کیکی تری ئه‌خسته‌فه‌لاقه‌وه.

بیستم شتیکی ناخی ده‌روونی بیسیان له‌لا ئاشکرا بوو و ده‌رکه‌وت، باشیان لێ دا و ده‌ریان کرد، ئه‌وجا سوخته‌خانه‌که‌یان دایه‌ پیاوچاکیک، که پیاوکی دیندار و هێمن و باش و دانا بوو، له‌کاتی پێویستییا نه‌بوايه نه‌ئه‌دا و نه‌ده‌بووه‌ مایه‌ی ئازاری که‌س و منداڵه‌کان ترسی مامۆستای پێشوویان له‌سه‌ردا نه‌ما و خوو و ره‌وشتی فریشته‌یی مامۆستای دووه‌میان به‌هه‌ل زانی، له‌یه‌کتر بوون به‌دیو و نه‌رموشلی و لێبوورده‌یی ئه‌ویان قۆسته‌وه و خوێندنیان له‌بیر کرد و پشتیان تێ کرد، به‌شی زۆری کاته‌کانیان به‌ یارییه‌وه به‌پێ ده‌کرد و ته‌خته‌ی له‌سه‌ر نووسینیان ئه‌شکاند.

پارچه

مامۆستای مه‌کته‌ب، که بوو بێ ئازار

منداڵ شه‌ره‌ به‌رد، ئه‌که‌ن له‌ بازار

پاش دوو هه‌فته‌ وا پێک که‌وت، هه‌ر به‌و مزگه‌وته‌دا تێپه‌ڕیم، دووباره مامۆستاکی پێشوو چاوپێ که‌وته‌وه، که دلخۆشیان دا‌بووه‌وه و ئاشتیان کرد‌بووه‌وه و له‌ جێیه‌که‌ی خۆیان دامه‌زاند‌بووه‌وه: له‌ دلم گران هات و لاهوله وه‌لام له‌ زاری ده‌ره‌پێ و پرسیم: ئه‌وه بۆ دووباره شه‌یتانیان کرد‌وه‌وه مامۆستای فریشتان، پیره‌مێردێکی خۆشی دنیا دیته، گوێی لێم بوو و پئی که‌نی و گوێی:

دوو تاکی

پاشایهک کورپی ناردە قوتابخانا
تەختی زیویشی، لەبەردەم دانا
بەزێری لیتی نووسی، باشتەری لە لات
لە میهری باوک، جهوری مامۆستان

ه- سەرگوزەشتە

منداڵی خواپەرستیک داراییهکی زۆری بە میرات بۆ مابوووه دەستی کرد بە
داوێن پیسی و کاری خراپ و مال و سامان بەفەرپۆدان، بە کورتییەکی هیچ
کردەوهیهکی ناشیرین ئەما نیکا و هیچ مەیی و شەرابێک ئەما نەپخواتوه،
جاریکیان ئامۆژگاریم کرد و گوتم:

"کورپی خۆم! دهرامات ئاوی پهلوانه و خەرچکردنیش ناشیکێ لە گەر، واتە زۆر
خەرچکردن بۆ کەسیک دەست ئەدا کە دهراماتیکی دیارو بێدراوهی هەبێ.

پارچه

کە دەمخلت نییه، خەرچیت بگرهوه
دەریاوان دەلتین، سەرود پر بەزاری
ئەگەر لە کێوان، باران نەبارێ
بە سالتیک دیجله، وشکه بەجاری

پێی ئەفل و ئەدەب بگره و واز لە گالتە و یاری بێتە، کە داراییت دواپی هات
ئەکەویه ناخۆشیان و پەشیمان ئەبیتەوه، لاوهکە لەبەر خۆشیی مەیی و نەیی
قسەکی مەنی نەچوووه گوێی و پەخنەشی لە قسەکەم گرت و گوێی: "ناخۆشکردنی
خۆشی و پابواردنی ئێستا، بە بێرکردنەوه لە ناخۆشییەکانی سبەینی کاری
ناقلەندان نییه."

دوو تاکی

بۆچی خودانی، خوشی و خوش بهختی
بهترس و له‌رز، له پۆژی سهختی؟!
برق رابوێره، برالهی دل خـوش
نهکهی بق سبهی، خۆت بکهی په‌رۆش
جا باشه چۆن ئه‌توانم لێی بگرمه‌وه که من تازه له لوتکهی به‌رزی سه‌خاوته و
دل والایی دام و دهستی پیاوه‌تیم راخستوه و ناوی چاکییه‌م کهوتوه‌ته سه‌ر زار و
زمانی هه‌موو که‌سیکه‌وه.

دوو تاکی

ئه‌وه‌ی ناودار بوو، به‌سه‌خاو که‌رم
نابی گری‌ بدا، له کیسه‌ی دره‌م
ناوی پیاوه‌تی، که‌ه بوو به‌ری‌او
لێی ناشیرینه، ده‌رگای داخراو
سه‌یرم کرد په‌ند و ئامۆژگاریه‌کانی من وهرناگری و گه‌رمی هه‌ناسه‌شم کار له
ئاسنی ساردی ئه‌و ناکا، وازم لێ هێنا و پروم له دۆستایه‌تییه‌ی وهرگیرا، په‌یره‌ویم
له گوته‌ی فه‌یله‌سووفان کرد که گوتووینه (بلغ ما عليك فان لم يقبلوا ما عليك)
یانی: (ئه‌وه‌ی له‌سه‌رته بیگه‌یه‌نه، ئه‌گه‌ر لێشیان وهرنه‌کرتی و قبوولیان نه‌بوو، ئه‌وه
تۆ هه‌یچت له‌سه‌ر نییه)

پارچه

بلی به‌وانی گویت لێ ناگه‌رن
هه‌رچی ئه‌یزانی، له خه‌رخوازی و په‌ند
په‌نگه‌ ببینی، زوو پیاوی که‌وج
به‌هه‌ر دوو پێیان، که‌وتۆته ناو به‌ند

دهست له دهست ئه‌دا و ئه‌لێ درێغا

گوێم نه‌دا په‌ندی، پیاوی دانیشمه‌ند

تا پاش ماوه‌یه‌ک ئه‌وه‌ی بۆیم له‌ خه‌یاڵ و له‌ به‌رچاوی خۆم گرتبوو به‌چاوی خۆم
دیتم که پینه‌ی له‌سه‌ر پینه‌ی جله‌کانی ئه‌دا و تیکه‌ تیکه‌ نانی کۆ نه‌کرده‌وه و دڵم
به‌حالی بێ دهره‌تانیه‌ی سووتا، به‌ چاکم نه‌زانی به‌و حاله‌یه‌وه قه‌تماغه زامی
ده‌روونی به‌سه‌ر کۆنه‌کردنێتی بکولێنمه‌وه‌و خۆیی وه‌ سه‌رکه‌م، بۆیه به‌خۆم گوت:

دوو تاکی

برادهری سه‌پله، له‌وه‌په‌ری مه‌ستی

بیر ناکاته‌وه، له‌ کۆتا ده‌ستی

دار گه‌له‌ی سه‌هوز، ئه‌دا به‌هاران

که زستان داها، پرووته وه‌ک چاران

٦- سه‌رگۆزه‌شته

پاشایه‌ک کورمه‌کی دایه ده‌ست ئه‌دیبتیک و گوتی: "ئه‌مه کورپی خۆته و په‌روه‌رده‌ی
بکه و پیتی بگه‌یه‌نه، وه‌ک کورمه‌کانی خۆت". وه‌لامی دایه‌وه:
"فه‌رمانبه‌ردار و ملکه‌چم".

چهند سالی‌کانی پتوه ماندوو بوو، به‌لام هه‌ول و کۆشش و ماندوو بوونه‌که‌ی بێ
سوود بوو و منداله‌کانی ئه‌دیبه‌که هه‌موو له‌ په‌وانبێژی و وێژه و زمان په‌وانیی
بوونه‌وه.

پاشا سه‌رزهنشتی ئه‌دیبه‌که‌ی کرد و چاوی هه‌ره‌شه‌ی لێ سوور کرده‌وه و پیتی
گوت: "به‌ پیچه‌وانه‌ی قسه‌ی خۆته‌وه‌ت په‌فتار کرد و ناپاکیت کرد" ئه‌دیبه‌که وه‌لامی
دایه‌وه: "با له‌لای پاشا و خودانی سه‌ر زه‌وی، شتیکی شاراهه‌ نه‌بی که: په‌روه‌رده و
فێرکردنه‌که هه‌ریه‌که و بۆ هه‌مووانیش وه‌ک یه‌که به‌لام، سه‌روشت و شه‌قله‌کان
جیاوازن.

پارچه

زږې و زيو همووی، له بهر د ښته دهر
له گشت بهر ښکېشدا ... نښه زيو و زهر
رووناکی سوهیل، بڼ گشت په کسانه
لیره چهرم نه کمن، له ولا همنبانه

۷- سهرگوزه شته

له په ککېک له پیرانی ته رېقه تم بیست به موریدیکې دهگوت:
"نومندهی ئا دهمیزاد دلې به مووچه و بهرات و بږتوییه و میه، نومندهی دل به
مووچه و بهرات و بږتوی دهره وه (خوا) بوو بووايه، پایهی له پایهی فریشتان بهرتر
دهبوو."

پارچه

له وکاته دا، خوا له بیرې نه کړدی
که نوتفه په ک بوویت و نادیار و مدهووش
گیان و هست و ژیری و شقلی پی دای
جوانی و نوتق و هست و بیروړا و هووش
ده نهنگوستی له بڼ دانای، له سهر دهست
دوو قوْلې بڼت، له سهر شانان داوه جووش
هی بی هیمممت، نه وښستا وا دهزانی
له مووچه و رزقی خویت کا فهرامووش!!

۸- سهرگوزه شته

عاره بیکی دهشته کیم دیت به کورمکهی خوې دهگوت:
(یا بڼي اُنک مسئول یوم القیامة فیما اُلْتسبت، ولا یقال لمن اُلْتسبت) واته: "کورې

خۆم له قیامهتی لیت دهرسنهوه داخوا له دنیایهدا چیت کردووه، لیت ناپرسنهوه
داخوا سهر بهکتی و کوپی کتی بووی؟

پارچه

کراسی کابه، بۆیه ماچ نهکن
نهک له بهروهی به، ئارمووش ناوداربوو
له گهل نازیزیک چهند پۆژی دانیشیت
بۆیه وهکو نهو، مهزن و ریزدار بوو

۹- سهرگوزهشته

له نووسراوهی داناianeوه نهگیرنهوه که دوویشک وهکو هه موو گیانله بهر مکانی تر له
دایک نابیت، به لکه ناو هه ناوی دایکیان دمخۆن و زگی دهرپن و دینه دهرهوه و نهو
پیتستانه ی که له کونی دوویشکیدا دهیترین دیاره هی نهو. جارێک ئهم قسهیهه
لای پیاوێکی گهوره گتیرایهوه کوتی: "دلم دهلی ئهم قسهیهه راسته و ههر دهبی
وابی، چونکه به وردیه تیایان رهفتاریان له گهل دایک و باوکیاندا نهوه بووه، بۆیه به
گهروهیییهیان هینده خۆشهویست و ئیسک سووکن"

پارچه

باوکیک کورمهکی، ئاوا دهعاملاند
ئهی جوامیر! له کوئی، بگره ئهم پهنده
کهسێک بۆ کهسی خۆی وهفای نهبی
نابیتنه دۆستی، سهر لێو به خهنده

پهنده: له دوویشکیان پرسى: بۆ به زستانان نایهتیه دهری؟ کوتی: بۆ به هاوینان
هینده به ریزم تا زستانانیش بیهه دهری.

۱۰- سهرگوزهشته

ژنی دهرویشیک سکی پر بوو و له سهر دهستان بوو، دهرویش که له هه موو ته مه نیا

مندالی نه بووېو گوتی: "نه گړ خوای گهړه کورېکم بداتې، جگه لهو جلویه رگانه ی
له بهرمدایه، هرچی همه به سر دهر ویشانیدا دبه شمه وه".

وارېک کهوت کورېکی بوو، زور دلخوش بوو، هر وکو به لټنیشی دابوو،
میوانداریه کی گهړه ی بو دهر ویشان کرد.

دوای چند سالتیکان که له سفره ی شامی ده گه پامه وه، به لای شوین و جی
نهو دؤسته دا تپه پیمه وه و له نه حوالیم پرسى، به لام پټیان گوتم کورمکى مې
خوار دوو هتوه و به شهر هاتوه و خوټنى پشتووه و هلاتووه و، له بهر نه مه
باوکه کمى له جیاتى نهو زنجیری له گردهن و پټی له کؤت کراوه، وه لام دایه وه:
"خوټى نهو به لایه ی له خوای گهړه و میهره بان، بو خوټى داوا کرد".

پارچه

ژنانى سک پر، نهى کهسى هقشيار
کاتى مندالېوون، نه گړ بيانې مار
به لای ناقله وه، له وه چاکتره
بیانې کورانى، خوار و ناهه موار

۱۱- سرگز مشته

مندال بووم له باره ی جحیلې بوونیم له گهړه یه ک پرسى له وه لاما گوتی: "له
کتیباندا وا نووسراوه که جحیلې بوون سټ نیشانه ی هیه، یه که م: پازده سالی،
دووم: شهتانی بوون، سییه م: هاتنى مووی بهر، به لام له راستیدا هر یه ک
نیشانه ی هیه و بهس، نهویش نهویه که په زای خوای بهرز و دلوفانی له لا زیاتر
بی له بهشى نهفسی، که سټ بهم جوړه نه بی به لای نه هلی ته حقیقه وه به جحیل و
به بالقبووی ناژمیرن.

پارچه

به دیمه ن بوټه ئینسان، قهتره یه ک ناو
که چل روژ مایه وه، له ناو مندال دان

ئەگەر بەچل سال، رۆز ئەکا پەيدا
بەراستی نابى، ناوى بنىن ئىنسان

پارچە

پياوشتى نەرمى و مېھر و سەخايە
لات وانەبى بە، ھەيکەلە و نىگار
ھونەر پىويسىستە، تا بەكى وىنە
لەبەر ھەيوانان، بە نەخش و زەنگار
كە ئىنسان نەيبوو، گەورمى و بەخشش
فەرقى چىيە مرق و، نەخشى سەر دىوار
دنيا خستە دەست، ھىچ ھونەر نىيە
گەر لە دەست دى، دللى بە دەستدار

۱۲- سەرگوزەشتە

سالىكىيان ناخۆشيبەك كەوتە ناو حاجىيە پىادەكانى ھەجەو، من لەو سەفەرەدا
پىادە بووم، بە ئىنسافەو بەلیم كەوتىنە سەر و پۆتەلاک و پروى يەكترى و جىئو و
قسەى سووک پىكتەر گوتن، پىاوێكم لە كەژاوەكەيدا دىت دانىشتبوو و
بەھاوړپىيەكەى دىگوت: "سەيرە! پىادەكانى سەر تەختەى شەترەنجى كە
ھەلەمەكشەن و ئەچنە پىش بەرز و گەورەتر ئەبن، كەچى پىادە حاجىيەكان، ئەو
بىابانىان ھەموو بېرى، خراپتر بوون.

پارچە

لەمنەو بە حاجى، مەردوم ئازار بلى
ئەوھى بە ئازار، پىستى خەلك ئەدېرى
ئەتق حاجى نىت، حوشتەر حاجىيە
كە دېك ئەخوا و بار ھەلەكەگرى

پارچه

نای که له کاتهی، سهوزه له باغا
سهر دهردههینتی، چهند خووشه دلم
تۆش وهره نهی یار، تا دهمهو بههار
ببینی سهوزه، گیای سهر گلی کلم

۱۶- سهرگوزهشته

خوا په‌رستیک به هه‌لکهوت به‌لای یه‌کیکی ساماندارا تپیه‌ری که دهست و پتی
به‌ندهیه‌کی به‌ستبووه‌و و لیتی نه‌دا، خواپه‌رست گوتی: "کۆپی خۆم! خوای گه‌وره
به‌ندهیه‌کی خستووته ژیر دهسه‌لاتی تۆ و تۆی کردووته گه‌وره‌ی نه‌و، سوپاسی
خوا بکه و به‌خششه‌کانی له‌بیر مه‌که و نه‌وه‌نده نازاری نه‌م پیاوه مه‌ده، نه‌وه‌کو
رۆژی قیامه‌تی نه‌و له تۆ باشتر بێ و نه‌و دهمی شهرمه‌زار ببیه‌وه.

دوو تاکي

له به‌نده توو‌په، مه‌به گه‌لیک جار
زۆری لی مه‌که، مه‌یده دل نازار
نه‌وت کـریوه، تۆ به ده درهم
خۆ به توانای تۆ، نه‌رسکاوه نه‌م
نه‌و توو‌په‌بوون و شانازییه تا چهن
هه‌یه له ئی‌وه‌ش، گه‌وره‌تر خاوه‌ن
نه‌ی خاوه‌نده‌که‌ی، نه‌رسه‌لان.. ئاغۆش^۱
فه‌رمانده‌که‌ی خۆت، مه‌که فه‌رامۆش

له گه‌وره و سه‌روهری جیهان - دروودی خوای لی بێ - هاتوو‌ه که گوتوو‌یه:
گه‌وره‌ترین داخی رۆژی قیامه‌تی نه‌وه‌یه که کۆیله‌یه‌کی خوا په‌رست نه‌به‌نه
به‌هه‌شت و خاوه‌نه فاسقه بێ دینه‌که‌ی نه‌به‌نه دۆزه‌خ.

۱. نه‌رسه‌لان و ئاغۆش: ناوی دوو عه‌بدانن.

پارچه

له گهل بهندهیهک، که خزمه تکاره
رقی لی مه گره، زۆر مه یکه دلگیر
ئابروو چوونه، رۆژی قیامهتی
کوێله ئازاد بێ و گهره بێ زنجیر

۱۷- سه رگوزه شته

سالتیک له به لخواه له گهل شامییاندا چوومه سه فهری و ڕیگا له بهر جهرده و
ڕیگران پڕ مه ترسی بوو، لاوێکمان بۆ پارێزگاری و چاوساگییه له گه لا بوو، له
به کارهێنانی مه تال و تیرو که واند مه شکرده بوو.
به هه موو چه کێکی شارمزا بوو، هێنده به تین و توانا و به هیز بوو به ده پیاوان
که مه ی که وانی نه ویان پێ نه ده چه مایه وه و پالەوان نه بوو له و دنیا یهیدا پشتی له
عه ردی بدا، به لام چونکه ده و له مه ند و به ناز په روهرده بوو، دنیا ی نه دیتبوو و
نه چوو یوه سه فهران و ته پل و شه یپووری پالەوانانی نه بیستبوو و بریسکه ی
شمشیری سوارانی نه دیبوو.

خانه

به دهستی دوژمن، نه بیوو ئه سیر
له دهوڕوبه ری، نه باریبوو تیر

وا رێک کهوت من و ئه و لاوه پێکه وه که وتینه لای یه کتری و ده رۆشتین، هه ر
دیوارێکی کۆنینه ی هاتبایه پیش به هیزی بازوو ده پماند و هه ر درمختێکی گهره
و په گاژۆی دیبایه به لایدا ده هینا و ده یخست و به شانازییه که وه ده یگوت:

خانه

فیل له کوێیه، قۆل و بازووی گوردان^۱ ببینی!
ئهی شیر کوا، تا دهست و په نجه ی مه ردان ببینی!

۱. گوردان: پالەوان.

ئىمە بەو حالەو، دوو هيندى له پشت تەپۆلكە يەكەو سەريان دەرتنا، تەماي
 ھەلمەت ھينانى سەر ئىمەيان بوو يەك ئىكيان كوئىكى پى بوو، ئەوى تريان
 كەستەگىك، له لاوكمەم پرسى:
 "ئەو چاوەروانى چى، دوژمن ئەوا ھات".

خانە

بىنە چىت ھەيە، پىاوەتى و زۆرى
 دوژمن بەپىي خۆي، ھاتۆتە گۆپۆ
 سەيرم كرد لاو تىروكەوانى له دەست بەر بوو ھتەو و ھەك مێژۆكى تا سەر
 ئيسقانى دەلەرزى.

خانە

نە ھەركەسى مووقەلىش، بە تىرى زرى كونكەر
 له پۆژى ھەلمەتى جەنگاوەران، پى دەنتە دەر
 چارمەكى ترمان لەوە زياتر نەدیتەو، لەوەي كە شتومەك و چەك و جل و
 بەرگەكانمان بەجى ھىشتن و گيانمان بەساغى دەرباز كرد.

پارچە

مروى كارزان بنپەرە، بۆ ئيش و كارى گرینگ
 كە ئەتوانى نەپرەشپەر، بخاتە ئەلقەي كەمەند
 لاو گەرچى بازووى بەھيز و تەنى ھەك فىلى ھەبى
 له ترسى ھىرشى دوژمن، ئەشكى جومگەي بەندبەند
 سەرەنجامى جەنگ لەلای، جەنگ دیتە ديارە
 ھەك پرسىارتكى شەرى، له پيش دانیشمەند

١٨- سەرگوزەشتە

کۆرە دەولەمەندیکم دیت لەسەر گۆڤی باوکی دانیشتبوو و لەگەڵ منداڵە دەرویشیکدا هەرا هەرای بوو کە سندوقی گۆڤی باوکم لە بەردە و نووسینەکی سەری ڕەنگینە و تاتە مەرمەری لەسەر دانراوە و خشتی شینی پیرۆزەیی تیدا چەسپ کراوە، بەلام گۆڤی باوکی تۆ، بە چی ئەچی؟ گۆڤەکی بریتییه لە دوو خشتی نزیک یەک و لەو دوو مژگە خاکی کە بەسەیدا کراوە "منداڵە دەرویش ئەمانە هەموو بیست و یازدە گوتی: "هەتا باوکت دەتوانی لەبن ئەو بەردە گرانانە کە دای پۆشیوه بێتە دەری، باوکم ئەگاتە بەهەشت.

یەک تاکی

کەریک تا باری، سووک بێ لە بانی
خۆش پەوتر ئەپوا و زۆر بەئاسانی

پارچە

دەرویشیک کە دەکیشی، باری گرانی هەژاری
هەرواش لە دەرگای مردن، ئەکاتن سووکە باری
کەچی ئەوی بەخۆشی و بێ دەردەسەری ئەژی
لەبەر بوونی ئەمانە، دەمری مەرگی دژواری
هەرچۆنی بێ ئەو دیلە، کە لەزندان رزگاربی
دڵ خۆشترە لە میری، کەوتۆتە گرفتاری

١٩- سەرگوزەشتە

مانای ئەم فەرمايشتم لە گەرەیهک پرسى چیه کە:
(أعدي عدوك نفسك التي بين جنبيك) - واتە: "گەرەوترین دوژمنی تۆ ئەو
نەفسەیه کە هەمیشە لەگەڵتایە"
و ئەلامی دایەو: "ماناکە ئێمە، هەر دوژمنیک چاکە لەگەڵ بکە ئێمە"

دوست. که چی (نفس) چندی خوشه‌یستی و چاکه و پیاوه‌تی له‌گه‌لا بکه‌یت،
به‌یهرمه‌کانیت زیاتر ده‌کات و زۆرت‌ر دوژمنته.

پارچه

ئاهمی به‌ته فریشته ئاسا، به‌که‌م خوارینی
که‌ر وه‌کو چوار پیدانیش به‌وه‌ری، ئه‌به‌ته به‌رد
مه‌رامی هه‌ر که‌س به‌ئینیه‌تی، ئه‌به‌ته ملکه‌چیت
هه‌ر نفس نه‌بی که‌ ملکه‌چیت کرد، فه‌رمانی به‌رکرد

۲۰- سه‌رگوزه‌شته

ده‌مه‌ته‌قیی "سه‌عدی" له‌گه‌لا داواکار (مودده‌عی)
ده‌ریاره‌ی ده‌وله‌مه‌ندی و هه‌زاری

یه‌که‌یکم له‌ وینه‌ی ده‌رویشان نه‌که‌ له‌سه‌ر په‌وشتی ئه‌وان له‌ کۆپ و دانیشتنیکدا
دیت، ده‌ستی به‌ هه‌را هه‌رایه‌ کردبوو و ده‌فت‌ری سه‌کالایانی له‌ قسه‌ی نابه‌جی به‌
ده‌وله‌مه‌ندان لێک والا کردووته‌وه و هه‌روا له‌ دووشی دها، تا قسه‌کانی به‌و جێبه‌
که‌یشت که‌ ده‌رویشان ده‌ستی چاکه‌یان به‌ستراوه و ده‌وله‌مه‌ندیش پتی راسته‌یان
شکاوه.

خانه

سه‌خی له‌ ده‌ستیدا نییه‌ درهم
خاوه‌ن سامانیش، نییه‌تی که‌رهم

من که‌ په‌روه‌ره‌ی ده‌ستی به‌خششی که‌وره‌ پیاوانم، ئه‌و قسه‌انهم به‌لاوه‌ گران بوو و
گوتم: "براله! پیاوی ده‌وله‌مه‌ند ده‌رامه‌تی هه‌زاران و زمخیره‌ی گوشه‌نشینان و ئامانجی
خودان پیوستیان و په‌نای رێبواران و هه‌لگری باری گرانی خه‌لکانی ترن، خۆراک
ئهم‌ن و ژێرده‌سته و به‌رده‌سته و نۆ که‌رانیان هاویه‌شی خواردن و خوارینه‌یه‌یان و
رێژه‌وی چاوتیریه‌یان که‌ییوته‌وه پیر و بیوه‌ژنان و خه‌لک و دهر و دراوستیان.

هه‌لبه‌ست

دهوله‌مهند ئه‌بێ بکا، وه‌قف و به‌خشش و میوانی
زه‌مکات و فیتره و ئازادی و هه‌م دیاری و قوربانی
ده‌نا چۆن ده‌گه‌یه‌ ئه‌و ده‌وله‌ته‌ی ئه‌وان، که نه‌توانی
له‌و دوو رکاته زیاتر بکه‌ی، ئه‌ویش به‌سه‌ر په‌رێشانی

ئه‌گه‌ر توانایی جووده و ئه‌گه‌ر توانایی سجوود (کرنۆش) ده‌وله‌مهند باشتر
ده‌توانی بیانگاتی، چونکه پاره‌یه‌یان هه‌یه که به‌خشش بده‌ن و جل و به‌رگ پاک و
خاوێن و به‌ناوبانگ و ده‌ست و دڵ و آلان و هه‌یزی خواپه‌رستی له‌ پارووی چه‌ر‌دایه،
که دیاره که‌ده‌ی به‌تال بێ هه‌یزه و ده‌ستی کورت بێ به‌خشش و پیتی به‌ستراو
ناتوانی به‌روا و چاکه له‌ سکی برسییه‌وه نایه‌ت.

پارچه

به‌ دڵ په‌شی‌بوی، ئه‌نوێ ئه‌و که‌سه‌ی
ئه‌زانێ نییه‌تی، نانی به‌یانی
مێرووله‌ هاوین؟ گرد و کۆیه‌تی
تا زستان باته، سه‌ر به‌ ئاسانی

بێ کاری و هه‌ژاری هه‌رگیز پێکه‌وه هه‌ل ناکه‌ن و یه‌ک ناگره‌وه و پال وێکدان و
لێک خه‌ربوونه‌وه هه‌رگیز له‌ ده‌ست کورتیه‌دا ناگرێ، ئه‌وه‌ی ده‌وله‌مهنده نوێژی
عه‌شای خۆی دابه‌ستوه و ئه‌وه‌ی هه‌ژاره چاوه‌پروانی خواردنی عه‌شایه و ده‌سته‌و
ئه‌ژنۆ دانیه‌ستوه، جا ئه‌مانه چۆناو چۆن به‌یه‌ک ئه‌چن.

خانه

خاوه‌نی پۆژی، دوایی هه‌ر خوايه
دڵ په‌راگه‌نده، دڵ به‌ره‌للایه

خوا په‌رستی ئه‌مان، له‌ قبول بوونی نزیک‌تره چونکه هه‌میشه بیریان کرد و

ئامادىيە و پەرت و بلاۋىن، خەرىكى ئىشى خۇيان و پەيدا كىردى بۇتۇي خۇيانن،
 عەرمب ئەلئ (أعوذ بالله من الفقر المكب وجوار من لا أحب) واتە: پەنا بە خوا لە
 ھەژارى و لە نىزىكىي ئوھى كە خۇشم ناوئ - ديسانوھ ھاتوھ كە (الفقر سواد
 الوجه في الدارين) واتە:

ھەژارى رووى رەشىي ھەر دوو دىنيانە.

گوئى: "ئەمەيانت بىستوھ بەلام ئەمەيانت نەبىستوھ كە خۇشمەويست - د. خ -
 فەرموويەتى: (الفقر فخري) واتە ھەژارى شانازى منە. ۋەلام دايەوھ: بىدەنگ بە
 مەبەستى سەرۋەرى عالەم - د. خ - بۇ تاقمىكە كە مەردى مەيدانى رەزان و
 مەتالى تىرى قەزان، نەك ئەوانەي كە بەركى پياۋچاكان ئەپۇشن و پارووى كە
 بەخىر ئەياندرىتتى ئەفرۇشن.

چۈرۈنە

ئەي تەپلى بانگى، لە ناوھو بۇش
 بى تۇتۇشور بلى، تەكبىرت جىيە، نىھايەت ھىچە
 رووى تەماع لە خەلك، مەكە گەر پياۋى
 تەزىجى ھەزار، دىنكىش لە دەست و پەنجەت مەپپچە

دەروئىشى نەزان، راناۋەستى و ئارام ناگرئ تا ھەژارىيەكەي نەگاتە كوفر (كاد
 الفقر أن يكون كفرا) واتە: ھەژارى ھىندەي نەماۋە بىتە كوفر، ھەرۋەك چۆن بە
 دەستى بەتال پوۋتىك پۇشتە ناكىرتەوھ و بەبى دەسلەتەش دىلىك ئازاد ناكىرت،
 كى پايە و پلەي ئىمە دەگەيەنئە ئاستى ئەوان و چۆن دەستى بەرز و توانا بە
 دەستى نزم و ناتوانا دەچىت و كەي ۋەكو يەكن؟! ئەي نازانى كە خۋاى مەزن
 لەبارەي خۇشىي خەلكى بەھەشتا ئەفەرموۋئ: (اولئك لهم رزق معلوم) واتە: ئەوان
 بۇتۇي دىارىكراۋيان ھەيە.

خانە

تىنوو لە خەويا، ۋاى دىتە بەرچاۋ
 گشت جىھان ۋەكو، كانىيە لە ئاۋ

کاتێ که من ئەم قسەم بە دەموو بوو، دەروێش خۆی پێ پانەگیرا و جلەوی دەروێشییەیی لە دەست دەرجوو گەزارەیی دەریکێشا و ئەسپی زمان پاراوی و پەوانبێژی تانە و تەشەر و سەرکۆنەکردنێی لینگ دا و گوتی:

"زۆرت بە دەولەمەنداندا هەڵدا و زۆرت قسە پەرت و بلۆ کردن، وات لێ کردن، تریاکێ هەزاران بن، یا کلیلی ژووری زەخیرە، کۆمەلێکی لەخۆبایی و فیزگەرە، خۆ پەسند و سل و چەمووش، که هەر خەریکی کۆکردنەوی دارایی و سامان و پارەن، و تینووی پلە و پایە و خۆدەرخستن، بە زۆرەملێ نەبێ هەزاران نادوین و بەسووکی نەبێ سەیریان ناکن. زانیانیان بە سوالکەر دیتە بەرچاو. پێیان وایە ئەو سامان و پلە و پایە هەیە بە میرات بۆیان ماوئەو و هەر لە زگماکەو هەیانبوو، جێتو بە مردووی هەزاران ئەدەن، لە سەرەوێ مەجلیسان دانهێشن، باوەریان وایە، لە هەموو کەسێکەن باشتەرن، دڵسۆزی پێشانێ کەس نادەن، لە پەند و نامۆگاری زاناو دانایان بێ ناگان و گوێیان نادەنێ که گوتووین: "ئەوێ بەخوایەستی لە خەڵکانی تر کەمترە و بەلام دەولەمەند و ساماندار و دیارترە، ئەو هەر بە دیمەن بە تواناترە، دەنا لە راستیدا پیاوێکی بێ دەرمەتان و کلۆل و هەزارە.

یەک تاکێ

گەر کەودەنێک بەسامان، فیزکا لەسەر دانایەک

بەقوونی کەرتی دانێ، با گای عەنەبەرینیش بێ

گوتم: قسە سووک بەوانە مەلێ و خراپەیان پێ پەوا مەبێنە که خاوەنی بەخشش و مووچە و بەراتن و دەست و دڵ والێن"

وہلامی دایەوہ: "بەھەلە جووی، ئەوانە نۆکەر و ملکەچی پارەن، بە چ کەلک دیت کہ ئەمانە وەک هەوری ئاوس و پەن، بەلام دانابارتەن و وەک سەرچاوەی هەتان و پروناکی نادەنە کەس، ئەوانە سواری ئەسپی توانایین و بەلام لێ ناخوین و هەنگاوێک لە پێی خوادا ناھاتین و درھەمێک بێ خۆیادان و خۆھەلسەنگاندن و جێتو نادەن بەکەس، ئەوانە بە رەنج و ئازار و ماندووویون سامان کۆنەکەنەو و بە قەرچۆکی و رۆنی و پەزیلییەو دەپارێژن و لە دواییشدا بە پەرۆش و غەم و حەسرەتەو بەجێی دەھێلن هەروەک گەرە پیاوان گوتووین:

زێڤ و زیوی پیاوی قرچۆک ئەوکاتە لە ژێر خاک دیتە دەرەوه که ئەو بۆ خۆی
چووێ ژێرخاکەوه"

خانه

دارایەك كۆكەت، بەرھنج و بە ئێش
كە یەكێ تر هات، ئەیبا بەبێ هێش

پێم گوت: "هێچ لەبارەى قرچۆكی ساماندارانەوه نازانی و ئاگات لێیان نییە،
تەنیا بە هۆی سۆلكردنیتووە نەبێ، دەنا هەركەسێك واز لە چاوچنۆكییە بێتێ ئەوجا
دەست و دڵ و الایی و قرچۆكی بۆ دەرئەكەوێ، سەنگی مەحەك ئەزانێ زێڤ چیبە و
سۆلكەر دەزانێ قرچۆك كێیە.. گوتی: "لە تاقیكردنەوهی خۆمەوه ئەوه ئەلێم،
دەست و پێوەند و خزمەتکاری دڵرەق و بێ ئابروو لەبەر دەرگایانیان دادەنێن تا
دەست بەسینگى پیاوچاك و ئازیز و ئاومزدارانەوه بنێن و بڵێن مال كەسى لێ
نییە، بەراستی راستیان گوتووێ.

خانه

ئەوهی كە بێر و هۆش و خاوەنى كەمال نییە
بە دەرگاوانەكەى گوت، بۆ كەس لە مال نییە

گوتم: لەبەرئەوهی ئەمانە لە دەست سۆلكەرەن هاتوونە گیان و وەزالە هاتوون و
ئەقڵ دەبێرێ كە ئەگەر لێ بیابان بێی بە دوو و چاوی گەدایانی پێ بێی پێ.

هۆنراو

چاوی چاویرسى بەمالی دونیا
پێ نابێتەوه، وەك بێر بە شەونم

لە هەر كۆتێك كەسێك دیت هەژاری و تالی و سوێری چەشتووێ و بەهۆی
چاوچنۆكییەوه خۆی دەهاوێتە ناو كاری مەترسیدارو پێ تەلەزگەوه و لە سزای
دواڕۆژ ناترسیت و هەراسان نابیت و پەوا و ناپەوا لە یەكتر جیا ناكاتەوه و
نایانناسی.

پارچه

که سهگ کهسته که گلیکی، له پر و سهری کهوئ
دانه چلکي له خو شيبان، وا نه زانی ئيسقانه
گهر دوو کهس مردويه کيان، له سهر شانی دانايي
پياوی چا و چنوک پتي وايه، نه و هس هر نان و خوانه

به لام خاوهن سامان و دارايی دنيا به چاوی لوتفی خوا سهر کراوه و ناوړی لي
دراوخته وه و بهر هوا و نار هوا ئاگادار کراوه. من هيشتا ئم و ته يه م ته و او نه کردووه
به لکه و بورهانم بق نه هيتاويه وه هيوادارم ئينسافت هبتي، داخوا هرگيز ديوته
دهستي نزايه که به شانوه به سترابيته وه، يا بي تاوانتيک له بردهم دهرگای زيندانا
دانيشتي بي يا بي گونا هتي پرده ي ئاپرووی درايي ياده ستیک له مه چه که وه برابي،
نه گهر له بهر هه زاريه نه بووي؟ شير هپياوان که پتيويستي ناچاری کردوون، له
کوناندا گيراون. له وانه شه يه کتيک له دهر ويشان نه فسي نه ماره ي داوايه کی لي
بکات و نه ویش نه تواني خو ي له بهر راگري توو شي گونا هتيکي بي، چونکه زگ و
کير چمکانن واته: دوو مندالي به زگيکن، تا يه کتيکیان، دانيشتووه نه وه ي تريان به
پتيويه، بپستم دهر ويشتيک به سهر کارکي خراپه وه گيراوو، له که ل
شهر مزاريه شيدا له بهر دهاراني دهرسا، گوتي: موسلمانينه! تواناي ژن
هيتانيم نييه و خوشم پي راناگيري چ بکه م؟ (لا رهبانية في الاسلام) واته: رهبني
له ئيسلامدا نييه.

نه وه ي که هوي هتوري و نارامي خوا پيدا وانه نه وه ي که هه موو شه ویک
خهرامانتيکیان له بهر و باو هشدایه و رژانه جوانتيکیان له ژوور سهره وه ي که پوړي
رووناک له جواني نه و خوانه شهر مزاره و دهست له سهر سينگه و سه ولي
خهرامانیش له حسر هتا پتي له قورايه.

خانه

چهنګي ناوخته، خو پني نازيزان
به عهتابی سوور، سهر په نجه ي پهنگان

جا بڙيه پهوا نيبه له گهڻل جوان پوخساريكي وادا له خراپه بگړيت و پروو بکاته
نارپهوايي.

پهک تاکی

دلېک پهری بهه شتی، بفرېتنی و یه غمای کا
کهی ئارو نه داته وه، له بتانی یه غمای^۱

هژنراوه

نوهی که خورمای ته پی، له بردهم و ده ستابی
بهرد ناهاوېته لقی دارمیتو و هیشووه تریان
به زوری نه دارو ده ست کورته کان له گونا هانه وه ده تالین و برسی یانیش نان
ده فرېتن.

پهک تاکی

سهی دې که گوشتی، چنگ کوت ناپرسی
ئی حوشتی سالحه، یا کهری دمجال
چندان ژنی داوین پاک و پروو سوور له بهر هژاری و نه داری که وتوونه ته نیو
داوی داوین پیسی و ناوی پر نرخي خوځیان داومه بهر بای پیسوايي.

پهک تاکی

له گهڻل برسی یه تی، هیزی پاریز نامیني
هژاری جله، له دهستی ته قوا ده ستیني
نوهی که کوت، دهرگا له پرووی هژاران دادمخن، حاته می تایی که له
بیایان دادمیشت، نه گهر له شاریکدایه لافاو و هیرشی که دایان کراسیان
له بهردا ونجرونجر دمکرد.

۱. یه غما: له تیوه ډیری یه گمدا بهمانای تالانه، له دوهمدا - بهمانای شاری یه غمای
تورکستانه که به ژنی جوان بهناویانگه.

ههروهك له كتيبي (طيبات^١) دا نووسراوه .

يهك تاكي

له من مهناوړه با كهمسي ديكهش نهكهن تهماشه
لهلای گهدياتن چوڼ دمتواني خيري كهي حاشا

گوټي: "نا، من بهزهيم بهحال و بالي نهواندا دپتهوه".
گوټم: "نا هسرهت و داخ بۆ مالي نهوانه دمخويت. ئيمه لهناو قساندا
ههردووكمان يهكانگير بووين، ههرا داسيكي لهسهه تهخته شترمنجي جوولاند،
من به داسيكي تر، كشم پي له شاي دمكرد و به ئهسپيک دام ئهپوشي، ههتا
ئهوهي له خورجيتيدا بوو هيچي پي نهما و دوا تيري تيرداني بهلگهكاني
هاويشتن.

پارچه

له حاندهيشرشي نهو دهم ههراشه
وريات له خوت بي، مهتال فري نهدهي
له ههراوهوريا و فيششال بهولاوه
چي ديكه نيه و توش گومان نهبي
نهو قسهزانهي دهمودوو تهپهش
دمست بهچهكهوه لهبهه دهركييه و قهلاش چولهوي

تا له نهجاما بهلگهي پي نهما و كۆلم پي دا، نهوجا كهوته قسهي بي كهلك و
وهك نهزانان كه بهلگهيان بۆ بهرگري پي ناميني، زنجيري دوژمنايهتي و هكار
ديخن و وهك نازمري^٢ بت تراش كه لهگهال كورمهكيدا نهيتواني و بهبهلگه پتي
نهوترا و دهرهستي نههات، بهشه پي بۆي ههستا و گوټي:

١. طيبات: ناوي كتيبيكي تري "سهدي" يه .

٢. نازمير باوكي ئيبراهيم پيغهمبره.

(لئن لم تنته لأرجمنك) واته: ئەگەر نەبیریتەوه بەرد بارانت ئەکەم. کەوتە جێتۆدانیم و ئەمنیش لە دەمیم دایەوه و یەخەیی گرتم و ئەمنیش چەناگەیم گرت.

پارچە

من و ئەو ھەر دووک بەیەکدا ھاتین
خەڵکیش لە دەورمان، شادان و خەندان
لەوتە ئیمەش پەنجەیی سەرسامییان
ھەموو بەجاری خستۆتە بەر دان

بە کورتی دەمەقالتی ئەم قسە و ھەرایانەمان بردە لای قازی و بە دادوھری
حوکومەتی قایل بووین، تا دادوھری موسلمانان مەسلەتێکی بکات و دارتکی
بەنتیوان ساماندار و ھەزاراندا بێنێ، قازی کە حاڵی ئیمەیی بەو جۆرە دیت و
قسەکانی ھەر دوولامانی بیست سەری بردەوه ناو یەخەیی بیرکردنەوهی خۆی و
دوای لێ وردبوونەوه و تێپارمانتێکی ژۆر سەری ھەڵتێناوە و گوتی:

ئەیی ئەو کەسەیی کە ستایشی دەولەمەندانێ کردووه و جەفا و خراپە و ناسازی
ھەزاران گوتووه، ئەوێ بزانی کە لە ھەر جێیەک گۆل ھەبێ دپکیش ھەیە و
لە ھەر جێیەک مەیی لێبێ سەرخۆش و مەستیشی لێیە و خەزەنش لەکوێ بێ
ماریشی لێیە، گەوھەری شەھواریش نەھەنگی ئادەم خۆری لەگەڵە و خۆشی و
بەختەوھری دنیايش ژھەرو پتوھەدانی دنیايشی لە دوایە. خۆشی و پابواردنی ناو
بەھەشتیش دیواری دەردو نازار و نارێھەتی دەوری داوہ.

خانە

جەوھری دوژمن چی بکاتن، گەر نەکا دلخواھی دۆست
گەنج و مار و دپک و گۆل، شادی و غەم پێکەومن

ئەیی نابینی لە باغاندا داری بۆن خۆش و داری وشکیشی تیاہ، دەولەمەندانیش
پیاوی ناسو پاسگوزار و نیعمەت ناشوناسیان تێدایەو لە ریزی دەرویش و
نەدارانیشدا پیاوی بەتوانا و خۆراک و کڕووزاوشیان تێدایە.

خانه

گەر دهنکه شهونم هه مووی دور ئه بوو
وهک موورووه که ره، بازار پر ئه بوو

نزیکانی هه زرمی باری گهره و بلندپایه، ساماندارانی دهرویش رهوشت و دهرویشانی دهوله مهند هیممهن. چاکی دهوله مهندانی ئهوانه غه می هه ژاران دهخۆن و چاکی دهرویشانیش ئهوانه دهوله مهندانیان لا سووک و که مه (ومن یتوکل علی الله فهو حسبه) واته: ئهوهی پشت به خوا بیهستی هه رهویشی به سه دواي ئه مه، قازی پرووی سه رزمهشتی له منه وه برده وه سه رهویشی و گوئی: "ئهی ئهوهی که گووتوته! دهوله مهندانی هه رهویشی که هیممهن کورت و بی دین و خراپن، دهسته یهکی دهوله مهندانی له و جۆرهی تو ئه لێی هه، که هیممهن کورت و ناشوکر و نیعمهت نه ناسن، هه رهویشی گهر و له سه ره یهکی دانه نیتن و ناخۆن و ناشیده ن به کهس، هه رهویشی: ئه که ره باران نه بارێ یا گهر ده لول و تو و زریان دنیای هه لگرت، له به ره بوونی سامان و دارایی خۆیان، گوئیان له تهنگزه و سه غله تی هه ژاران نییه و له خوای گهره ناترسیتن و ئه لێن:

خانه

ئه که ره یهکی تر له به ره نه بوونی، بیهتن هیلاک
وا من به له مم هییه و له ترسی، زریانم چ باک

هۆنراو

(ژنانی ناو که ژاوهی، سه ره پستی حوشتیه مییه
ئهرپیان نه دایه وه، له وهی پۆچوو له لدا)

خانه

ناکه سان بهریان که هینا ده ری
ئه لێن چ غه م گهر، گشت عاله م به ری

ئەو ئەر تېرە و تاقم و كۆمەلەن كە بېستەن، تېرە و تاقم و كۆمەلەنكى تېرىش
 ھەن، سفرەم خوانى بەخشىيان پاخشووە و بەدوای دەنگ و ناو و ناویانگەمەن و
 خوازىارى لىببوردنەن و خاومەنى دنيا و رۆژى دوايەن، ھەك بەندەمەنى ھەزەرتى
 پاشاى عالەم، پەشت و پەنا قايم بە خۆشەويستى خاويى، سەرکەوتوو و خاومەن
 دەسلەت لەناو خەلکى، پارىزەرى سنوورى ئىسلام مىراتگرى مولكى ھەزەرتى
 سولەيمان، گەرە دادپەرورە پاشايانى زەمان خاومەن زەفرەى دنيا و دین
 (ئەتەبەگ ئەبوبەكرى كورەى سەعدى كورەى زەنگى) خوا رۆژ و رۆژگارە پايدارتر
 كات و بەيداغى ھەر بەرز و شەكاوہ بېت.

پارچە

ھېچ باوكتىك ئەر رىزدارىيەى لەگەل كورەى خۆى نەكرد
 كە دەستى بەخشىشى تۆ دای بە بنەمالەى ئادەم
 خوا ويستى كە پىررۆزىيەك، بەو جىھانە ببەخشى
 وا تۆى بەرمەمتى خۆى، كرده سەردارى عالەم

قازى كە قسەى گەيانەنە ئېرە، لە قەلەمرەوى گومانى ئىمەدا ئەسپى زىدە
 رۆزىيەى لىنگ دا، سەرمان بۆ فەرمانى قازىيەتییەى دانەواند، چاومان لە دەمەقالى
 و ئەومەى لە نىوانماندا پرووى دابوو بۆشى، پتى ئاشتەوايىمان ھەلبىزارد، لە
 لىببوردەمىدا سەرمان لەسەر پتى يەكتەرى دانا و سەر و پرووى يەكتەرىمان ماچ كرد
 و گفتوگۆكەمان بەم دوو خانەيە دوايى پتى ھىنا.

پارچە

گەمەى لە سوورەى گەريوون مەكە، ئەى كاكى ھەرويش
 لە چارە پەشیتە گەر بەم شىپوازەوہ ھەمى
 ئەى ھەلەمەند ھەتا ھەست و بىلت والایە
 بخۆ و ببەخشە كە تۆ، دنيا و ئاخىرەت ئەگرەى

دەرگهی ههشتهم

له سهەر پهیرهوی ههلسووړاندنی ژيان

۱- پهوشت

مال بۆ ئاسوودمیی ژيانه، نهک ههر بۆ کۆکردنهوی، له دانا پهکیان پرسى، کى بهختیاره و کى بهدبهخته؟ وهلامى دایهوه: "بهختیار ئهوکهسهیه خواردی و چاندی و بهدبهختیش ئهوهیه مرد و بهجی هتشت."

خانه

نوێژ له سههر کهمى مهکه، که پۆی و هیچی نهکرد
له کۆکردنهوی مالدا خۆی دانا و هیچی نهبرد

"موسا" سهلامى خواى لى بى - وای ئامۆژگاری قاروونی^۱ کرد: (أحسن كما أحسن الله إليك) واته: چاکه بکه وک چۆن خوا چاکه له کهلدا کردی - بهلام نهیبیست و نهجامهکهیت بیست.

پارچه

ئهوهی چاکه نهکرد کۆ، له کهل درهم و دینار
دواى سههری مهرگی خۆی، بهدینار و درهم کرد
که ئارهزوی دهسکهوتی، پۆی دنیا و ناخیرته
کهرم بهخه لکی بکه، چۆن خوا به تقی کهرم کرد

عهرمب دهلی: (جد و لاتمن لأن الفائدة إليك عائدة) واته - "بهخشه بى ئهوهی منهت بکهی، راستیه کهی سوودی بۆ تۆ دهگهڕێتهوه".

۱. ناوی یهک له دهولهمندانی کۆنه، داراو سامانیکی زۆری ههبوو.

پارچه

داری سه‌خاوت له کوڅی په‌گی کرد
به ناسمانا چوو، لق و پڅی ئه
نه‌گر به‌یوای، له به‌ری بخوی
به‌منه‌ت به‌لاوه‌ی، مه‌نی قه‌دی ئه

پارچه

سویاسی خوا که، سه‌رکه‌وتی به‌خیر
له به‌خششی خوی نه‌کردی بی به‌ش
شانازی مه‌که، شا خزمه‌ت نه‌که‌ی
بق به‌رده‌وامیت، سویاس که پیشک‌ش

۲- ره‌وشت

دوو که‌س ره‌نجیان به‌با چوو، به‌ک‌کیان مالی کو کرده‌وه و نه‌یخوارد. ئه‌وی تر
ئه‌وه‌ی فیری بوو کاری پی نه‌کرد.

دوو تاکی

تو هر چه‌ندیکی، فیری و بزانی
ئیشی پی نه‌که‌ی، دیاره نادانی
نه‌ته‌به‌ زانا و نه‌ ناقل ئه‌بی
چواری باریکی، کتیب لی بکه‌ی بار
جا ئه‌وی بی میشکه، چووزانی پشتی
چی لی نراوه، کتیب یا باره‌دار

۳- پهوشت

زانين بڼه ټاين په رومړه مکرډنه، نهک بڼه دنيا خوارډن.

خانه

نښه زانين و زوهد و پاريز و ته قواي خوي فروت
چوځينکي زور گورده و هکړه، به لام همووي سوت

۴- پهوشت

زانايه کي خوځنه پاريز، کوډريکي چرا به دهسته (بهدي به هو لايهتي) واته: پتي
پي دمرمکا، به لام خوي پي دمرناکات.

خانه

بي سووده نښه ژيني خوي دپړاند
هيچي نه کړي و زيري خوي چواند

۵- پهوشت

ولات به دانا و زانايانهوه جوانه و ټاين به خوځپاريزانهوه، پاشايان پتويستيان به
ناموزگاري دانايان زياتره، له چوونه پيش و نزیکبونهوهي دانايان له پاشايان.

پارچه

نښه پاشا نه گره پهندي ببيسي
له ناو دنيا دا، پهندي وانيه
کار هر بسپيره، به پياوي دانا
هرچند کار، نيشي پياوي وانيه

۶- پهوشت

سي شت بي سي شت، پايدار نابي: مالي بي بازگانې و زانين بي ليکولينهوه و
گفتوگي، کيشوهر وولات بي سياست.

پارچە

كاتى به دهمودوى خوش، دلى كەسپىكت ڤاو كرد
به تورمى بىدوينى، بلى خۆلت له چاو كرد
چونكه سەر گۆزه نەبات، تالى گوزالكى نابا
هەر چاكەيك وابيكەى، يانى هەمووت له ئاو كرد

۷- رهوش

بەزەيى هاتنەوه به پياوخراپاندا ستمه له پياوچاكان و لىبوردينش له زۆرداران
ستمه له هەزاران.

خانه

ئەگەر بەدكارى بلاوتنیهوه، وەكو پياوچاكان
بەمالى تۆوه تاوانى ئەوتق ئەكا، بى پايان

۱- پەند

پشت به دوستايەتى پاشايان و ئاوازي خوشى مندا لان نابەستريت، كه ئەميان به
خەيالێك و ئەويان به خەويك دەگۆرێن.

هۆنراو

دلى خۆت مەدە يارى هەزار دوست
گەر بىدەى داوتە، بۆ جودايى خۆت

۲- پەند

هەموو نەيتنیهكانت به دوست و خوشەويستەكەت مەلێ كى دەلێ نابیتە دوژمن و
هەموو خراپەيكيش له گەل دوژمنندا مەكه، نەوهك ببيتەوه دوستت.

۳- پەند

ئەو نەيتنیهى شار دووتەتەوه لای دوستەكەتى مەدرکینه، با دوستێكى راستيش
بیت، چونكه ئەويش دوستى هەن و ئیدی هەروا بەزنجیره يەك به نواى يەكدا.

پارچه

بى دهنكى چاتره، له وهى كه نابى
 جيت له دلدايه، كه سى ببببستى
 له سه چاوه وه، بهرى ناو بگره
 كه جوكا پر بوو، كپيه ببببستى

خانه

قسه يه كه به نهينى، كه نابى بگوتى
 هرگيز له ناو خه لك، ناشى بگوتى

۸- رهوش

دوژمنى بى هيز كه دپته ژير بار و خوى به دوست پيشان دها مهبستى هر
 نهويه ببببته دوژمنكي به هيز و توانا و گوتويانه نهوه پشت به دوستايه تى
 دوستان نابببستى، چ جاى دلنبايى له دمه لاسكوى دوژمنان،

۴- پند

نهويه دوژمنى بچووكى خوى به گم بزانى، وهك نهوه وايه ناگريكي گزى
 پشتگوئى خستبى.

پارچه

نهمړى نه توانى، ناگر خاموش كى
 كه كمشايه وه، دانگري جيهان
 مهبببته دوژمن، دهست داته كهوان
 تو دايدروو به تير، وهك تيك و دورمان

۵- پند

به جوړيک له نيوان دور دوژمندا بډوئى، كه ناشتبوونه وه شهره زار نه پيت.

پارچه

له نځوان دووکهس، شهې وهک ټاگره
دوو زمان و شوقار، داردهست هه لگره
کهینې بوونهوه هه وال، ههردووکیان
شهرمهنده و پووپهش، ټه بی لهناویان
لهناو دوو کهسا، ټاگر هه لگیرسان
ژیړی نییه خۆتی، لږ بدهی بهسووتان

پارچه

بهسپایی بدوږ، لهگه ل دوستانت
تا گوږی لږ نه بی، دوژمنی خوږنخوار
چی دهیلایی له بن، دیوار وریابه!
نهک گوږیهک هه بی، لهو دیوی دیوار.

۶- پەند

ئوهی ناشتی لهگه ل دوژمنانی دوستی خۆی نهکا بیړی نازاردانی دوستانی خۆی ههیه.

ئهی خاوهن هۆش، دهستت لهو دوسته بشوق
که دانه نیشی لهگه ل، یهکه دوژمنانی تو

۷- پەند

نهگه له بهجیهینانی کاریکتدا دوو دل بووی، ئهو لایه یانی هه لبریره که ئاسانتر
دی به دهستهوه و نازاری که متره.

خانه

به توندی له گهل پیاوړکی نه رما مه که گفتوگو
نوهی له دهرگای ناشتیشته ئدا مه که جهنگ و جو

۸- پهنه

تا ئیش به زیر و پاره پیک بی، ناشی گیان بخه یته مه ترسییه وه، عهره ب ئالی
(آخر الحیل السیف) واته: دواى هموو فیلان ئه وجا نوره ی شمشیره.

خانه

که دهست له هموو فیلانک بوو بنه دهست
نوهدم رهوایه، شیر بگریته دهست

۹- پهنه

به زه میت به بی هیزی دوژمندا نه یه ته وه، چونکه که هاته وه سرخو و توانای
پهیدا کرده وه، ئه و تو نابوئری.

خانه

که دوژمنت بی هیزی دی، به فیز سمیل بامده
میشکه له هر ئیسقانی و له هر کراسی مرده

۹- رهوشت

هر که سیک به دیک بکوژی، خه لکی له به لای وی رزگار دمکات و کابرای به دیش
له سزای خوا.

پارچه

بووردن کاریکی زور جوانه به لام
زامی خه لک مه خه بهر ئیشی مرهم

نەیزانی ئوھەي پەھمى کرد بە مار
سەھەم بوو کردى، لە کوپى ئادەم

۱۰- پەوشت

بەگوێگەردنى ئامۆزگارى دوزمن هەلەيه، بەلام گوێ لى پراگرتنى پەوايه، تا بە
پێچەوانەي ئوھوھە کار بکەيت و ئەمەش راستىيەکەيه.

دوو تاکی

لەوھ بترسە دوزمن پیت بلی ئوھ بکە سادەي
ئوھەک بە دوو دەست لە ئەژنۆي پەقى پەشیمانیت دەي
گەر پێگای راستی هەروەکو تیرت نیشان دا دوزمن
تۆ بەلای چەیدا وەربسەوورپۆه، هەر دوو چاوی من

۱۰- پەند

توورەيی لە ئەندازە بەدەر ترس هێنە و نەرمیی ناومختیش هەبەت بەرە. نەهێندە
توورە و تۆرسن بە لیت پترسەن نەهێندەش نەرم بە بەسەرتدا زāl بن.

دوو تاکی

نەرمش و توندی پێکەوھ دانى
وھەک خوێنگر زام و هەتوان داهەنى
پیاوی ژیر هێندە توندی ناگرئ
تا توورەيیەکی دنیا داگرئ
نە هێندەش نەرم و شلەک و ناسکە
زوو بێشکێتەوھ بەو قوژل و باسکە
نە خوێ زۆر بەرز ئەگریت و ئەروا
نە ئەکەوتە بەر قەسەي بى پەروا

دوو تاکی

لاوژک به باوکی، گوت پیاوی دانا
په نډیکم فیرکه، په نډی پیرانا
گوتی پیاووتی، بکه تا دمتوانی
نه هیلای گورگ لیت، تیزکا ددانی

۱۱- په وشت

دوو کس دوزمنی ولات و ناین: پاشای بی سهر و خواپهرستی بی عیلم.

خانه

با پاشای ولات نه بی، سازادیکی فرماندهر
که بق خودای نه بیت، به ندهیه کی فرمانبهر

۱۱- په نډ

له سهر پاشا پیویسته که متر له به نده کانی خوی تووړه بی و زیده پوی له
تووړه بوونیدا نه کا به سهریاندا، تا دوسته کانی خوی باوهر و متمانیه یان پی
بمینی، ناگری قین و تووړه یی له پیشدا له خاونه کی بهر دهیت، پاشدان که
زمانه کی کیشا نه و جا ده گاته دوزمن یا هر نایگاتی.

دوو تاکی

ناشی ناده می، که تو له خاکی
بنییه که لالت، توندی و بی باکی
توی هینده توند و وا سهره لگری
دیاره له خاکی، تو له ناگری

پارچه

له شاری بهیله قاندا^۱، سهرم له عابیدیک دا
پیم گوت: به زانینی خوت، له نه زانینم پاک که
گوتی برۆ: وهکو خاک، ئارامگر به ئهی فهقی
یاخۆ هه رچیت خوتندوو، تیکرا هه مووی ژێرخاک که

۱۲- رهوش

به دخوو به دهست دوژمنیکه وه گرفتاره، بچیت هه شویتیک له دهست سزای ئهو
رزگاری نابێ.

خانه

که ره له دهست دهستی جهفا، به دخوو بچته ئاسمان
له دهستی خووی بهدی خووی، هه میشه بهر به لایه

۱۲- پهند

که دیت بهر بلای که وتووته ناو سوپای دوژمنه وه، تۆ خوت کۆکه ره وه، به لام که
دیت ئه وان کۆکن تۆ بیر له په رت و بلای و ناخوشیی بکه ره وه.

پارچه

برۆ له گه ل دۆستان، بهی غه می دانیشه
که له نیو دوژمنانت هه لایسا هه را و جهنگ
به لام هه رکه هه ست کرد، له گه ل یه کا هاودهنگن
دهست له سه ر که وان دانی و قایم بکه قه لای سه نگ

۱۳- رهوش

کهینی فیله کانی دوژمن سه ریان نه گرت، زنجیری دۆستایه تی پادته کینی و ئینجا

۱. بهیله قان: شاریکه له ئێران له میانی شیروان و ئازربایجان.

له ژیر پردهی دوستایه تیدا، کاریکی وا دمکات هیچ دوژمنیک نه یکردبئ.

۱۳- پەند

سهری مار به دهستی دوژمن پان کهوه، چونکه یه کییک لهم دوو که لکانهی لیوه سهر
هه لدهدا، نه گهر دوژمن سهرکهوت ئه وه ماره کهت کوشت و نه گهر مارمکش
سهرکهوت، نه وه له دوژمن رزگار بووی.

خانه

له رۆژی جهنگ دلتیا مهب، له دوژمنی بئ هیز
میشکی شیر دهردهیتئ، که دهستی له گیان بهردا

نامۆژگاری

نه گهر زانیت هه والیک دلی که سیک ئازار دهدا، تو مهیلی و لیتی بیدهنگ به، با
یه کیکی تر بیلئ.

خانه

بولبول موژدهی به هار بیره
هه والی بهد، به کوند بسپیره

۱- پیشبینی

پاشای له سته مکار (خیانته) ی کهس ئاگادار مه که تا به ته واوهنتی دلتیا نه بی،
دهنا بق نه مانی خۆت تی دهکۆشی.

هه له بست

قسه حازرکه، جا وهره گوشتار
که دیتت قسه ت، وا نه کاتن کار
کوتن له گیانا کار نه کا، به دوان^۱
به لام خۆت به پەند مه ده، به زمان

۱. دوان: قسه.

۱۴- پەشت

ئەوھى ئامۇزگارى خۇ پەسندىك بىكات، خۇ پىتويستى بە ئامۇزگارىكارىكە.

۱۴- پەند

تەفرەي دوزمن مەخۇ و بەخۇنازىنى ستايش گۇيان مەكپە كە ئەم داوى پىسقى
ناوئەتەو و ئەو دامەنى چاۋچىنۇكى كرتوۋەتەو.

۱۵- پەشت

پىاۋى گەۋج پىداھەلەدانى لا خۇشە، ۋەكو لاشەيەك لەلاقەۋە فوۋى تىكەي قەلەو
دەرگەۋى.

پارچە

گۈڭ مەدە دەنگى مەدى چاپلووسان
كە بە ھەرزانى، سوۋدى لىت ئەۋى
گەر رۇژى نىيازىت نەگەياندە جى
دوۋ سەد قات ھەلەت دەۋمىرى ئەۋى.

۱۶- پەشت

تا وتار خۇيىنىك پەخنى ئەۋى نەگىرى قسەكانى پوخت نابن.

خانە

خۇت ھەل مەكىشە، بە جوانى گوفتارى خۇت
بە ئافەرىنى نەزان و يا بە پىي ئەفكارى خۇت

۱۷- پەشت

ھەموو كەسىك ئەقلى خۇى لا تەواۋە و مندالىي خۇى لا جوان.

پارچه

جوو و موسولمانیک کیهوتنه گفتوگو
پیکهین گرتمی له مشتومریان
موسلمان ئیگوت: ئهگەر وا نهبوو
وهک جوولهکویهک دهرچم له جیهان
جوو ئیگوت: سویندیی به تهرات نهخۆم
وانهیی بمرم، وهک تۆی موسلمان
گهر لهسهر زهوی دانا نهمیئی
کس به نهفامی خۆی نابا گومان

۱۸- رهوشت

ده پیاو لهسهر خوانیک نهخۆن، به لام دوو سهگ لهسهر که لاکیک پیک نایه.
چاوبرسی به جیهانیک ههر چاوبرسییه و کهچی پیاویکی قانیع به نانیک تیره،
دانایان کوتووینه: ههزاری به قهناعت چاکتره له دهوله مهندي به سامان.

یهک تاکی

پهخۆلهیی تهنگ رهنگه، بهنانه وشکیک پری
به لام سامانی دنیا، پر ناکاتن چاوی تهنگ

دوو تاکی

باوکم که سووری ژینی تهواو بوو
ئهه تاکه پهندهی پی گوتم و دهرچوو
شه هومت ئاگره، پاریزی لی بکه
ئاگری دۆزهخ له خۆت خوش مهکه
به رگهی ئهه ئاگره سووره ناگری تۆ
ئاو بهم ئاگره دابکه ئیمرۆ

۱۵- پەند

ھەر كەستىك لەكاتى توانايدا چاكا نەكا، لە بى توانايدا سەختى ئەبىنى.

خانە

لە ھەردەم ئازار، بەدبەختتر نىيە
لە لىقەومانان، كەس يارى نىيە

۱۹- رەوشت

ھەر شتىك زوو پەيدا بىي، زۆر نامىنىتەو.

پارچە

بىستم كە گلى، رۆژھەلات ئەكەن
بەماوھى چل سال، بە كاسەى چىنى
لە ھەردەشت پۆژى سەدى وا ئەكەن
بۆيە لىرە كەم نەرخيان ئەبىنى

پارچە

جووچكە لە ھىلكە دەرھات، لە رسقى خۆى ئەگەپى
ئادەمىزاد نىيەتى، تەمىز و ژىرى و زانين
ئەم كە كاتى كەورە بوو، بەھىچ شتىكى ناكا
ئەو لە گشت شت تىپەپى، بە كەورايەتى و بە تىن
ئاوتنە لە گشت جىيەك، ھەيە بۆيە بى نەرخە
لەعل دژوار دىتە دەست، بۆيە بەنەرخە و سەنگىن

۲۰- رەوشت

كار بە لەسەرھۆيىيەو دىتە دەست، پىاوى بەپەلە زوو ئەكەوئ.

دوو تاکی

به چاوی خۆم دیم، له چۆل و بیابان
ئاهیسته^۱ پێش کەوت، له خۆشڕۆی رههوان
ئەسپی رههوانی خۆشڕۆ مایهوه
وشرهوان هتدیش، هەر نهپسایهوه

۲۱- رهوشت

بۆ نهزان هیچ شتیکی له بێدەنگی باشتەر نییه و ئەگەر ئهوهشی بزانیایه نهزان نهئهبوو.

پارچه

فهزڵ و کهمالت، گەر نییه وا باشه
ئاگات له زمانی خۆت بێ له زارا
پیاو هەر زمانی خۆی ریسوای ئەکا
گوێزی بێ کاکل، سووکە له بارا

پارچه

شیتێک کەرێکی مەشق دانهدا
هەر هەولی له گەڵ ئەدا به دایم^۲
داناوەک گوتی: نهزان خەریک چی
لەم کارمە سەل کە، له لۆمە^۳ لایم^۴
چوارپێ له تۆوه قسە فێر نابێ
بێدەنگی فێر به، تۆ له بههائیم^۴

۱. ئاهيستە: لەسەر خۆ. یا ئەوهی هتدی هتدی دەر وای.

۲. دایم: هەمیشە، بەردەوام.

۳. لایم: لائەم: لۆمەکەر

۴. بههائیم: ئازەل، چوارپێ.

دوو تاکی

ورد نه بیتهوه په کییک له جوابدان
زوری بی جی دیت، گفتوگوی له قسان
وهره یا قسه ریک خه ویک دانا
یاخو بیدمگ به، هر ویکو چوارپا

۱۶- پند

هر که سیک له گهل له خوی داناتردا کهوته بینو بهره ی قسان تا خه لکی وایزانن
نوه که سه دانایه، بایزانن که نه زانه.

یهک تاکی

گر یه کییک له تن چاکتر کهوته دوان
چاتریش بزانی، لیتی مه گره پمخنان

۲۲- پرهوشت

نوه ی له گهل به دان هستی و دانیشی، چاک نابیئی.

دوو تاکی

گر فریشته له گهل دیو بکا دوسی
لی فیئر ئه بی ترس و ستم و دل پیسی
له به دان بهدی نه بی، فیئر نابی
بو گورگ پیست دروونهوه هر نابی

۱۷- پند

نه پنی عیبی خه لکی دهرمه خه، نه ویک ریسوایین و ناویان بزپئی و توش بی متمانه
بیت.

۲۳- پموشټ

هر کسې فېرې زانست بوو و کارې پې نه کړد و مکو نه و وایه گایه کی له جړوتیدا
لې خوړېټ و ټو نه و مښتې.

۲۴- پموشټ

له له شې بې دلوه خوا پهرستی ناکړې و له توپکلی بې ناوک و کاکله و مښ کالآ
پیدا نابې.

خانه

زور بالای جوانی ژیر په چو چار شپو
که دهر کهوت ناسیت، پیرمونه دی دپو

۲۵- پموشټ

نه گهر هموو شوپک "قدر" نه بوو، شهوی "قدر" بې قدر نه بوو

خانه

بهرد همووی له علی به د مخشان بووایه
بهرد و له عمل نه بوو په ک نرخیان بووایه

۲۶- پموشټ

نه هر کسې به دیمه ن جوانه پموشتیښی باش و دروسته، کار له دهر وندایه،
نه وک له پیسته.

پارچه

تو نه توانی به یه ک روژ تی بگهی خووی پیاو
که گه شتو ته کوئ، له پایه کانی علوم
به لآم له بیر و هوشی نرخیان مبه و مغروم
که گیانی پیس به چن دین سال نابې مه علوم

۲- پیشبینی

نوهی بهگز گوراندا بجی خوینی خوی نه ریژی

پارچه

ئەگەر تۆزۆر خسۆت بە زل بزانی
راستیان گوت: خێل یەک ئه‌مینی به‌ دووان
زوونی— و جوانت، ئه‌مینی شکا
که شه‌ره قوچت، کرد له‌گه‌ڵ به‌ران

۲۷- ره‌وش

په‌نجه له‌گه‌ڵ شیر لیكدان و ده‌ست بق شمشیر بردن کاری ئاقلانه نییه.

خانه

شه‌ری و زۆره‌ملی مه‌که له‌گه‌ڵ مه‌ست
به‌ر له سه‌ر په‌نجه، بخه باغه‌ڵ ده‌ست

۲- پیشبینی

لاوازیک له‌گه‌ڵ به‌هیزی‌کدا زۆرانبازی بکا، یاری دوژمنه بق نه‌مانی خوی.

پارچه

که‌ی سایه په‌روهر، توانای هه‌یه
بیته مه‌یدانی شه‌پکه‌ران له جه‌نگ
بازوو سست شیتته، که په‌نجه باوێ
په‌وه‌په‌وه‌ی پیاوی ئازا و ئاسن جه‌نگ

۲۸- ره‌وش

هه‌رکسێ گوی له ئامۆژگاری نه‌گرتت، حه‌زی له سه‌رکۆنه‌کردنه.

خانه

که ئاموژگاریت نه هاته گوئ
که گلهم لی کردی بیدمگ به له جی

۱- گوتهی جوان

بی هونهران چاویان هه لئایه هونهرمەندانی پی ببینن، ههروهکو سهگی بهره لالا که
سهگی راوی دیت، ئهیکاته ههرا، به لام ناشویرئ بیته پیتش. پیاوی سبله که
نهیوانی دهرهستی هونهرمەند بیت، به پیسییهوه ئهچیته پیستییهوه.

خانه

پیاوی سبله غهیبهتی خۆی هه ئهکا
چونکه کاتی پووبه پرو لاله زمانی

۲۹- پهوشت

ئهگه ستهم و ئازاری سک نه بوايه، ههچ بالندهیهک نه ئه کهوته ناو داوی
راوچییهوه، به لکه راوچی هه خۆی داوی دانه نابایهوه.

۳۰- پهوشت

دانایان درهنگ ئهخۆن و خواپهرستان نیوهتیر و زاهیدان مهمره و مهژی و لاوان تا
لهگه ئهگرئ و پیران تا ئارهقه دهکه نهوه و به لام پهنه و قهله ندهران ئهوهنده
ئهخۆن تا هه ناسهیان لی دهرپئ و نان و پسقی کهس له سهه سفره نامینئ.

یهک تاکی

بهنده و دیلی سک، دوو شهو ناخهوی
له بهر گه دهی پر، وه له دل تهنگی

۳۱- پهوشت

پرسکردن به ژنان مائ ویرانییه و دلاواییش لهگه ل کهنده لاندان گوناوه.

خانه

دلّت بسووتی به پلنگی تیژ دان
بی خواییت کردووه به مافی پەزان

۱۸- پەند

ئەوێ دەسهلاتی بەسەر دوژمندا دەشکێ و نەیکوژی دوژمنی خۆیەتی.

خانه

بەرد لە دەستا بی و ماریش لە سەر سنگ
شیتییە رامیتی، یا بکە یەرەنگ

تاقمێک بە پێچەوانەی ئەمەیانەو بە بەرژموند زانی و گوتیان لە کوشتنی
دیاندرا پامان و وردبوونەووە باشترە، لەبەرئەوێ ئیختیارمکە هێشتا هەر ماوێ لە
کوشتن و نەکوشتندا، جا دەتوانی بکوژی یا نەکوژی و دەشتوانی ببەخشی، بەلام
ئەگەر بی پراوەستان بکوژیت لە وانەیە بەرژموندییەک لە دەست دەرچێ و جاریکی
تر قەرەبوو نەبێتەو.

دوو تاکی

ئاسانە یەکیک لە گیان کەمی بی بەش
کوژراو گیانی، ناخریتەو لەش
لە مەرجی ئەقڵی، تیر زەنە وەستان
هەرکە تیر دەرچوو، ناچتەو کەوان

۳۲- پەوشت

ئەگەر دانایەک لەگەڵ نەفاماندا تێوێ گلا، ئەبێ بە تەمای پێژ و شکۆمەندی نەبێت
و ئەگەر نەفامیکیش وە قەسە بێنی و بەسەر دانایەکدا زāl بی پێت سەیر نەبێ
چونکە بەردێکە و هەموو گەوهەریکی ئەشکێنی.

خانه

سەیر نییە گەر دەرنبەڕێ ئەفەس
بولبولێک قەلی، بێتە هاو قەفەس

پارچە

گەر هونەرماندێک لە دەست ئەویاش ئازار ببینی
هەست بە ناخۆشی ئەکا، دڵی پر لە غەم نابێ
بەردی بەد گەوهر، ئەگەر کاسەیی زێڕین بشکینی
نرخێ بەرد زیاد ناکا و بەهای زێڕیش کەم نابێ

۳۳- پەوشت

ئەگەر دانایەک یا هۆشمەندێک لە نێو هەرزەکاراندا قسەیی خۆی بپێ سەرت
سورپنەمینی، چونکە ئاوازی بوربوت^۱ وە سەر دەنگی دەهۆڵ ناکەوێ و بۆنی عەنبەر
لە بۆگەنی سیردا ون ئەبێ.

دوو تاکی

ملی هەلبەری دەنگ بەرزێ نادان
کە دانایەکی، بێ شەرم بەزان
تۆ کە نازانی پەردەیی حیجازی
لەبەر تەپلی جەنگ، نەما ئاوازی

۳۴- پەوشت

گەوهر بکەوتە ئاودەستیشەو هەر بەنرخ و بەهایە، هەروەها تۆز ئەگەر بشکاتە
ئاسمان هەروا سووک و بێ نرخە. پەروەردەیی ناشایان جیتی داخە و ماندوو بوونی
بەفیرۆ چوونە، خۆلەمیش بۆیە جێ بەرزە چونکە ئاگر گەوهرێکی خوازییە بەلام

۱. بوربوت: ئامێریکی موسیقایە

چونکه خۆله‌میش خۆی هونهرێکی نییه هه ره‌ه‌کو خا‌که، نرخی شه‌کر له‌به‌ر ئه‌وه
نییه که له قامیشه به‌لکه خۆی تایبه‌تمه‌ندیی خۆی هه‌یه.

دوو تاکی

سروش‌تی که‌نعان، بێ خیر بوو بێ به‌ر
نرخی به‌رز نه‌کرد، بوونی پی‌غه‌مبه‌ر
هونهر بنو‌ت‌نه، نه‌ک تی‌ره و پ‌ده‌ر
گول نه‌وه‌ی در‌که و به‌رایم له نازمه‌ر

۳۵- په‌وشت

میسک ئه‌وه‌یه که خۆی بۆن بدا، نه‌ک وه‌کو عه‌تار ئه‌لێ، دانا وه‌ک قوتووی عه‌تار
بیده‌نگه و هونهر‌نما. نه‌زان وه‌ک ته‌پلی شه‌ر ده‌نگ که‌وره و به‌تال.

هه‌له‌سه‌ت

زانایه‌ک له‌ناو، که‌وه‌ده‌نان دابی
ئابهم جو‌زه‌یان، گو‌تووه دۆ‌ستان
وه‌ک نه‌وجوانێک، له‌ناو کو‌یران بێ
یاخو‌ق قورئانێک، له‌ناو زه‌ندی‌قان

۳۶- په‌وشت

دۆ‌ستیکی که به عومریک ده‌گیرێ، نابێ به هه‌ناسی‌کی به‌ره‌نجیندرێ.

یه‌ک تاکی

به‌ردێک به‌ چه‌ند سا‌ل ئه‌بی‌ته له‌هل
نه‌که‌ی به‌ پ‌شو‌وێک، بیشکینی به‌ به‌رد

۳۷- پهوشت

نهل به دهست نهفسهوه، وهک پياوی گرفتاره به دهست ژنی جهر به زهو حيله باز هوه

خانه

مالناوایی بکه تو، له خوشی و له خانووی

که دهنگی ژنی تیدا، بهرز نه بیتهوه لهوی

۳۸- پهوشت

برپاری بی هیز فرت و فیل و نهفسوونه و هیزی بی برپاریش نه زانین و شیتی.

یهک تاکی

پاکی و تهگیر و نهقل پیویسته، ئینجا مولک و مال

که مولک و دارای نه زان چه کیکن، بق شهری خودا

۳۹- پهوشت

جوامیریک که بخوا و بیه خشی زور له خوا به رستیکی چاکتره نه خوا و هر داینی.
نهوهی له بهر خاتری خه لک واز له نارمزوه کانی بیخی نهوه له نارمزوی حه لاله وه
که وتووته نارمزوی حه رامه وه.

خانه

عابیدیک گهر بق خودای نهکا، گوشه نشینی

بیچاره له ناوینهی تاریکدا، چ نه بیخی

که کم که مه زور نه بی و دلۆپ دلۆپ ده بیته لافاو، یانی نهوانهی که دمه لاتیان
نییه و بی هیزن، با ورده بهردان کوکه نهوه، تا دهرهت، نهوسا دهماری پی له
میشکی دوژمن دهر بیخی.

هۆنراو

(دلۆپ دلۆپ لەسەریەک، کۆیتەوه، ئەبته نەهر
پووبار لەگەڵ پووباریک، کۆ بۆوه ئەبته بەحر)

خانە

کەم کەم پێکەوه، زۆر دێتە ئەژمار
دەنکە دەنکەیه، گەنم لە غەمبار

٤١- پەوشت

زانا نابێ بێ هۆشیی نەفامان بەحیلم و توانایییەوه بەسەر بەرێ چونکە بۆ
هەردوو لایان زەرەرە، ئەو سامی نامێنێ و نەزانیی ئه‌ویش پتەوتر دەبێ.

خانە

کەر لەگەڵ سێلە بدوێی بەخۆشی
زیاتری دەکا، بەدی و سەرکێشی

٤٢- پەوشت

کوناھ هەر کەسێک بیکا، ناپەسندییە و لە زانایانیشدا ناشیرینترە چونکە زانین
چەکی شەپری شەیتانە و کە خاوەن چەکیشیان بەدیلی برد شەرمەزاریی زۆرتەرە.

دوو تاکی

باشترە پیاویک، نەزان بێ و هەزار
لە زانایەکی، نەکا پارتزگار
ئەو لەبەر کوێری، پێی کەوتە لاپال
ئەم بە دووچاوان، ئەکەوتە چال

٤٣- پهوشت

کیان ههمووی همناسیهکه، جیهان بوونیکه له نیوان دوو نه بووندا نهوانه دی دین به دنیا دمه فروش کهرن، "یوسف" نه فروشن نه دی چ نه کړن؟ (ألم أعهد اليكم يا بني آدم أن لاتعبدوا الشيطان أنه لكم عدو مبين) واته: نه ری نهی بهی ئادم نه دی په یمانم لی وهرنه گرتن شهیتانی نه پرستن، خو شهیتان دوژمنیکي ئاشکرای ئیوهیه.

خانه

به قسهی دوژمن نه تو، په یمانم دوستیت شکاند
له گهل دوژمن بووی به دوست و له گهل دوست دوستیت پساند

٤٤- پهوشت

شهیتان دهرهوستی دلسوزان و پاشاش دهرهوستی هه ژاران نایهن.

هه لېست

قهر د مده بهووی که نوژ ناکا
با له هه ژارییا، دهمی والا کا
نه و فهرزی خوا، نه هیڅ ته جی
چون بقهر دی تو، دلی داته پپی

٤٥- پهوشت

نهووی له ژیانیدا نانی نه خوری، که مرد ناویشی نابری، تامی تری بیوه ژن نهیزانی
نه که خاوهن تری، یوسفی راستگو - درودی خوی لی بی له سالی کرانیی
"میسر" دا تیری نه خوارد، تا برسپیهکانی له بیر نه چی.

دوو تاکی

نهووی که نه زی له خویشی و بونه
نازانن حالی برسپیان چونه

کەسیک ئەزانی، حالی ههزاری
که خۆی دیبیتی، دهردی نهاری

پارچه

ئهی ئهوهی که سواری ئهسپی خوشپهوی، خیرا مه پۆ
وا کهری زی کیشی مسکین، چوارپهلی چۆته قورئ
تۆ له بۆ ئاوردوو مه چووه، مائی دهرۆشی ههزار
لهو کـاـلـوـپـۆـژـنـه ئهوه دوودی دله دیتسه دهرئ

۱۹- پەند

له وشکه سالیدا له دهرۆشی بۆ حال و بال مه پرسه چۆنی؟ بهو مهرجه نهبی که
مه ره مه یکی له سه ر برینی دابنیتی و شتیکی بۆ بپریتوه

پارچه

که که ریکت به بارهوه دیت، کهوتۆته قورئ
به زه مییت پیتیدا بیته وه و مه وهسته له سه ر سه ری
به لام کهی رۆیشتی و لیت پرسی، چۆن کهوتوه
که مه ر بهسته و وهک مهردان، بۆی بگره کلکی کهری

۴۶- رهوش

دووش ناچنه ئه قله وه، خواردنی بهرله دابه شکرانی و مردنی ناوهخت و له نا کاو.

پارچه

چاره نووس قهت ناگۆرئ، به هه زار ئاهونا له
به سوپاس یا به گلهیی، بیته دهرئ له زاری
فریشهی دیاریکراوی، سه ر کهنجینهکانی با
باکی چرای پیریژنیتی، چیه وهرئ یه کجاری

۲۰- پەند

ئەي داواكارى موجە و بەرات و بژىۋى دانىشە تا بىخۆيت تۆش ئەي ئەجەل ھاتوو
مەپۆ و رامەكە، كيان دەرناپەيت.

پارچە

كۆشش بۆ خۆراك بىكەي يا نەكەي
ھەر بۆت ئەنئىرى، خىۋاي عەززە ومجەل
بىكەيە زارى، شىر و پىلنگىش
ئاتخۆن ئەمىنى، تا پۆزى ئەجەل

۴۷- پەشت

دەست ناگاتە دانەندراو و دانراۋىش لە ھەرچىيەك بى دەست ئەيگاتى.

خانە

بىستۈوتە سىكەندەر چوۋەتە ناو تارىكى
دوای ئەم ھەموو پەنجەش، ناۋى ھاياتى نەچەشت

۲۱- پەند

راۋچى بى رىسق ماسى لە دىجلەدا ناگرى و ماسىش بى ئەجەل لە وشكايىيە
نامرى.

خانە

ھەژارى چارچىنۆك، بە دىنىادا پائەكا
ئە بەدوای رىزق و رۆزىيا و ئەجەل بەدوای ئەوا

۴۸- پەشت

دەولەمەندى فاسق كەستەككى زىرپىيە و دەرۋىشكى چاك جوانىكى تۆزاۋىيە،
ئەمىيان كراسە پىناۋىيەكەي مووسايە و ئەۋەي پىشېنىش رىشى رازاۋەي فېرەۋن.

توورپهیی و توندوتیزی پیاوچاکان روو له رهوینهوهیه و دهولهتی پیاوخراپانیش
سهـر بهـرهـو نشیوهـ.

پارچه

ئهوهی که خاوهن سامان و جیه
یارمهتی کهسی دلشکاو نادا
پئی بلّی که هیچ، سامان و جیهک
که لکی ناگرئ، له ئه و دنیا دا

۴۹- رهوشت

هه سوود ههروهک له بهخششهکانی خوا رژد و قرچۆکه، ئاواش دوزمنی پیاوی بی
کونا هه.

پارچه

زهره پیاوئکی میـشک و شکم دیت
که وتبوه گیانی، پیاوی خاوهن جا ه
گوتم: ئه ی خواجه، تو زۆر بی بهختی
خه لکی خوا پیداو، چیبانه گونا ه

پارچه

نه که ی ئاره زوی به لا، بۆ هه سوود
که ئه و به ده بخته، بۆ خۆی به لایه
هیچ پیویست ناکا، دوزمنیه ی بکه ی
ئه و خۆی دوزمنی، خۆی وا له دوايه

۵۰- پهوشت

سوخته‌ی بڼې نامانج عاشقیکې بڼې زړې و پارمیه و رڼېواریکې نه‌شارمزا و
بالندمیه‌کې بڼې پېر و باله و زانای بڼې کردهوش داری بڼې بهره. زاهیدی نه‌زانیښ
خانوی بڼې قاپی و دهره و مران و مهبه‌ست له هاتنه خواروه‌ی قورن،
پیدا‌کردنې په‌وشتی باش و جوانه، نه‌ک هر خویندنه‌وه‌ی شیوه‌ی نووسینه‌کانی.
خواپه‌رستی نه‌زان رڼېواریکې پیاده‌یه و زانایه‌کې کردار سست و خاوسواریکې
نووستووه. گونا‌هکاریکې توبه‌کار باشته له خواپه‌رستیکې به‌خونان.

خانه

سهره‌نگې چاتره، خوش خو و دلداربڼې
نه‌ک زانایه‌کې، مـهر دوم نازاربڼې
له په‌کیکیان پرسې: "زانای بڼې کردهوه به چ دهچې؟ گوټی:
"به هه‌نگیکې بڼې هه‌نگوین".

خانه

به زهرده‌واله‌ی دل‌په‌ق و ناپیاو بلې
که هه‌نگوینیش ناده‌ی، پټوه مه‌ده

۵۱- پهوشت

پیاوټی نثریه‌تی نه‌بی ژنه و خواپه‌رستی چا‌وچنوکیش پټگر.

پارچه

بق‌خو دهر‌خستن، کراسی سپی له‌به‌ر
تا لای خه‌لک چاک بی و نامه‌کمت سیا
دهست له دنیا‌یه ده‌بی هه‌لگری
که دهستت درېژه و بق‌خوشت کوټا

۵۲- رهوش

دووکس حسرمټيان له دل دهرناچي و پټي زياني له قور چهقيويان ناپهته دهرئ،
بازرگاننيکي کهشتي شكاو و ميراتگريکي هاودهمي رهندان.

پارچه

درويش پټيان رهاويه، خوټني نالت برژين
گر نه يانتواني دهستيان بگاته، مال و سامانت
يان مهبه ناوال له گهل کهساني کراس شينپوش
يا دهست بشق له گشت سامان و بوون و مانت
يا دوستايه تي فيله واناني خاوون فيل مکه
يا دهمي خانووت هينده قايم بي، نه ته پي بانت

۵۳- رهوش

نه گهرچي خه لاتي سولتان به نرخه، به لام کوټه کراسي خوټ به ريز و به نرخره و
هرچنده خواريني سر سفره ي گهورانيس به تامه، به لام ورده ناني نيو
همنبانه ي خوټ به تامتره.

خانه

سرکه ي دهستي خوټ، له تهکيا تهره
له ناني خير و گوشت گا چاتره

۵۴- رهوش

پيچه وانه ي پټي راست و دږي بيرو را ي ناقلمه ندانه، به گومان دهرمان خوارين و
به نه سارهازي و بي کاروان پويشتن. له "غزالي"^۱ پيشه و ايان پرسى - رهممته

۱. غزالي: (ثيمام محمد) له زانايه ناودارمکانی پټي (سلاجوقي) په، له سالي (۴۵۰) ي کوچي له طوس هاتووته جيهان. له زانياريدا، له فقه و حیکمت گيشتووته پايه ي (مجتهد) له سالي (۴۸۴) ي کوچي له سر خوارتمی (نظام الملك) له مدرسه ي نيزاميه له به غدا تدریساتي کرد، پاشان چوار سال کناره گيري کرد، تالیفاتي کړينگی لئ به جی ماوه... - زمکی -

خوای لای بی - به چی گه‌یشتییه ئەم پایه‌یه؟ گوتی: "به‌وه‌ی که هەرچییه‌کم
نه‌زانیبایه، شهرمم له پرسینی نه‌ئەکرد"

پارچه

نومیدی شیفا هاتنت، ئەو دهمه ئاقلانه‌یه
ئەو کەسه نه‌بزت بگرێ، که سروشتت ئەزانی
چی نازانی بپرسه، چونکه هەر کەم پرسینه
ئەبته‌ رێگری پایه و زانینت به‌ ئاسانی

۲۲- پەند

هەر شتیکت که زانی بۆت دهرئه‌که‌وێ، په‌له‌ له پرسینی مه‌که، که بق سامی
ده‌سه‌لات زیانه‌خشه

پارچه

که "لوقمان" دیتی، له ده‌ستی داوود
به‌ په‌رجوو^۱ ئاسن، ده‌بیت‌ه‌وه‌ مووم
نه‌پرسی ئه‌وه‌ چی ئه‌که‌ی، چونکه
زانی بی پرسین، لای ئه‌بی مه‌علووم

۵۵- ره‌وشت

هەرکه‌سیکی له‌گه‌ڵ خراپان هه‌ستی و دانیشی، ئه‌که‌ر خوری ئه‌وانیش کاری تی
نه‌کا، به‌کرده‌وه‌ی ئه‌وانه‌وه‌ تاوانبار ئه‌بی، خو ئه‌ر بق نوێژیش بچته‌ کاوێک، هەر
کومانی مه‌ی خوارینه‌وه‌ی پی ده‌بن.

۱. په‌رجوو: موعجیزه.

دوو تاکی

داغی نه زانیت، دانا له سهر خۆت
که نه زانیکت، ههلبژارد به دۆست
له دانا یانم، داوا کـرد یهک پهـند
گویتیان له^۱ نه زان، خۆت مه که په یوهـند
ئه گهر دانا ش بی، ههر که رت ئه کا
خۆ گهر نه زان بی، شیتتـرت ئه کا

۵۶- پموشت

هه یمن و خۆراگری حوشتر وه کو زانراوه، ئه گهر مندالیک ریشمه که ی بگری و
به دوا ی خۆیدا رای کیشی و سه د فرسه نگی بیات، سهر وهرنا گیری و له دووی
ده روا، به لام ئه گهر خهرمند و دۆلکی مه ترسیداری هاته پیش که بیته هوی نه مان
و له ناوچوونی و منداله که به نه زانی خۆی ههر رایکیشا، ئه وا ریشمه و جله و مه کی
له دهست ئه پسینی و چیتری به دوا دا ناچی و له گه لیا ناروا، له به ره ئه وه ی نه رمی
له کاتی توندیا کاریکی ناشیرین و دزیوه و ئه لین: "دوژمن به نه رمی نابیتـه
دۆست، به لکه ته مای دوژمنایه تییه ی زیاتر ده کا".

پارچه

ئه وه ی دلسۆزیت ئه کا، بیه به خاکی به ریپی
گهر به پیچه وانه شه، دوو چاوی پرکه له خاک
به دلسۆزی و له سه رخۆ، مه دوی له گه ل به دخووا
ژهنگی کۆن به مه وره دی، نه رم که نا کیری پاک

۵۷- پموشت

ئه وه ی له قسه ی کهسانی تر دا هه لداتی تا به که وره ی تی بگهن پایه ی نه زانی تی
ده گهن.

۱. له: له گه ل

پارچه

پیاوئ زبرهک بئ، جواب ناداتهوه
ههتا نهزانی، لئی کراوه پرسیار
گهرچی قسهکهی راست و پهواش بئ
خه لکی وهک مه حال بق نهخه نه کار

۵۸- پهوشت

برینیکم لهبن کراسیدا هه بوو، شیخ - رحمهتی خوای لی بئ - هه موو پوژئی لئی
ئه پرسیم، که چۆنه؟ و نهی ئه پرسی له کوئییه؟ زانیم خۆی له ناوهینانی شوینه کهی
ئه پاریزئی، چونکه ناوهینانی هه موو ئه ندامیکی لهش پهوا نییه و ناگوتری،
ئاقلمه ندان گوتوویانه: ئه وهی قسهکانی پتیش گوتنی کیشانه نهکا، له وه لامه کهی
ده پهنجی و دلی دیشی.

پارچه

تاچاک نهزانی، که قسهکانت راست و بهجینه
دهبی بق گوتن، نه کههیت هه زار
له راستی گوتنا، دهسته وهستانیش تو دابمینی
له وه چاکتره، درۆیهک بتکا ئازاد و رزگار

۵۹- پهوشت

درۆکردن وهک برینیکی که ورهیه، ئه گهر چاکیش بیت هه، شوینه وه کهی هه
ئه مینی، نابینی که برایهکانی "یوسف" - سهلامی خوای لی بئ - به درۆیهکی
متمانیهان نهما (قال بل سولت لکم أنفسکم أمراً) باوکیان پتی گوتن: ئیوه
نه فستان دهنی کاریکی دان.

پارچه

کهسی خووی له سههر، راستی گوتن بئ
ئه یبوورن ئه گهر، هه لهی کرد جاری

به لām کـــــــــــــــــ ناوی، به درۆزن دەرچوو
متمانهی راستی، قسسی دیتە خواری

۶۰- رهوشت

گهورترینی هه‌موو کائینات، ئاده‌میزاده و نزمترین بوونه‌ومریش سه‌گه و به
بۆچوونی هه‌موو ئاقل‌مه‌ندانیش، سه‌گیکێ به ئه‌مه‌ک چاکتره له ئاده‌میزادیکێ
سه‌پله و ناسوپاس.

پارچه

سه‌گ گوتچکەیی نانێک، ناکا فه‌رامۆش
گەر پیتی دابده‌ی، سه‌د جار، کوچکه سه‌نگ
به‌لام ته‌مه‌نێک، دلی سه‌پله‌یه‌ک بلاوتنیوه
له‌سه‌ر شتیکی، که‌م لیت دیتە جه‌نگ

۶۱- رهوشت

هه‌وسباز کرده‌وی چاکه ناچینێ و بێ هونه‌ریش نابیتە سه‌روهر.

پارچه

به‌زه‌میت نه‌یه، به‌گای زۆر خۆرا
که‌ هه‌ر ئه‌خوات و ئه‌نۆی له‌ خۆرا
ئه‌گەر ئه‌شته‌وی، وه‌ک گا قه‌له‌وی
ئهبێ بۆ جه‌وری، خه‌لکی وه‌ک که‌ری

۶۲- رهوشت

له ئینجیلدا هاتوه، ئه‌ی کورێ ئاده‌م ئه‌گەر مāl و سامانت بده‌مێ، به‌ مāl ئاگات
له‌ من ئه‌بێ و ئه‌گەر هه‌زاریشت بکه‌م ئه‌وا به‌ دلته‌نگیه‌وه دانەنیشی، ئه‌دی
شیرینی یادی منت که‌ی ده‌ستگیر ده‌بێ و که‌ی په‌له له‌ په‌رستنی من ده‌که‌ی؟

پارچه

گاویک مه‌غرور و ینه‌ک غافل به مال
له نه‌بوونیتا، ده‌ستکورتی و غه‌مبار
که‌ر حالی خو‌شی و ناخو‌شیت وایی
که‌ی پروو نه‌که‌یته، خوای په‌روهردگار

۶۳- په‌وشت

ویستی خوای بی‌چوون، یه‌کیک له‌سه‌ر ته‌ختی پاشایه‌تی نه‌هینیته خواره‌وه و
یه‌کیکی تر له زگی ماسییا نه‌پاریزی.

خانه

خو‌شه بو‌که‌سی که ناوی خوای هر له‌که‌لدا بی
با و‌هک یونسیش خو‌ی له ناو زاری نه‌ه‌نگیدا بی

۶۴- په‌وشت

که‌ر خوا تیغی توورپیی ده‌رکیشی پیغه‌مبه‌ر و پیاوچاکان ه‌موو سه‌ر دانه‌نوین،
خو‌نه‌که‌ر ناو‌پیکي نه‌رمونیان بداته‌وه به‌دکاران ده‌که‌یه‌نیته پله‌ی چاکان.

پارچه

که‌ر له حه‌شرا به توورپیی له‌که‌لمان بدوئ
پیغه‌مبه‌ران که‌ی ده‌رفه‌تی، شه‌فاعه‌تیا نه‌مینئ
که‌ر له پرووی لوتف‌یش‌ه‌وه، په‌رده وه‌لادا
ئه‌شقییا سه‌ر ه‌ل‌دیننه‌وه، به‌هیوای به‌خشینئ

۶۵- په‌وشت

ئه‌وه‌ی به سزای دنیا رئی راست نه‌گرتت تووشی سزا و ناخو‌شیه‌کانی دنیای تر
ده‌بیت، خوای که‌وره فه‌رموویه‌تی:

(ولنذيقنهم من العذاب الادنى دون العذاب الأكبر) واته: ئيمه ئازاره كه مه كه يان
به له ئازاره گهرمه كه پى دمچيزين.

يهك تاكى

په ند هه دووانى به كه لكه، له پاشان كۆت و به ند دى
كه په نديان داي و نه تو يست، نه تخه نه كۆت و به ندى

٦٦- رهوش

پياوچاكان له پيشينانه وه په ند وهره گرن به له وهى و هك ئه وان تووش بن. دزان
دهست كورت ناكه نه وه، تا دهستيان كورت نه كه وه.

پارچه

مه ل ناچيته سه ر، دانه و داوى ديار
كه دى مه ليكي، تر كه وتۆته به ند
په ند له به دبختى، خه لكى وهره
هه تا وهره گرن، ئيكه له تو په ند

٦٧- رهوش

ئه وهى كه گوڤى ويستيان به گراني دروست كردوه، چ بكا تا ببيسى؟ و ئه وهى
كه مه ندى به خته وهرى بهى له دهست دمكيشن چ بكا تا له دهستى دهره نه چى؟

پارچه

شه وىكى تاريك، بۆ دۆستانى خوا
پووناكى ئه دا و وهك رۆژ ئه دره وشى
به خته وهرى بهك نيه، به زۆرى بازو
تا خواى به خشنده، نهيدا و نه به خشى

چوارینه

له لای کۆ شکایت کهم؟ که دادوهری تر نییه
له دهستی تۆش بهولاره، دهستی بالاتر نییه
ئهوهی تۆ شارمزی کهی، دیاره کهس ونی ناکا
ئهوهی که تۆش ونی کهی، هیچ کهسی رێبه ر نییه

۶۸- رهوشت

که دایه کی ئه نجام باش چاکتره، له پاشایه کی به دئه نجام.

خانه

پیش شادمانی، غه می بکیشی
نهک له دواي شادی، ئاخاڤ هه لکیشی

۶۹- رهوشت

زهوی رێژنه له ئاسمان وهرده گریته و ئاسمانیش تۆز و خۆل له زهوی (کل انا
یترشح بما فیه) هه ر قاپه ئه وه ته راوش دهکا (ده ده لێنی) که تییدا یه.

خانه

ئه گه ر خووی ئیمهت، زۆر له لا به ده
ئه تۆ خووی باشی، خۆت له ده ست مه ده

۷۰- رهوشت

خوا وهندی گه وره و بهرز سووچان ده بینێ و ده پۆشی، که چی هاوسی ناشبینێ و
ده خرۆشی

خانه

پەنا بەخوا، کە خەلک غەیبیان ئەزانی
کەس نەیدەما، لە دەست یەکتەر ئەمانی

۷۱- رەوشت

لە کانگەدا زێڕ بە هەلکەندن دێتە دەر و لە دەست قەرچۆکیش بەگیان کەندن.

پارچە

قەرچۆک ناخۆن و گوێیان هەل ئەخەن
ئەلێن هەر ئومێد، باشتەرە لە خواردن
رۆژێک ئەبینی، بە کامی دوژمن
زێڕ ماوه و قەرچۆک، چۆتە پای مردن

۷۲- رەوشت

هەر کەسێک بەزمیی بە ژێردەستاندا نەیتەوه، دووچاری ئازاری زەبردەستان
دەبێ.

دوو تاکی

نەهەر بازوویەک، کە هێزێکی بوو
ئەبێ بشکێنێ، لە بێ هێزی دەست
دلی بێ ئەوا، قەت مەدە ئازار
رۆژێ ئەکەویە، بەر هێزی زۆردار

۱- سەرگوزەشته

دەروێشێک ئاوا ئەناورایەوه: "خوایە بەزمیی بەخراپاندا بێتەوه" کە خۆت رەحمت
بە چاکان کردووه و بە باشیت ئافەزیدە کردوون.

۷۳- پهوشت

که پیاوی ئاقل تنگوچه له ميه کی هاته پيش، خۆی لى به دوور دهگرئ و له جی
خۆیدا لهنگر دهگرئ، چونکه سهلامتی له کهناره و لیږه خوشی له خۆی نهیښی.

۷۴- پهوشت

قومارچی سى و شمشى نهویت، کهچی هر سینه که هات.

خانه

هزار جار لهوې، خوشتره له مېدان
به لام کوا نېسپ، به دهست خۆیهتی هوسار و جلوه

۷۵- پهوشت

یه کهم که سیک که دهست پيشخه ری کرد و نهنگوستیلهی له دهست کرد "جه مشید"
بوو، لی بیان پرسى: "نوه بۆچی جوانیت دایه دهستی چهپ و که گهره یی
راسته قینه هر بۆ راستیه؟ گوتی: دهستی راسته جوانی راسته قینهی خۆی
بهسه."

پارچه

فهریدوون گوتیه نهققاشانی چین
له خوار داوینى، چادره کى بنووسن
له گهل "به دان" دا، باش به ئه هوشیار
که چاکان خۆیان، گهره و خوشبهختن

۲- سه رگوزه شته

له گهره یه کیان پرسى: "له گهل ئه هه موو گهره یییه ی که دهستی راست هه یه تی،
بۆ نهنگوستیله هر له دهستی چهپ دهکن؟ وه لامی دایه وه "ئهی نازانی کهسانی
لایهاتوو هه میسه بۆ به شن؟"

خانه

ئەوێ پێسکاندی، خوۆشی و ههژاری
یان بهخت ئەدا، یا بهختیاری

۷۶- پەوشت

ئەو کەسە دەتوانی بێ ترس ئامۆژگاری و پەندی پاشایان دابدا، نە ترسی سەری
هەبێ و نە تەمای زێر.

دوو تاکی

چ زێر برێژیه، بەو پیتی خەوداناس
یا شیرێ هیندی، لەسەر پاگری راس
نە ئومێد، نە باکیان، ئەبێ لە هیچ کەس
ئەمێه بناغی، خوا پەرسی و بەس

۷۷- پەوشت

شا بۆ نەهێشتنی ستمکارانە و پۆلیس بۆ خوێنخواران و قازیش بۆ بیستنی
سکالایانە لە دزان، بەلام دوو دوژمنی بەحەق پازی، هەرگیز ناچنە بەردەمی قازی.

پارچه

کە دیتت دەبێ، بێدەیی ئەو حەقەیی کەوا لەسەرته
بە خوۆشی بێدەیی یەكجار چاکتره، نەوێک بەههراو جەنگ و دلتهنگی
گەر کەسیک باج و خەراجی ئەدا، بە پەزامەندی
بەزۆرهملێ هەر لێی دەستین، لەگەڵ هەقدەستی کاکێ سەرهنگی

۷۸- پەوشت

هەموو کەسیک دادانی بە ترشی ئال دەبێتەوه، قازیان نەبێ بەشیرینی.

خانه

قازی گەر بهرتیل بخوا، پینچ خهیار
بۆت داهتاشی جیی ده بیستانزار

۷۹- رهوشت

سۆزانی پیر ئه گەر تۆبه له نابه کارییه نه کات چ بکات و پولیسی دهرکراویش له
مهردوم ئازارییه؟

خانه

لاوێکی گوشه نشین، شیرێکی پێی خودایه
پیرێک له گوشه یه کدا، کلۆلی دهست و پایه

خانه

لاو ئه بێ زۆر به هیزبێ، تا خۆی دوورکا له شه هومت
پیر خۆی ئارمژووی سسته، بۆی راست نابتهوه ئالته

۸۰- رهوشت

له دانایه کی ناواریان پرسی، زۆر درمختی بهرز و بلندو بهردار هیه که خودای
گهوره پساندوونی و هیچیشیان، له داری سهروو بهولاوه پتیا نه گوتراوه ئازاد و
به ریش نادا، هۆی ئه مه چییه؟ گوتی: "هر درمخته و درمخۆری وهرزیکه بۆ
بهردان، هه ندیك جار به وهرزانه تازمه گهشن، که وهرزه کهش به سه رچوو ئه وه
سیس و ژاکاون. به لام سهروو له و دار و درمختانه به دهره و هه موو کاتیک و
هه میشه هه ر سهوز و گهش و جوانه، ئه مهش هه ر خوو و خدهی ئازادانه.

پارچه

دڵ مهبهسته بهوهی که دهروا، دیجله زۆر
له پاش خهلیفه کانیش، تیپه ریوه له به غداد

ئەگەر تۆ لە دەستت دێ، وەك دارخورما چاوتێریه
گەر لە دەستیش نایه، وەك سەرۆو ببه نازاد

۸۱- پەوشت

دوو کەس به حەسرەتەوه مەردن: یەكێکیان ئەوهی هەیبوو نەبخوارد و ئەوهی تریان
زانی و نەیکرد.

پارچه

كەس بەو جۆره نابینی، پیاوی قەرچۆك به مەزنی
لە كەم و كورتییەكانی بدوێت و بۆی تێ كۆشێ
بەلام ئەگەر چاوتێریك دوو سەد گوناھی هەبێ
سەخاوت و بەخشینی، عەیبەكانی ئەپۆشێ

كتیبه گولستان به پشتیوانییە خوا، كه یارمەتی و هاریکاری هەر لهو
دهخوازێت، تهواو بوو. ههروهك پەوشتی دانەرانی شه، له هیچ نووسەرانیکی
پیشینه نهخوازراوتهوه و شیعرهكانی له كەس وهرنهگیراون.

هۆنراو

كۆنه شری خۆت، بۆ خۆ جوانکردن
چاتره له كراسێك، بۆی بكهویه خواستن

زۆرینهی وتهكانی سهعدی شادی هین و دلخۆشكەر و جوولێنهرن و خوشییان
تیكه له و كورت بینانیش بهم هۆیهوه زمانی سهركۆنه و تان و تهشهریان درێژ
کردوه كه بهبێ سوود میتشکی سهبریدن و دووکهلی چرا ههلمژین، کاری ئاقلان
نییه، بهلام بۆ بیرو هزری رهوشهنی خاوهن دلان، كه روی قسه و وتاران لهوانه،
شاراوه نییه كه دوپری پەند و ئامۆژگاریی تیدا کیشراوته ناو تانوپۆی ههوادای
برگه و بابتهکانیهوه و دهرمانی تالی ئامۆژگاریشمان تیکه له به ههنگوینی وتاری
جوان کردوه تا بیرو میتشکی خۆتەری پتیه مانهوو نهبێ و له سامانی

وهرگرتنیش بیتبش نهیی (الحمد لله رب العالمین) سوپاس بق خودای پهروهردگاری
دنیايه.

دوو تاکي

ناموژگاريمان، لهجتي خویدا کرد
روژگار انيکمان، تيدا بهسهربرد

گر نهاته گوئی، نارمزوی هیچ کس
لای پیغمبران، گه یاندنه و بهس

(نهی خوینداری. کتیب، به زمینی تنیا له خوا بخوازه
بق لیبور دنی کۆکهرهوی و بق خاوه نهکی

هر چیه که چاکه لهوی که بق خوت نارمزوت لایه
دوای همووان داوای بهخشین که، له بق نووسهرهوی

که من له پوژی رابوون هه لیکم دهست بکه وتبایه
لای نهو دلسۆزه، دهنگوت نهی گهره و سهروهری ئیمه

کونا هکار که منم نهی گهره هه موو خیرخوازان
چی خراپیه هه مووم کردوه هاتووم خوازیاری بهد بهخشینیمه)

خانه

سوپاس بق خودا، که ئهم کتیبه نوایی هات
پیش نهوی زیانی من، به کۆتا بگات

کۆ: ۱۹۶۷/۴/۲۲

پښت

5	ناساندن
9	"دباجه"
16	هڅی دانانی په ږتووکه که
24	پوښ هینانهوه له کوټاکردنی خزمهت و هڅی هلبژاردنی گوشه‌نشیني
28	دمرگي په‌که‌م: له ږه‌وشتي پاشايان
79	دمرگي دوهم: له‌باره‌ی خوی دمویشانه‌وه
124	دمرگي سټیېم: له‌باره‌ی قنیاټ (قه‌ناعت) و دلنیا‌بوون به‌بش
158	دمرگي چوارهم: له سوودی خاموشي (بیدمنگي)
166	دمرگي پینجهم: له‌ئوین و لاوینیدا
197	دمرگي ششهم: له بڼه‌پزی و پیری
206	دمرگي حوتمهم: له کاریگه‌ریی په‌روږده‌وه
233	دمرگي هشتمهم: له‌سهر په‌پړه‌وی ه‌لسوړاندنی ژبان

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

Gulistan

Sheikh Moslehadin Saadi Shirazi

Translated by:
Zaki Ahmed Hanari

چاپخانه‌ی

هه‌ولێر - کوردستان
Ara Press
Kurdistan - Erbil

